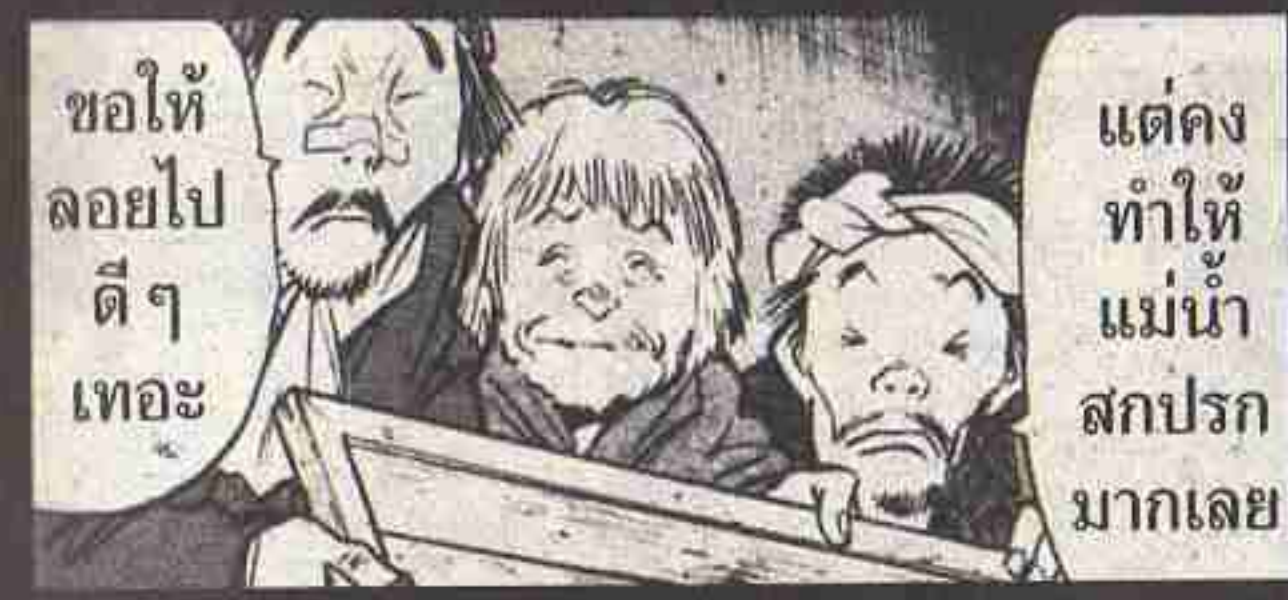
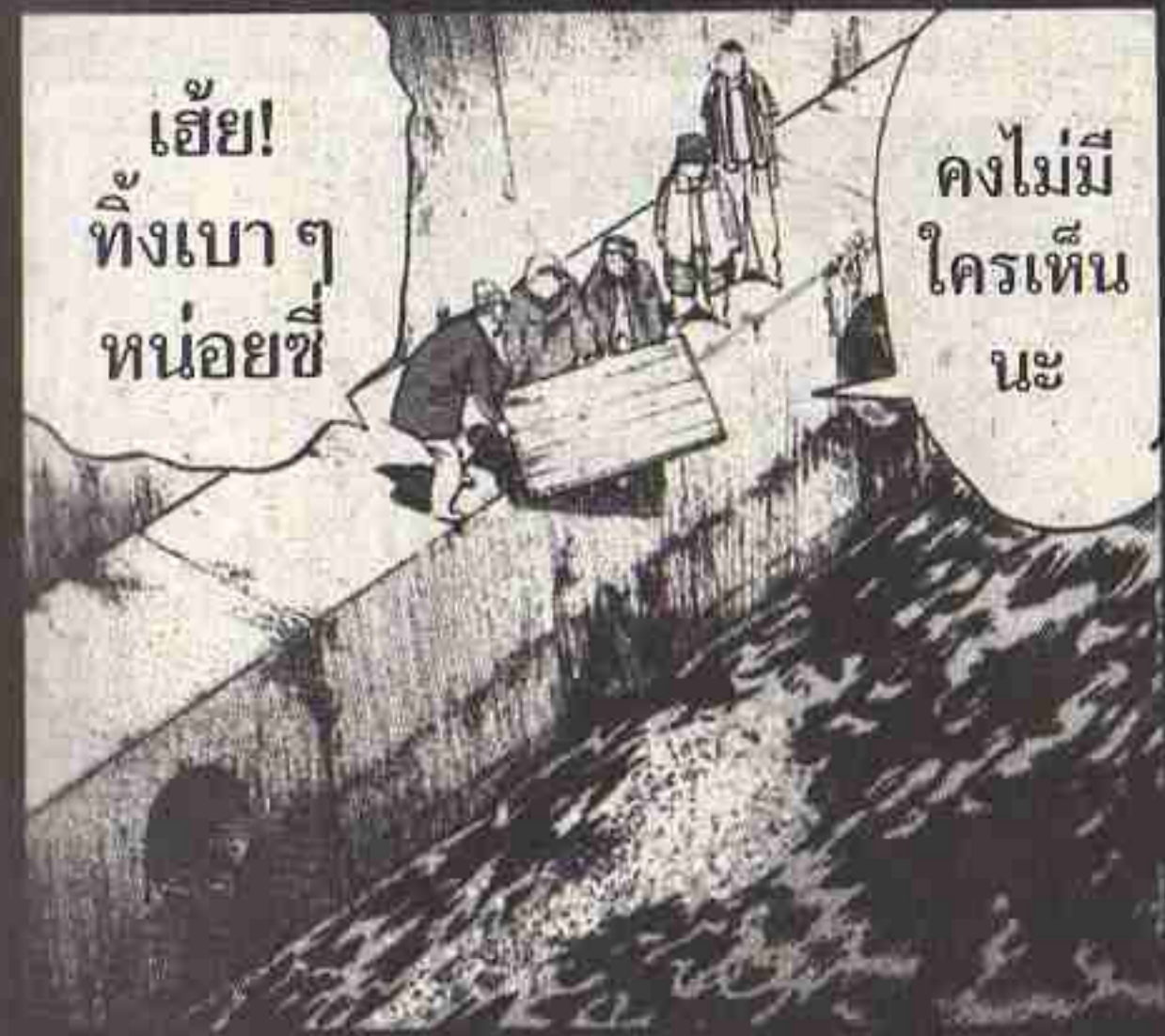
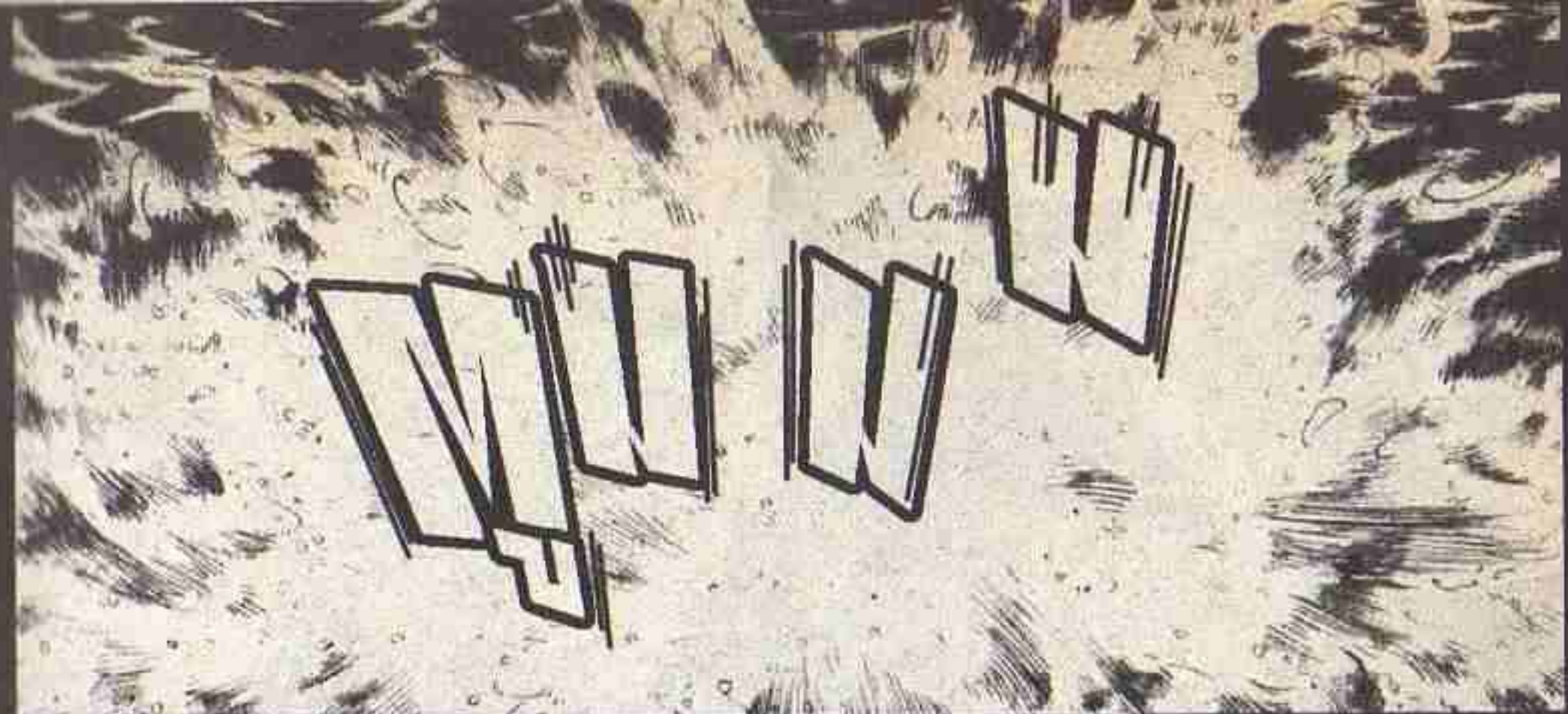

สารบัญ

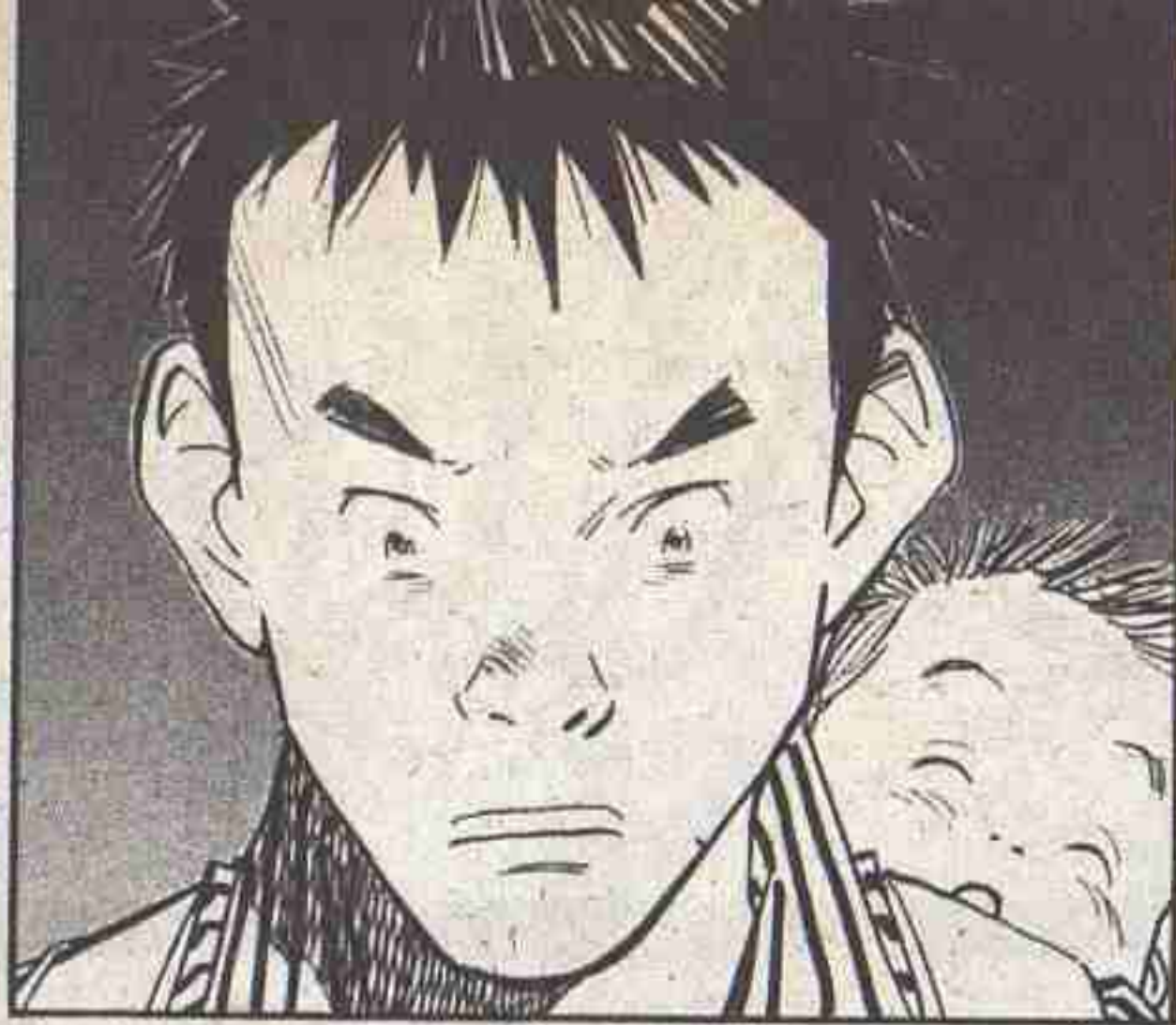
NAOKI URASAWA PRESENTS

20th Century Boys

ตอนที่ 1	ฮีโร่ผู้ถือกีตาร์	7
ตอนที่ 2	ตัดสินใจ	25
ตอนที่ 3	เผชิญหน้า	43
ตอนที่ 4	น้องชาย	61
ตอนที่ 5	เพื่อนร่วมชั้น	79
ตอนที่ 6	อีกคนนึง...	97
ตอนที่ 7	ซาตาเคียวะ	115
ตอนที่ 8	ระเบิดสนามบิน	133
ตอนที่ 9	เด็กแห่งโชคชะตา	151
ตอนที่ 10	หลังจากนั้น...	169
ตอนที่ 11	ชายในกรุงเทพฯ	187

ตอนที่ 1 ฮีโร่ผู้ถือกีตาร์

พ่อหนุ่มที่
ชีวิตไม่ก้าวหน้า
คนนั้น....

แฮ็ก

แฮ็ก

แล้ว

....

ทั้งหมด
เป็นเรื่อง
ที่แกเขียน
ขึ้นมา
ตอนเด็ก
ใช่ไหมล่ะ

แล้ว

...

“เพื่อน”
กำลังพยายาม
ที่จะ
ทำลายโลก

แล้ว

...

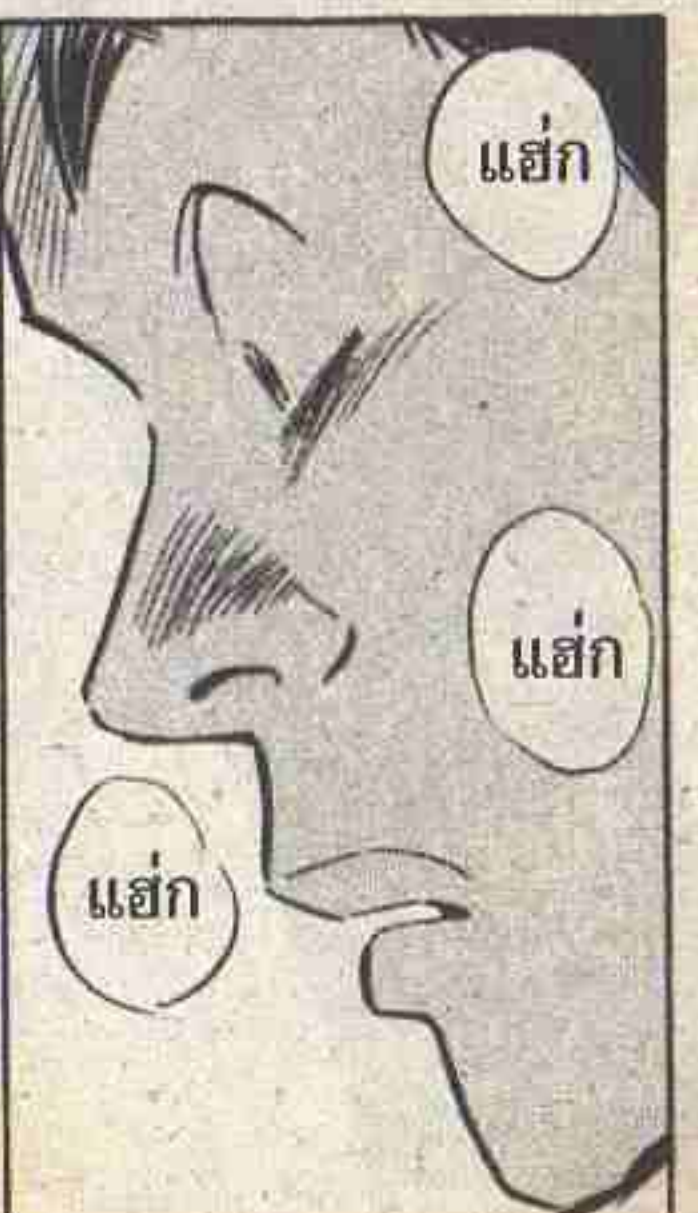
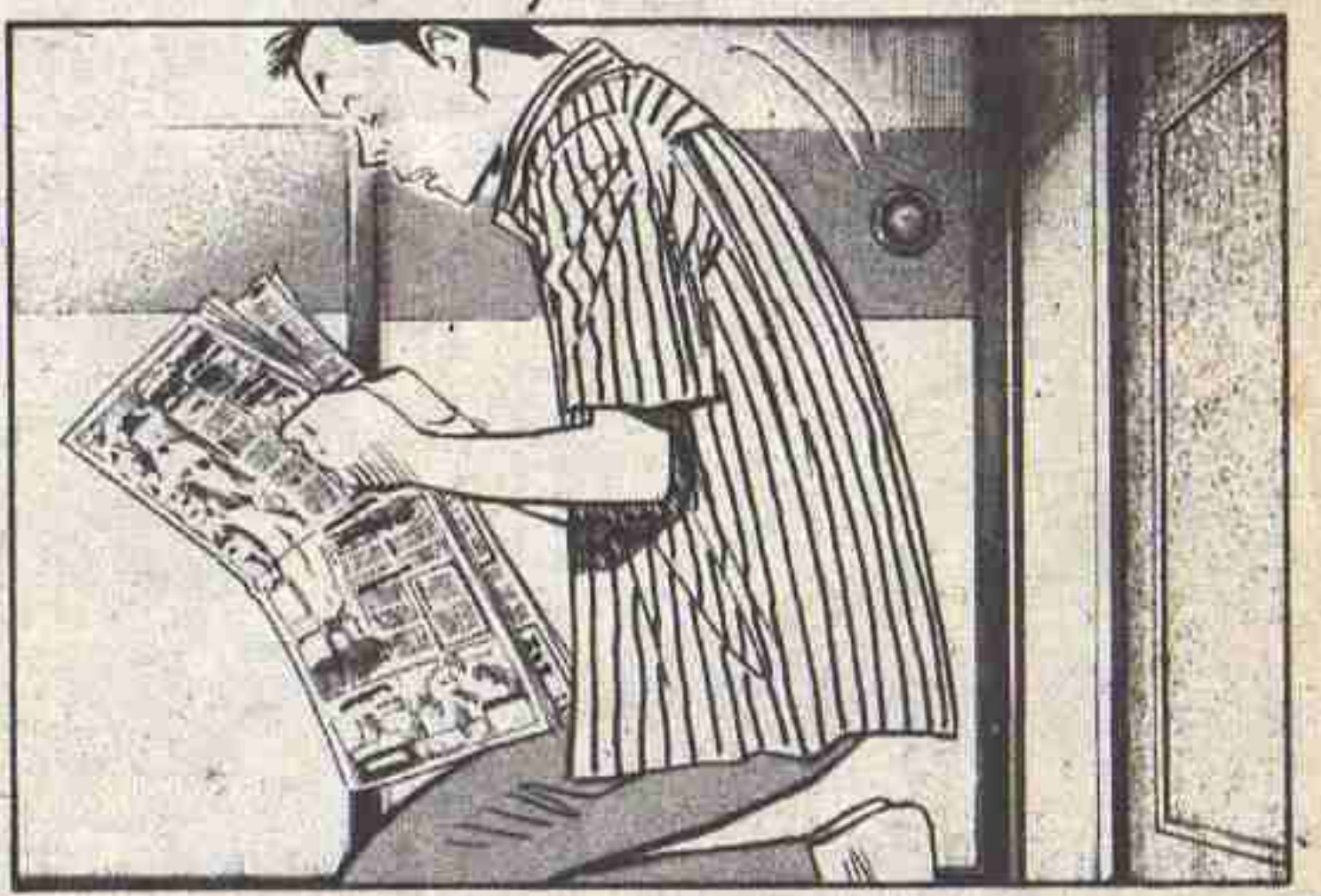
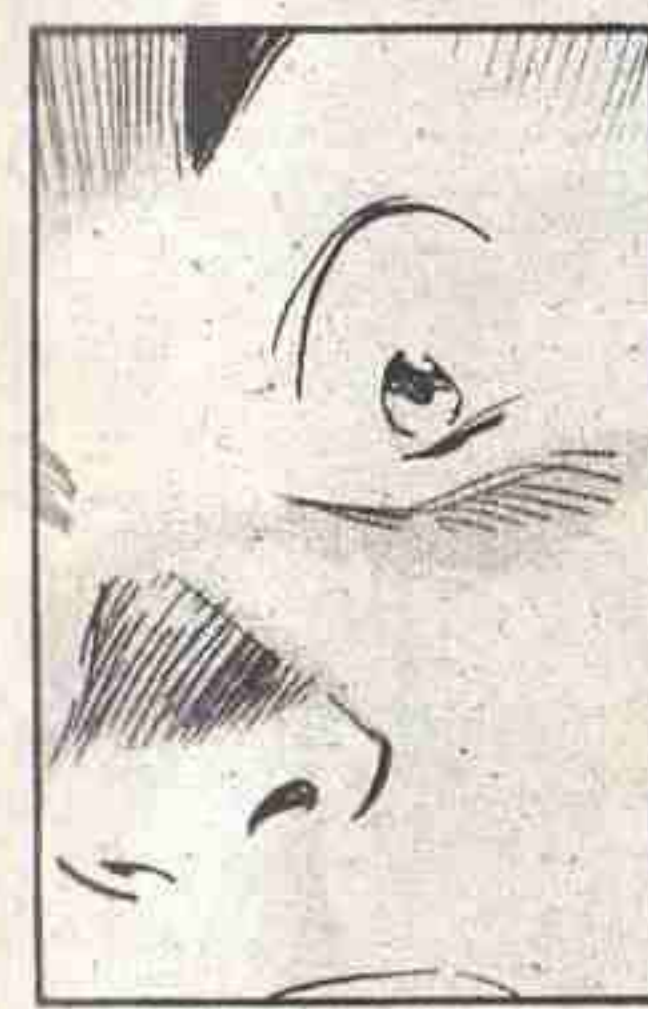
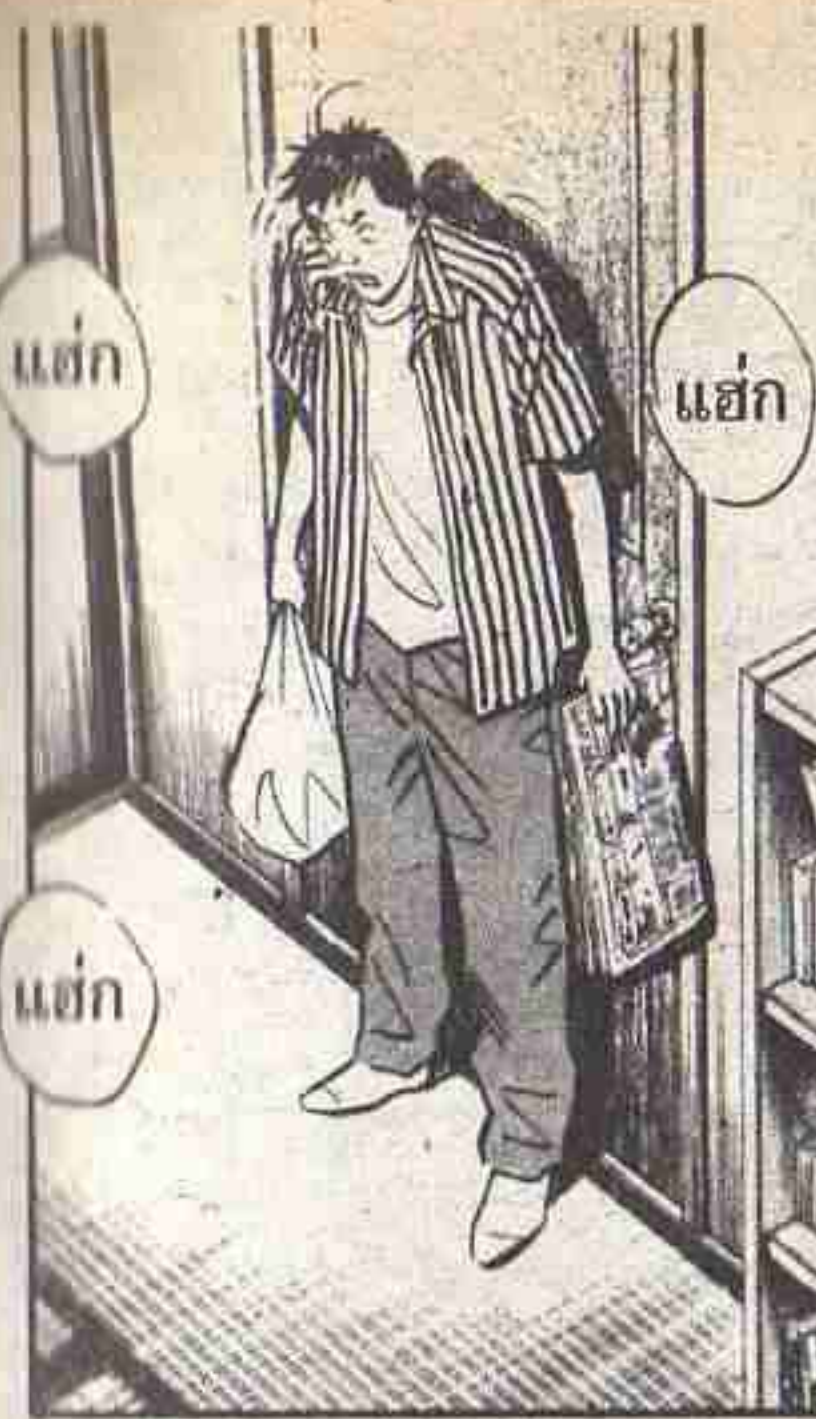

มีแต่แก
คนเดียว
เท่านั้น
...

แล้ว
จะให้ดู
ทำยังไง
!!

ตอนที่ 1
อีโรผู้ถืออกิตาร์

เรื่องนั้น
ต่อไป
เป็นลอนดอน
อยู่แล้ว

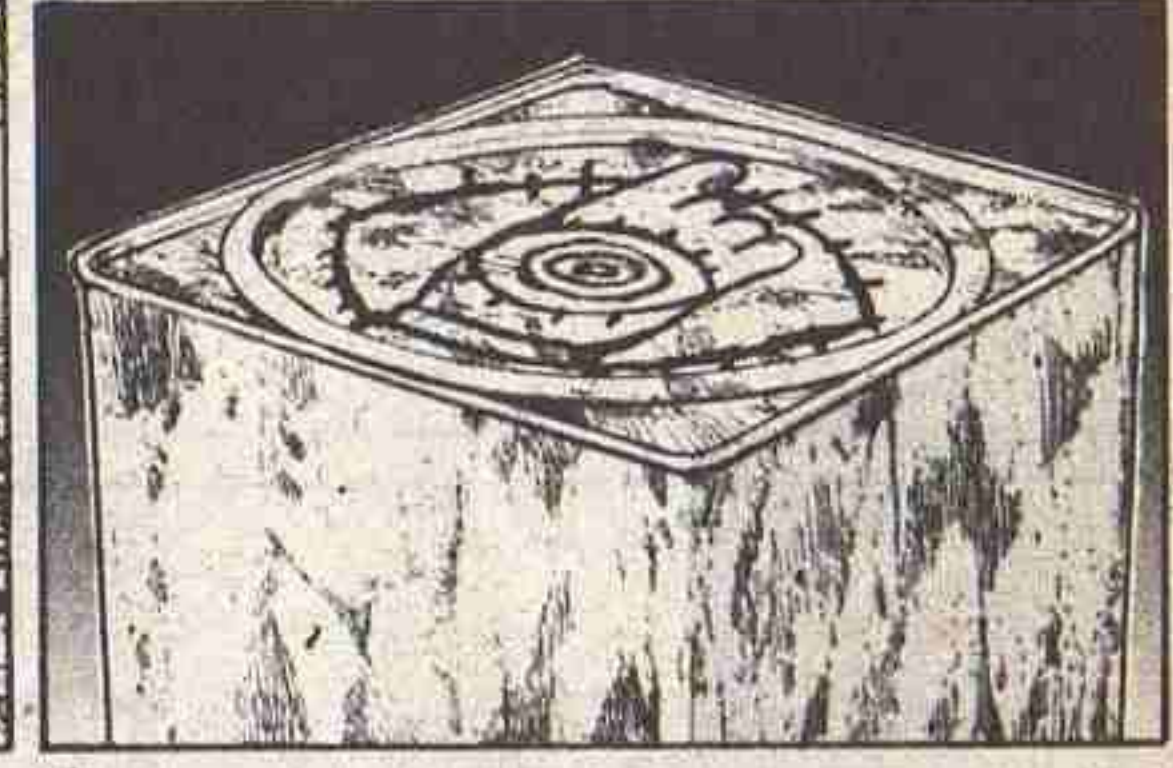
ถ้าพูดถึง
"ร้านกาแฟ
ชินริโก"
ล่ะก็...

ก็ต้อง
"ลอนดอน"
ใช่!

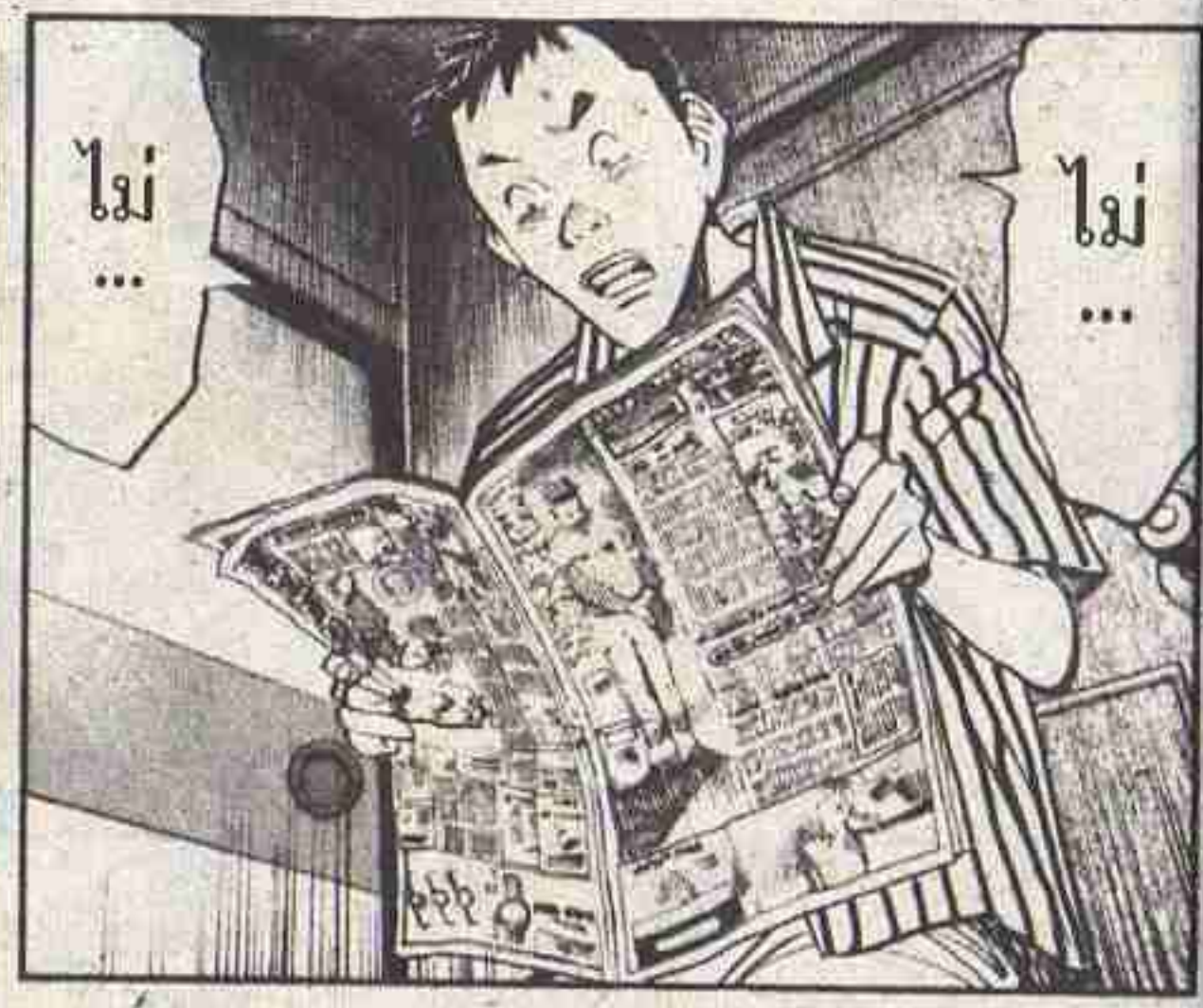

เฮ้!

เฮ้!

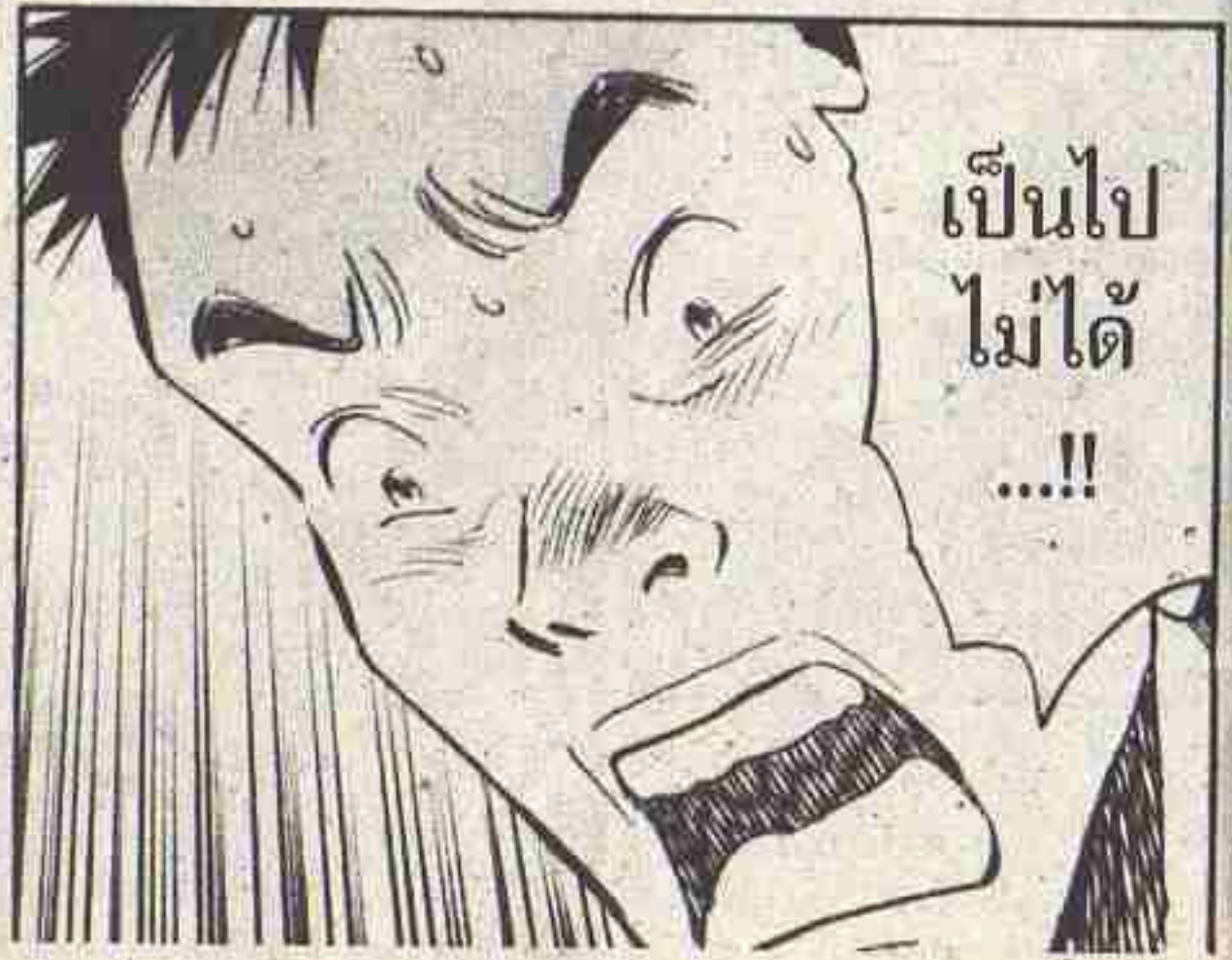

北国
比島
百十
人

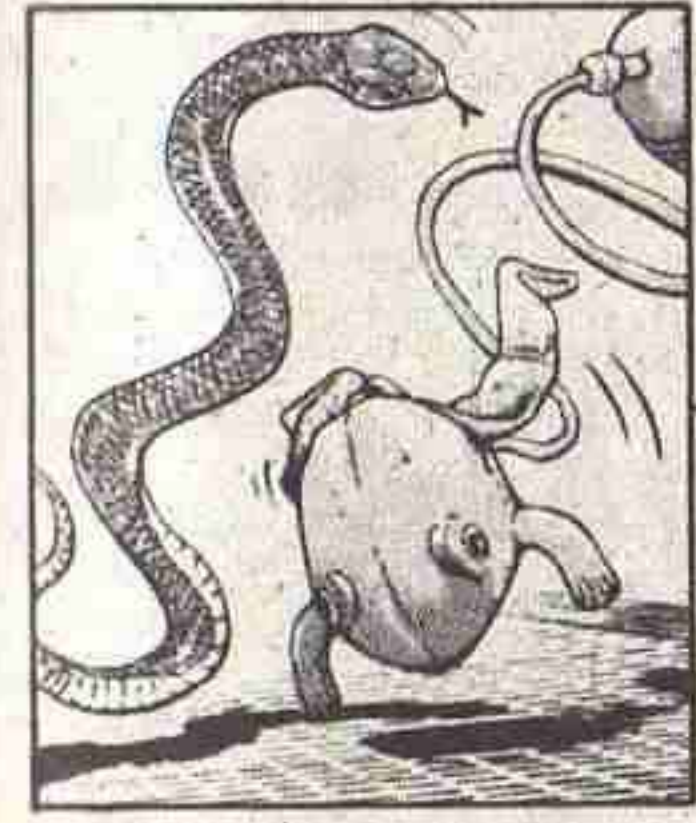
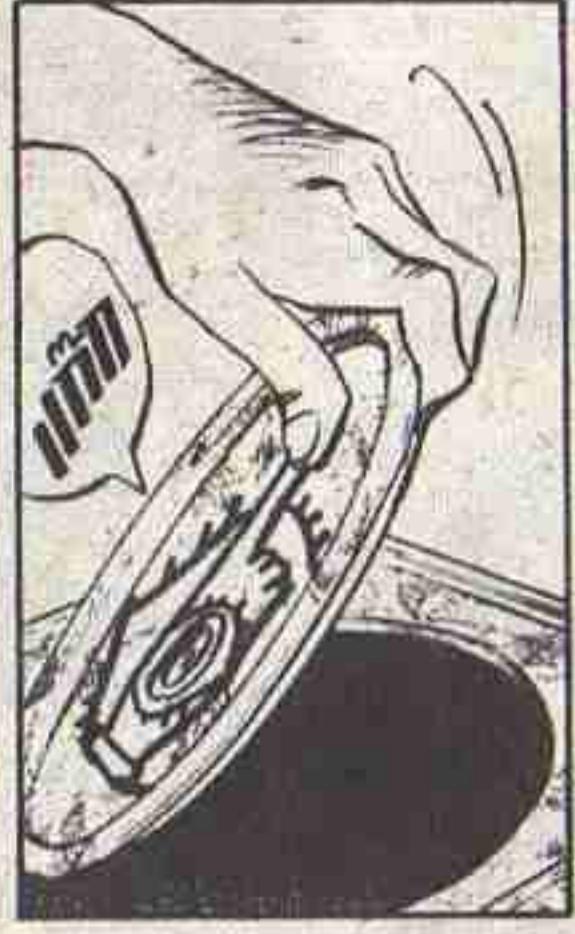

ไม่
...

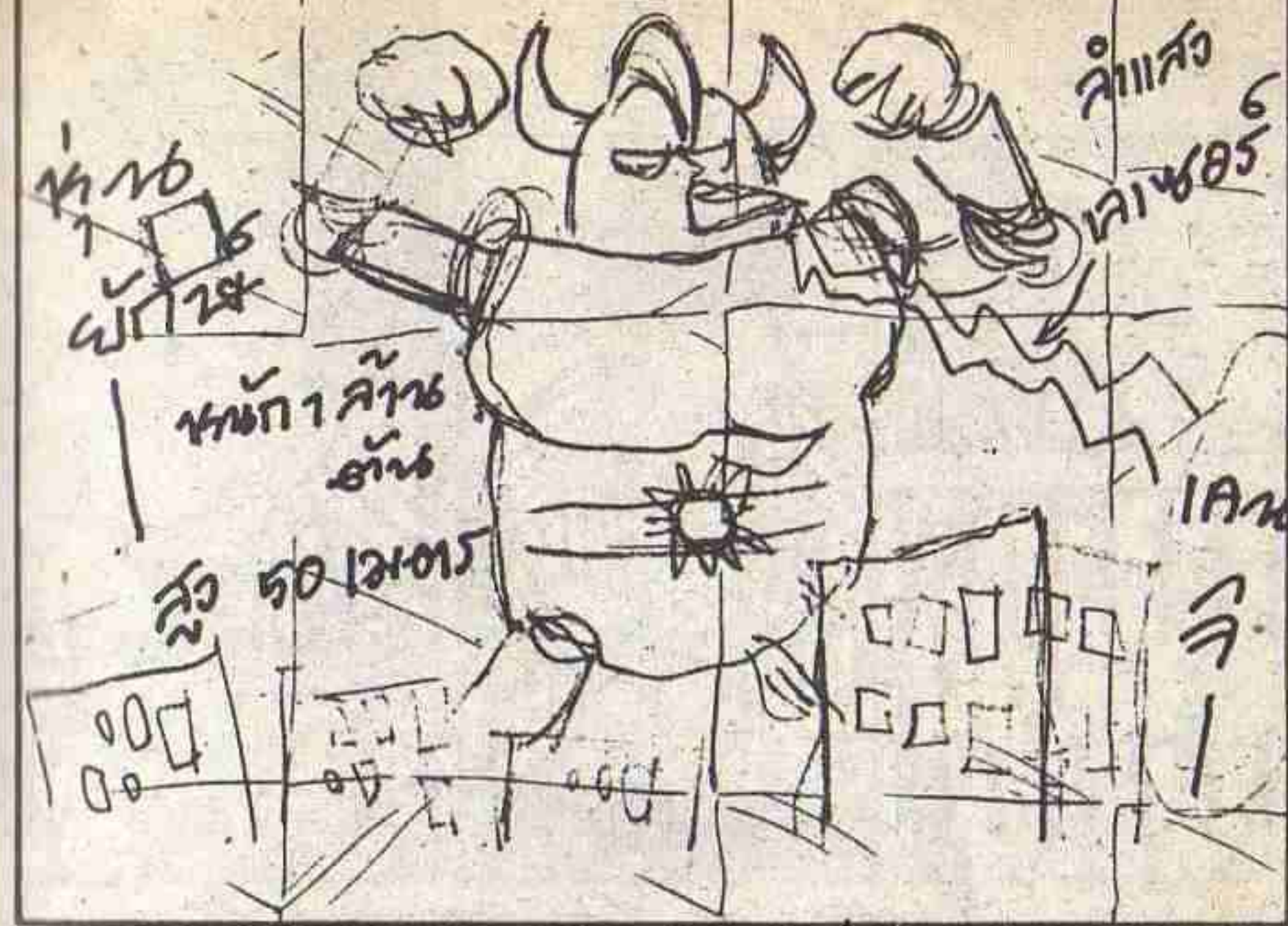
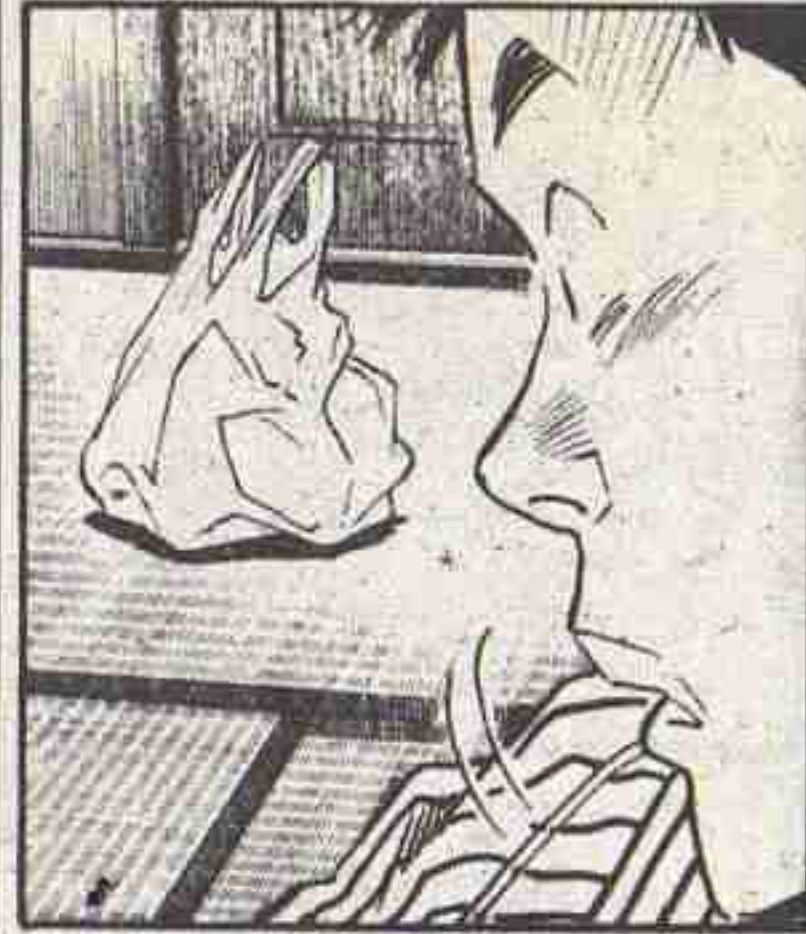
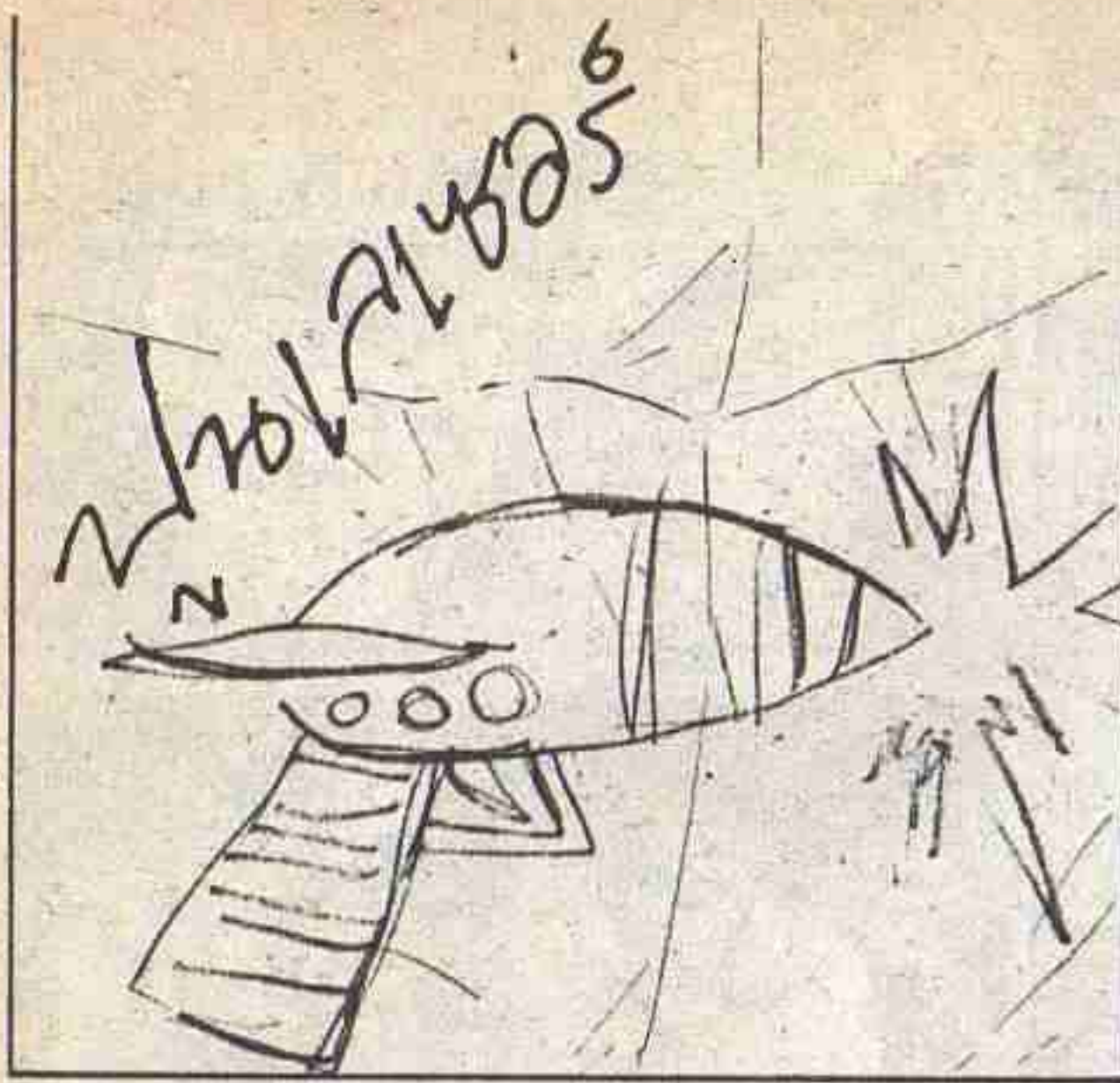
ไม่
...

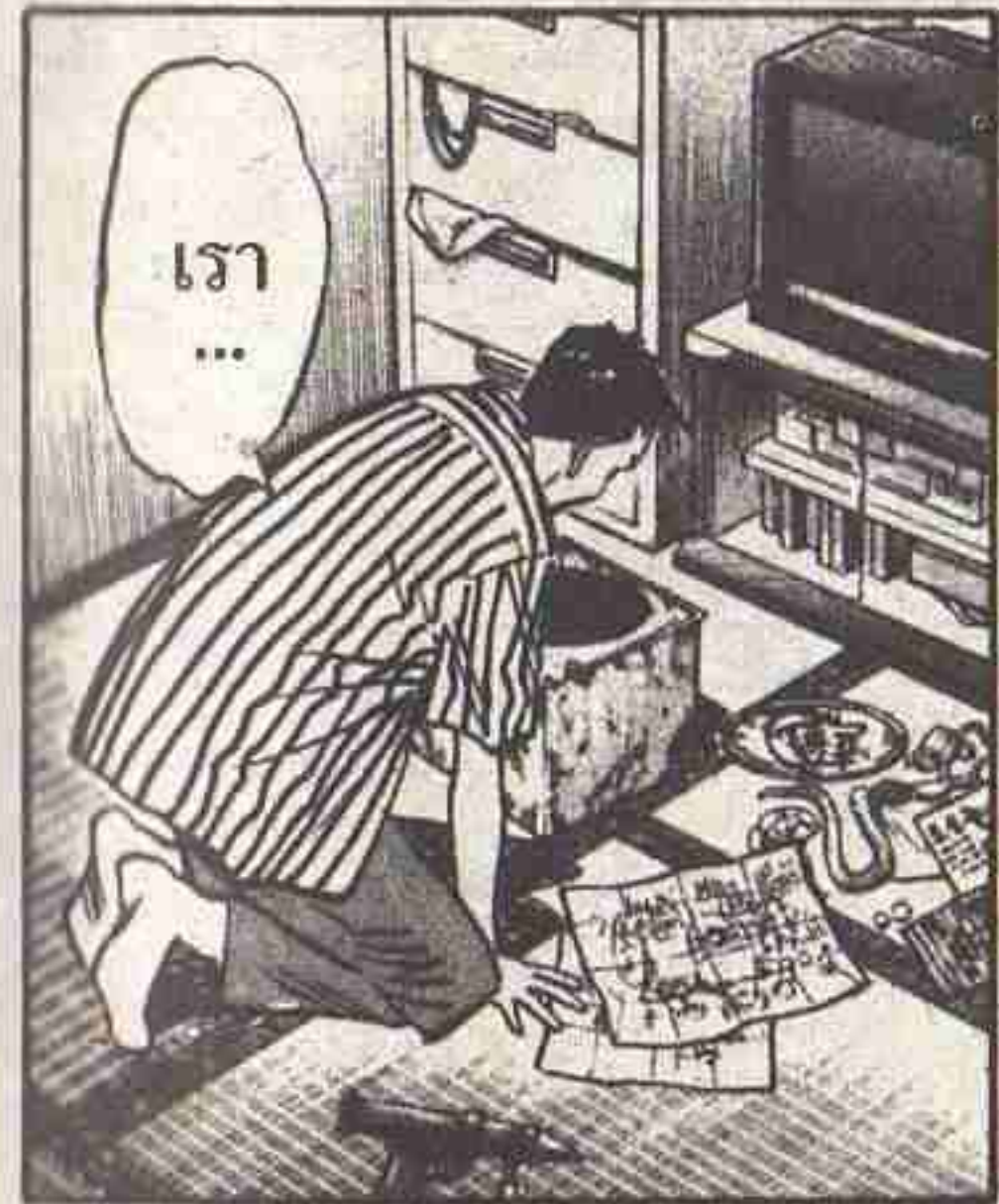
เป็นไปได้
ไม่ได้
...!!

เฮ้!

1A76
ริ
|

ต้อง
สัก
...

ถึง
เดนจิ
...

ถึงเศษจิ
หวังว่าจ.ม. สบับหิ
คงจะไปถึงมือชาย

หวังว่า
จดหมาย
ฉบับนี้
จะไปถึง
มือนาย

ขอโทษด้วย
ที่เขียนหวัด ๆ
ตอนนี้
ฉันกำลังอยู่
ในอันตราย

ที่แรก
นึกว่า
โอมหน้า
ที่แท้จริง
ของ
“เพื่อน”
คือนาย.

เคยเฝ้า
จับตา
ดูนาย
อยู่
เหมือน
กับ

แต่ว่า
นายอุ่มเด็ก
ดูแลร้าน
อย่างขยัน
ขันแข็ง
ทุกวัน

จึงรู้ว่า
นาย
ไม่ใช่
“เพื่อน”

นายยัง
เป็นเพียง
เพื่อน
ของฉัน
ไม่เปลี่ยน
แปลง

โอมหน้า
ที่แท้จริง
ของ
“เพื่อน”
คือใคร?

ที่แน่ ๆ ต้อง
เป็นใคร
คนใด
คนหนึ่ง
ในพวกเรา

คนที่รู้เรื่อง
ซึ่งนาย
คิดขึ้นมา

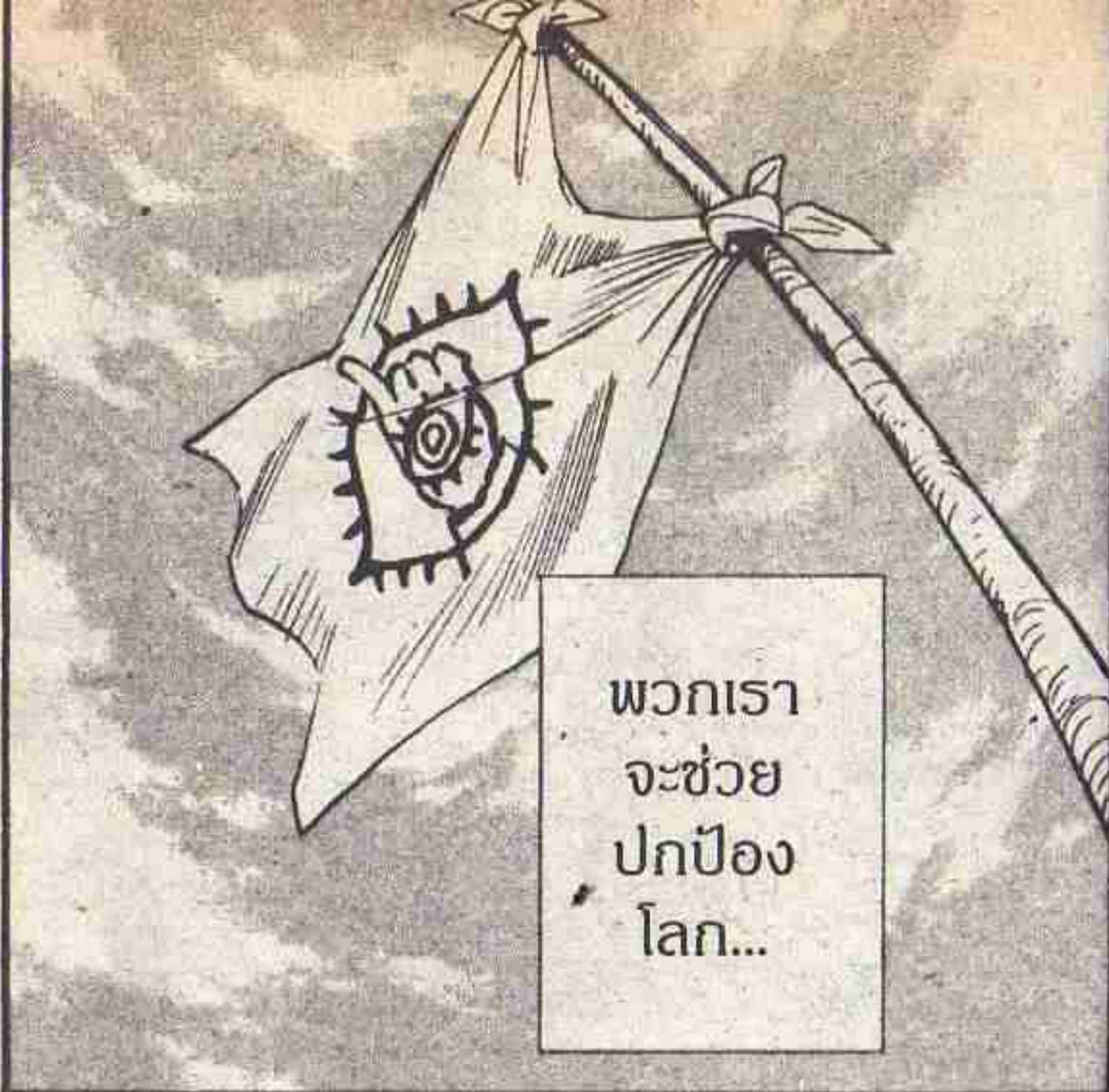

สถานการณ์
รุนแรง
กว่าที่คิด

“เพื่อน”
กำลัง
พยายาม
ทำลายโลก
จริงๆ

ไต่ธง
ผืนนั้น...
พวกเรา
สาบาน
กันว่า...

พวกเรา
จะช่วย
ปกป้อง
โลก...

ต้อง
สู้...

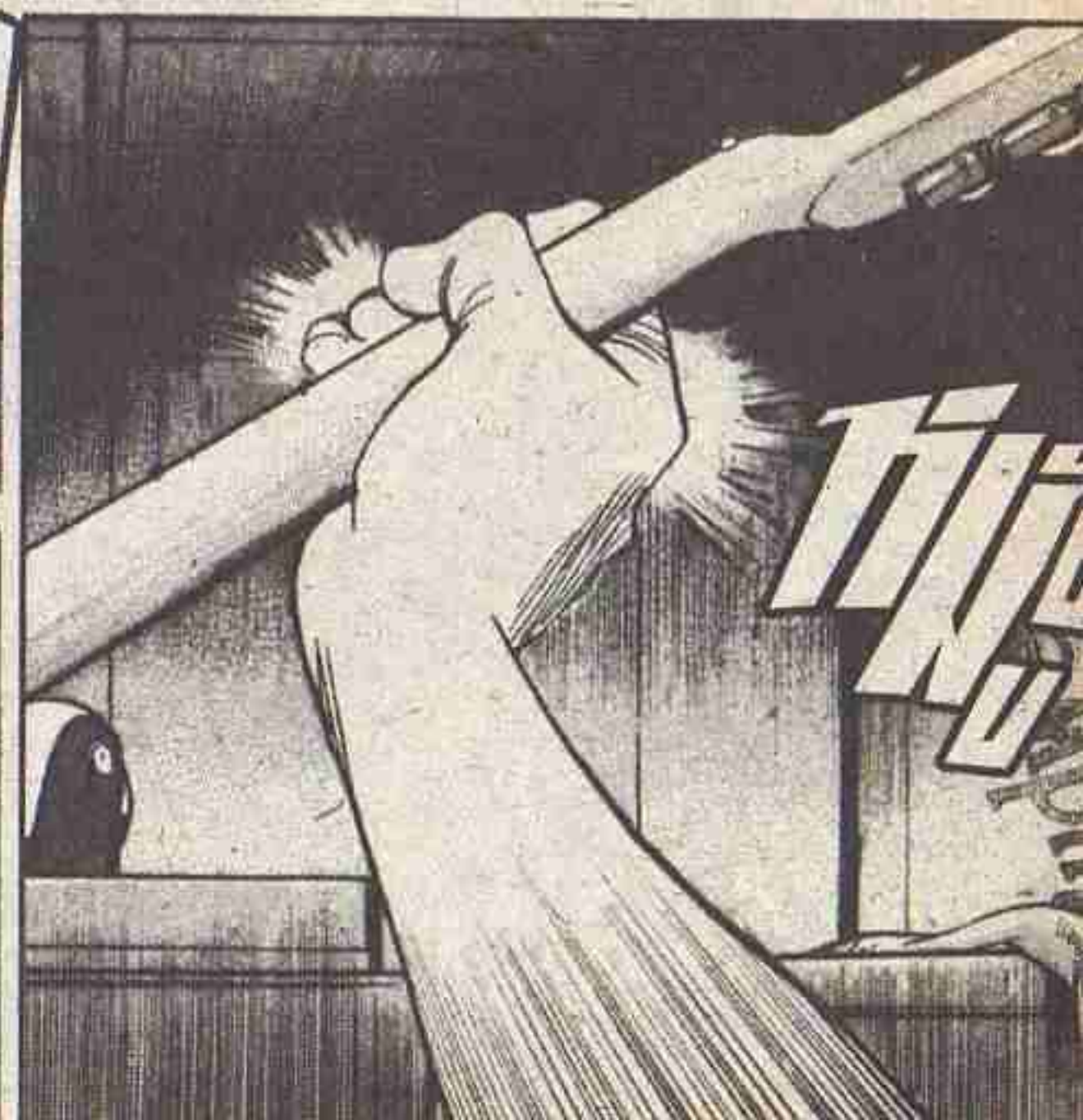
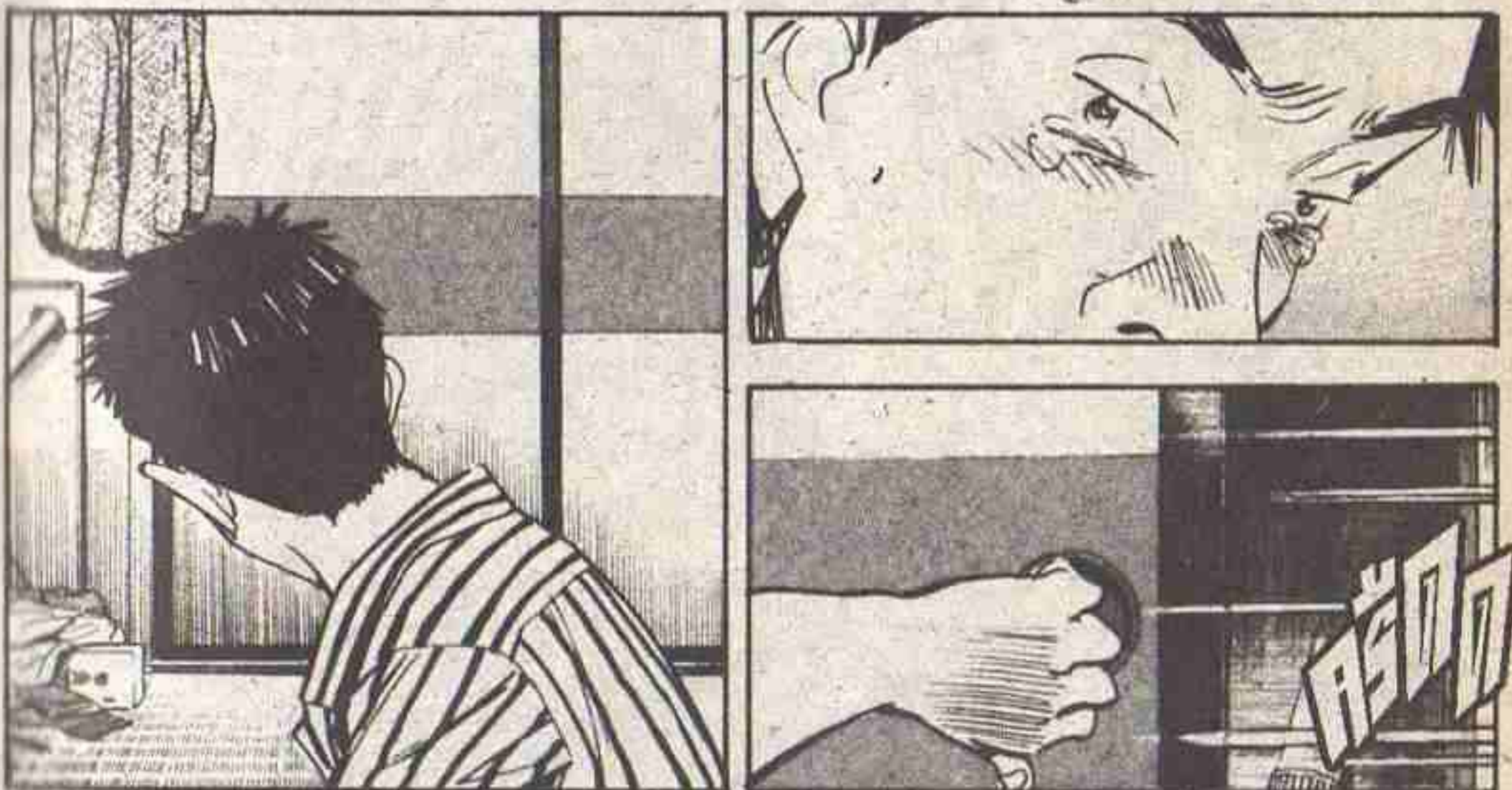
มีแต่
นาย
...

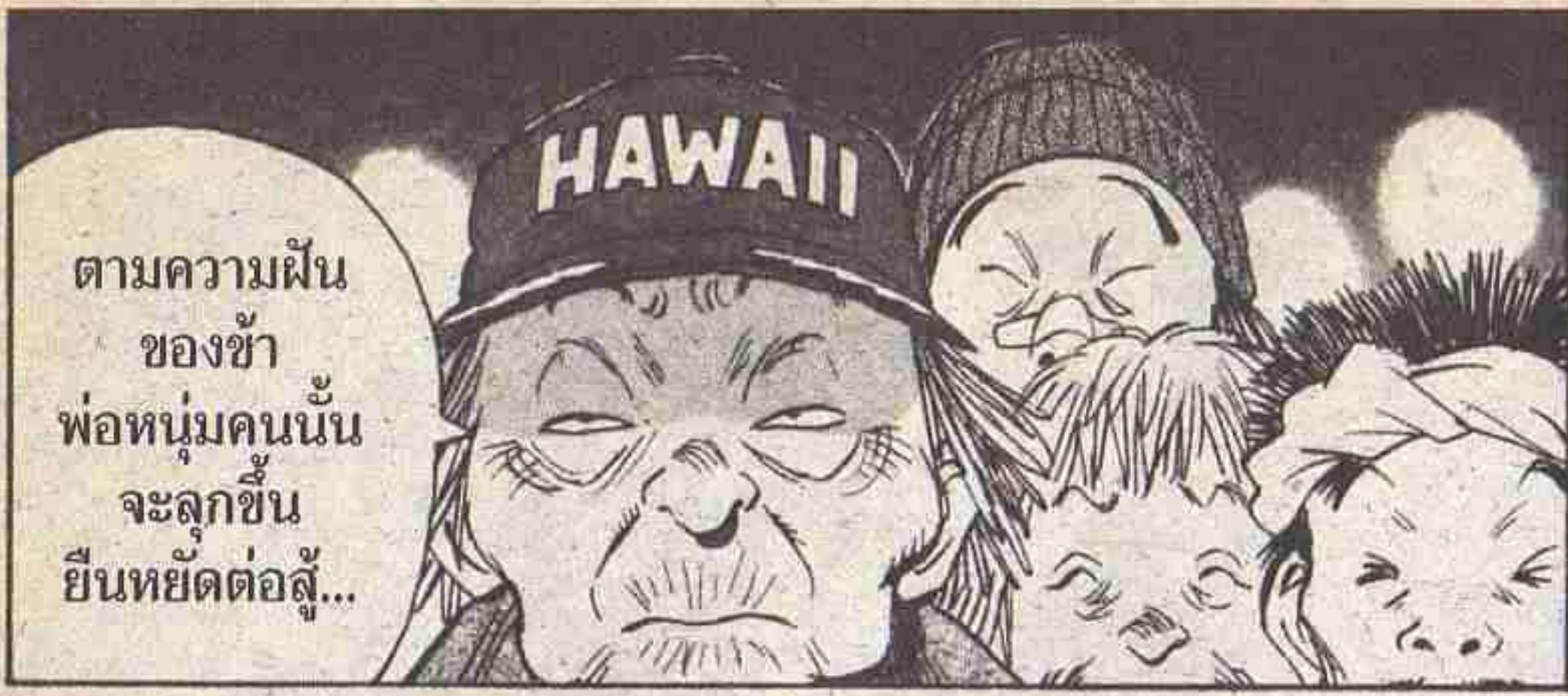
ที่จะ
ช่วยโลก
ไว้ได้

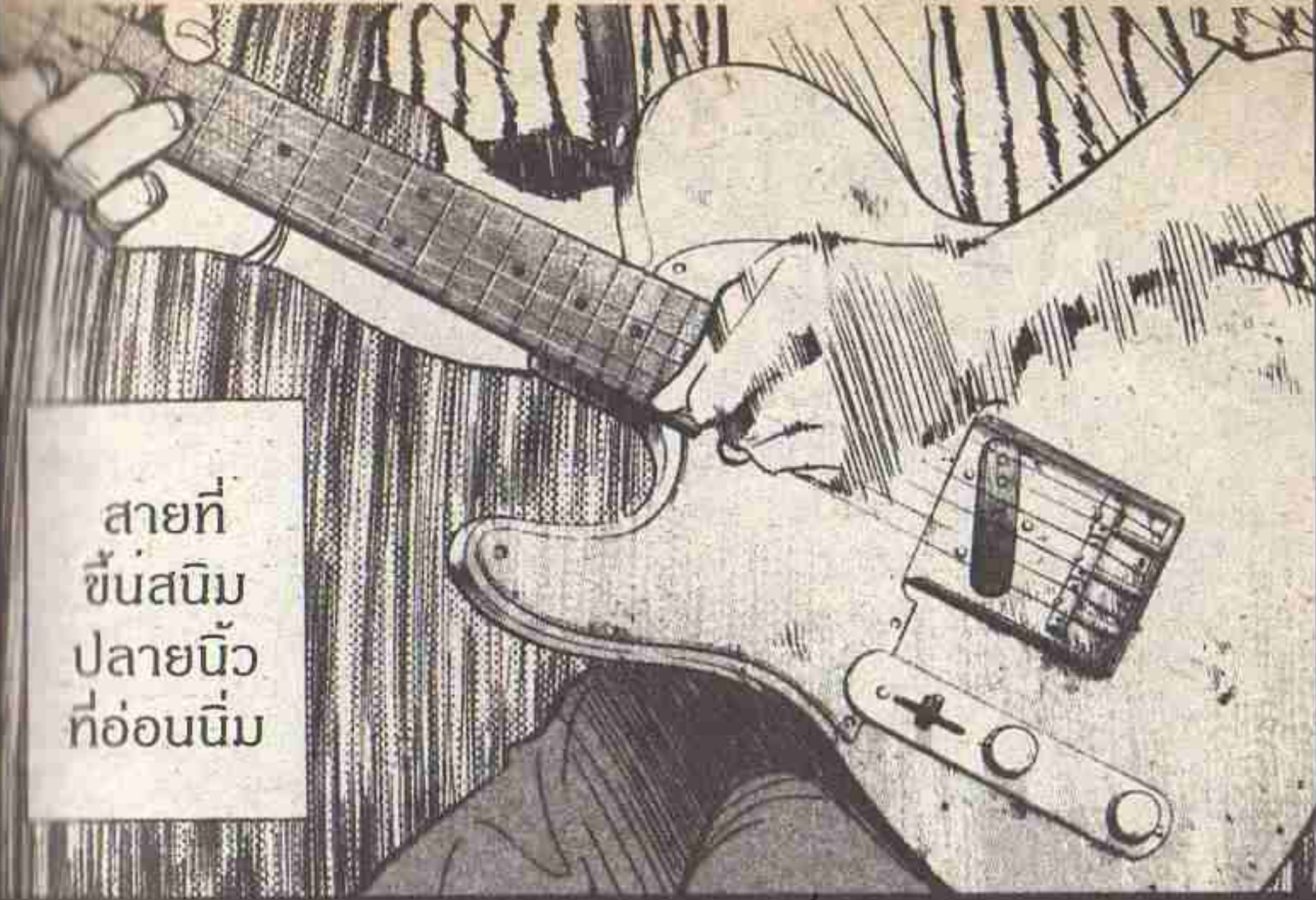
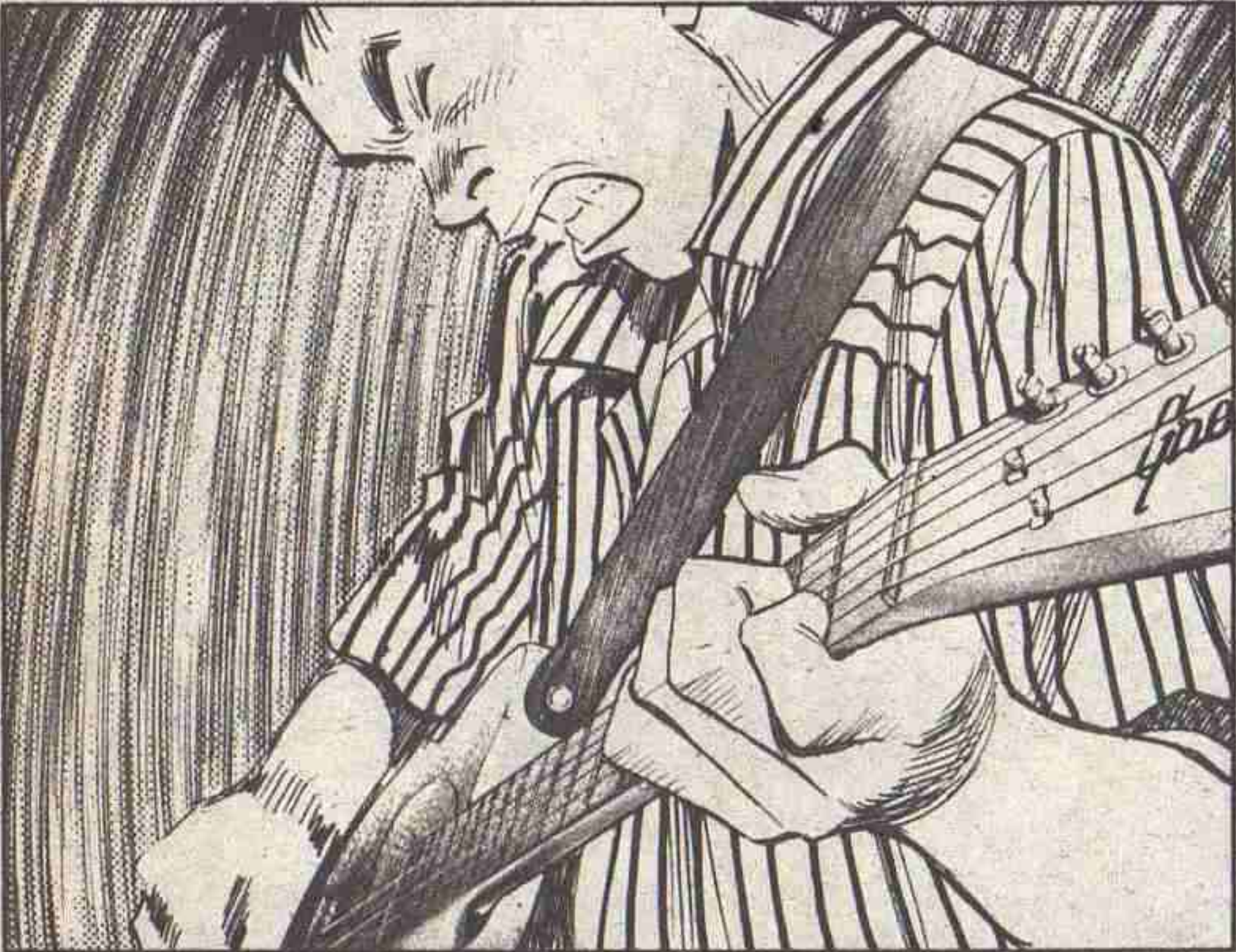
นาย
คนเดียว
เท่านั้น
...

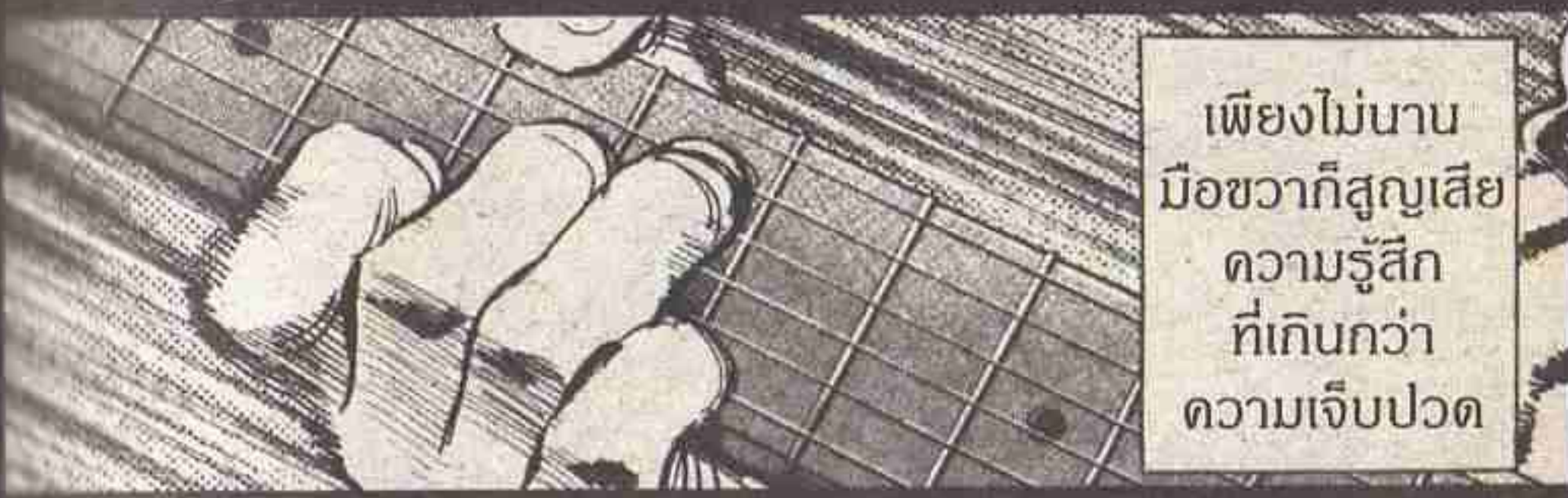

ตามความฝัน
ของข้า
พ่อหนุ่มคนนั้น
จะลุกขึ้น
ยืนหยัดต่อสู้...

สายที่
ขึ้นสนิม
ปลายนิ้ว
ที่อ่อนนิ่ม

เพียงไม่นาน
มือขวาก็สูญเสี
ความรู้สึก
ที่เกินกว่า
ความเจ็บปวด

เพื่อ
ช่วยเหลือ
โลก...

ถึงเช่นนั้นก็ตาม
กีตาร์ไฟฟ้า
ราคา 2 หมื่น
6 พันเยน
ก็ยังคงโทษทวน

ตอนที่ 2 ตัดสินใจ

ปี 1969
จู่ๆ บีเทิลส์
ก็เปิด
คอนเสิร์ต
บนดาดฟ้า
ของแอปเปิล
เรคคอร์ด...

มีผู้คน
จำนวนมาก
มามุงดู
ตำรวจ
พยายาม
หยุดยั้ง...

โธ่
โธ่

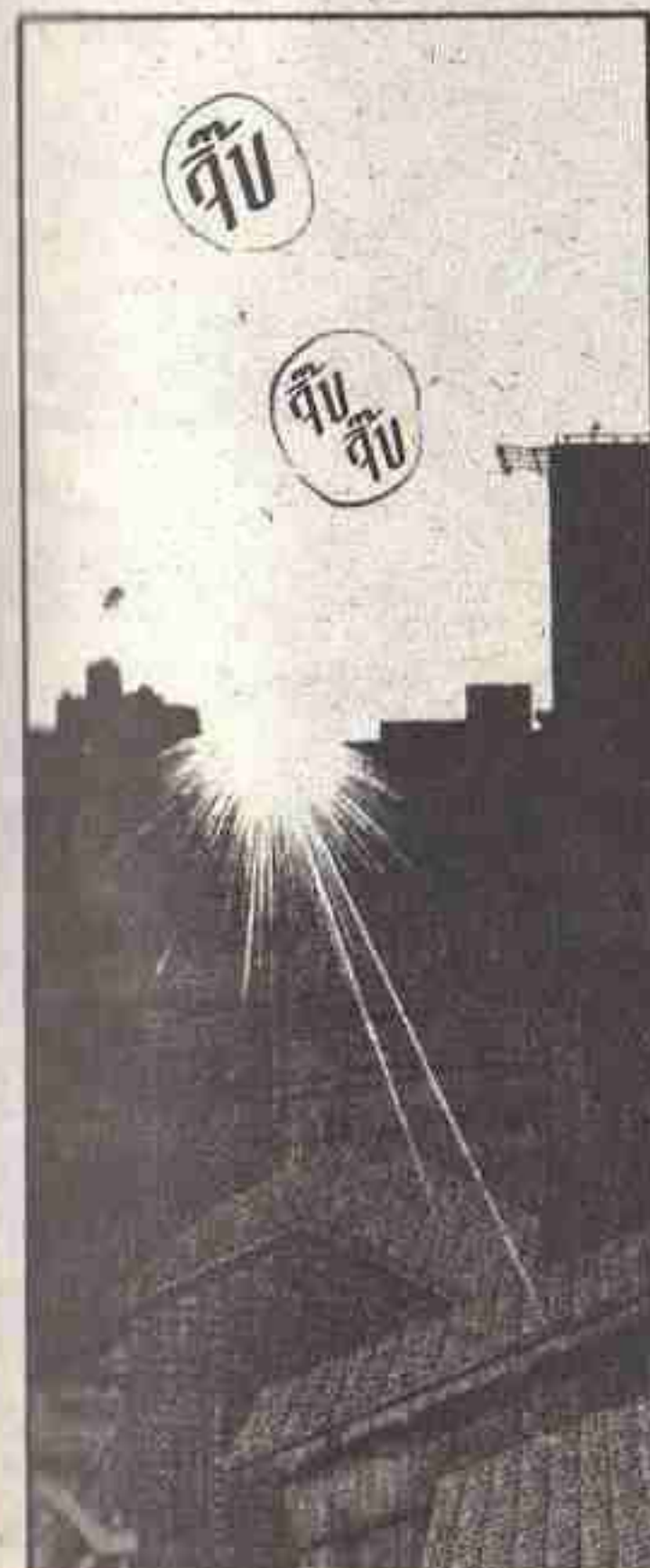
แต่พวกเขา
ยังคง
บรรเลงต่อ
ด้วยเสียง
ที่ดังสนั่น

ร้อง
ตะโกนว่า
“เกิดแบด
เกิดแบด”
กลับไปยัง
เวลานั้น
...!!

แล้วมัน
หมาย
ความ
ว่าอะไร
นะรี...?

ก็ไม่มี
ความหมาย
อะไร
เพียงแต่
อยากเล่าว่า
เคยมีเรื่อง
แบบนั้น
เท่านั้นเอง

จิบ

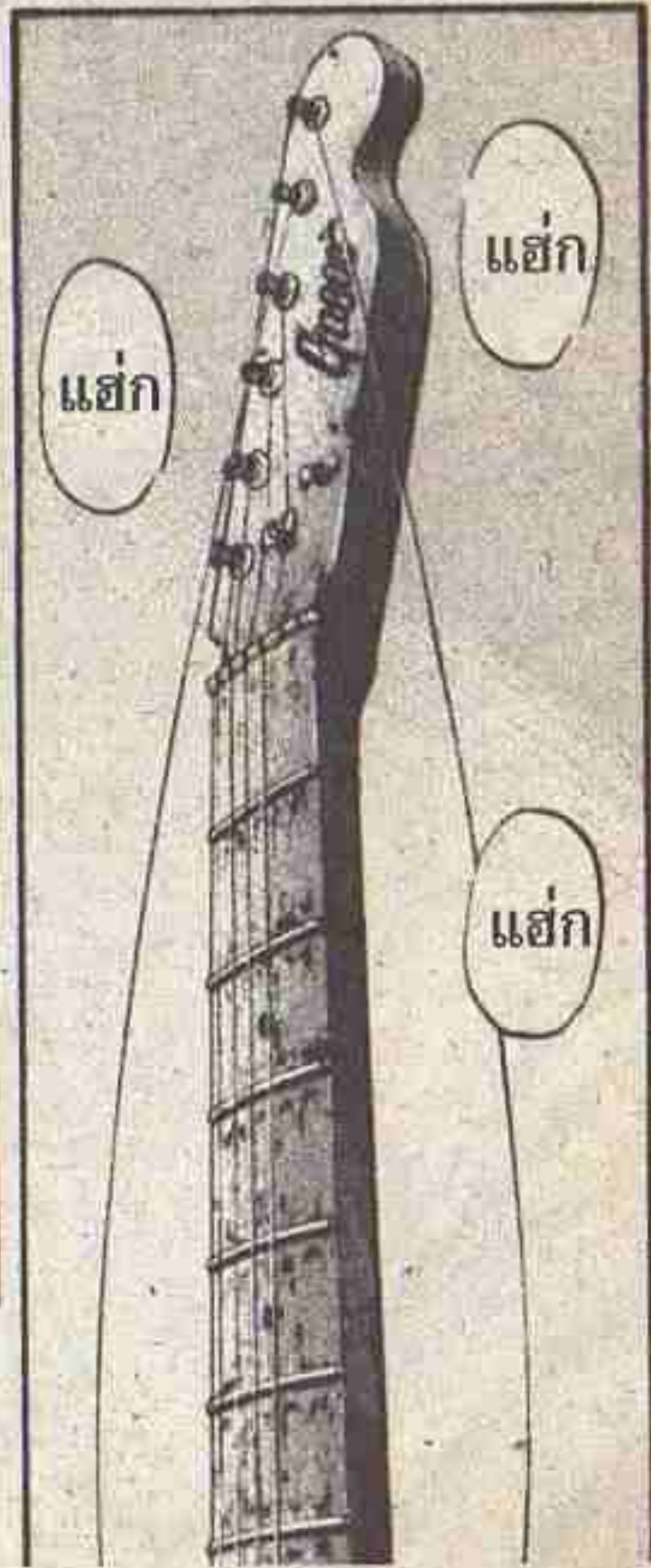
จิบ
จิบ

เฮ้อ
...

เงยบ
จนได้
...

ลูก
เฮง
ช่วย
~
!!

แฮ่ก

แฮ่ก

แฮ่ก

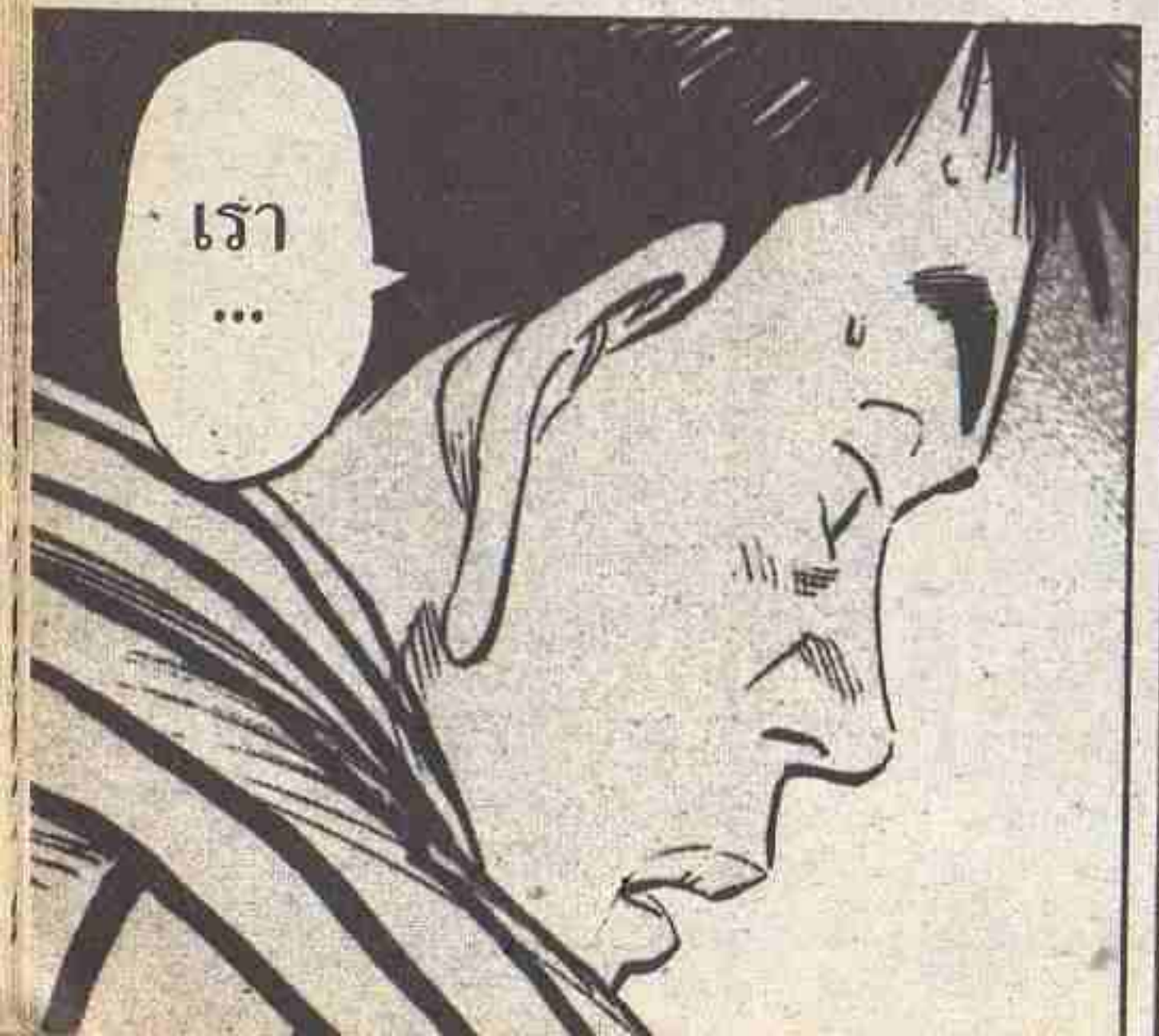
แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

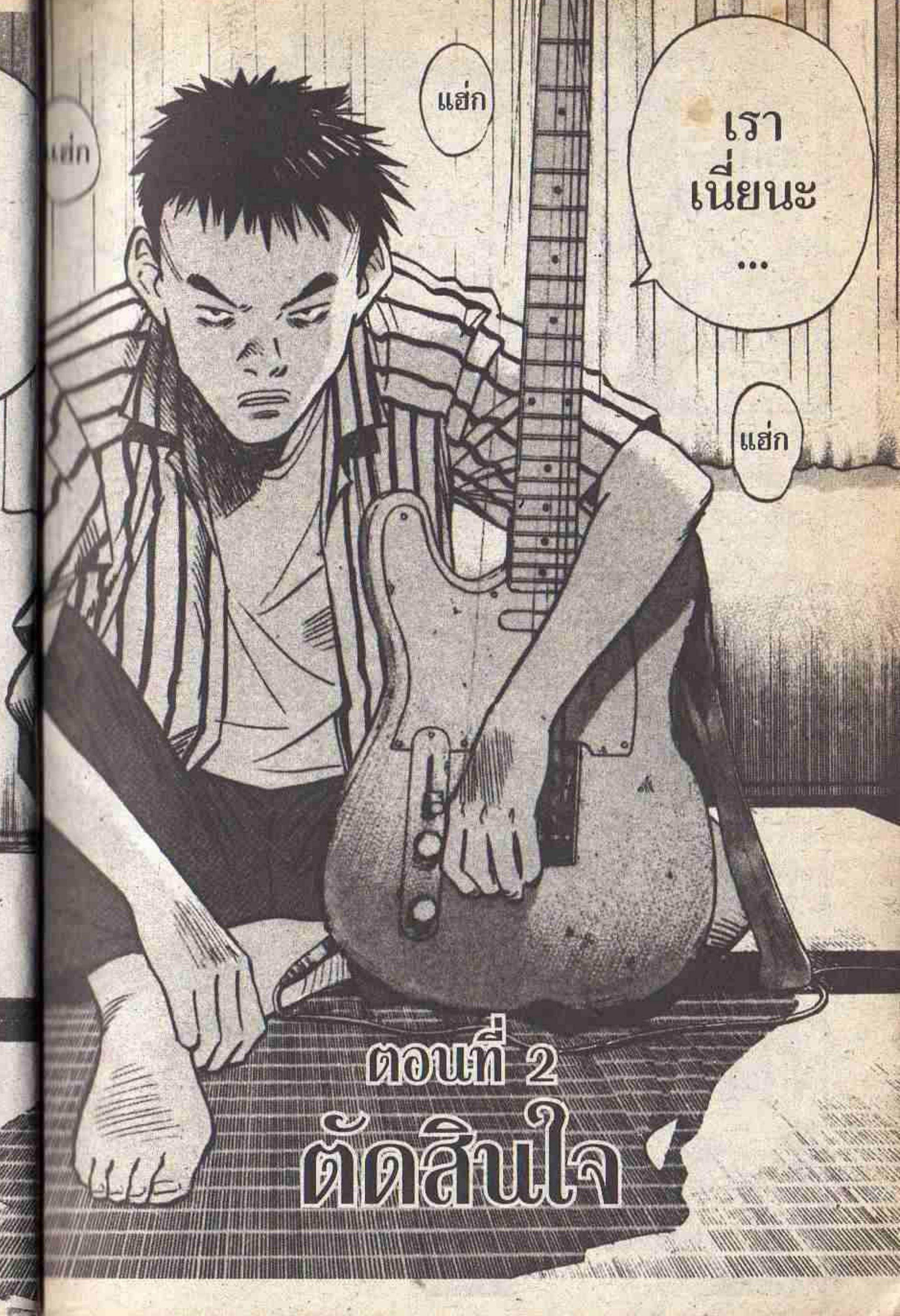
แฮ็ก

เรา ...

จะ
ช่วยโลก
เรา....

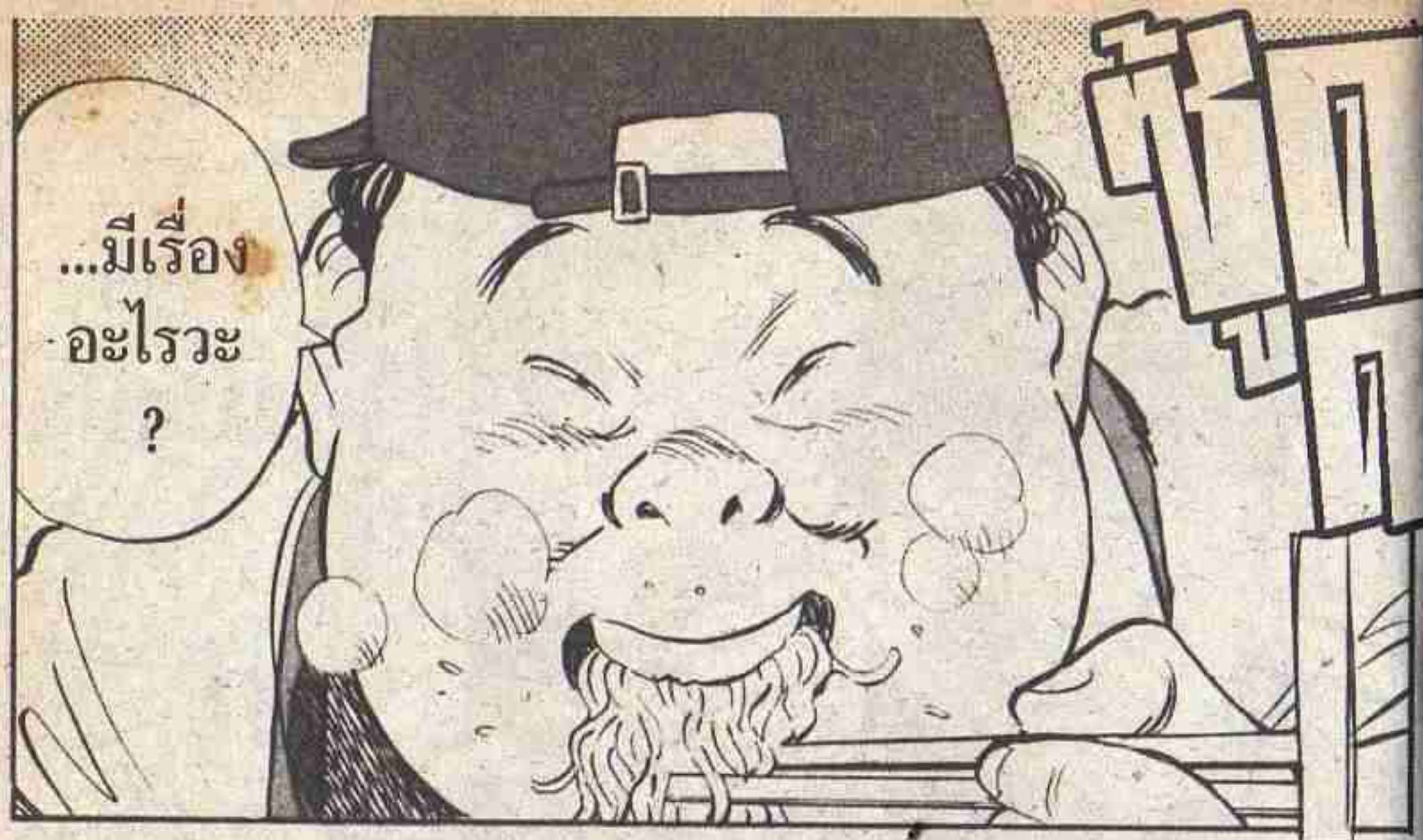

แฮ็ก

เรา
เนี่ยนะ
...

แฮ็ก

ตอนที่ 2
ตัดสินใจ

เออ จริงด้วย
ห้ามบอกแม่
เรื่องที่มากินบะหมี่
กับป้ารุ้มย

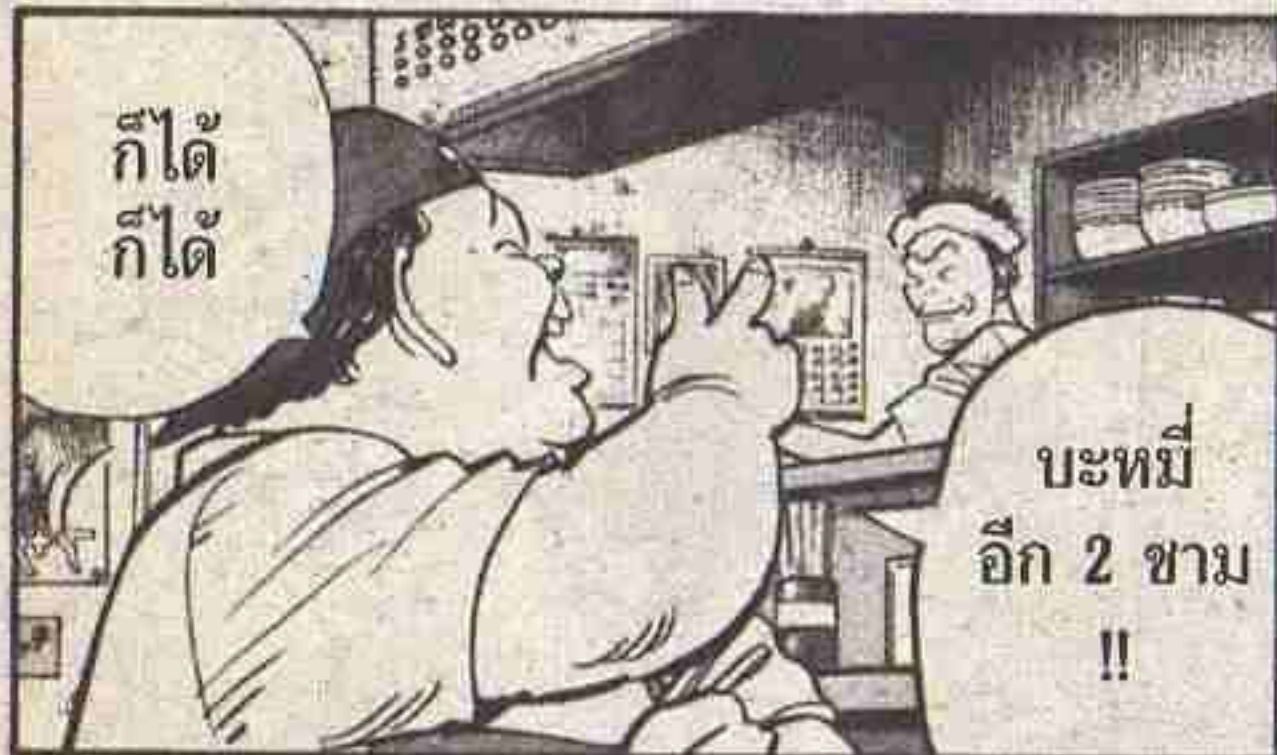
เพราะว่า
คนที่จะ
ถูกแม่ตำ
ก็คือป้า

สัญญาซะ
ขอผมกิน
อีกชาม
นะ?

ให้หมอนี้
มาเกี่ยว
ด้วยไม่ได้
...

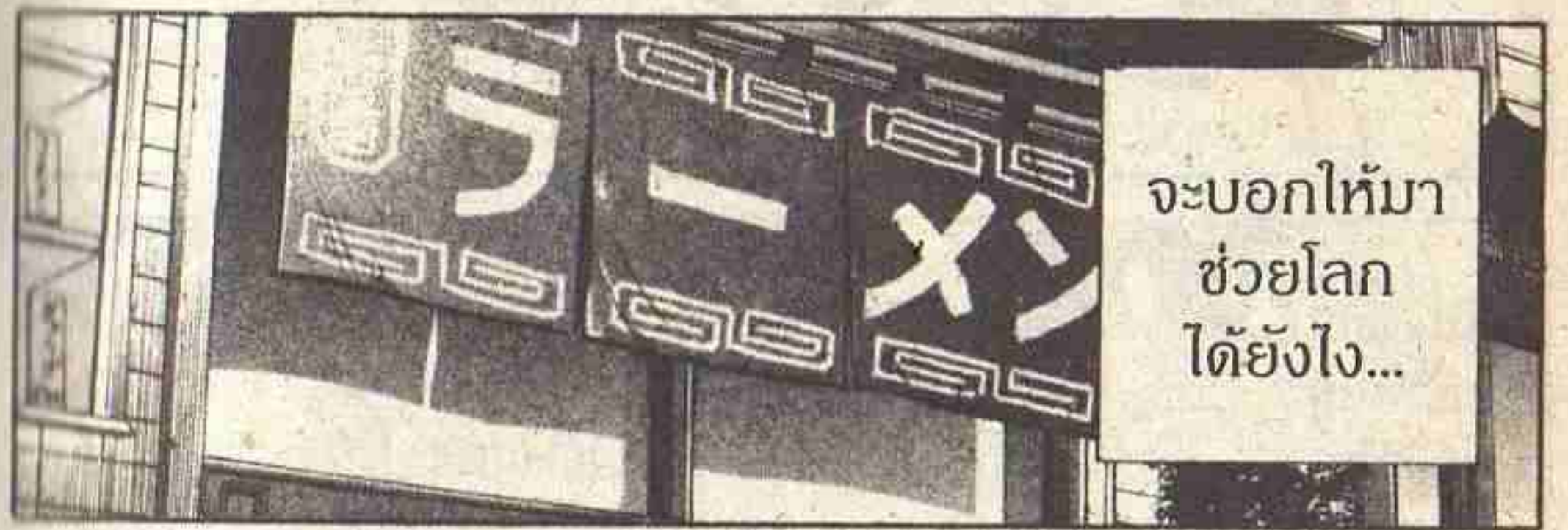

ก็ได้
ก็ได้

บะหมี่
อีก 2 ชาม
!!

.....

จะบอกให้มา
ช่วยโลก
ได้อย่างไร...

...
ว่าไง
?

จะคุย
เรื่อง
อะไร

ไม่ใช่
เรื่องสำคัญ
อะไรหรอก
...

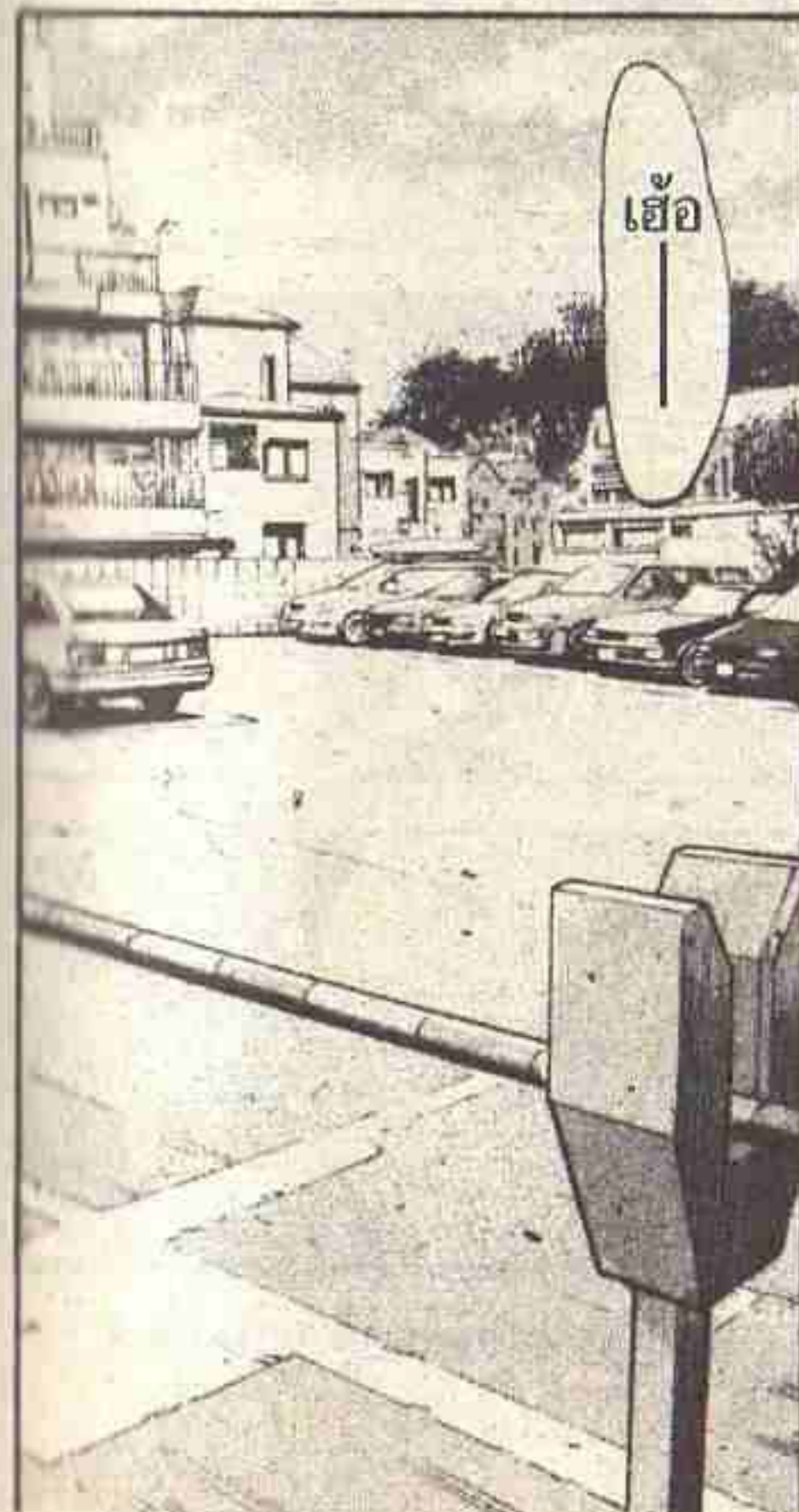
เฮ้ย!
อย่าทำทก
ซี่!!

เปล่า
...

พูด
ไม่ออก
...

เฮ้ย

ไม่ไหว
เลย
ฉัน...

เป็น
อะไรไป?
โยชิลีเนะ

ฉันทำ
ผิดพลาด
ครึ่ง
มโหฬาร
...

งาน
เทร่อ
...

เฮ้อ
ช่วยจริงๆ
พี่ผ้า

เกิด
อะไรขึ้น

หรือว่า
เข้าลัทธิ
อะไร
ซักร้อย!!

จะบ้า
เรอะ
!!

เฮ้อ

ใบสั่งซื้อ
หมึกพิมพ์
เขียนไว้
4 ตลับ

ดันดูผิดเป็น
พันตลับนะ
สิ...

สินค้าถูกส่ง
ไปให้ลูกค้า
เยอะแยะ!!

4...
เป็นพัน*
...

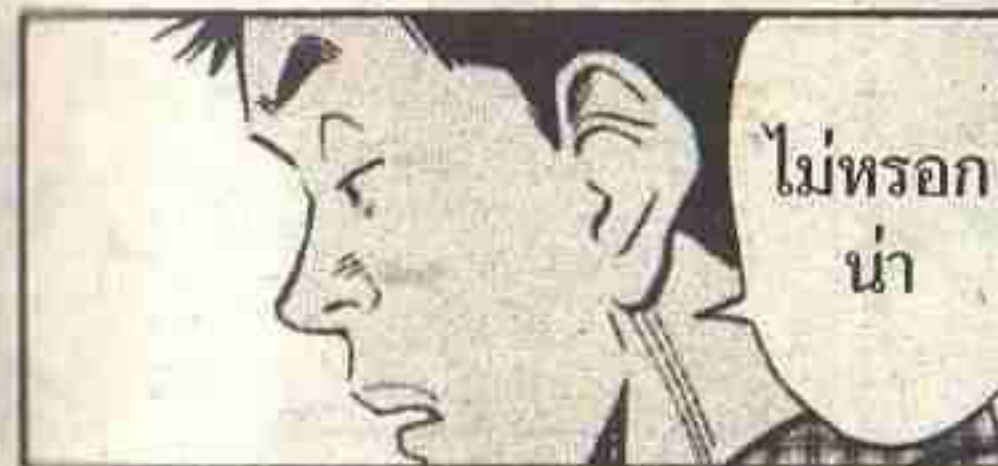

ไม่เอา
ไหนเลย
ฉัน...

เพราะว่าเป็น
แบบนี้ เมียเลย
พาลูกกลับไปอยู่
ที่บ้านพ่อแม่

ไม่เกี่ยว
ซักร้อย

ไม่ทรอก
น่า

ที่เหลือ
996 อัน
ฉันจะทำ
ยังไงดี!!

อะ...
เอ๋อ...

ฆ่าตัว
ตาย
ดิ้มย
เนย...

เฮ้ย
!!

*ในภาษาญี่ปุ่นเลขพันจะคล้ายกับเลข 4

เฮ้อ

ไป
ขอโทษ
เค้าดิ้มย

ถึงจะ
ขอโทษ
ปัญหาที่
ไม่จบทรอก

ไม่ลองทำดู
ก็คงไม่รู้
ละมัง

มาซาโอะคง
ยังไม่มา
อีกเหรอ?

อ้อ ทามระ
มาซาโอะ...
ยังไม่โผล่
มาเลย

อาจารย์
ซิดิชิมากิ
หายตัวไป
เหมือนกัน
...

พูดถึง
ทามระ
มาซาโอะ
แล้วก็นึก
ขึ้นได้...

?

มีพัสดุ
จำหน่าย
ส่งถึงแผนก
ที่เขา
เรียนอยู่

ใบปลิว
...?

แปะ
แผ่นหนึ่ง
ไว้ที่บอร์ด
ตรงนั้น

พัสดุ
อะไร
?

เป็นใบปลิวนะ
มีซักร้อยแผ่น
ได้มั้ง

ถ้าอยากได้
ก็จะยกให้
ยังมีอยู่ที่ห้อง
อีกตั้งเป็นกอง

ครั้งที่ 169
คอนเสิร์ตเพื่อน

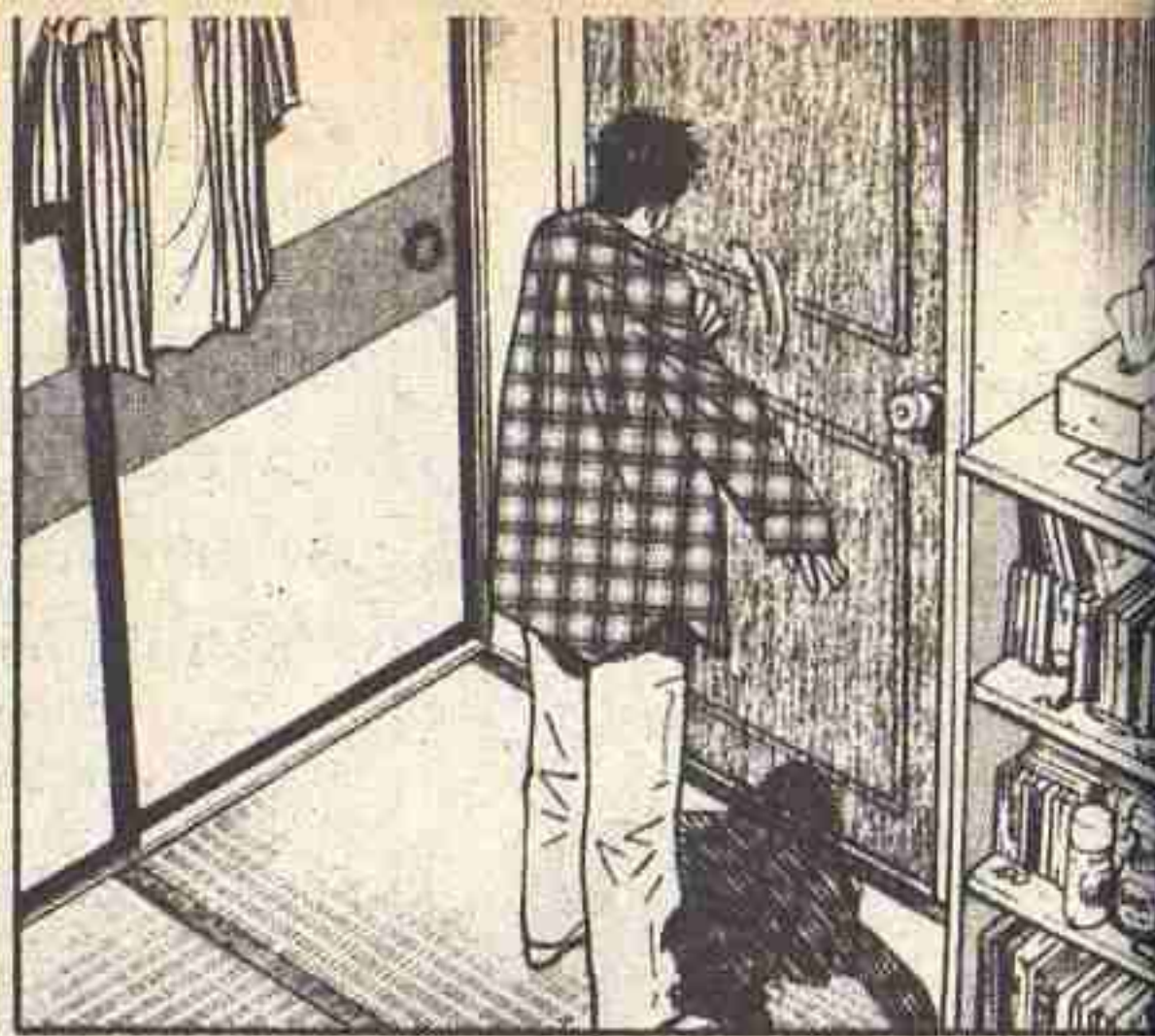
วันที่ 19 กันยายน 1997
เปิดงาน 6.00 น. เริ่มแสดง 6.30 น.
ผู้แสดง มาคิซาคู, เทวโหมะ, อังวิลินทง,
เกโคโนเต โทโฮเรเต และอื่น ๆ อีกมากมาย
ชั้น A 30,000 เยน
ชั้น B 25,000 เยน
ผู้จัดงาน กรรมการจัดงานคอนเสิร์ตเพื่อน
Tel. 03(3230)65**

ครั้งที่ 169
คอนเสิร์ตเพื่อน

คอน
เสิร์ต
...

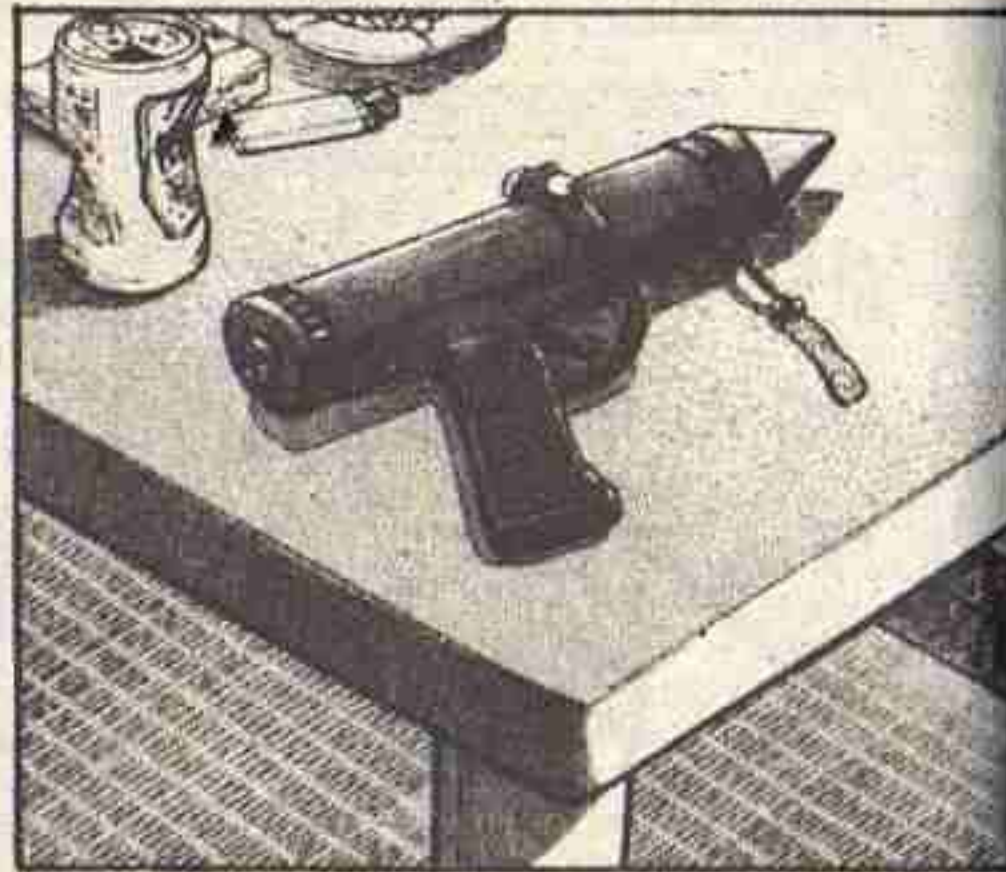
เพื่อน
...

เคนจิ
ไม่อยู่หรอก

ไปไหน
อะ?

ไม่รู้มัน!
ทิ้งร้านไป
เฉย ๆ...

คั่นนะ
ก็ไม่ยอม
ดูแล...

ถ้าฉัน...
ผมจะ
มาใหม่
นะอะ

เค้าบอกว่า
มีเรื่องอะไร
จะคุยด้วย
เลยมาหา
นะอะ...

กัด

โรคบ้าอะลวะวาด
อีกแล้วมั้ง
เพี้ยวลุกขึ้นมา
ตีตักตาร์
กลางดึกกลางคืน

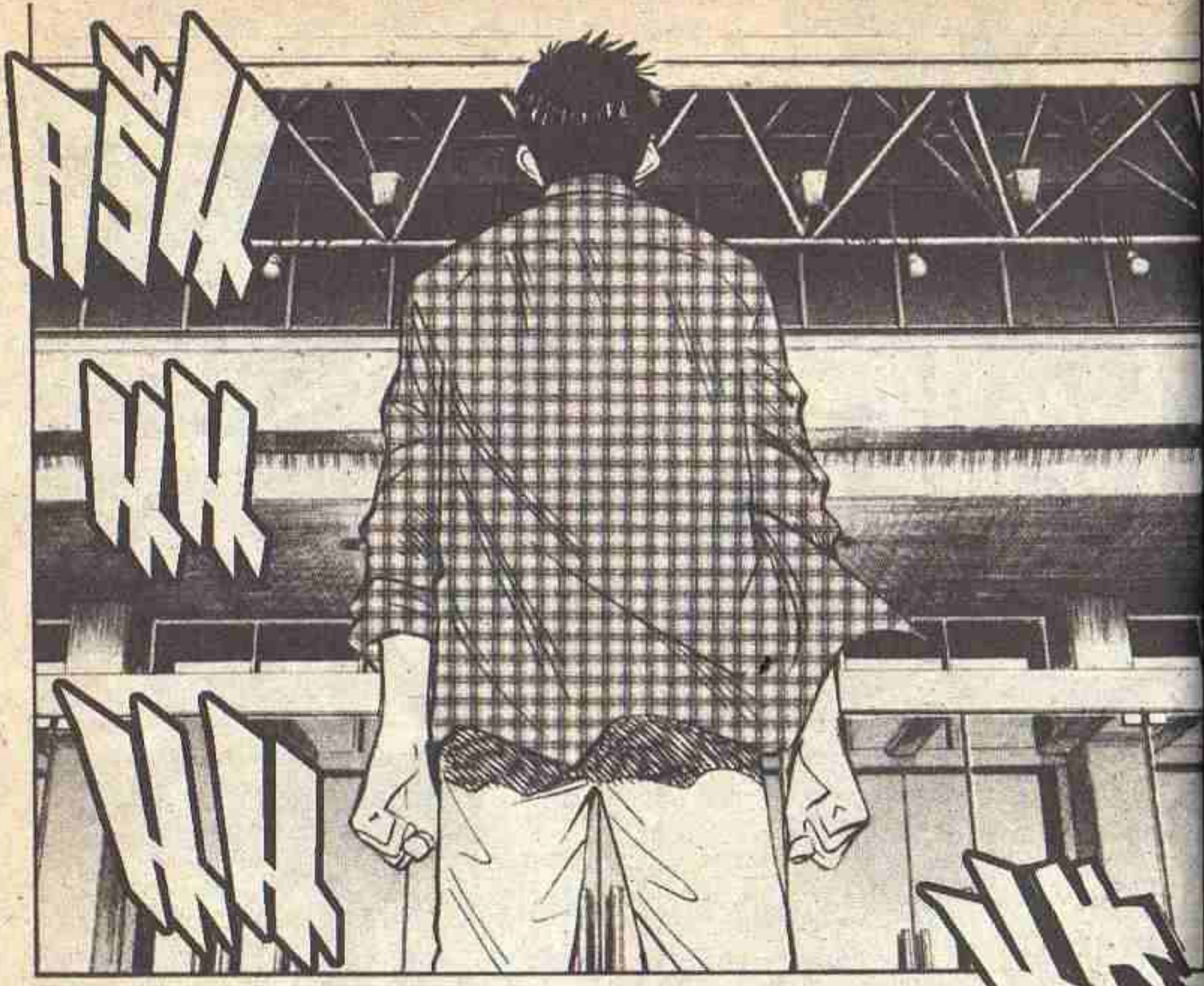
แถมวันนี้
ก็ยังไปดู
คอนเสิร์ต
อีก
ตั้งหาก

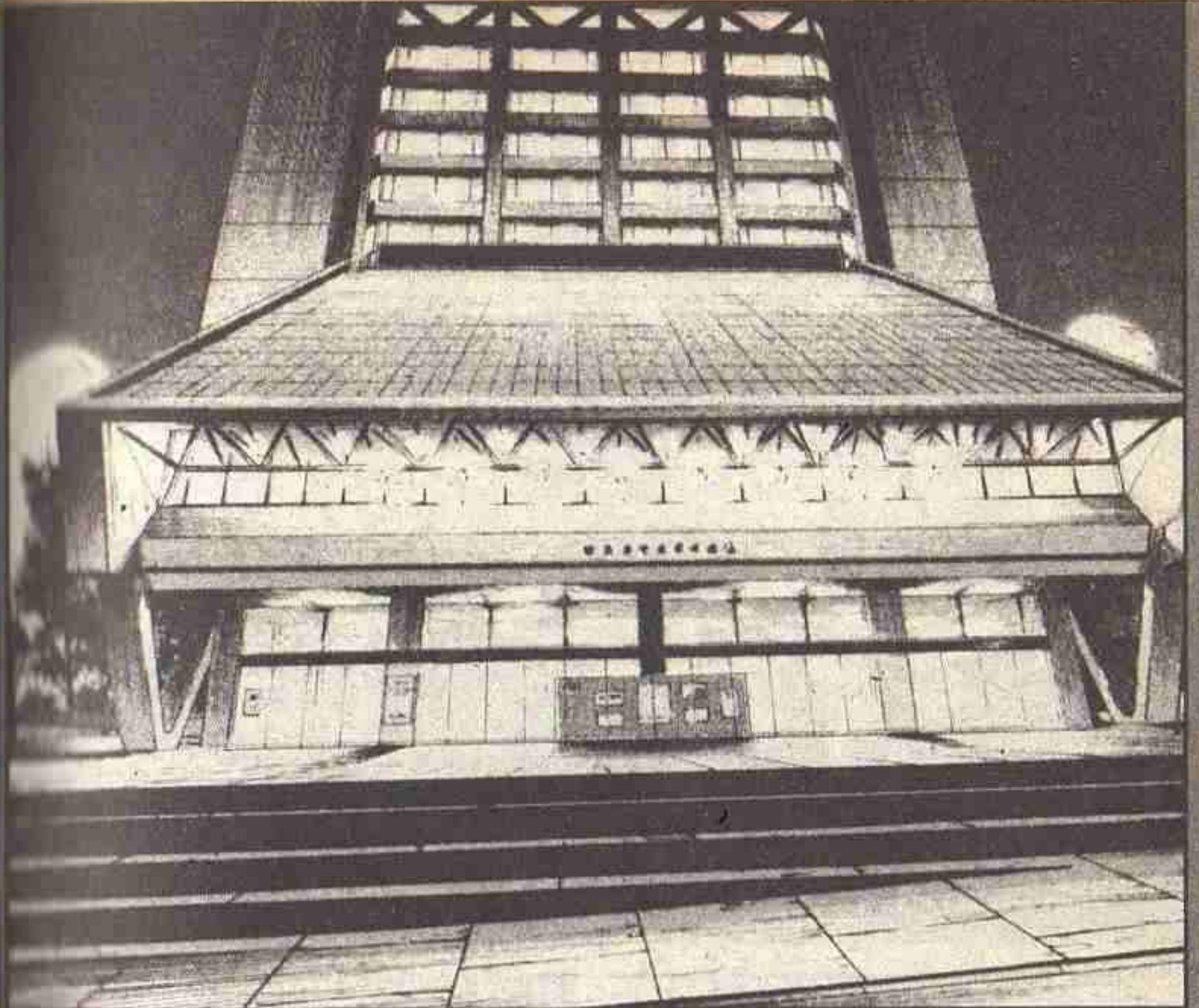
เห็นบอกว่า
คอนเสิร์ต
ของเพื่อน
อะไร
นี่แหละ

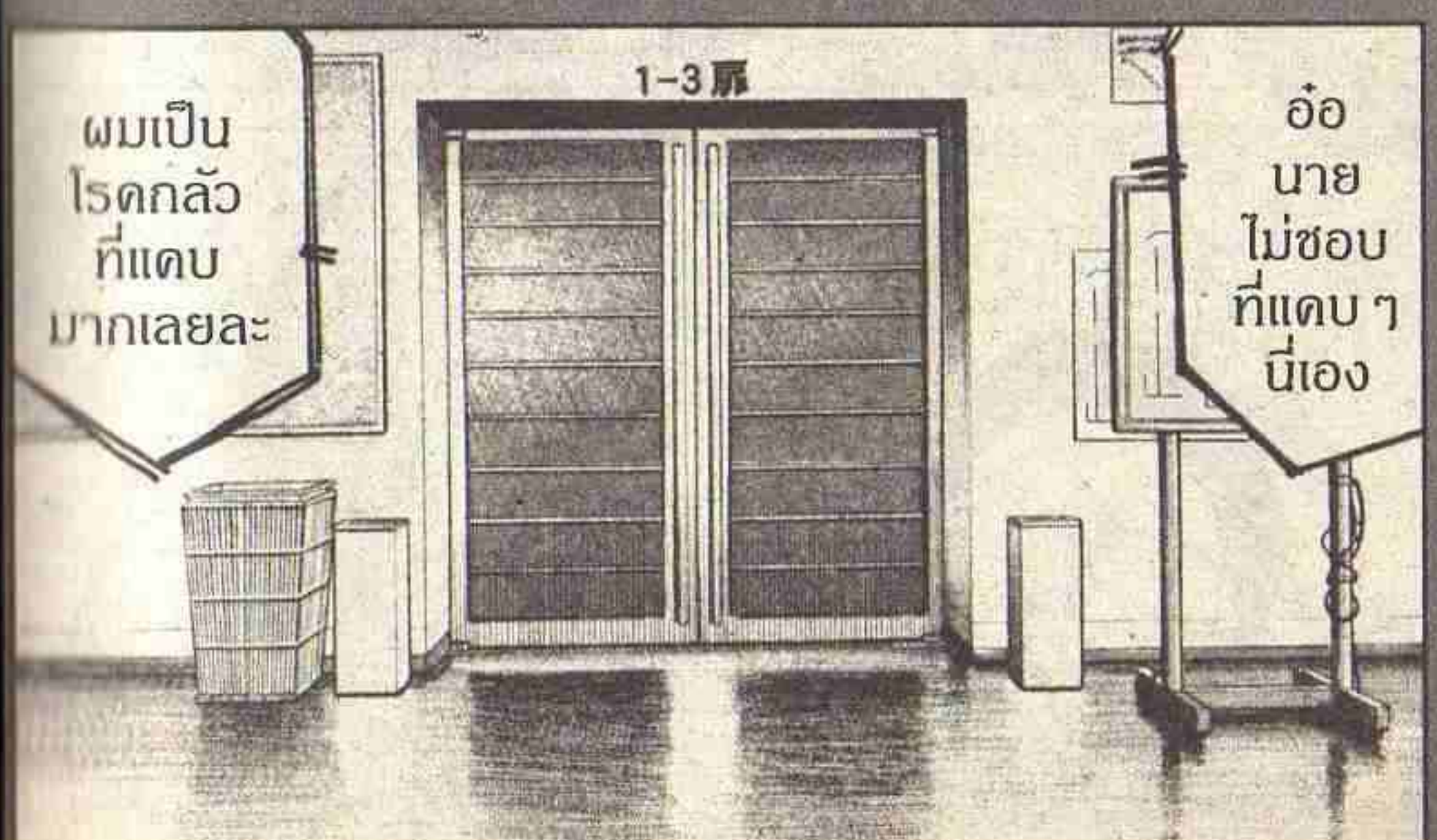
คอน
เสิร์ต
?

ครั้งที่ 169
คอมเทิร์ตพีอช

ครั้งที่ 169
คอมเทิร์ตพีอช

ต่อ
ที่ 3
เผื่อ
หน้า

ถ้าไม่ใช่ที่กว้าง ๆ
มันจะหายใจ
ไม่ออก
แต่ก็ลองไปฝึก
ในที่สุดผมก็ได้
เป็นนักบิบบ
ไปอวกาศมาแล้วนะ
จะบอกให้!!

โอโฮ
ไปจนถึง
อวกาศ
มาแล้วเรอะ
เป็นยังไง
บ้าง?

ในยานอวกาศ
นะนะ
มันก็แคบแต่เนี้ย
หมุนรอบโลก
อยู่ตั้ง 1 อาทิตย์
หมุนอย่างเดียว
เลย....

ก็
แคบมาก
นะสิ!!

โ้ะพริ้ม ๆ
แคบมาก
!!

ตอนที่ 3
เผชิญหน้า

ไอ้หวัง
ตายแน่
♪

ที่ว่า
เขาเล่นลึก
...?

สงสัย
พวกนี้
จะบ้า
...?

มันตลก
ตรงไหน
วะ...

ชื่อหวัง
ก็ยิ่ง
ตาย
♪

ชื่อหวัง
ก็ยิ่งตาย
♪

กินโปเตโต้
ด้วยกับ
ม้า~ย
♪

"เพื่อน"
....

"เพื่อน"
จะออกมา
เมื่อไหร่
...

!!

ไม่เห็น
มันจะตลก
เลย...

ไม่ไหว!!
คลื่นได้
ขอบกล
...

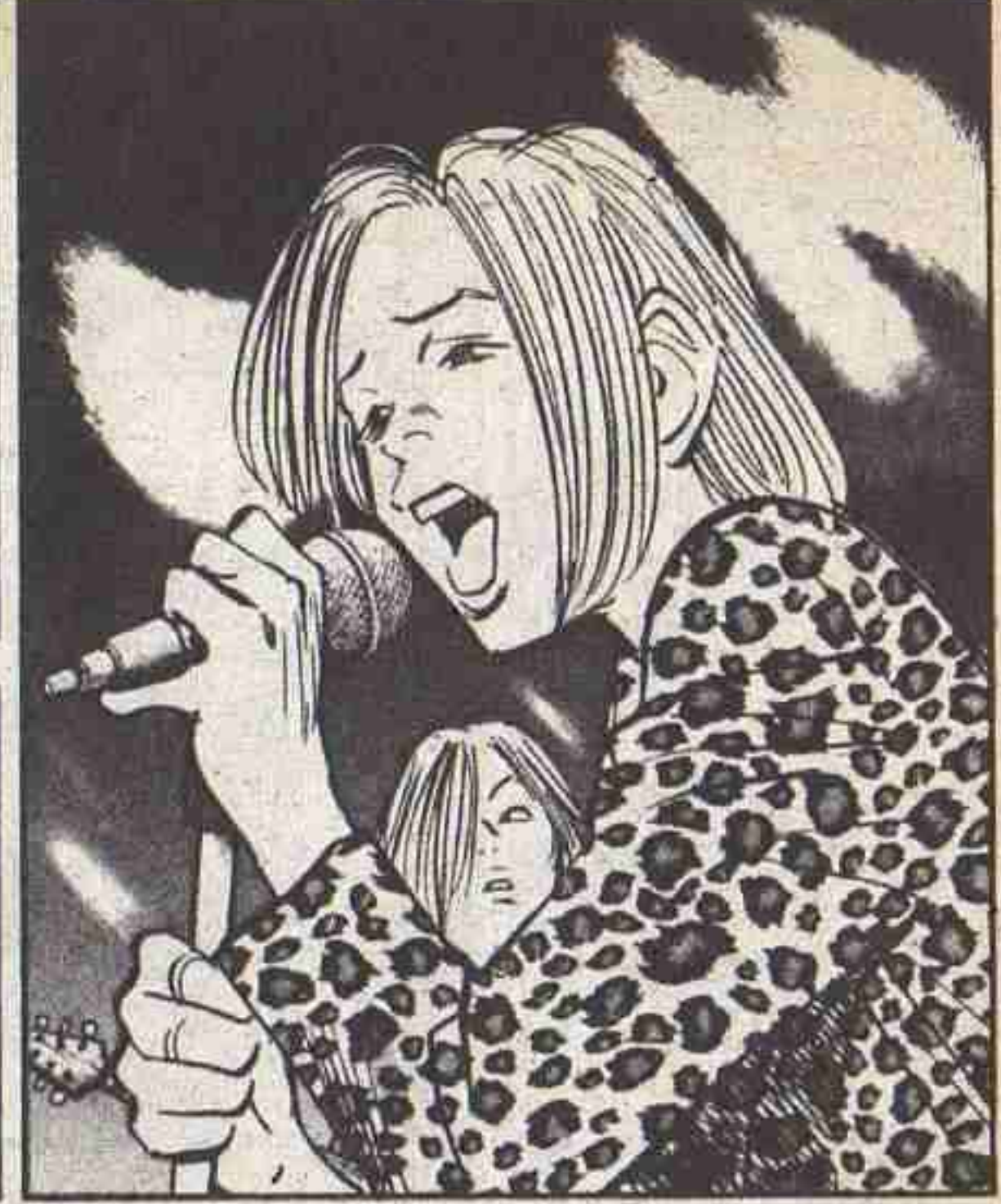
ขึ้น
อยู่ที่นี้
ต่อไป
มีหวัง
สติแตก
...

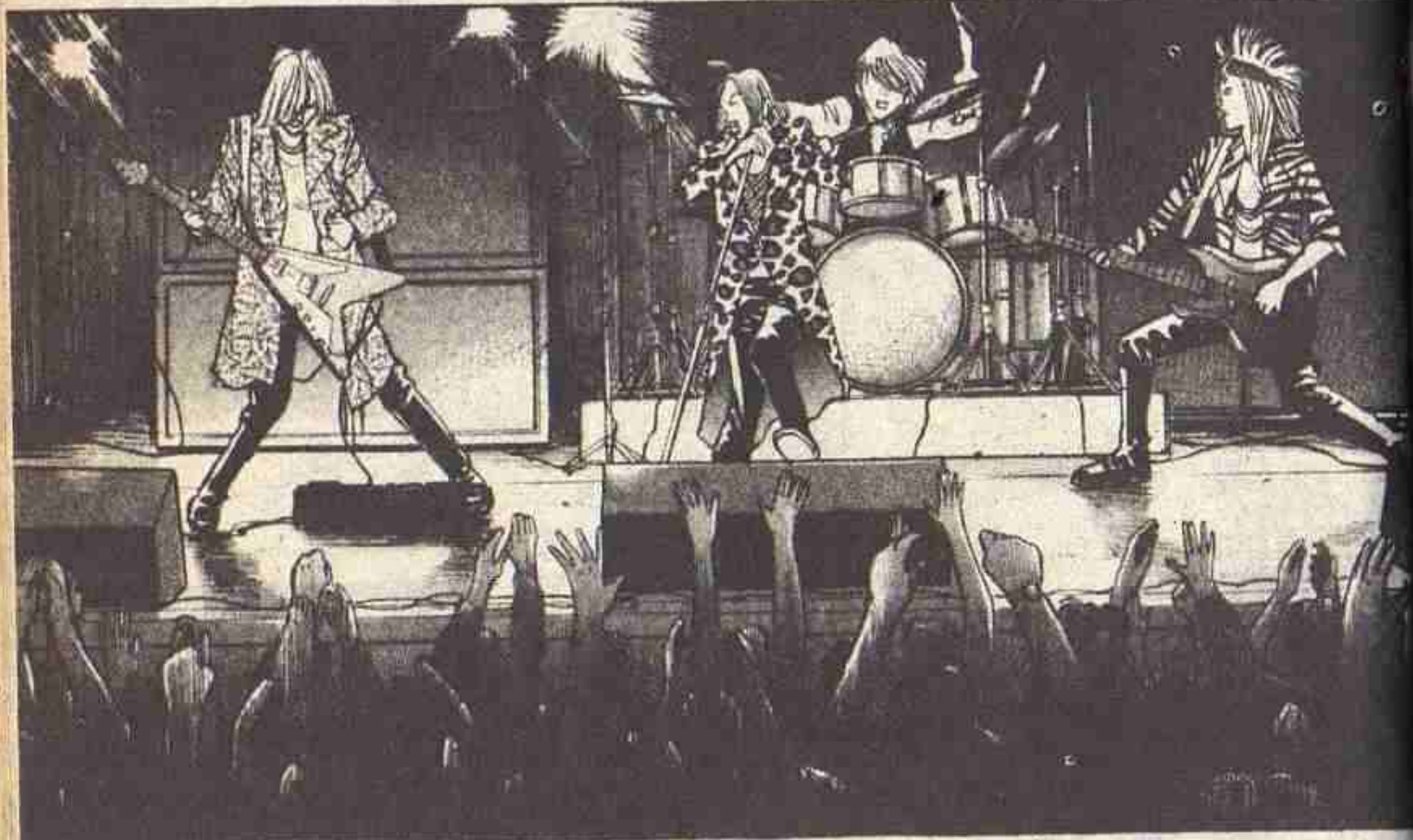
!!

ความรัก ร็อค มิตรภาพ !!

ความรัก ร็อค มิตรภาพ !!

ความรัก!!

ร็อค !!

มิตรภาพ !!

ความรัก !!

ร็อค !!

มิตรภาพ !!

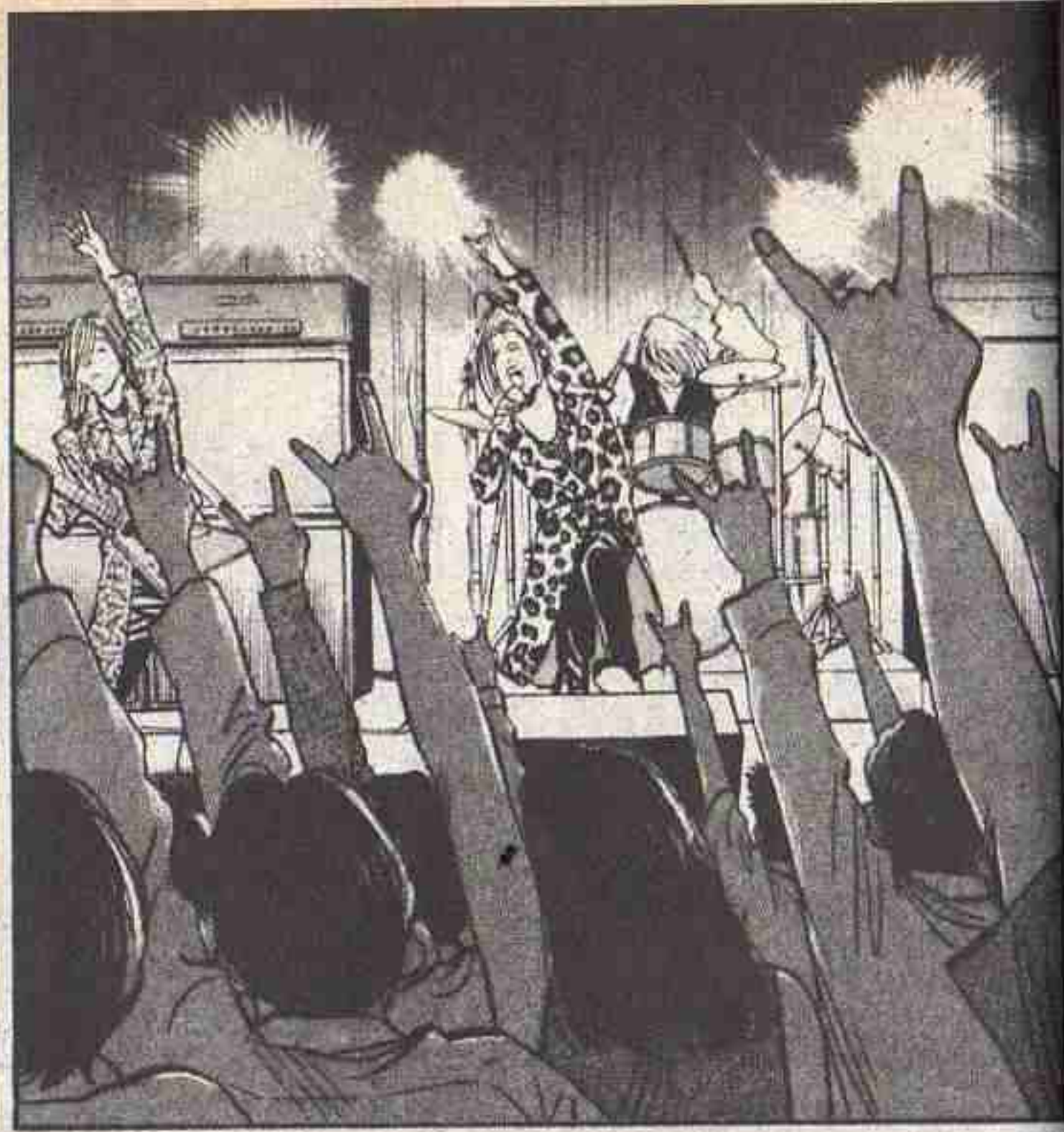

ร็อคไม่มีคำนิยาม ...

ร็อคไม่มีกฎเกณฑ์ของมัน แต่ว่า...

ทุกคน
รวม
พลัง
!!

ของ
แบบนี้
....

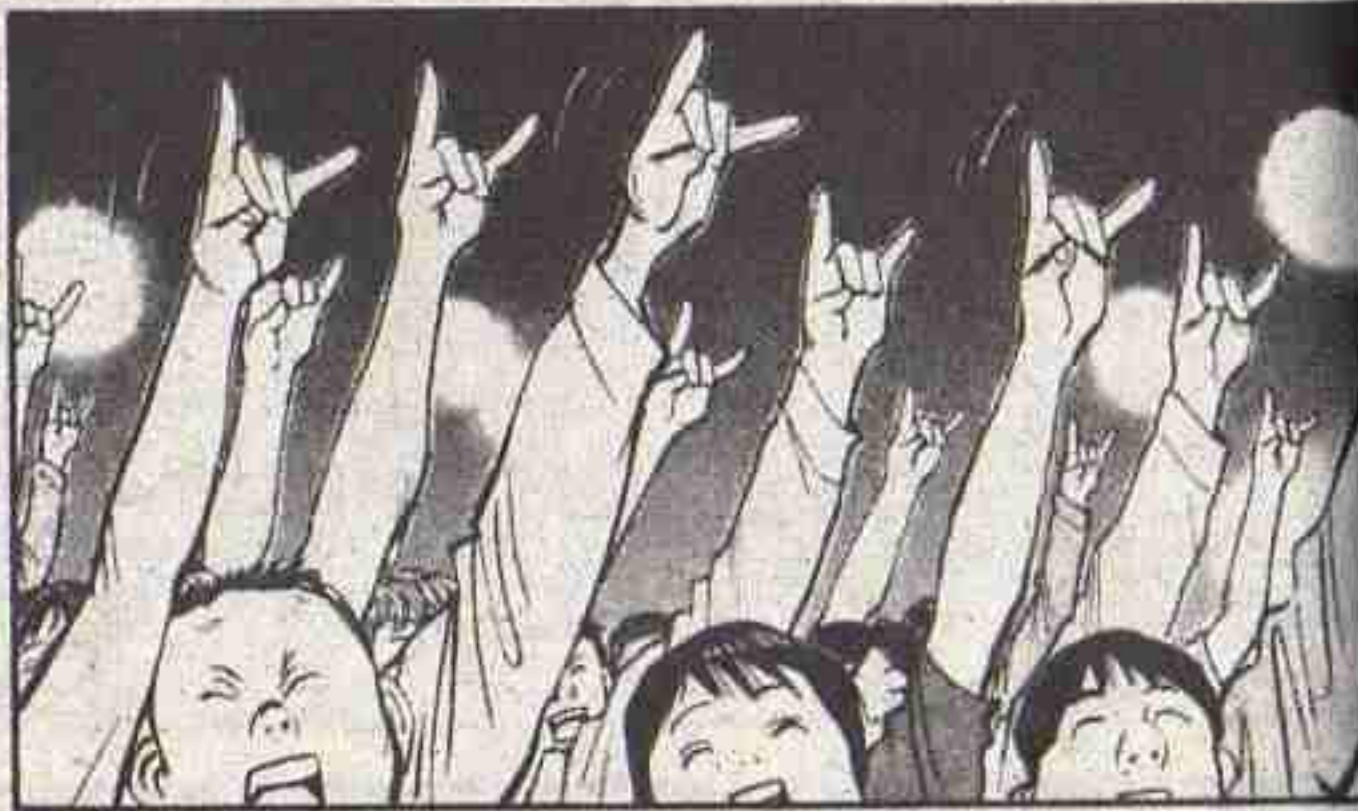
สำหรับ
ฉัน....

ไม่เรียกว่า
โรค

แต่ว่า
...

ประสานมือ
กันไว้!!

นี่ๆ
เป็นอะไรไป
สนุกกัน
เถอะน่า

ไม่ต้องอาย
ลูกชายฉัน
ซี...

เฮ้!
ทุกคน
ฟังทางนี้
!!

ทั้งที่ทุกคน
สนุกกับ
ขนาดนี้
แต่ว่า...

มีคน
ช้อาย
ที่ไม่ยอม
สนุก

อยะ...
อย่านะ!!
ไม่!!

ปล่อยใจ
ให้เป็นอิสระ!!
นี่มันรีดคนะ
เด็กช้อาย!!

คนนั้น
เป็นใคร
เอ่ย?

คนนั้น
คือ...

หือ
...

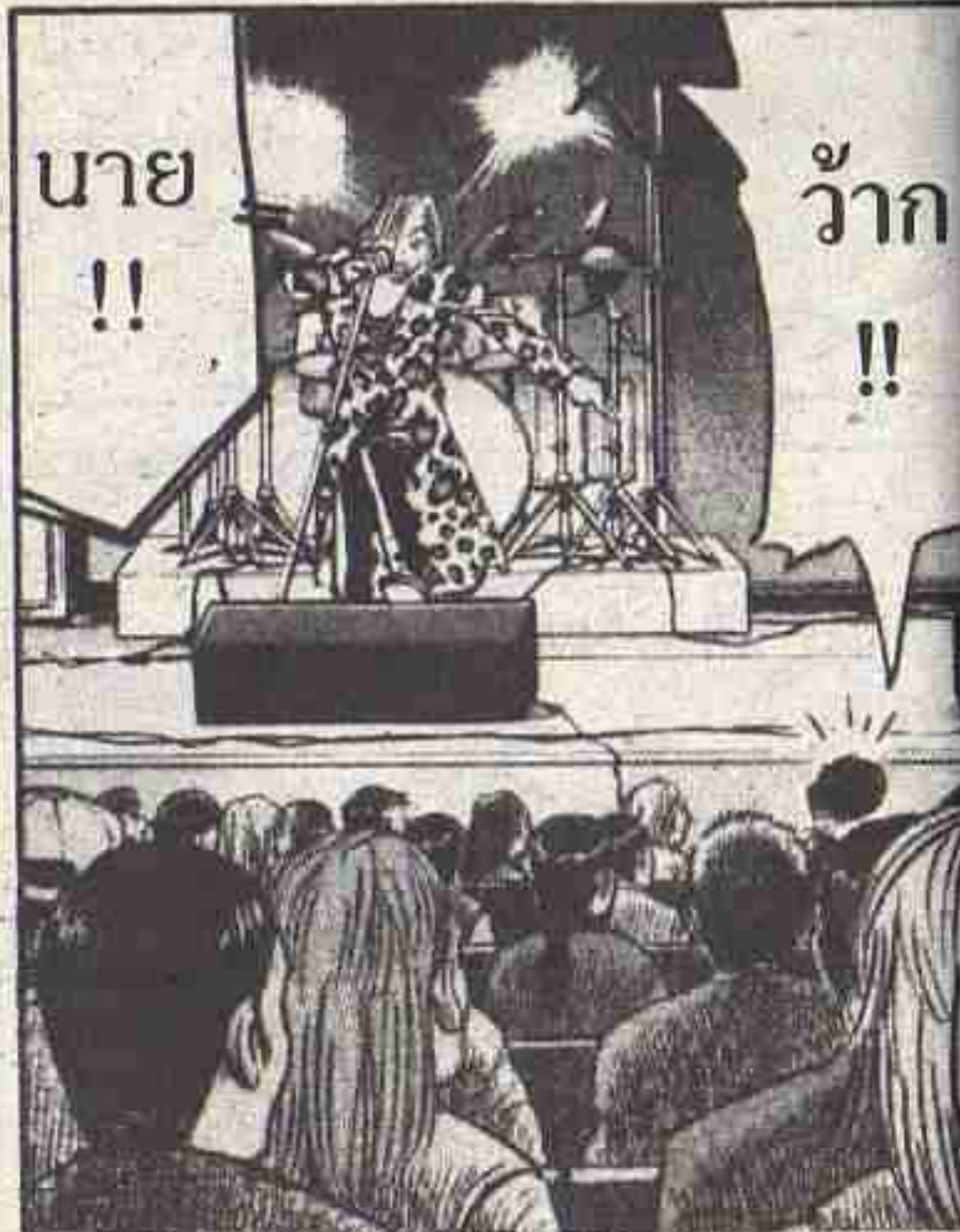
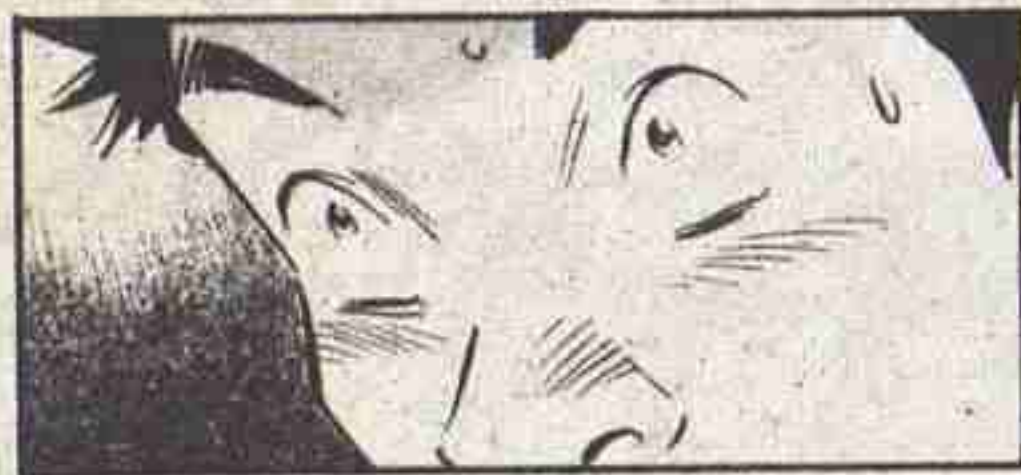
ช้อ
ช้อ
...

ความ
รัก!!

รีด
!!

มิตร
ภาพ
!!

นาย
!!

ว้าก
!!

คนนั้น
คือ...

ความรัก!!
รีด!!
มิตรภาพ
!!

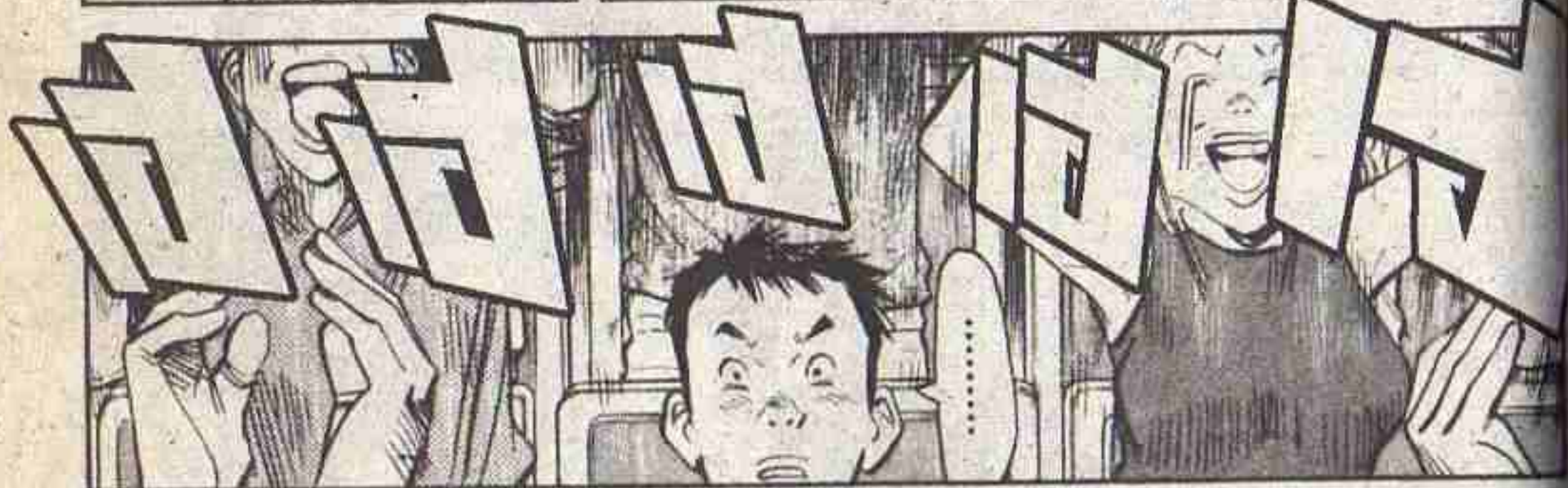
ความรัก!!
รีด!!
มิตรภาพ
!!

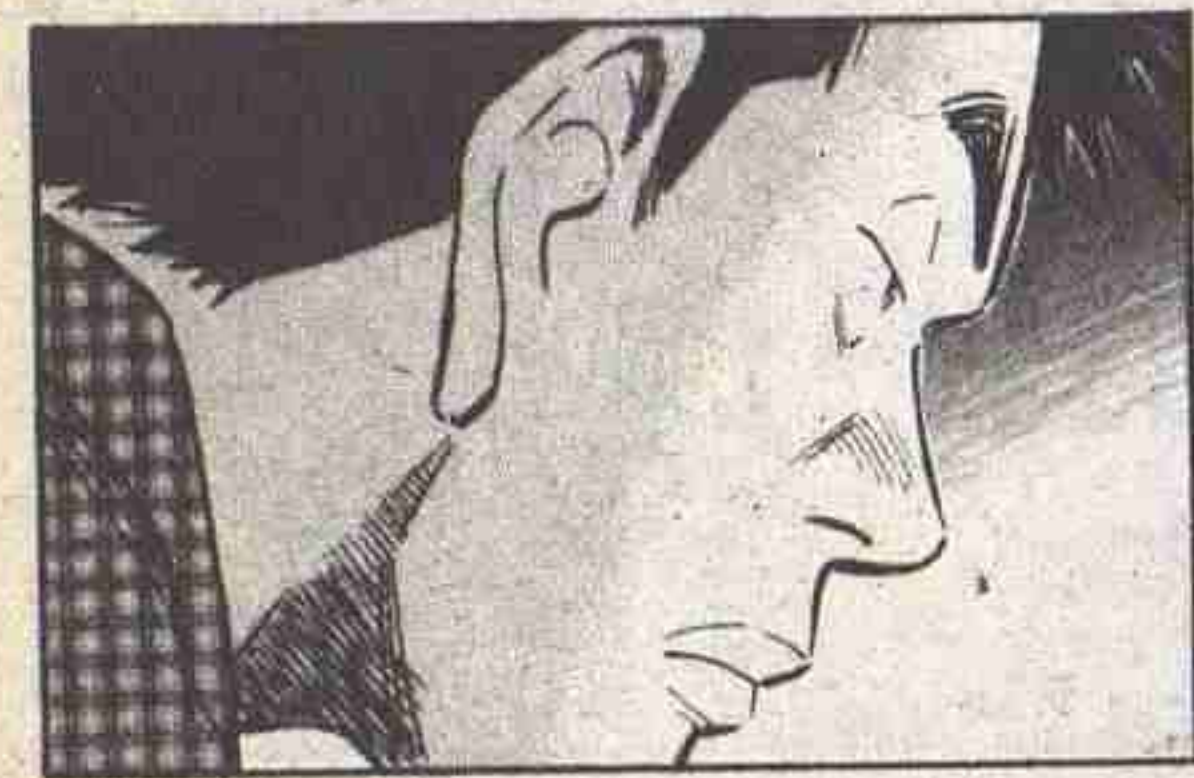
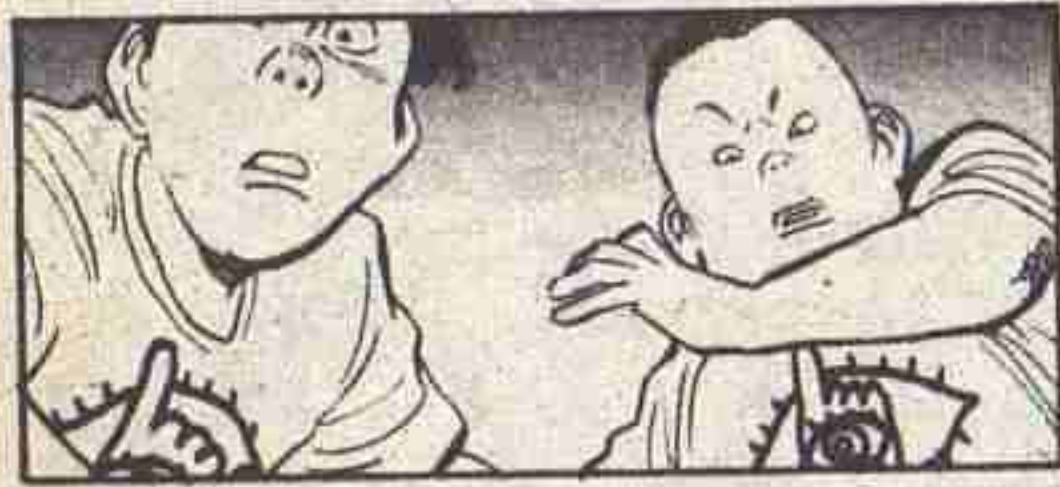

ความรัก!!
รีด!!
มิตรภาพ
!!

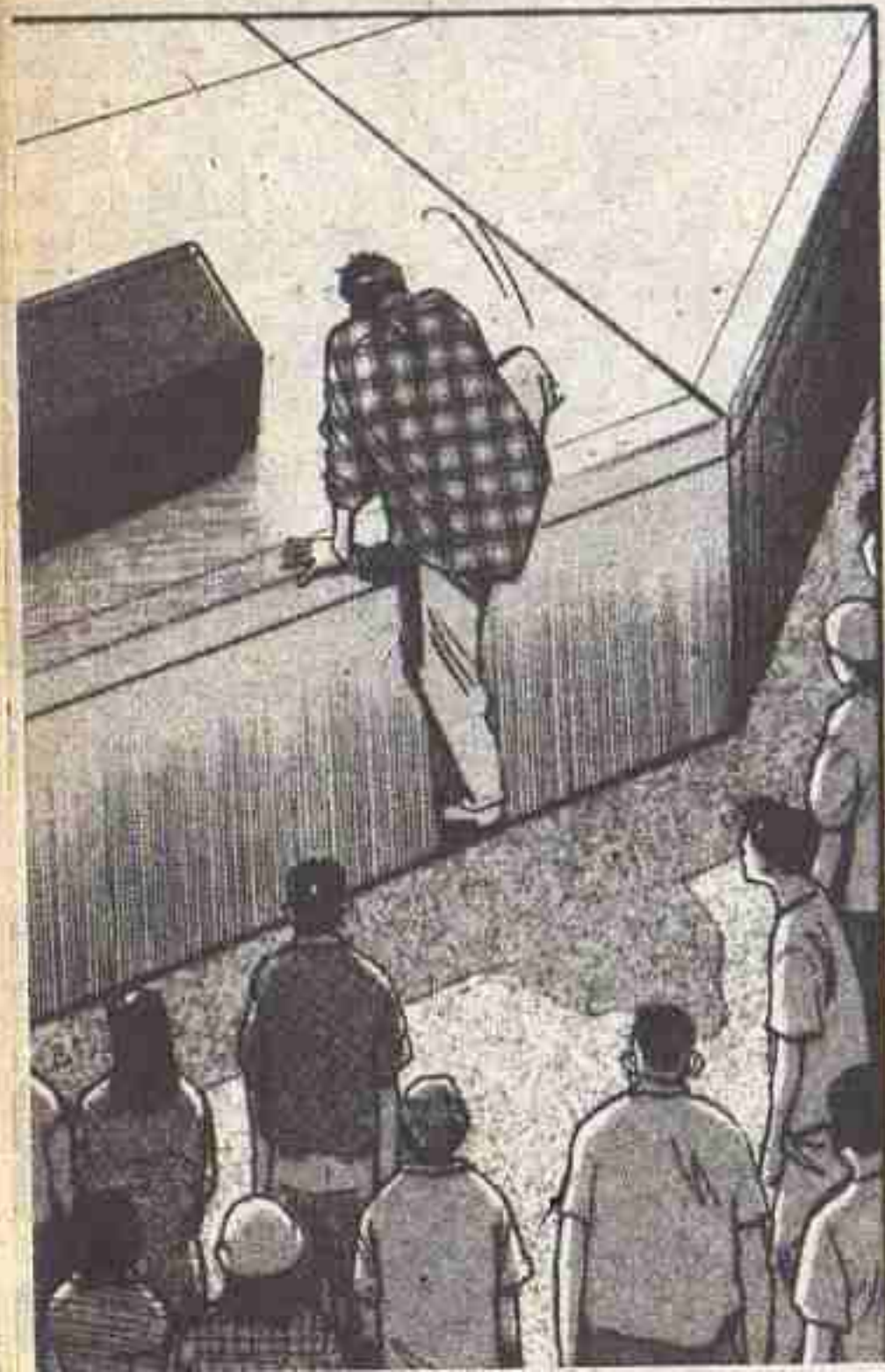
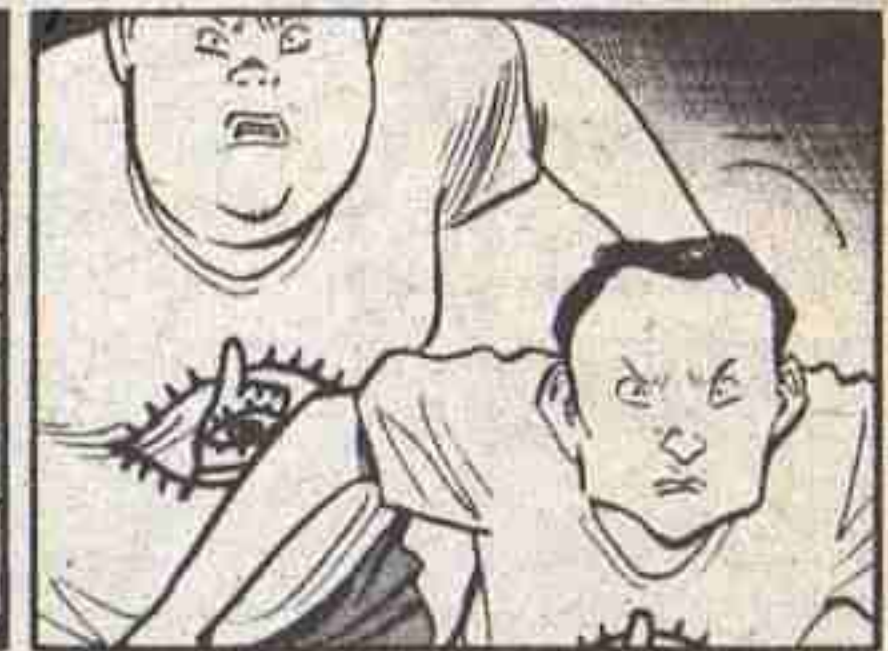
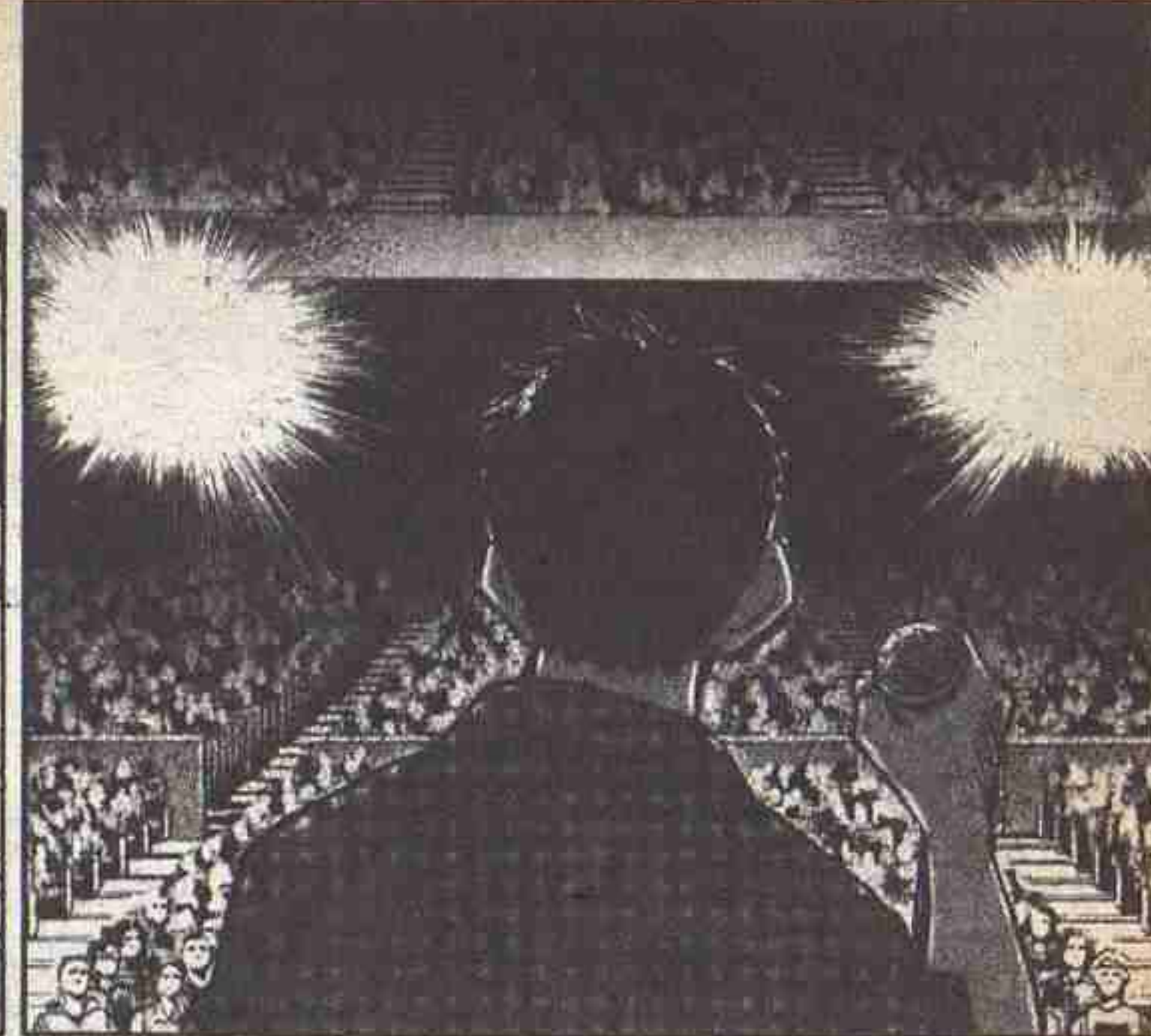

ความ
รัก...

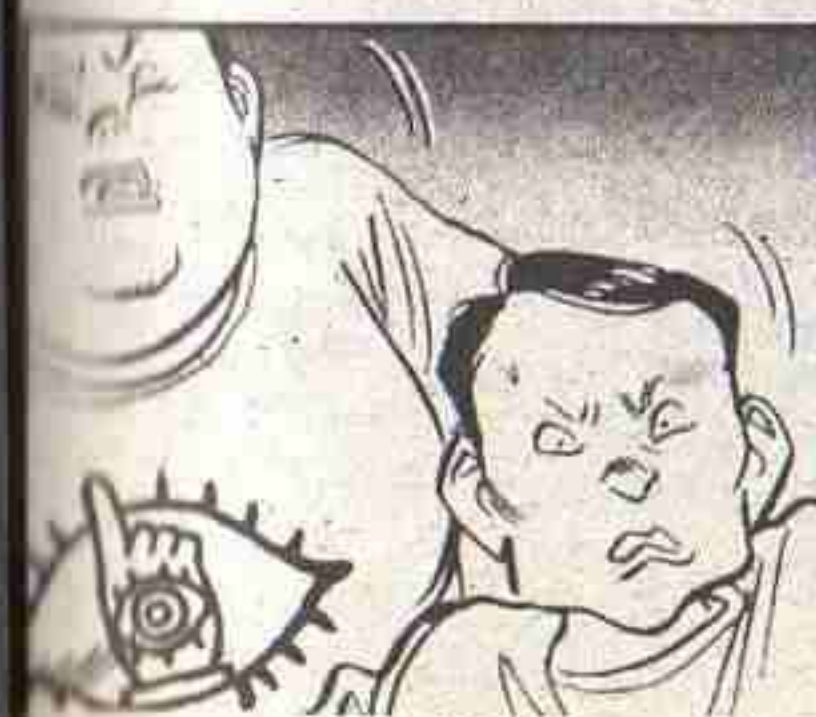

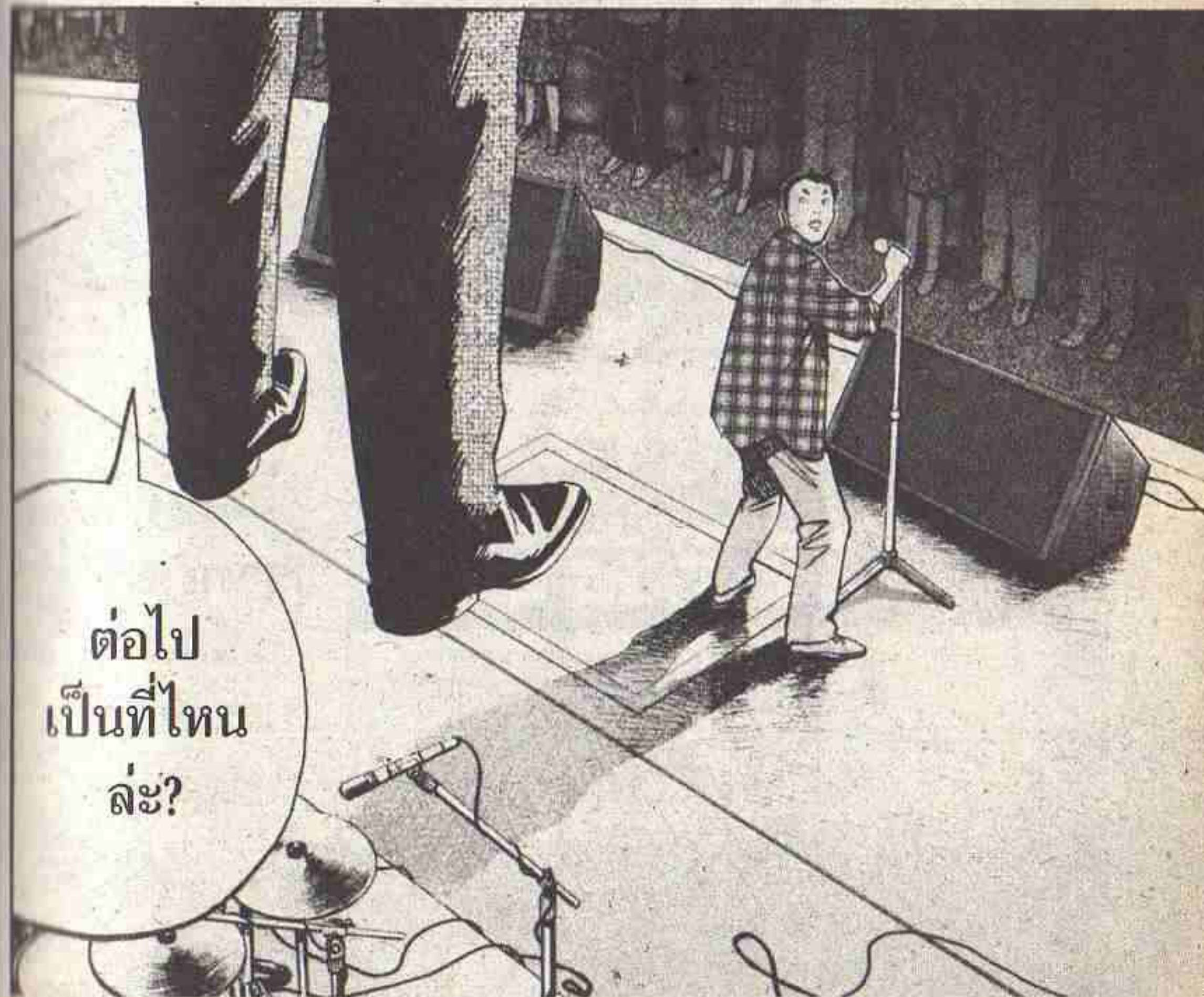
บอกให้
ส่งไมค์มา
!!

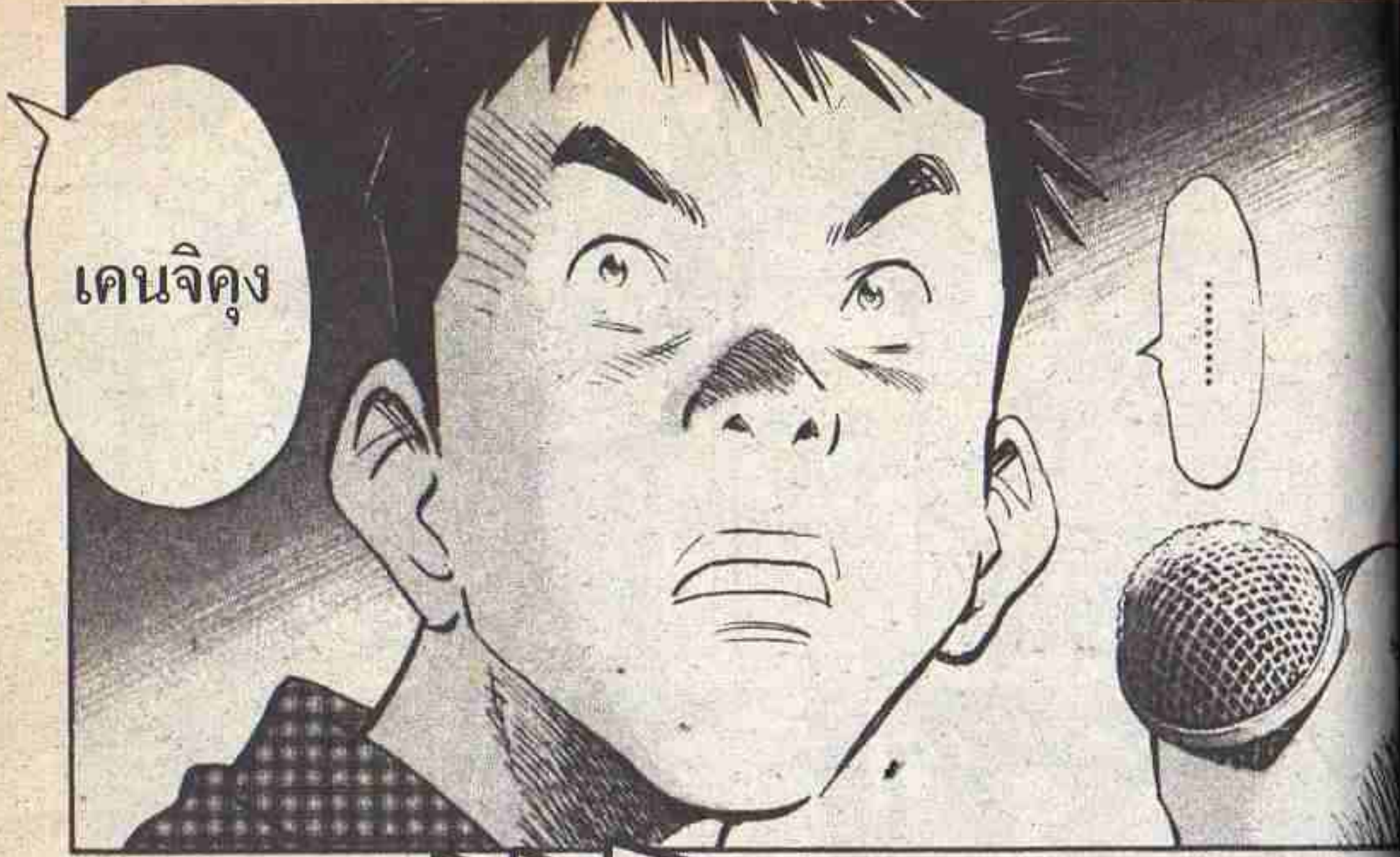

ส่งไมค์
มา

จงฟัง
ให้ดี ๆ
!!

เคนจิคุง

.....

“เพื่อน”
ปรากฏตัว
แล้ว!!
ปรบมือ
หน่อย!!

จิโยะซัง
จิโยะซัง!!
มานี่หน่อย
!!

อะไรอีกล่ะ!
ทำมายไบเสิร์จ
มันไม่ตรง
เลยนะ

แป็บนึง
ช่วยดูคั่นนะ
ไปก่อนนะ

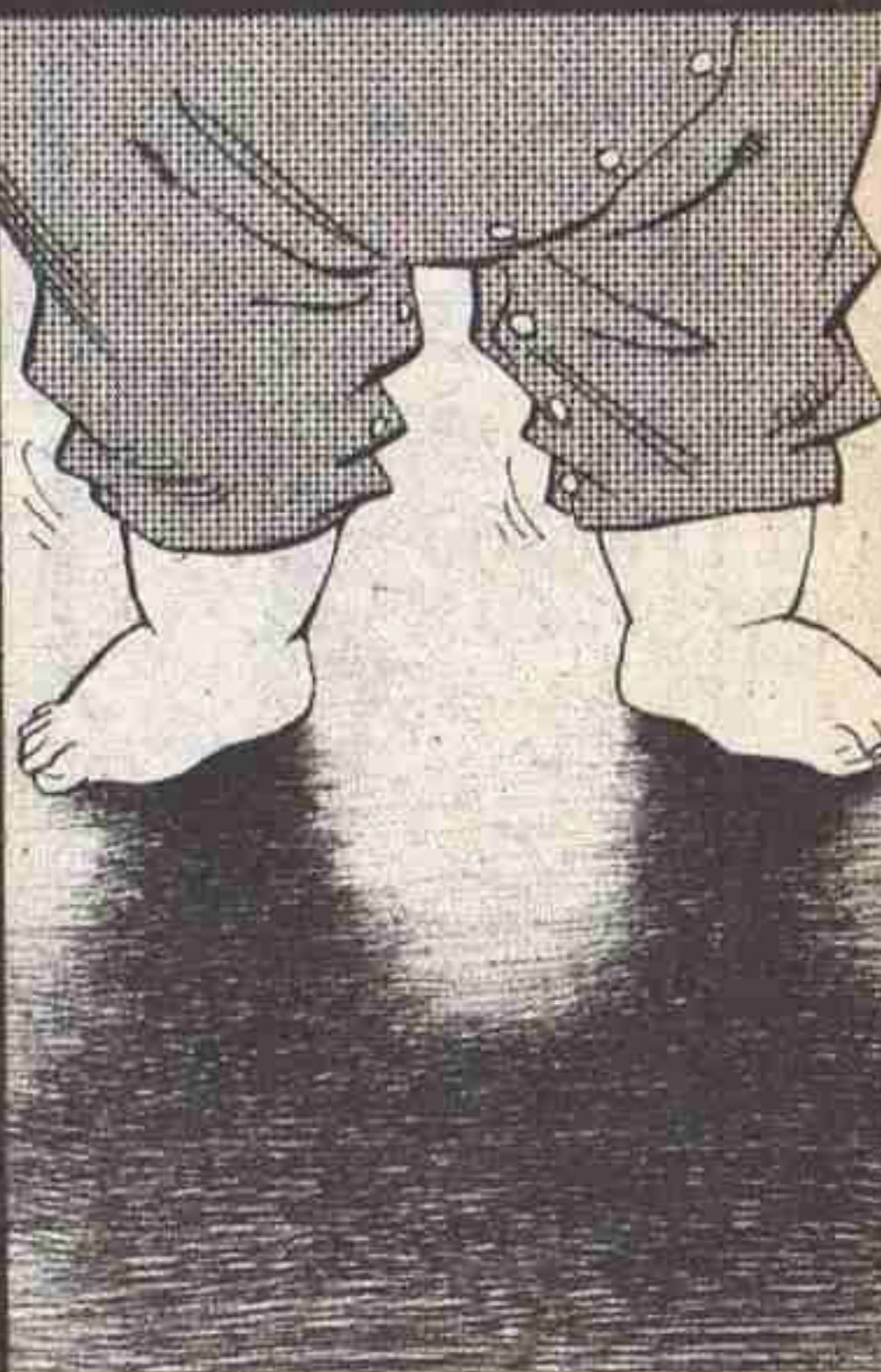
ก็เรื่อง
คั่นนะ
นะแหละ
.....!!

อะไร
เล่า?

อย่าให้คลาด
สายตาเชียวนะ
พุ่มนี้คั่นนะ
คลานไวซัน
เยอะ...

ไม่ใช่
คลาน
อย่างเดียว
....

ดูสิ
!!

ตาย
!?

ตอนที่ 4 น้องชาย

ปะ...ปะ... !!

อยะ...
อย่างนี้
เค้าเรียก
ว่า....

ยะ...ยะ...
ยื่นได้แล้ว
!!

...มันไม่เร็ว
ไปหน่อย
เรอะ?

ดูเหมือน
กำลังโกรธ
อะไรอยู่นะ

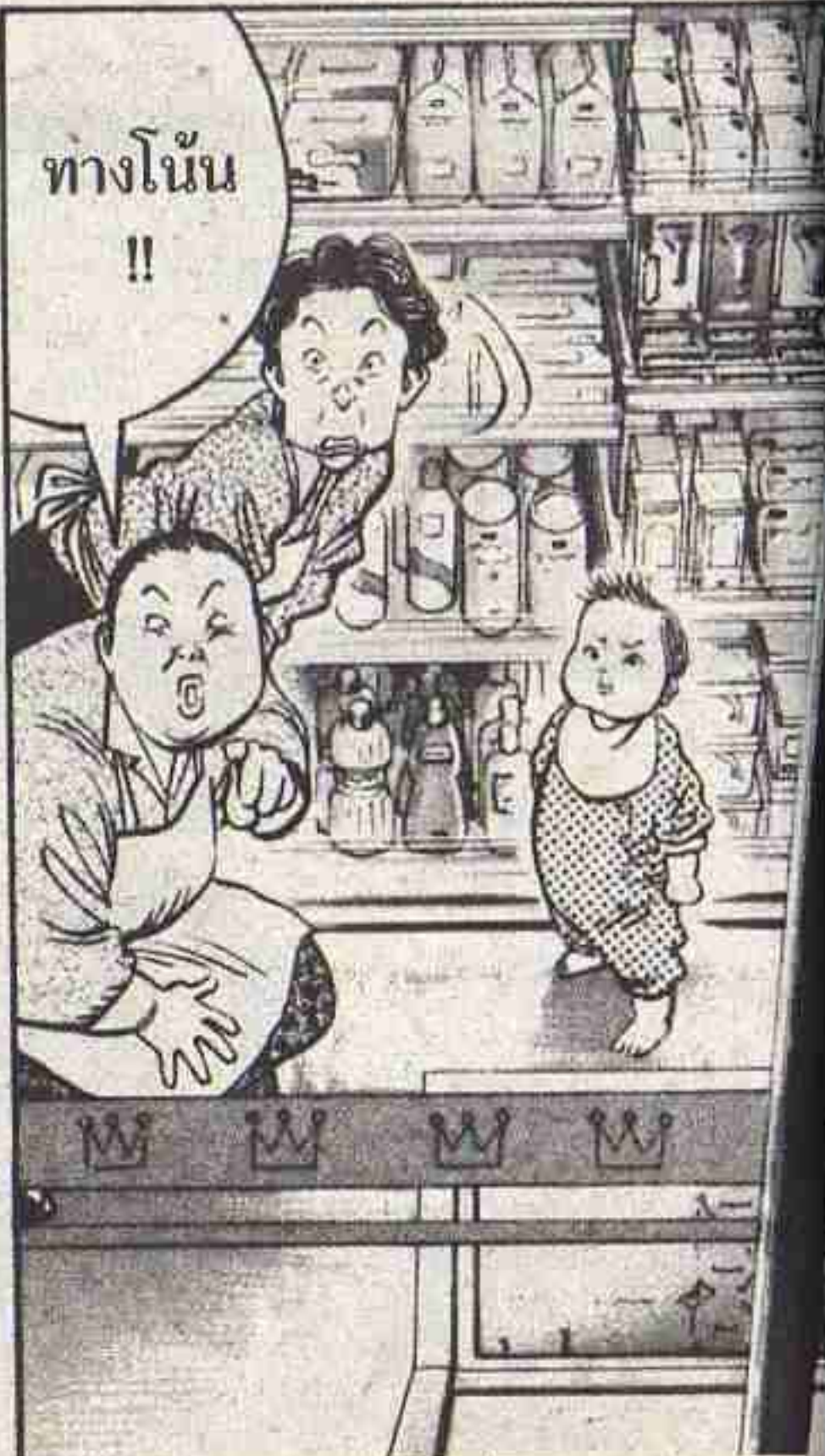

ปะ... !!

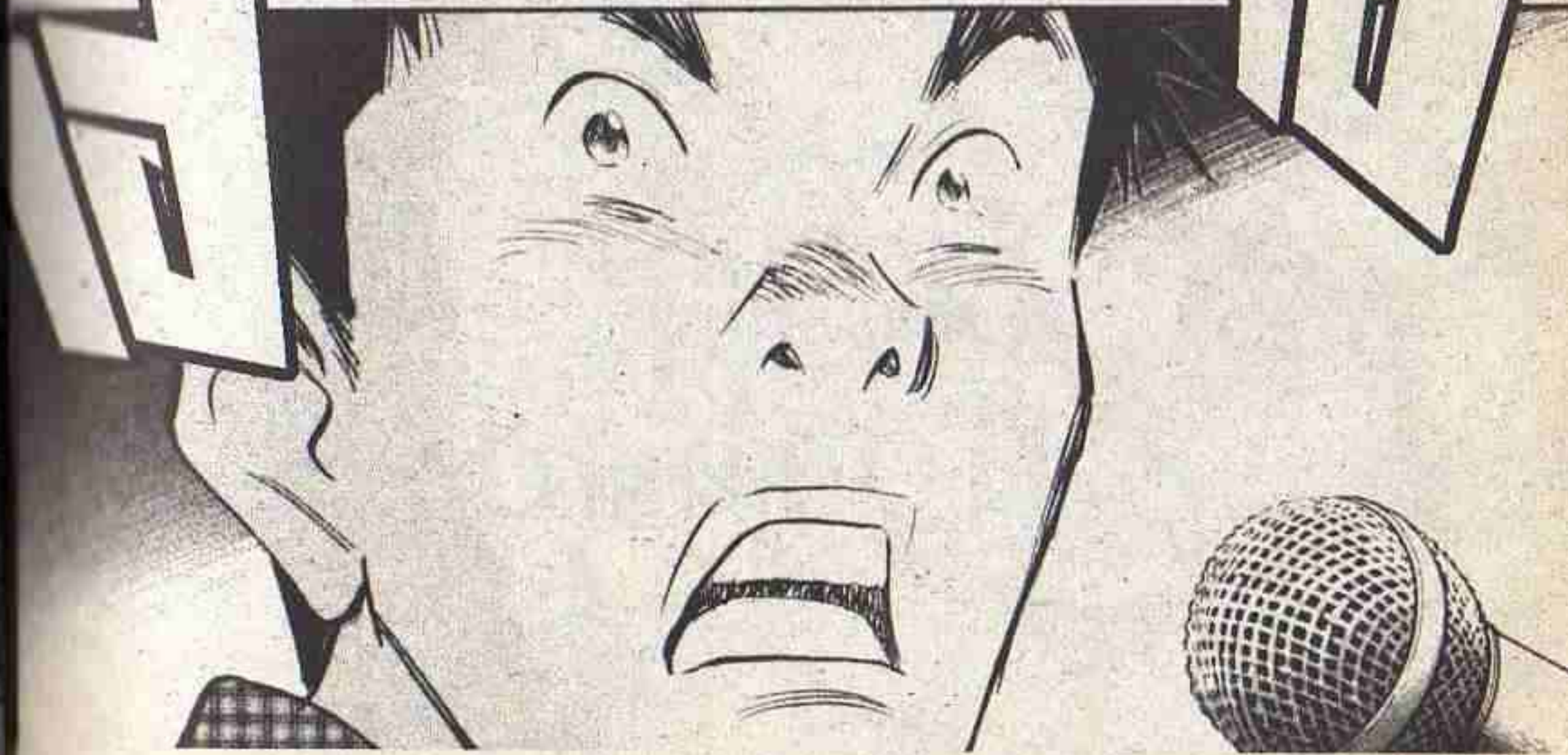
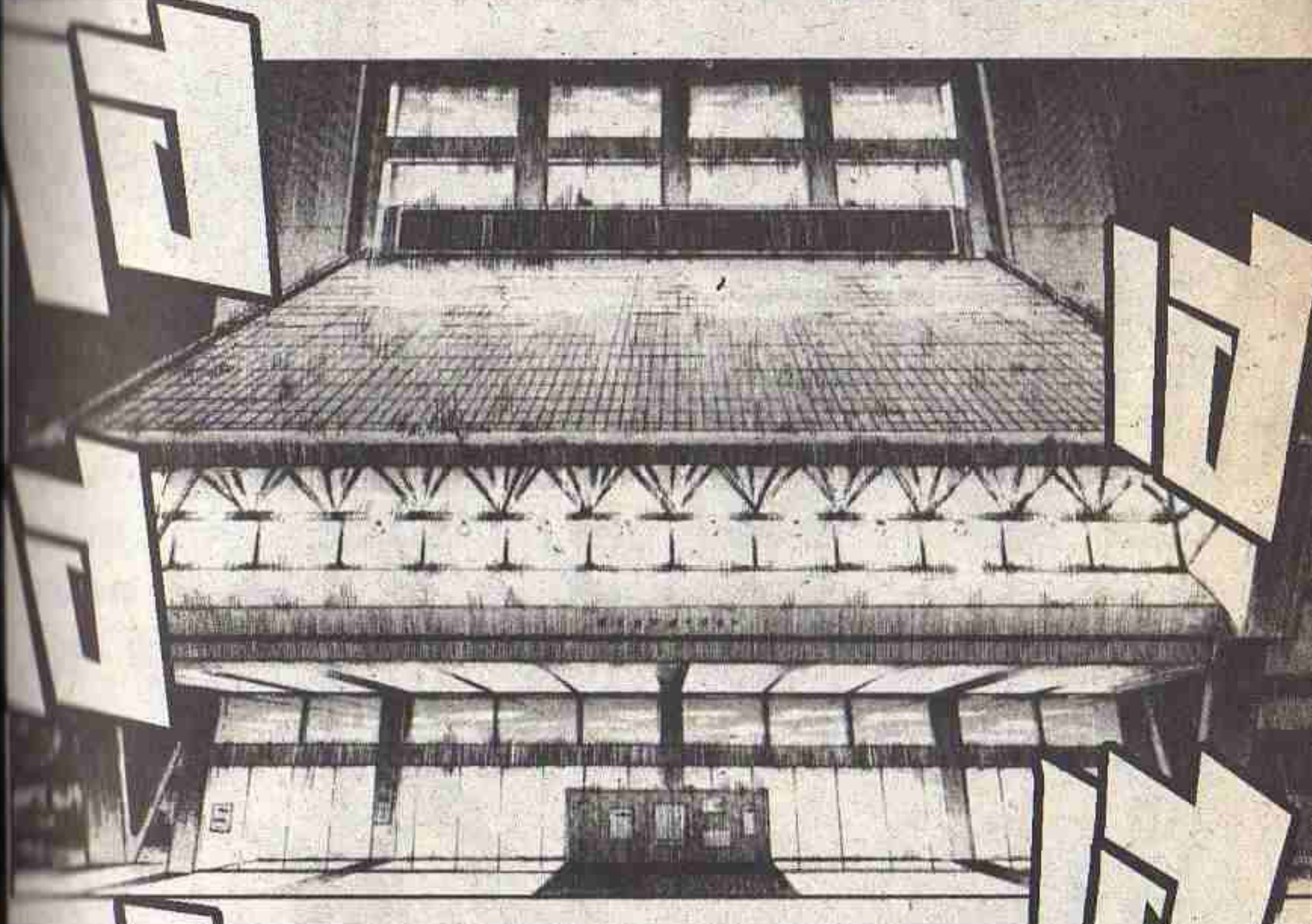
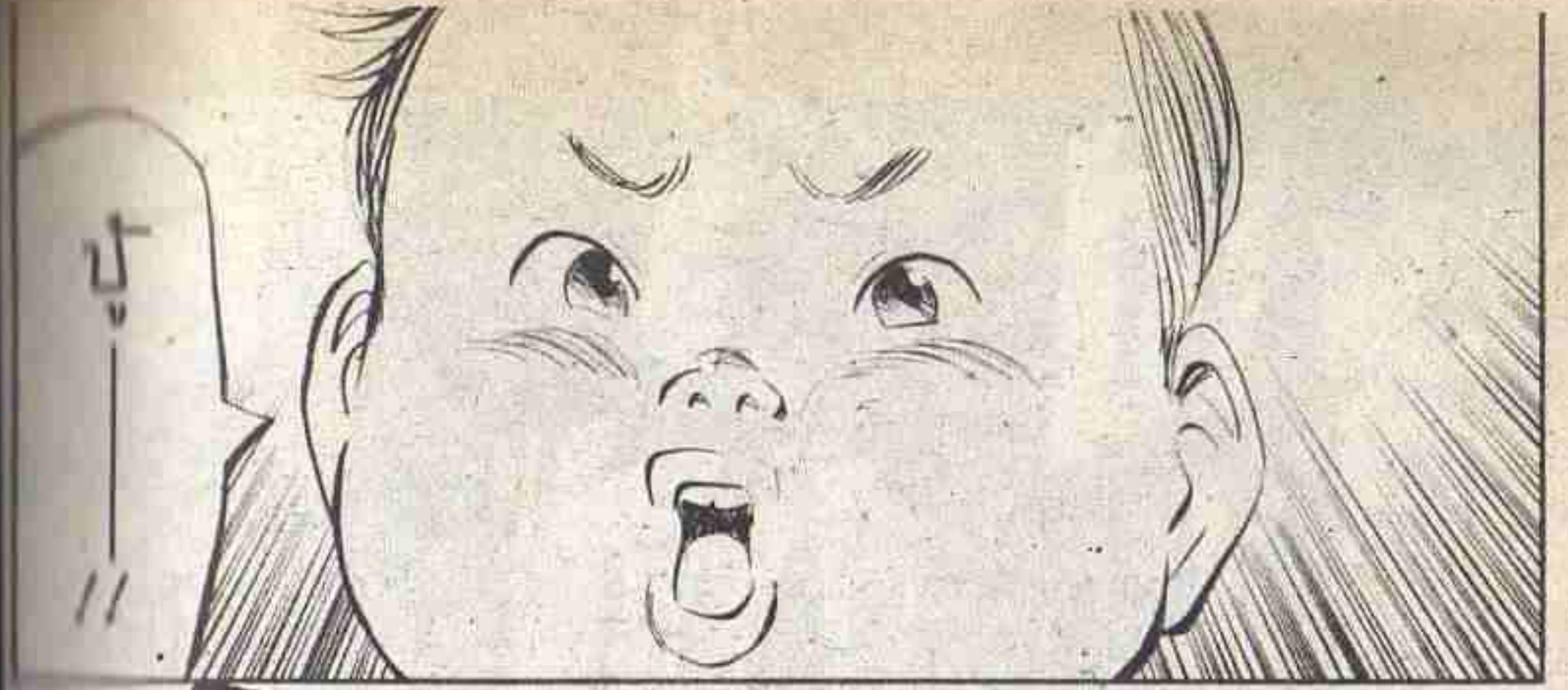

มองไปทางนั้น
ตั้งแต่ตะก
แล้ว....

กำลัง
โกรธ...?
ทางนั้น
...?

ทางนั้น
!!

“เพื่อน”

!!

“เพื่อน กำลัง ลอย ลงมา !!”

ตอนที่ 4

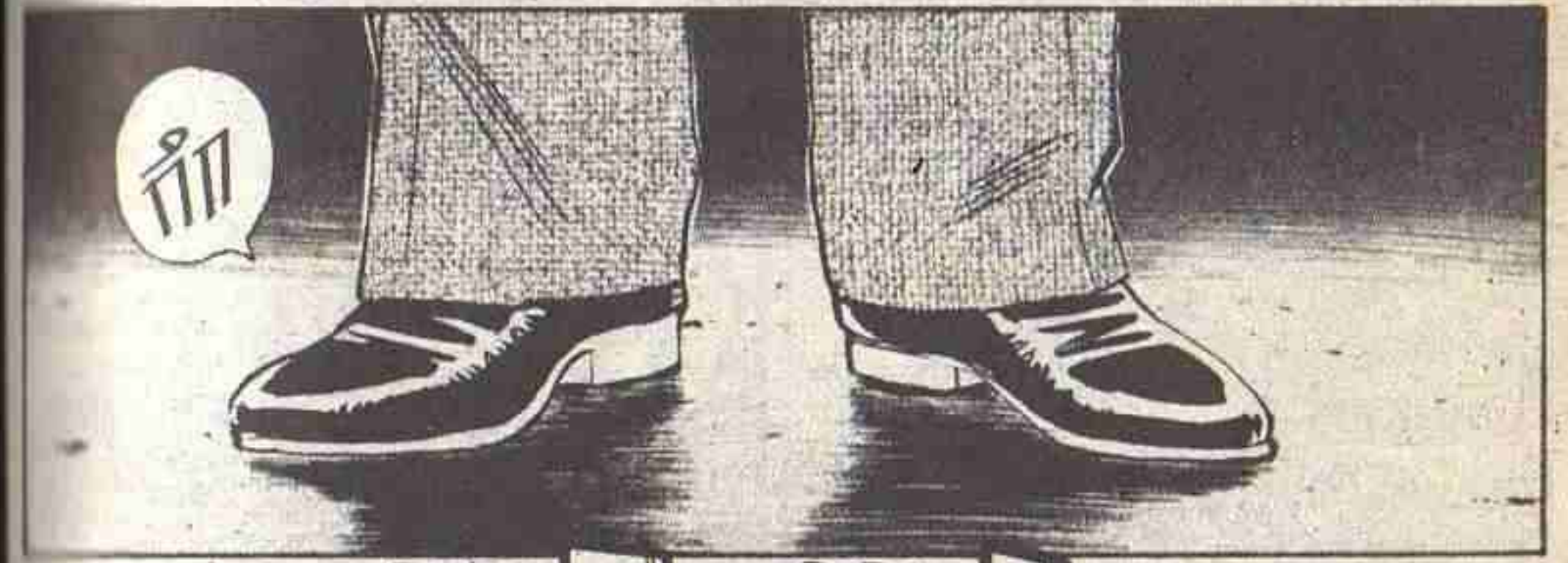
น้องชาย

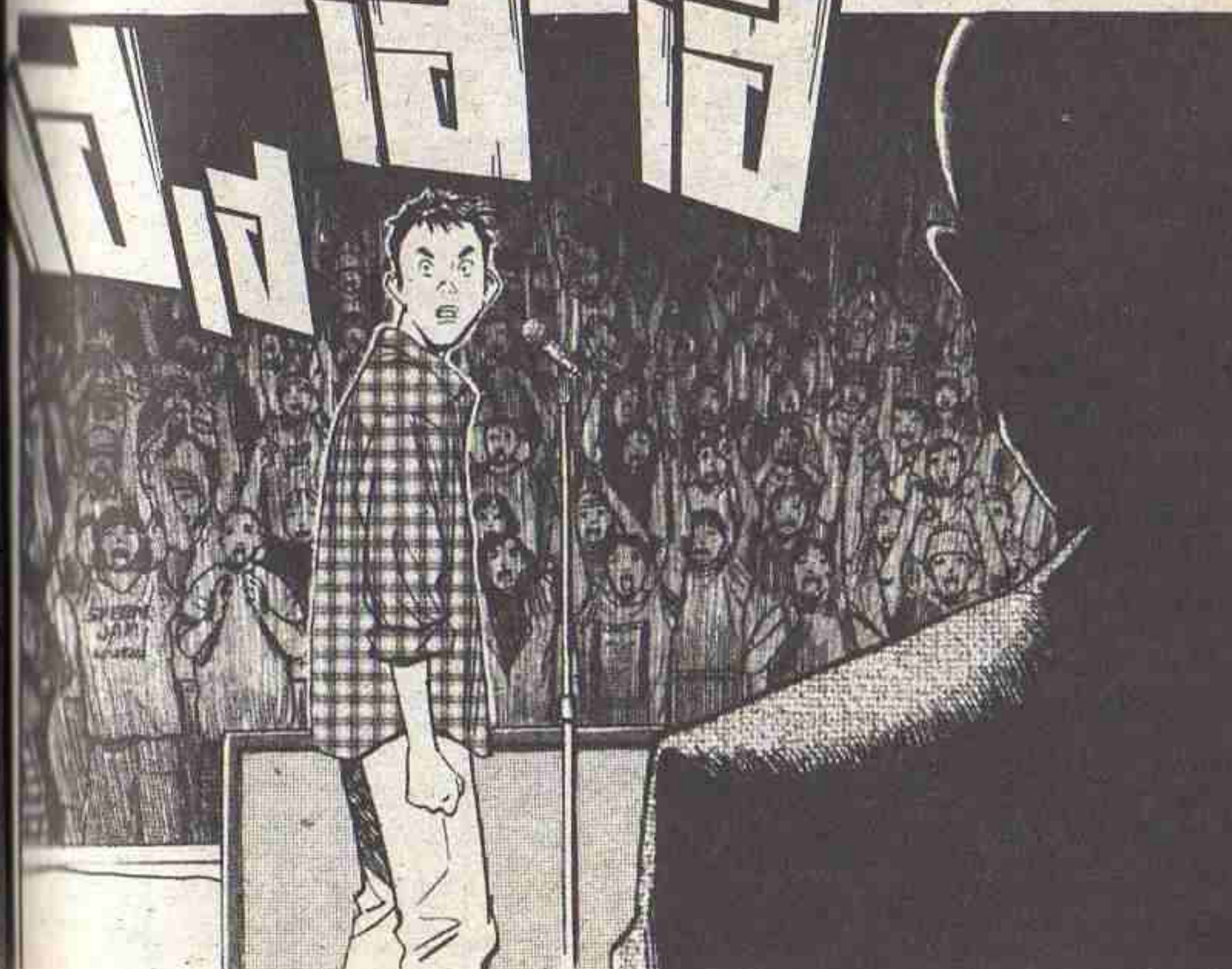
“เพื่อน” !!

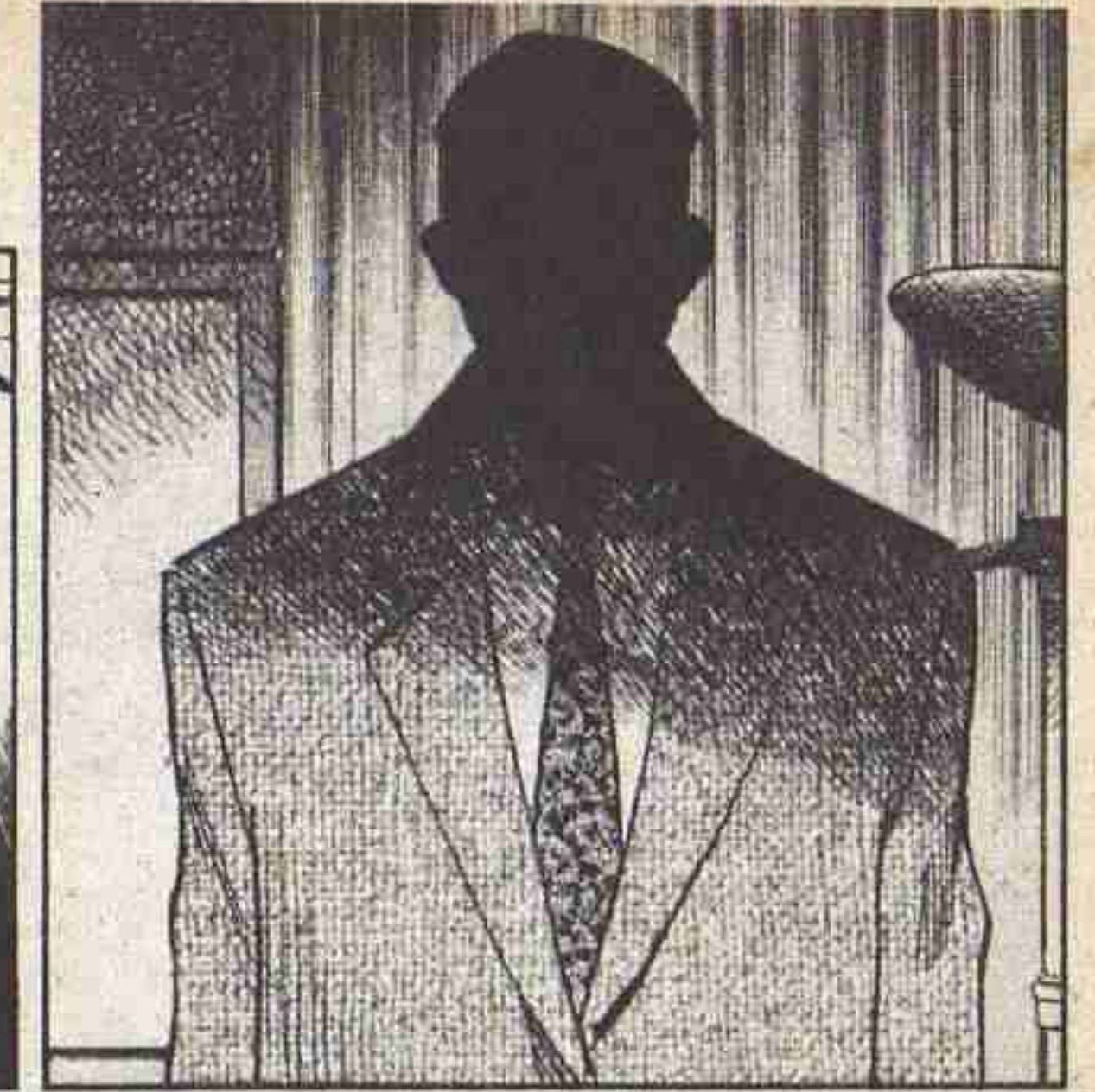
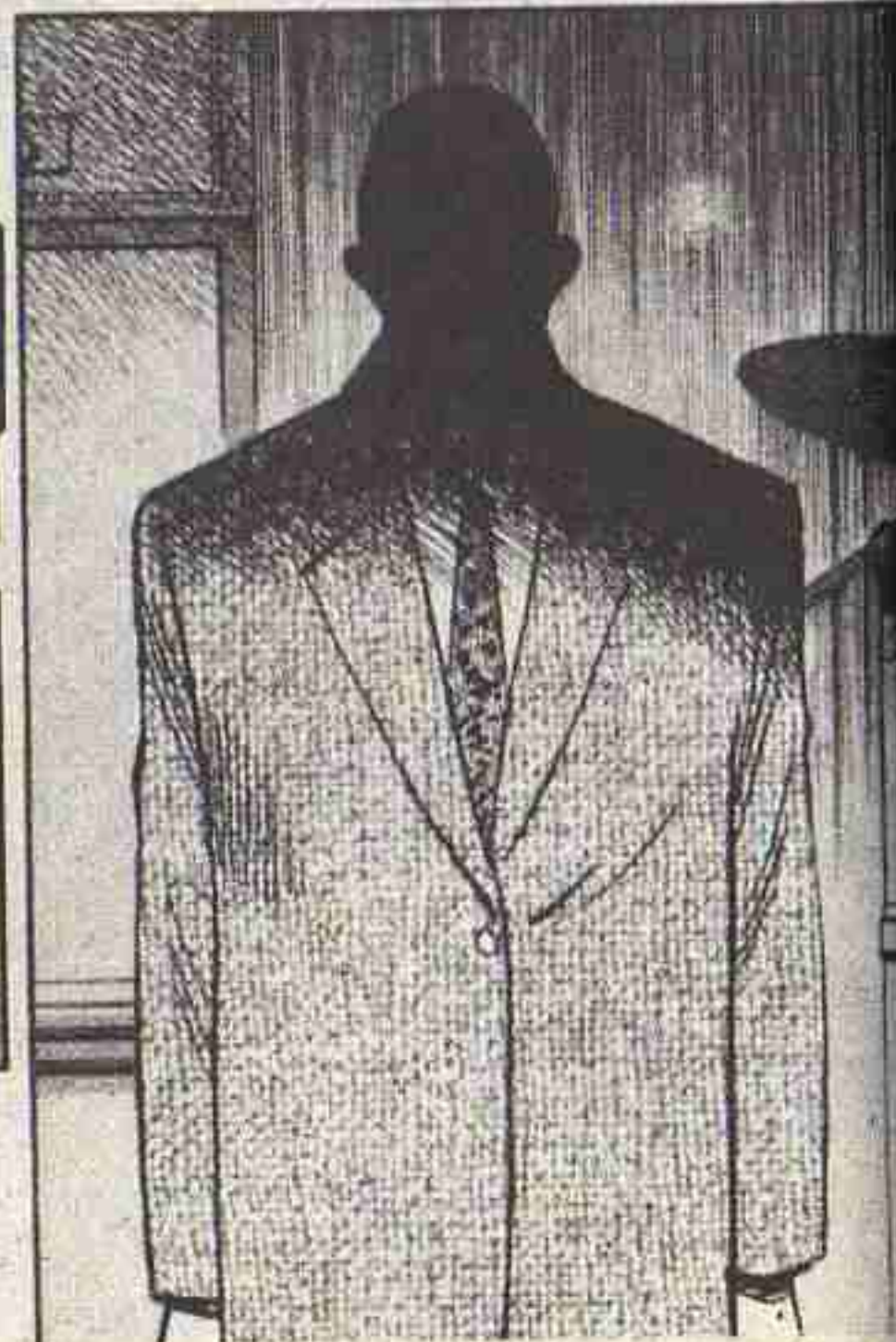
“เพื่อน” !!

“เพื่อน” !!

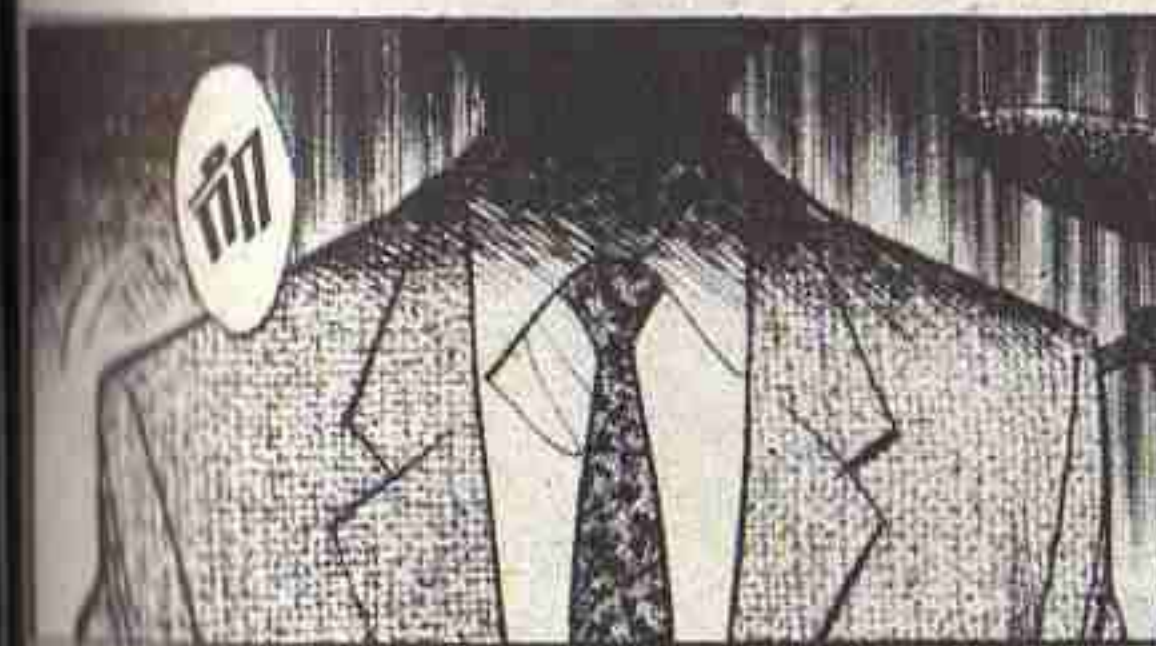
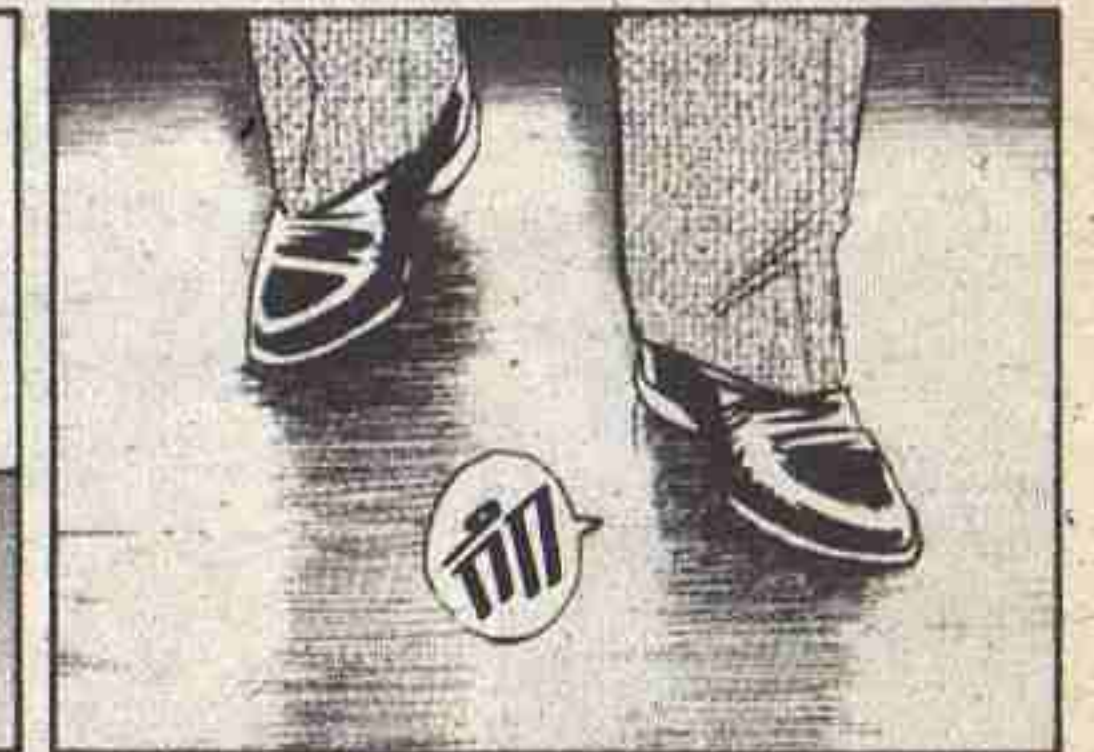

กึก

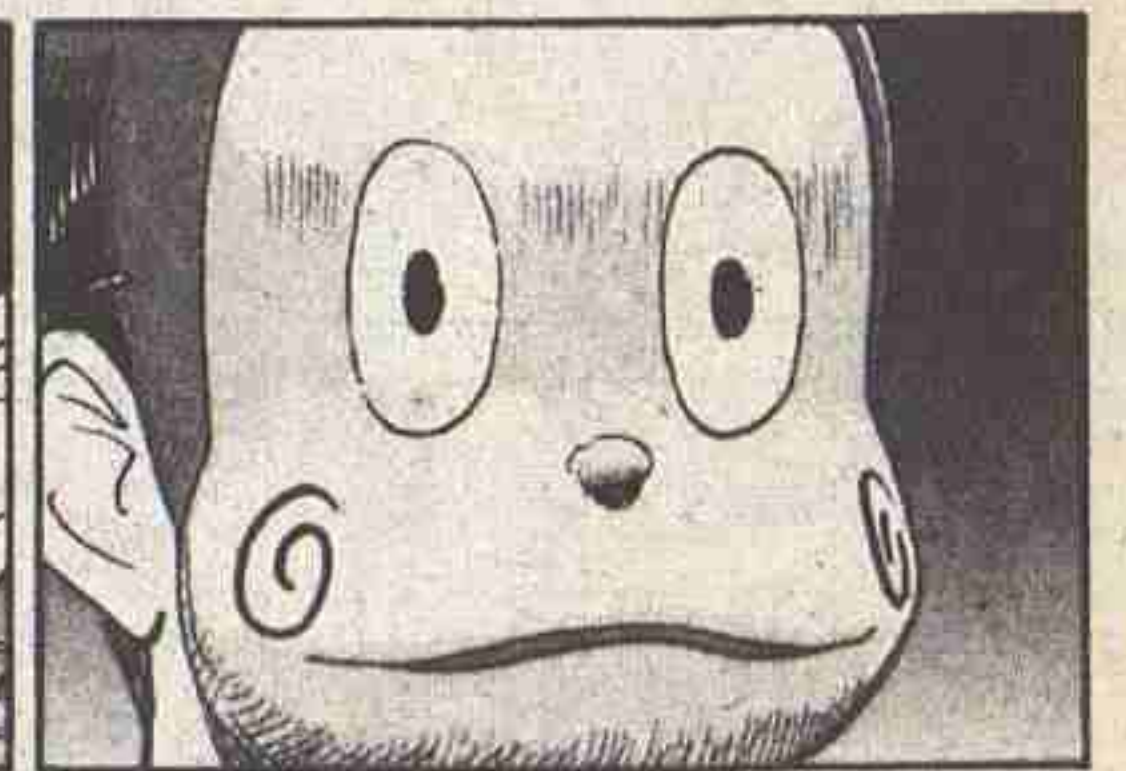
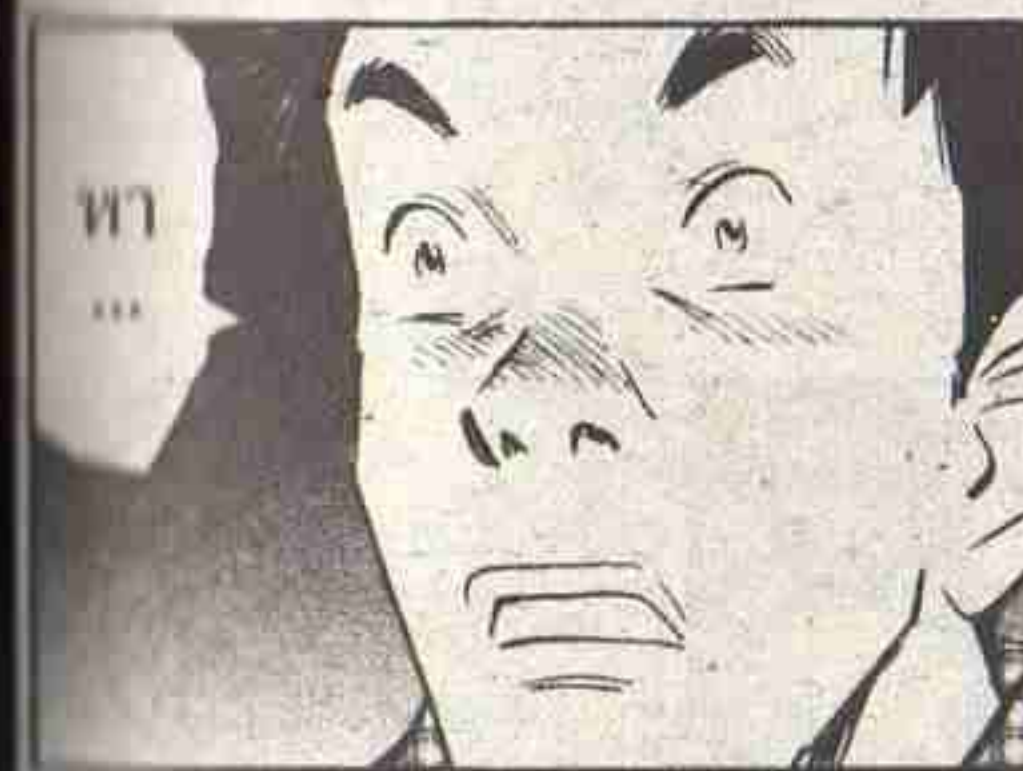
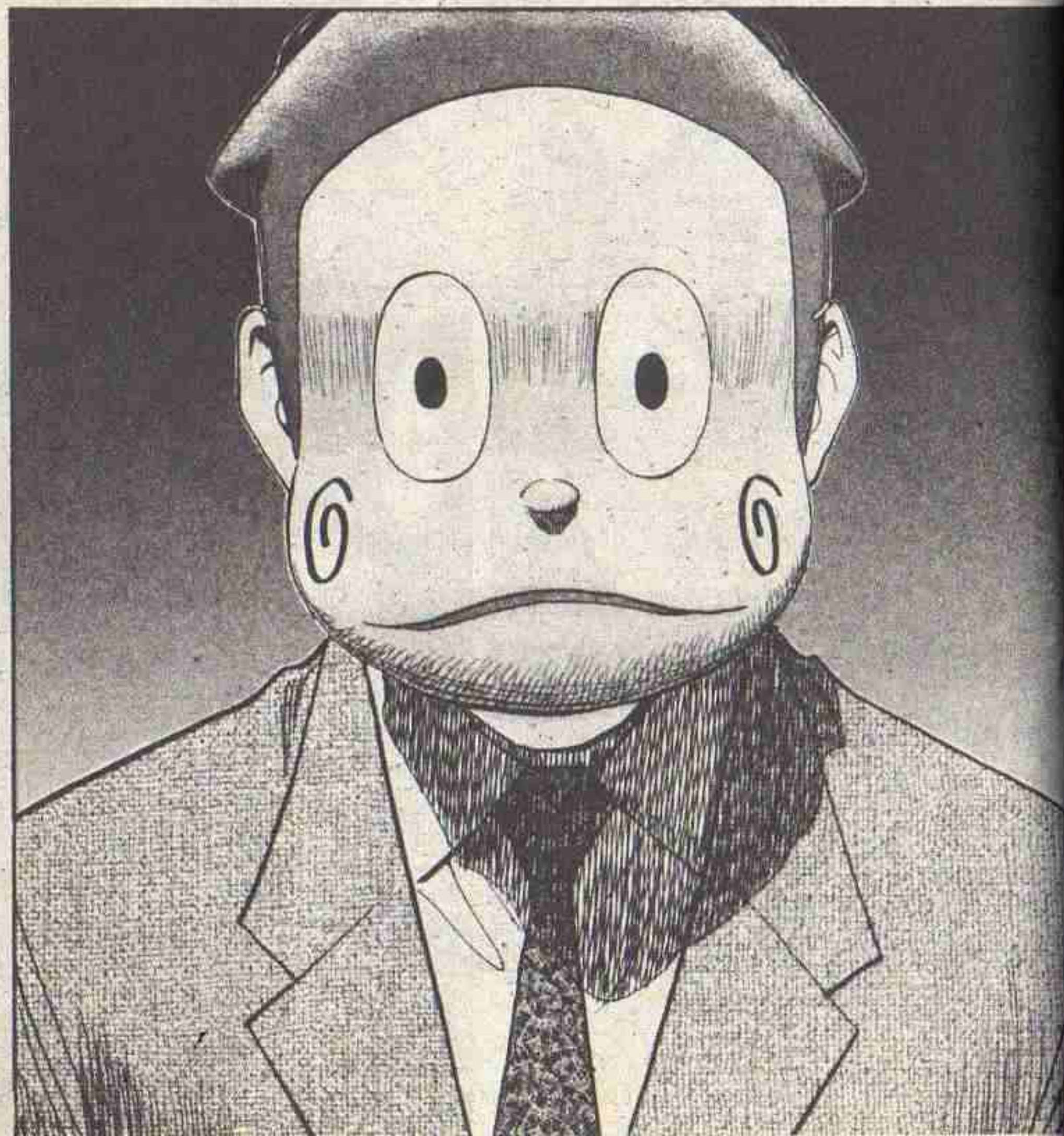
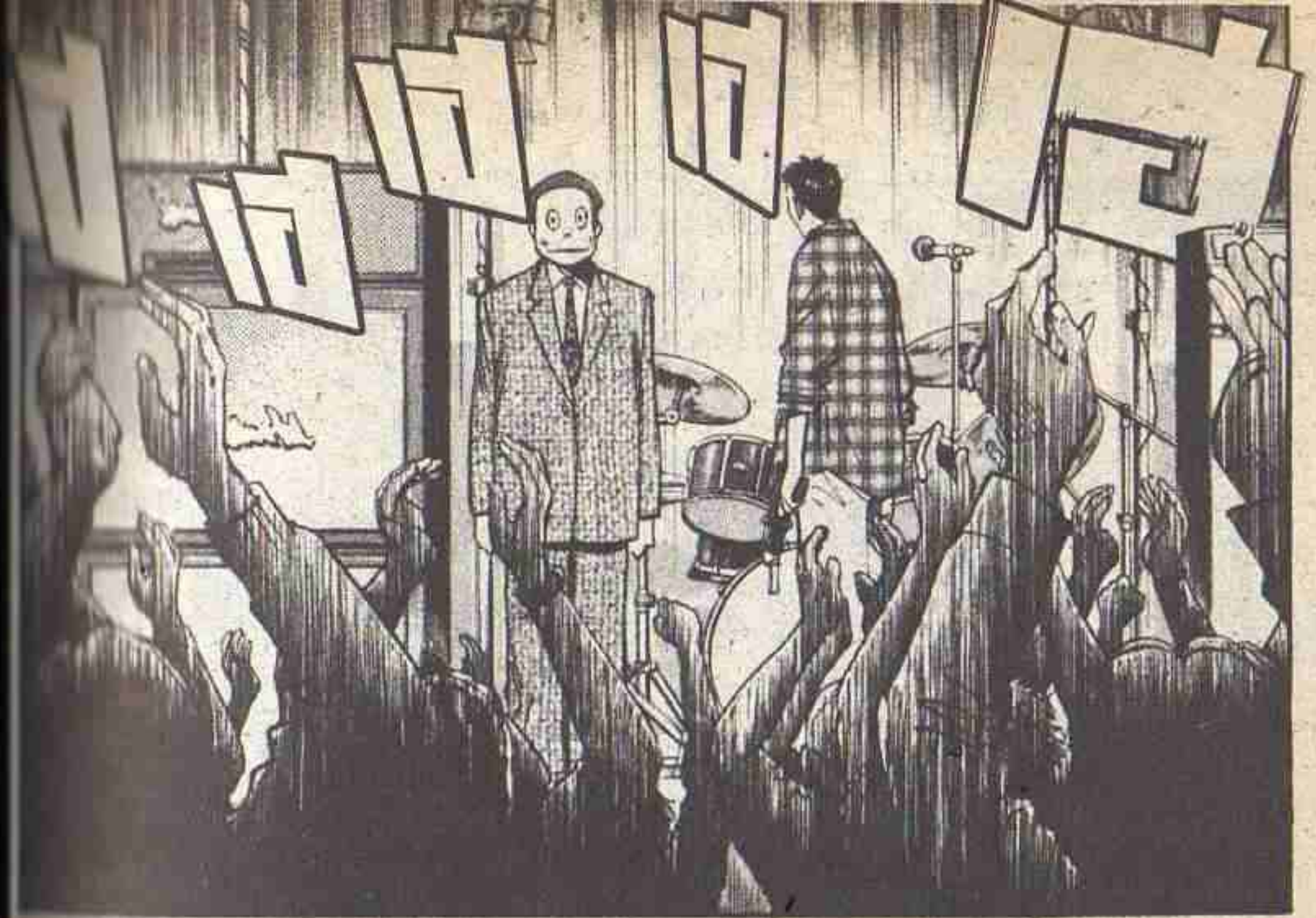

จริงๆ แล้วแก คือ....

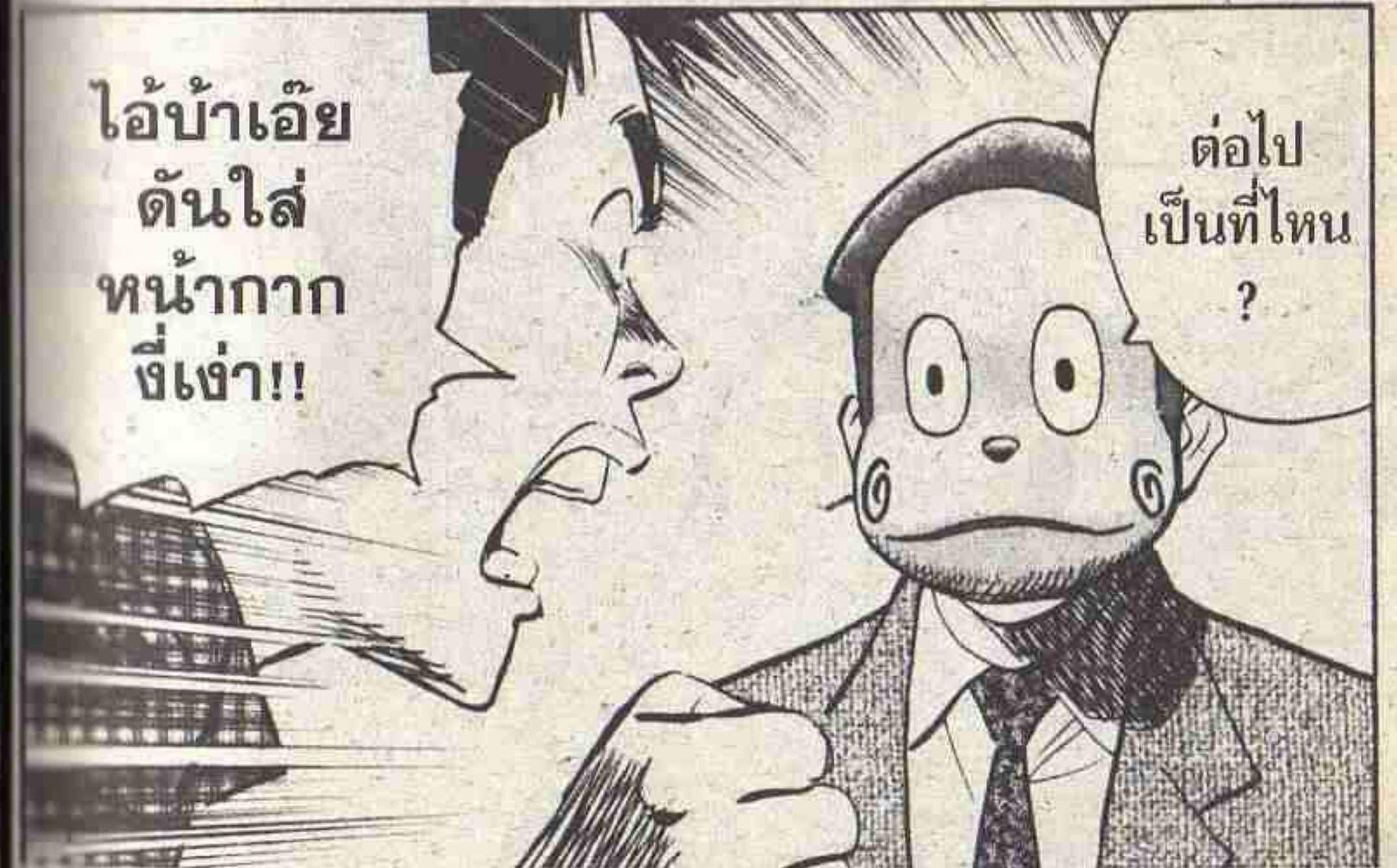
ไม่ได้เจอกัน
ชะนานนะ
เคนจิคุง

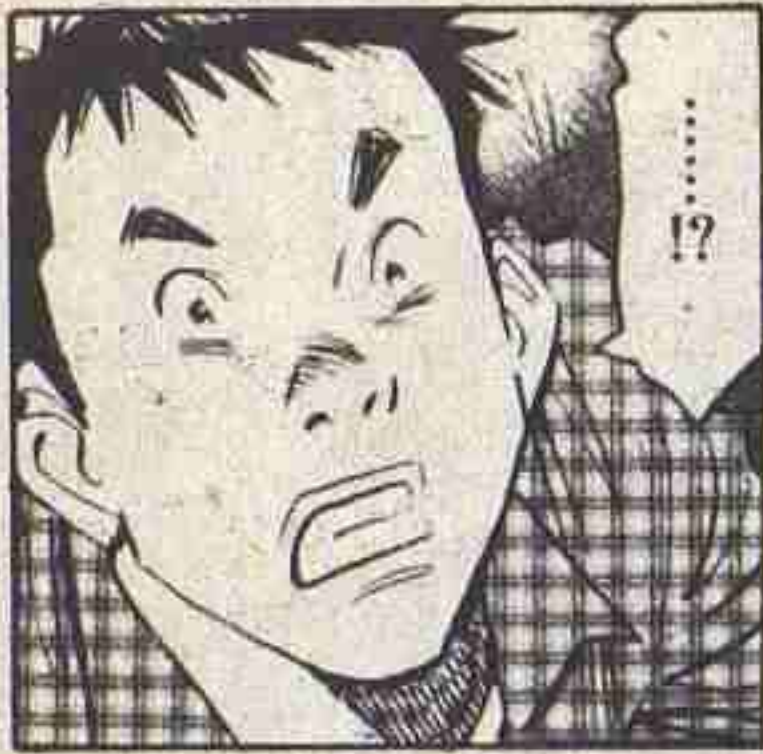
ฉัน
ยังงิล่ะ

ไอ้บ้าเอ๊ย
ดันไล่
หน้ากาก
ี่ง่า!!

ต่อไป
เป็นที่ไหน
?

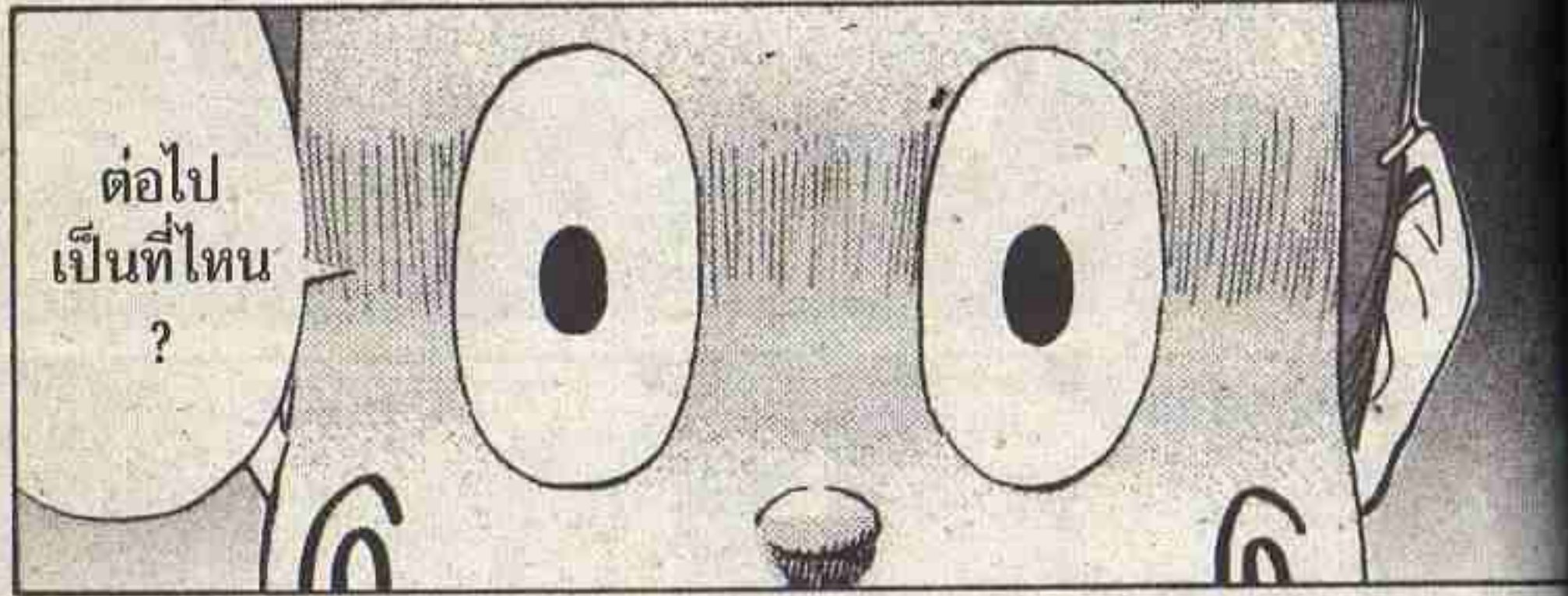

!?

เชื่อโรค
ถูกแพร่
กระจาย
...

ใน
ซานฟราน
ซิสโกกับ
ลอนดอน
แล้ว...

ต่อไป
เป็นที่ไหน
?

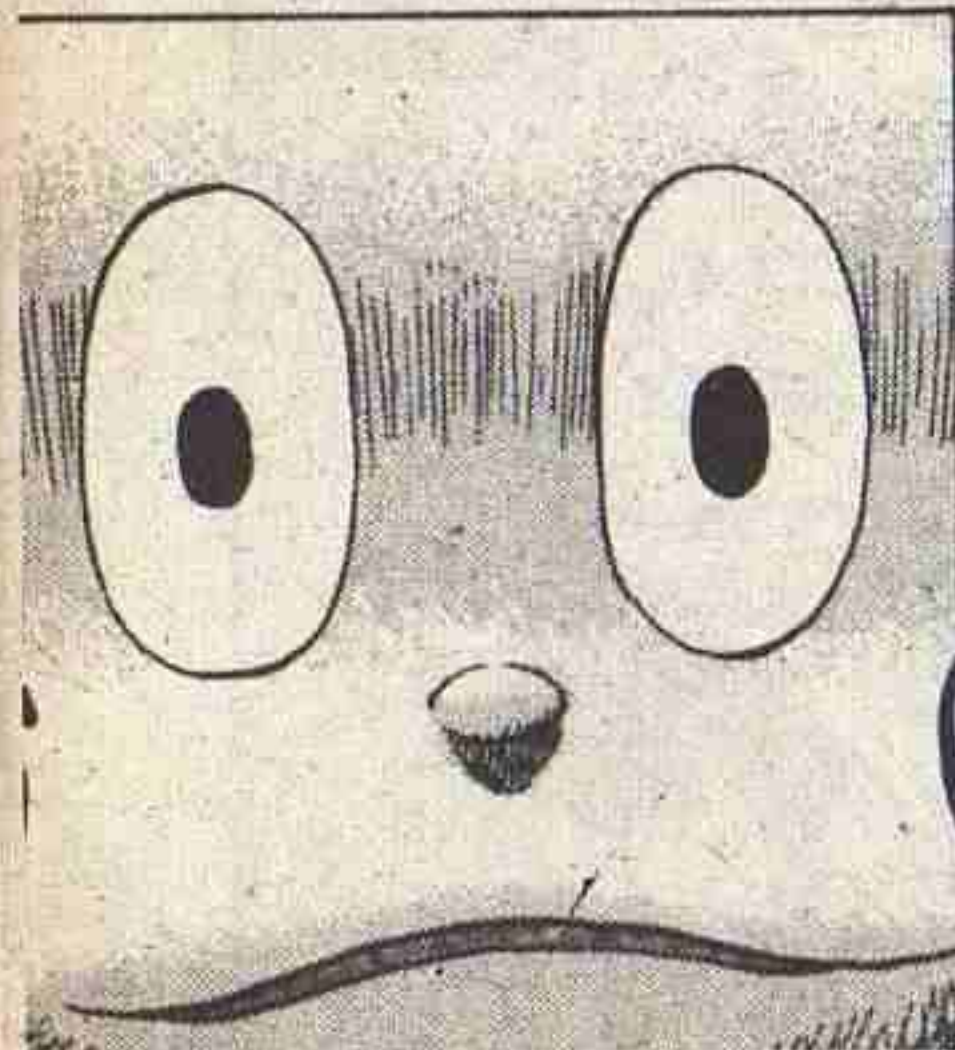
แก
ถาม
ฉัน
....

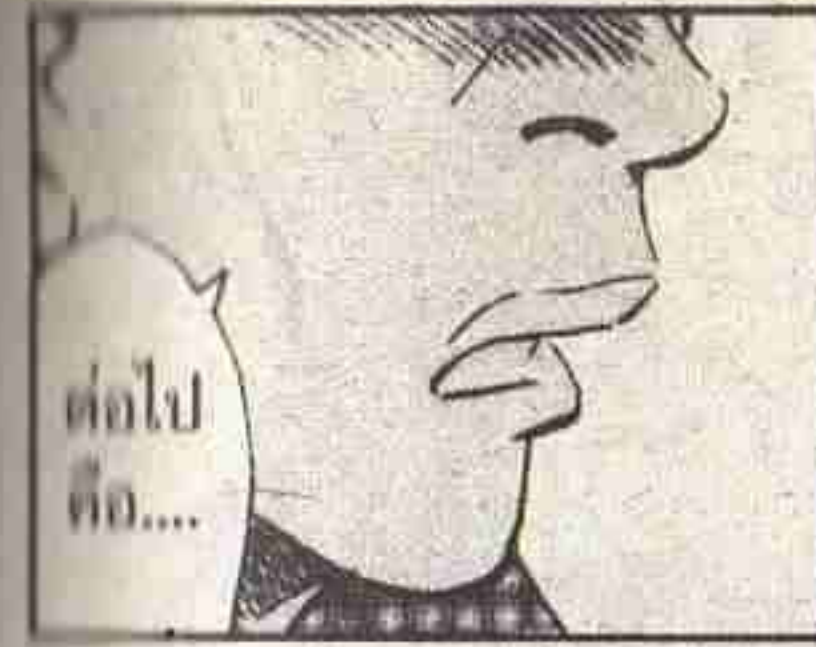
ซานฟราน
ซิสโก
ลอนดอน
หลัง
จากนั้น
ก็...

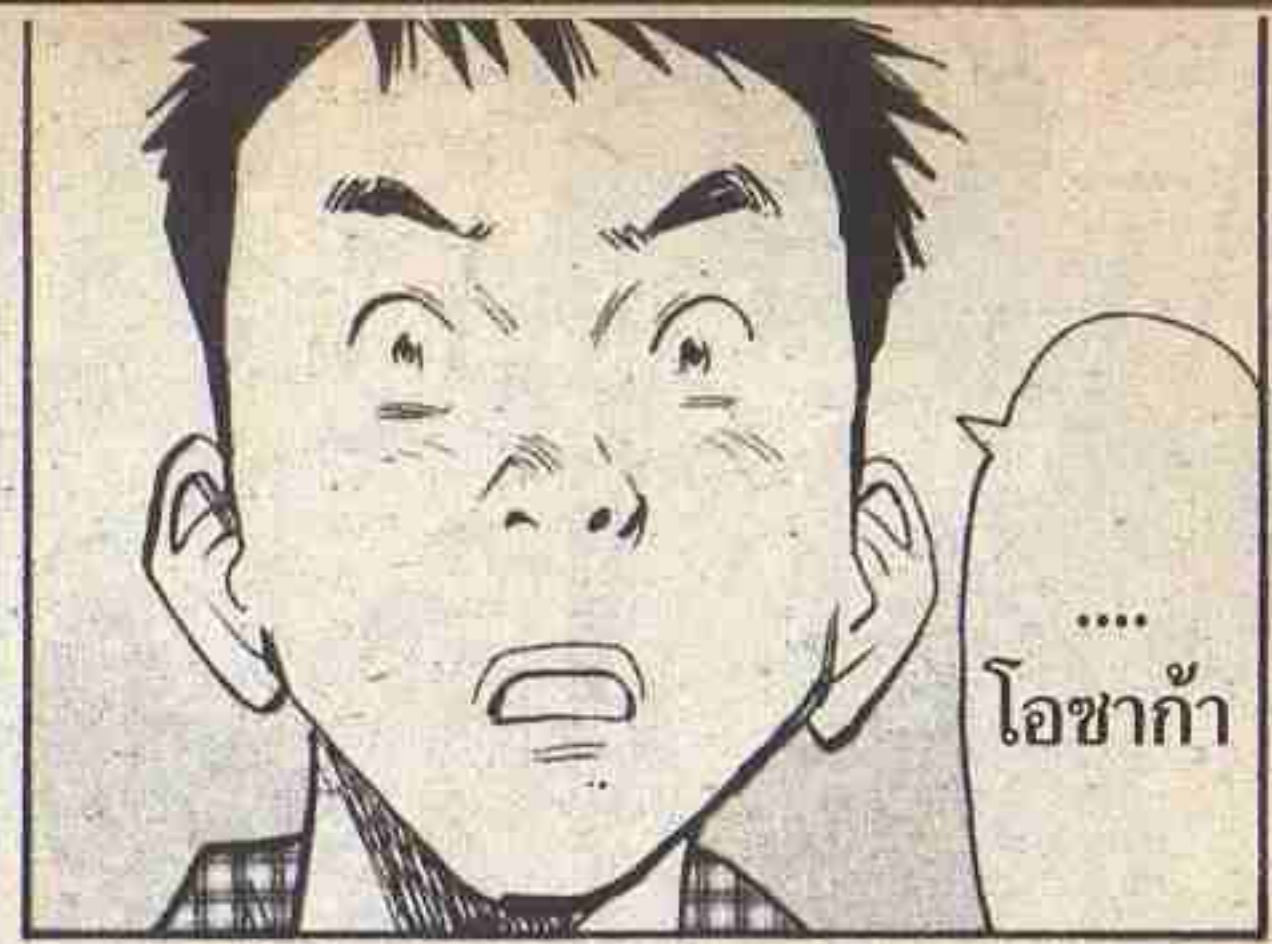
ยังไม่ใช่
โตเกียว
....

แล้วที่ไหน
เล่า...?

ต่อไป
คือ....

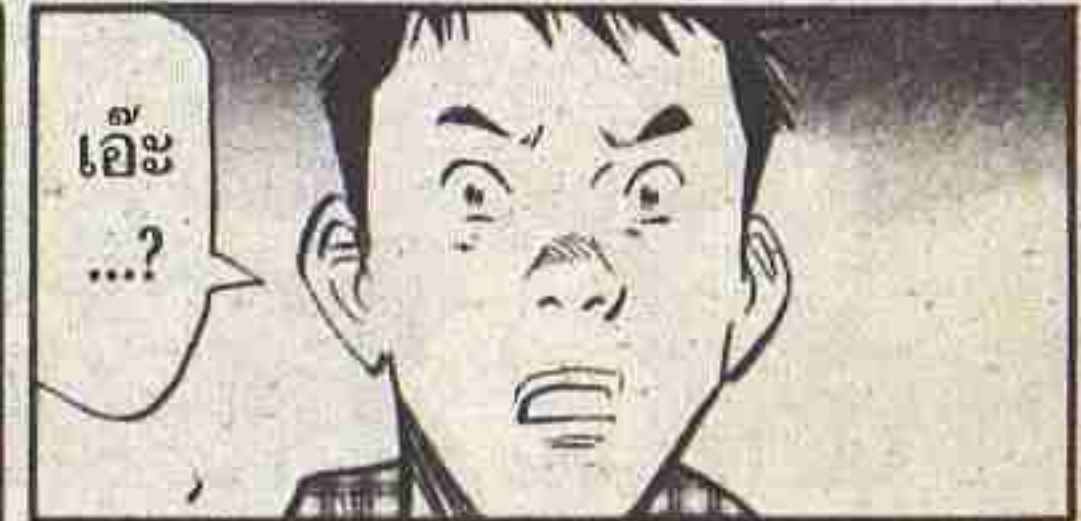

....
โอซาก้า

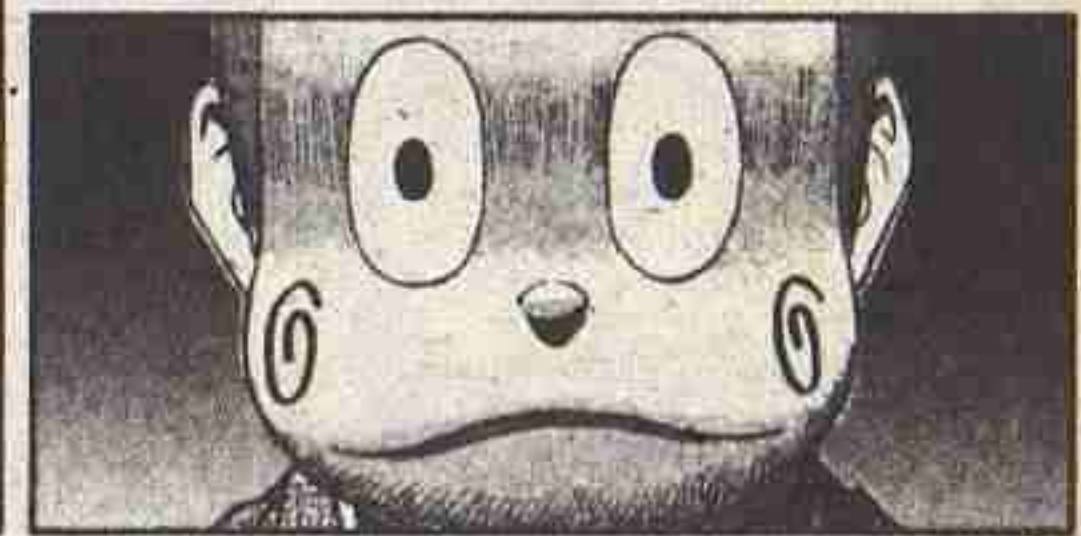

อ๊ะ
จริงด้วย

โอซาก้า!
ใช่
โอซาก้า

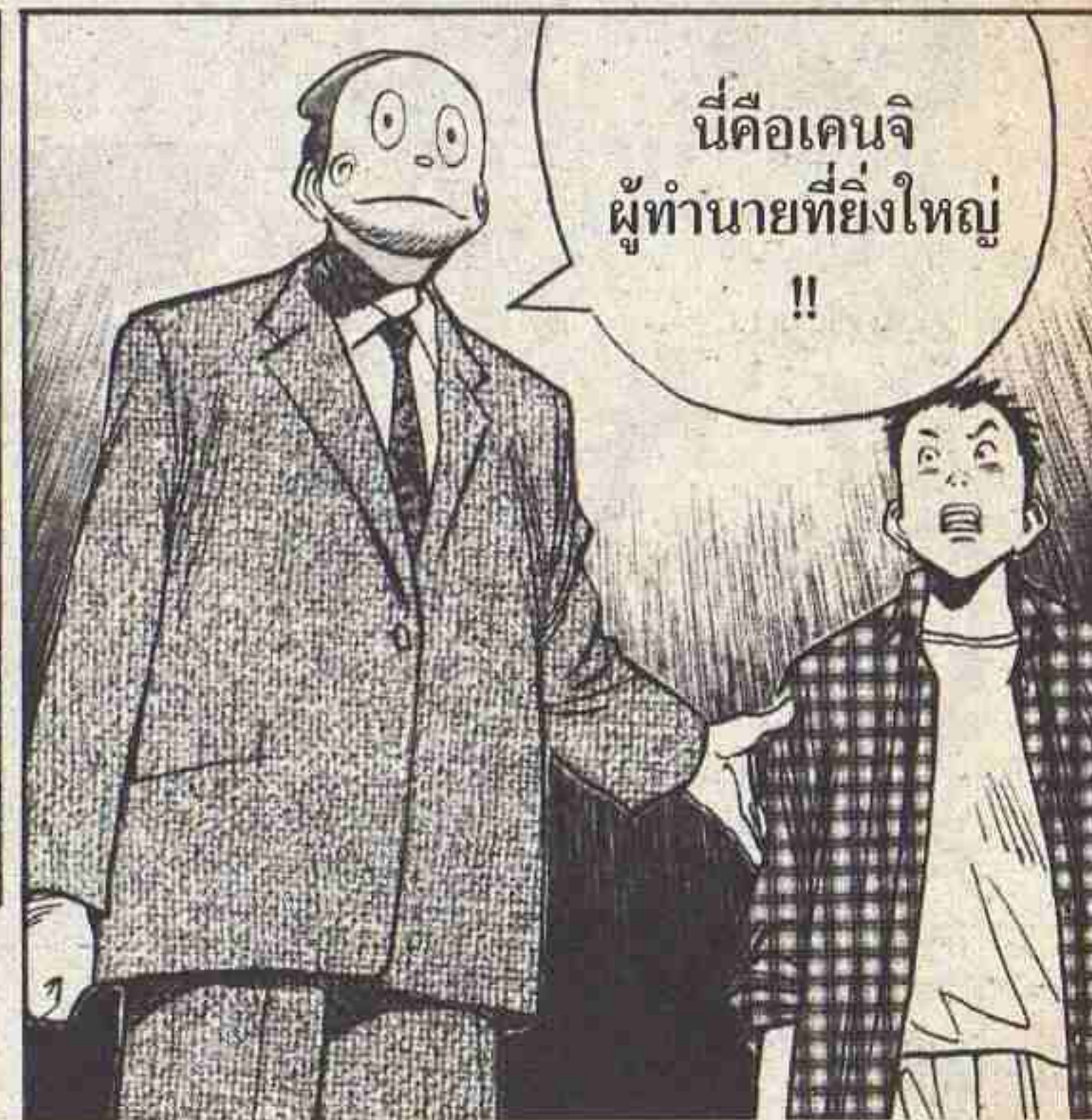

เอ๊ะ
...?

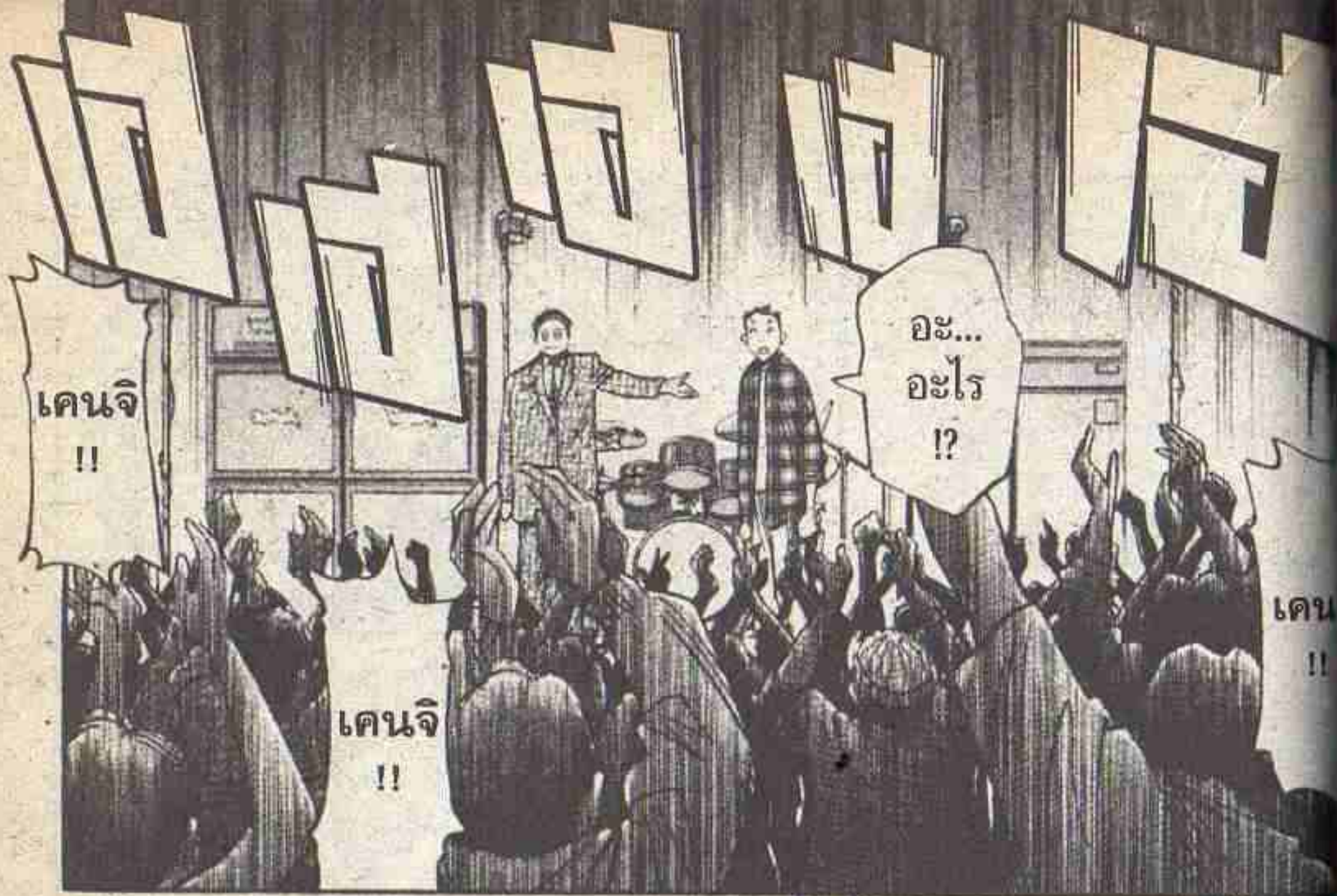

จะแนะนำ
ให้ทุกคน
รู้จัก!!

ทา
...?

นี่คือเคนจิ
ผู้ทำนายที่ยิ่งใหญ่
!!

เคนจิ !!

อะ...
อะไร
!?

เคนจิ !!

เคนจิ !!

ตะ....
เดี่ยวก่อน
!!

เงียบ
ก่อน
!!

เคนจิ !!

เคนจิ !!

เคนจิ !!

ฟัง
ฉันท่อน
!!

หมอนี่...
“เพื่อน”
ที่พวกนาย
เชื่อถือ
คนนี่
....!!

เป็น
ฆาตกร
!!

ยังจะ
หัวเราะ
อีก!!

หลักฐาน
พินิจคือ
โธนี่!!

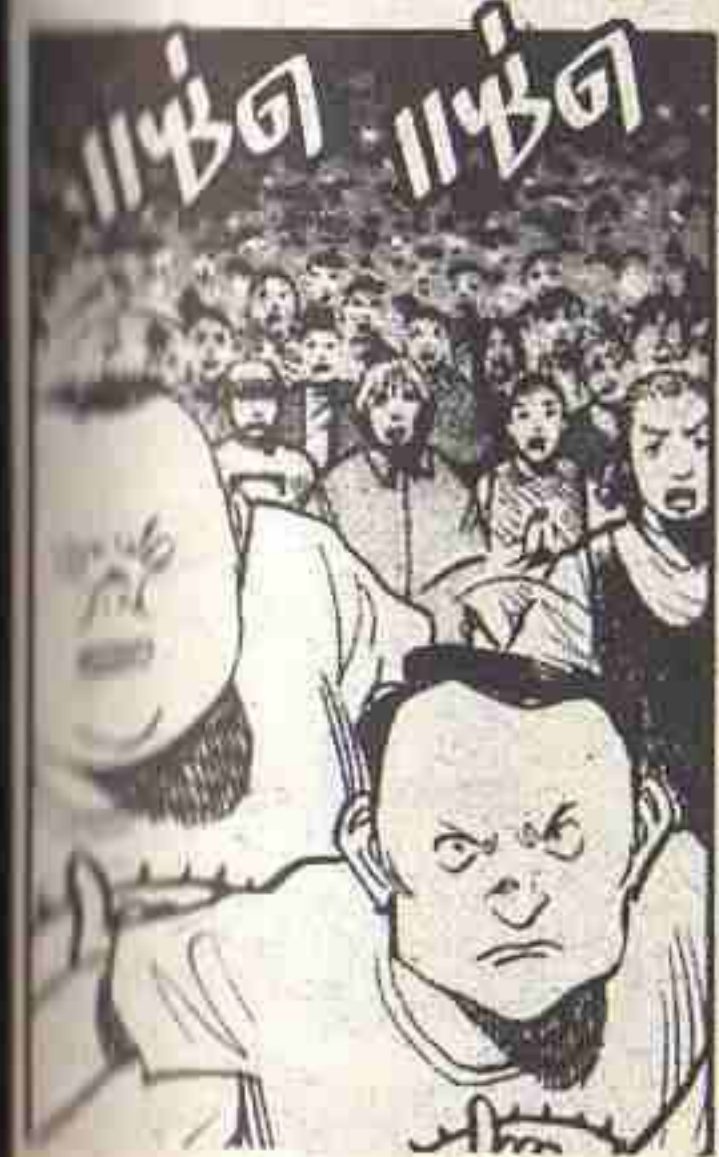
มันคือปืนเลเซอร์
มันถึงกับ
สร้างอาวุธแบบนี้
ขึ้นมา!!

และ
มันไม่ใช่
ของเล่น
ด้วย

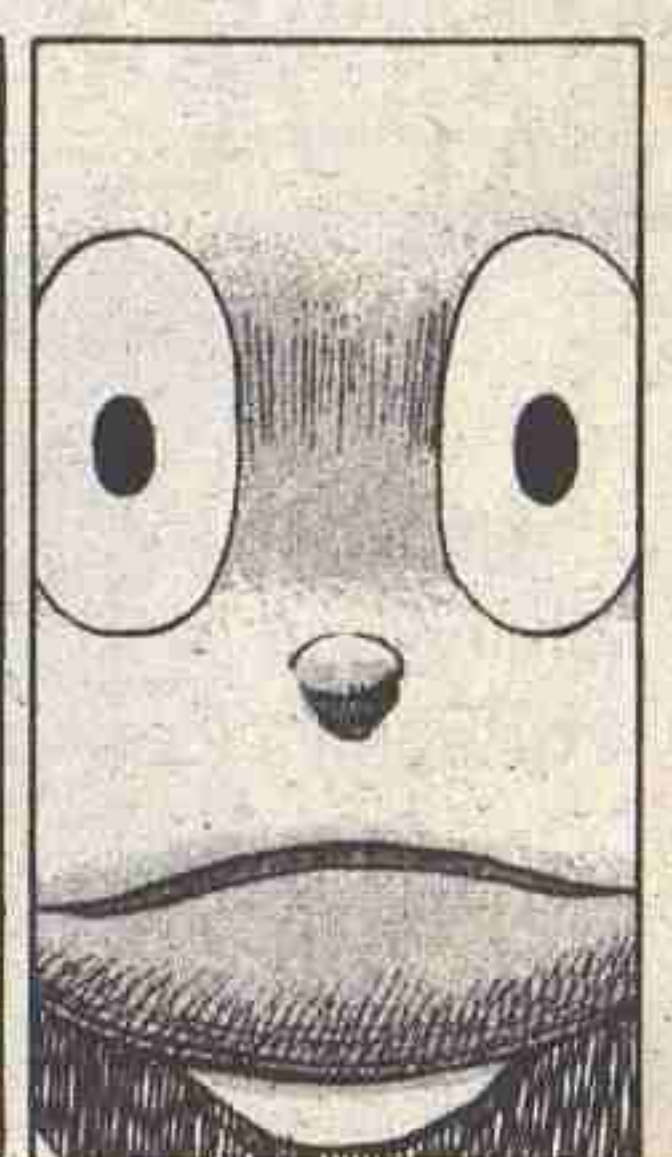
ถ้าปล่อยไว้
แบบนี้ต่อไป
เพียอมีแต่จะ--
เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ
!!

//ซัด //ซัด

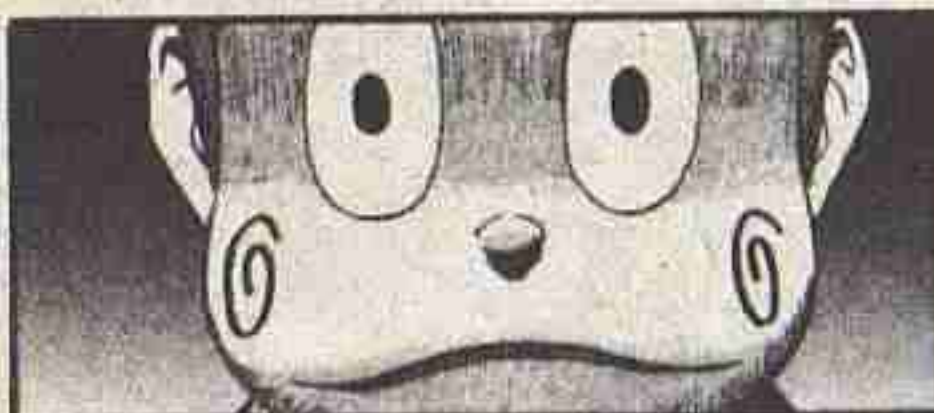

ปล่อย
เอาไว้
ไม่ได้
...

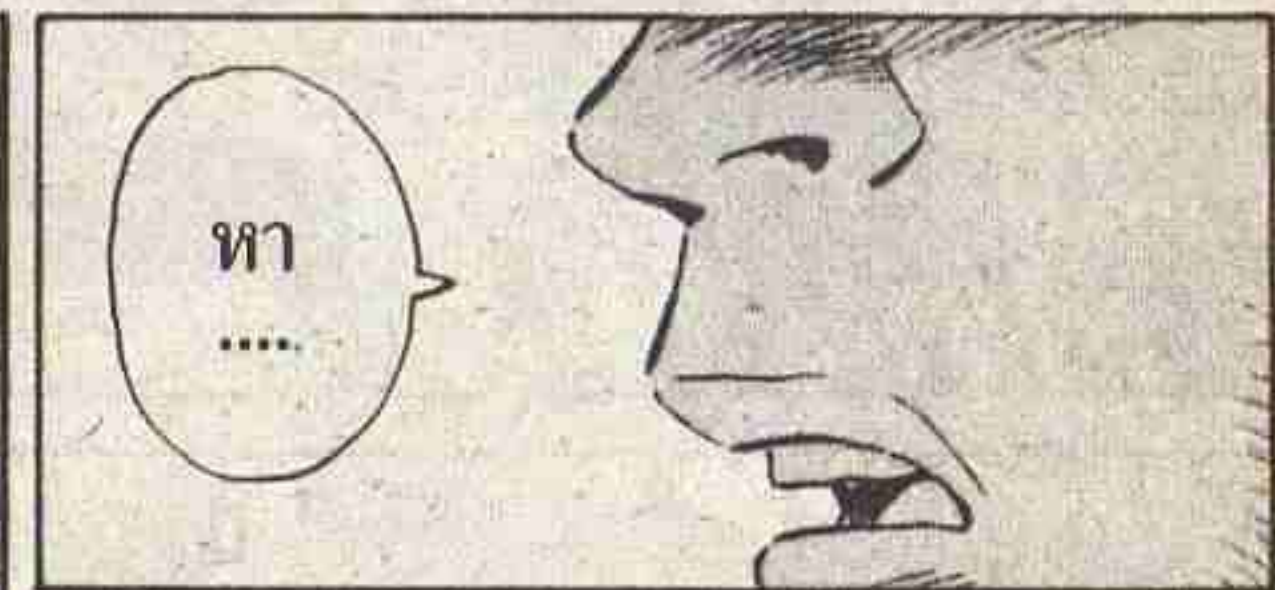
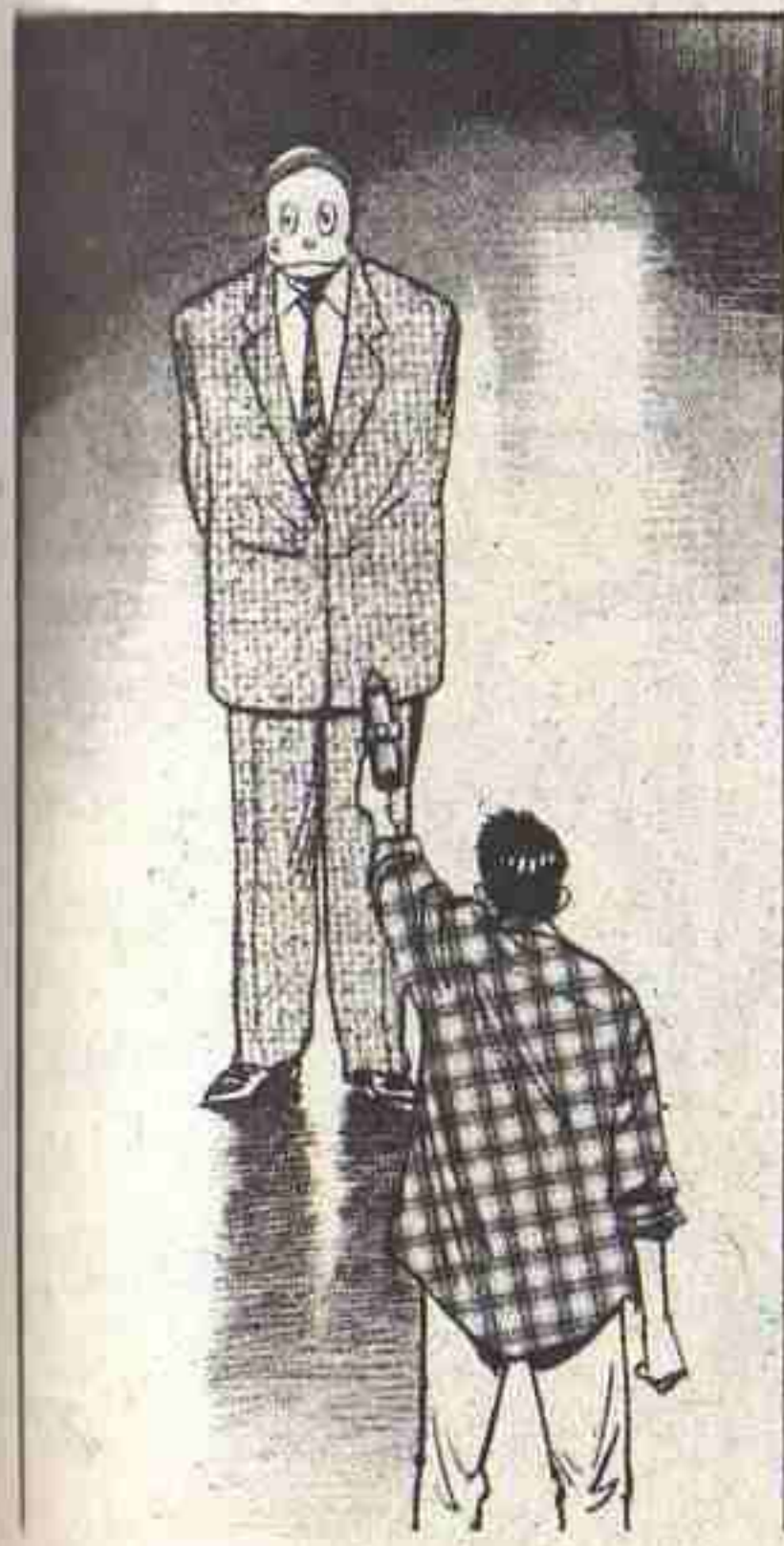
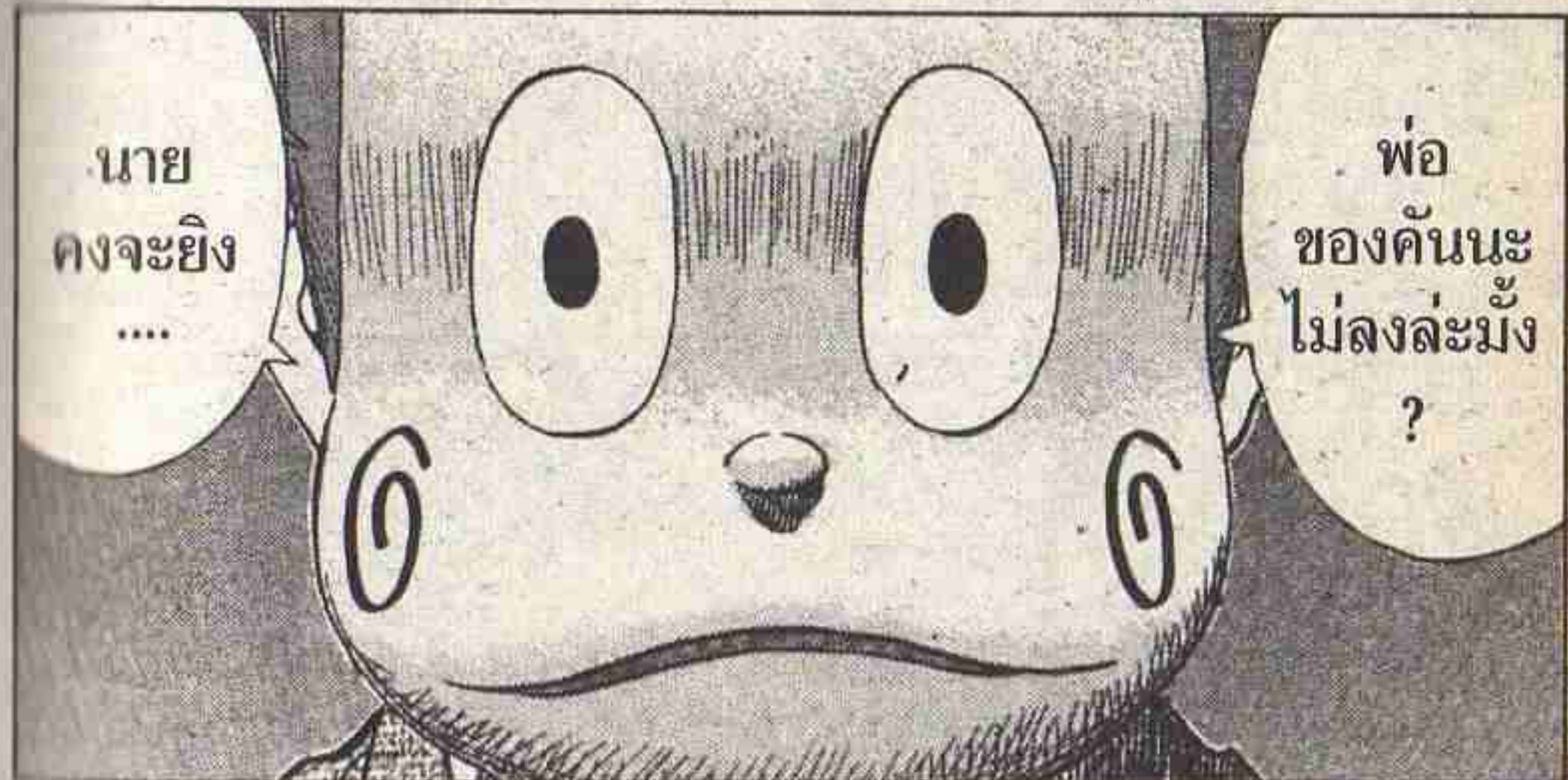
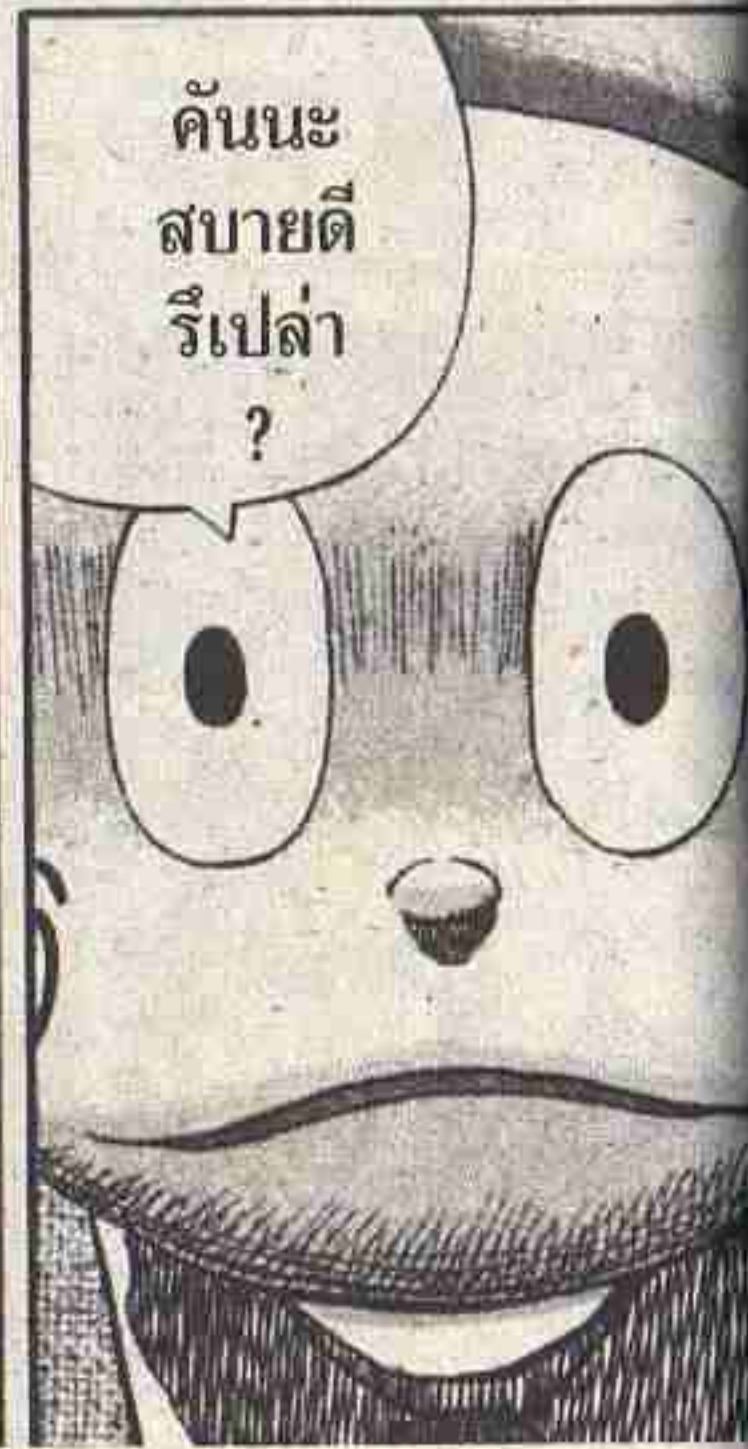
แกฆ่าคน
ใน
ซานฟราน
ซิสโก...

ฆ่าคน
ใน
ลอนดอน
...

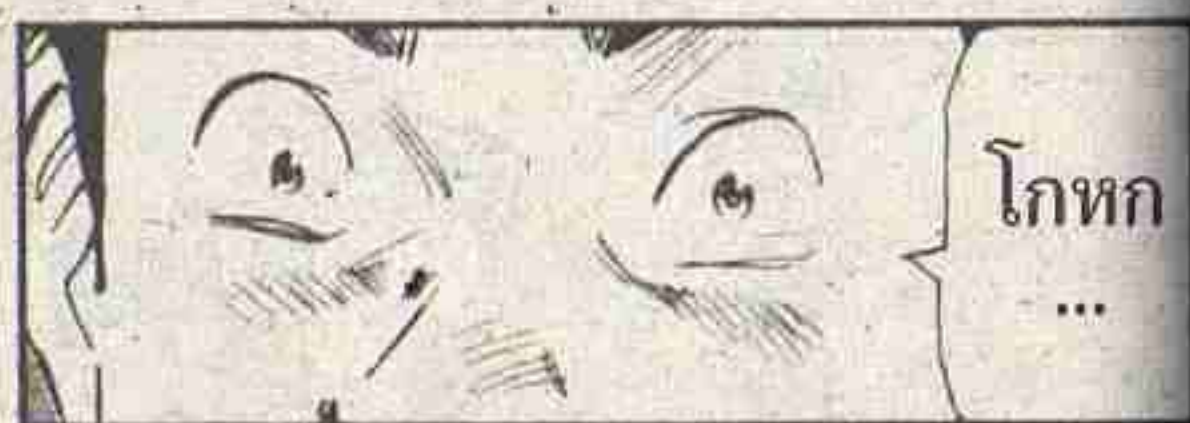
ไม่สมกับที่
เป็นนายเลย
เที่ยวถือปืน
ทราแบบน

นายไม่ใช่
คนที่จะ
ทำเรื่อง
แบบนี้
ได้

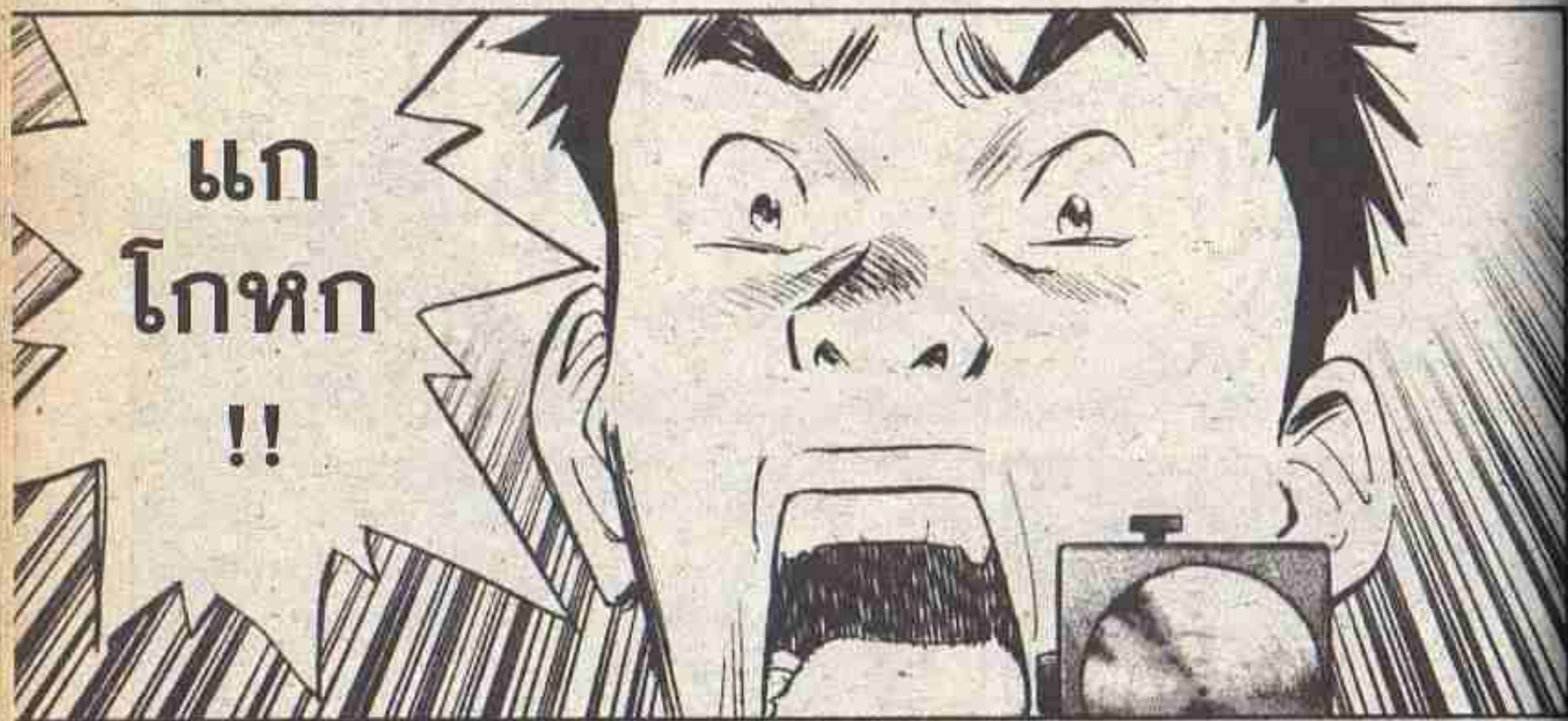

นายเป็น
น้องเมีย
ของฉัน

โกหก
...

แก
โกหก
!!

ช่วยอวยพร
ให้กับน้องชาย
ซึ่งเป็นผู้ทำนาย
ที่ยิ่งใหญ่
ของฉันด้วย
!!

ฟึบ

ห่า

....

ปล่อย
ฉัน!!

อ้าก
!!

อย่า
!!

เคน
จิ !!

เคน
จิ !!

เคน
จิ !!

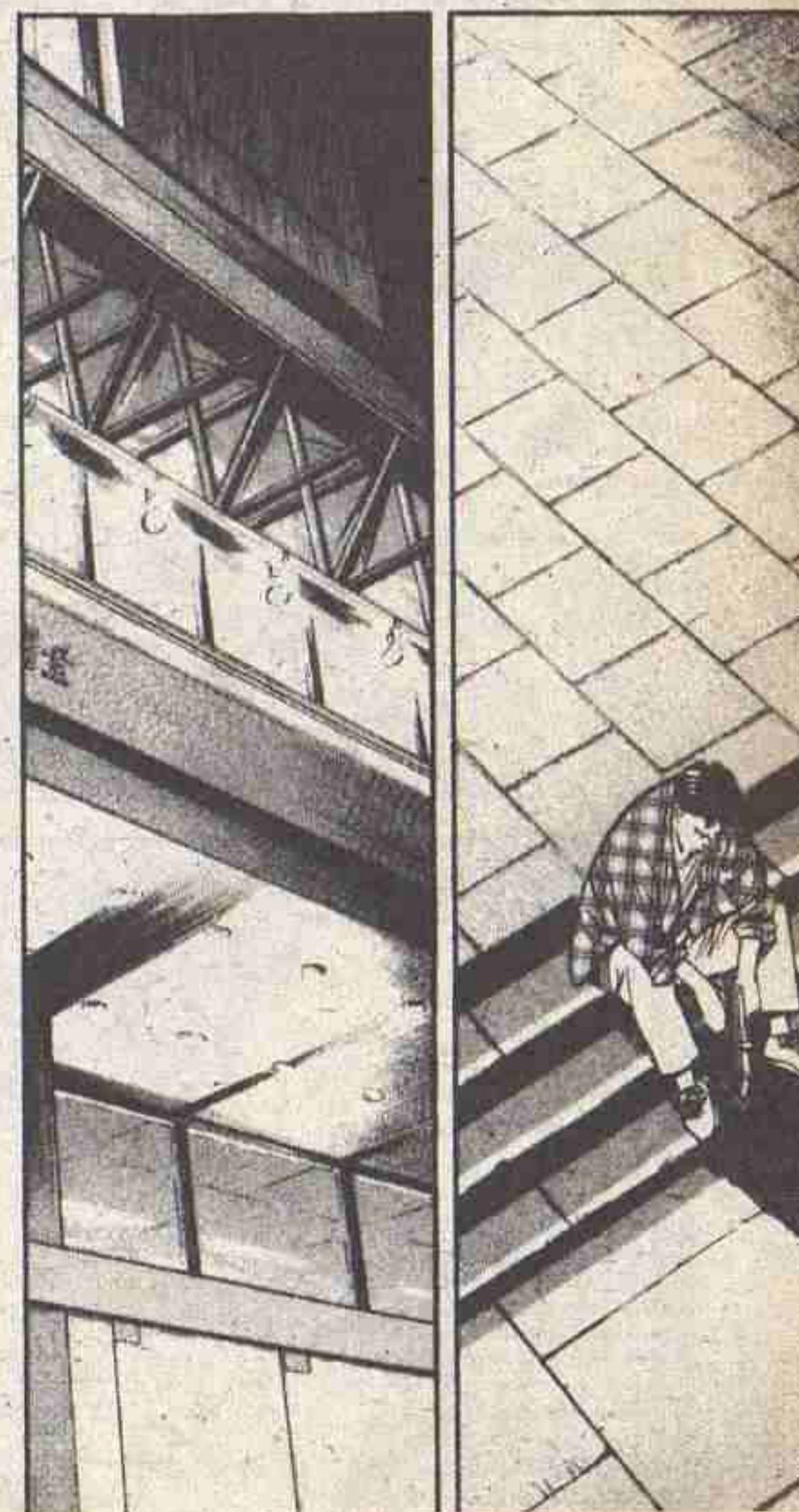
เอาฉัน
กลับไป
ที่เวที
!!

อย่า
!!

เคน
จิ !!

เคน
จิ !!

โกหก
....

หมอน
...
กับ
พี่เรา
...

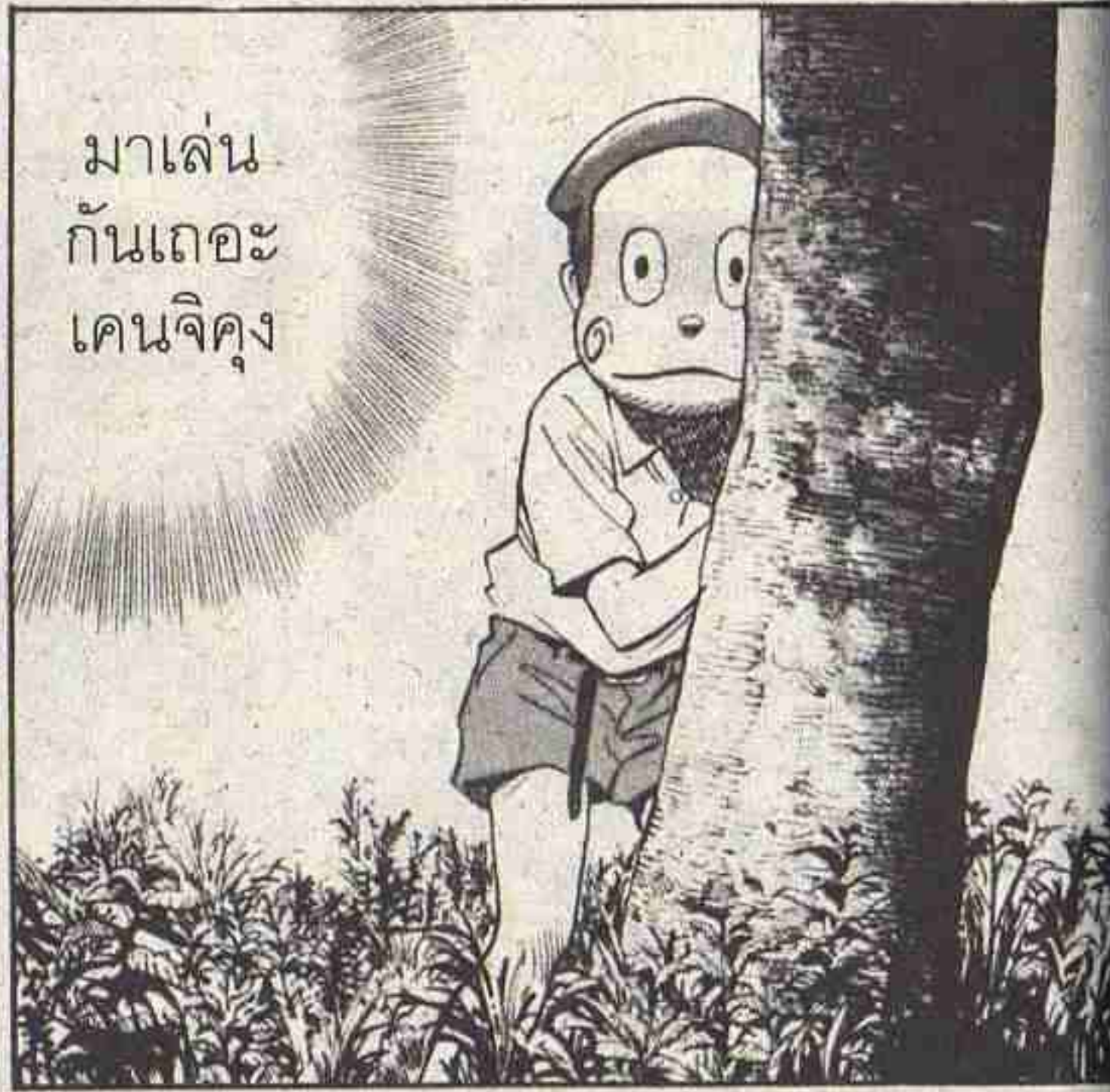

เป็น
พ่อแม่
ของ
คินนะ
...

เคนจิคุง
มาเล่น
กันเถอะ

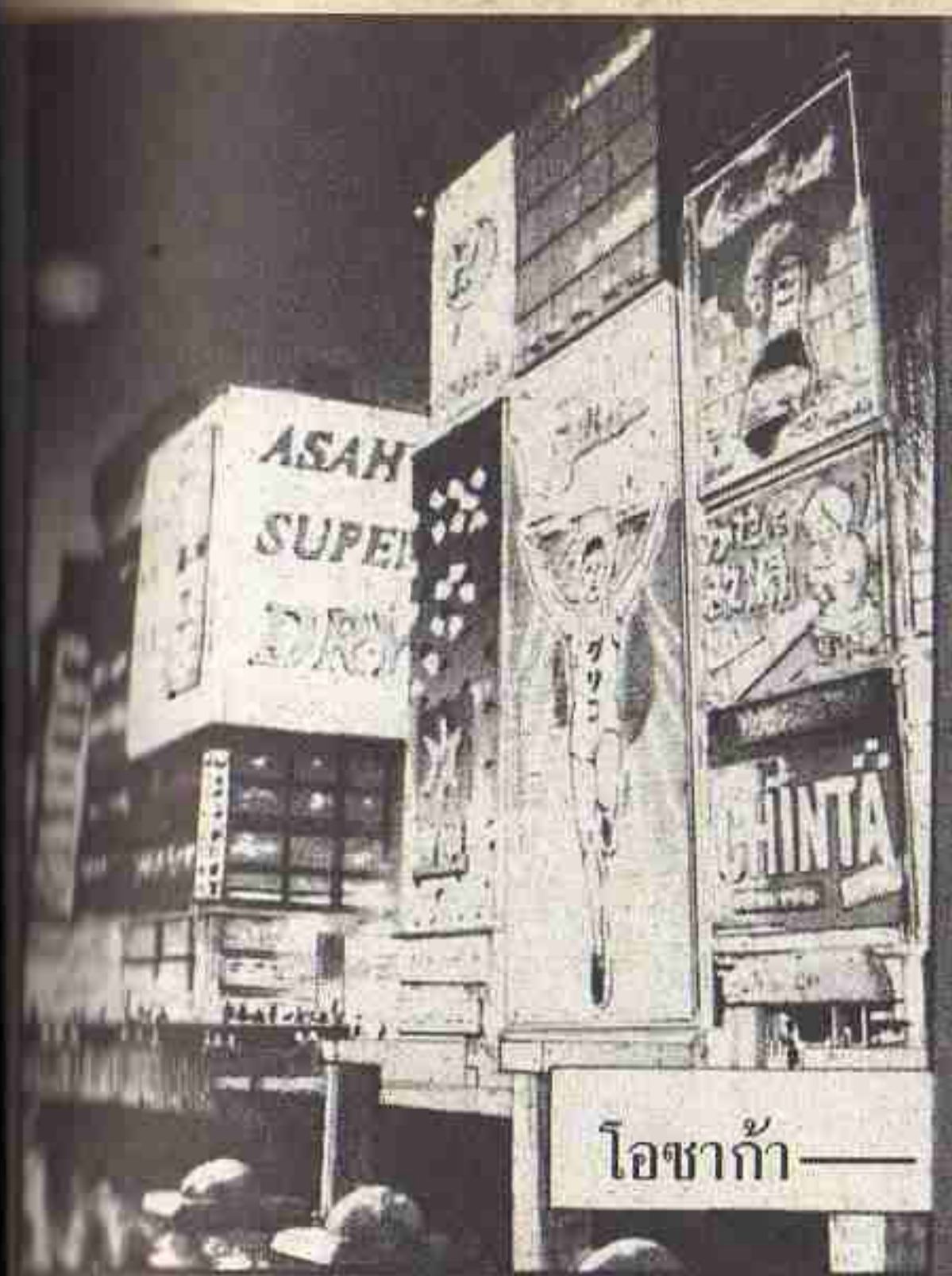
เอ๊ะ
...!?

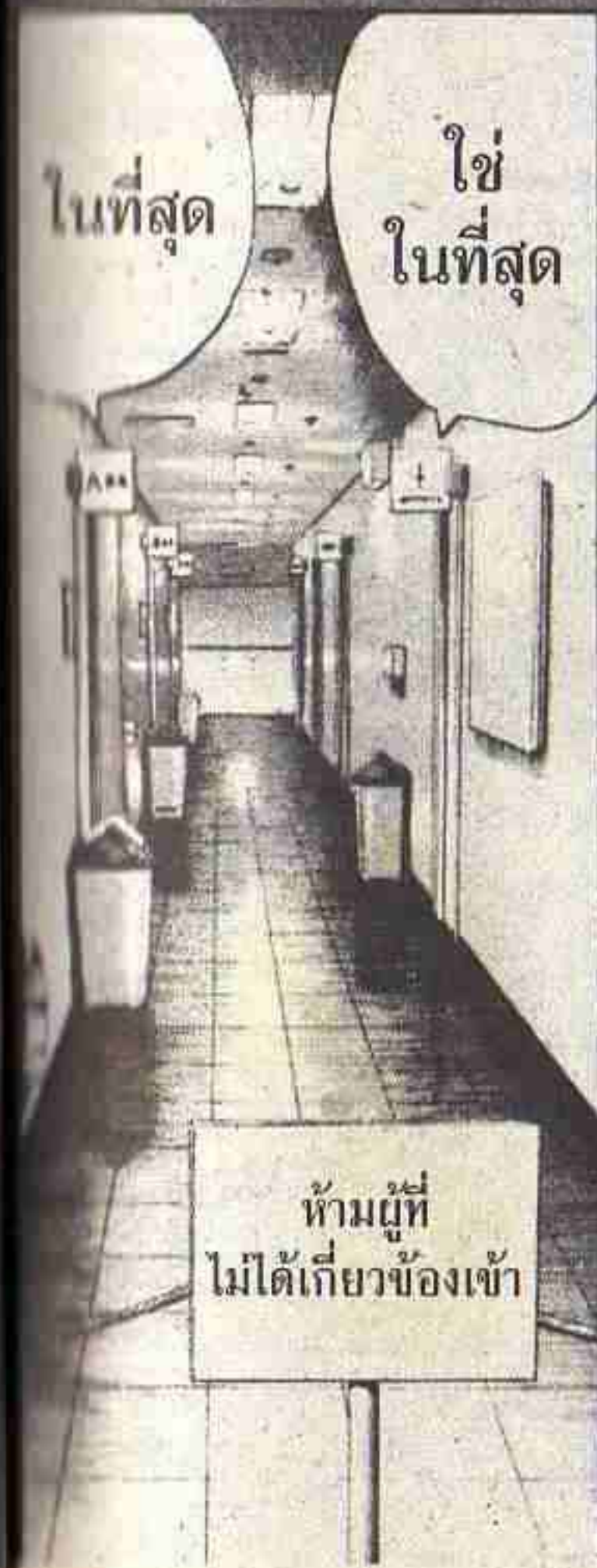
มาเล่น
กันเถอะ
เคนจิคุง

ใครทว่า
...?

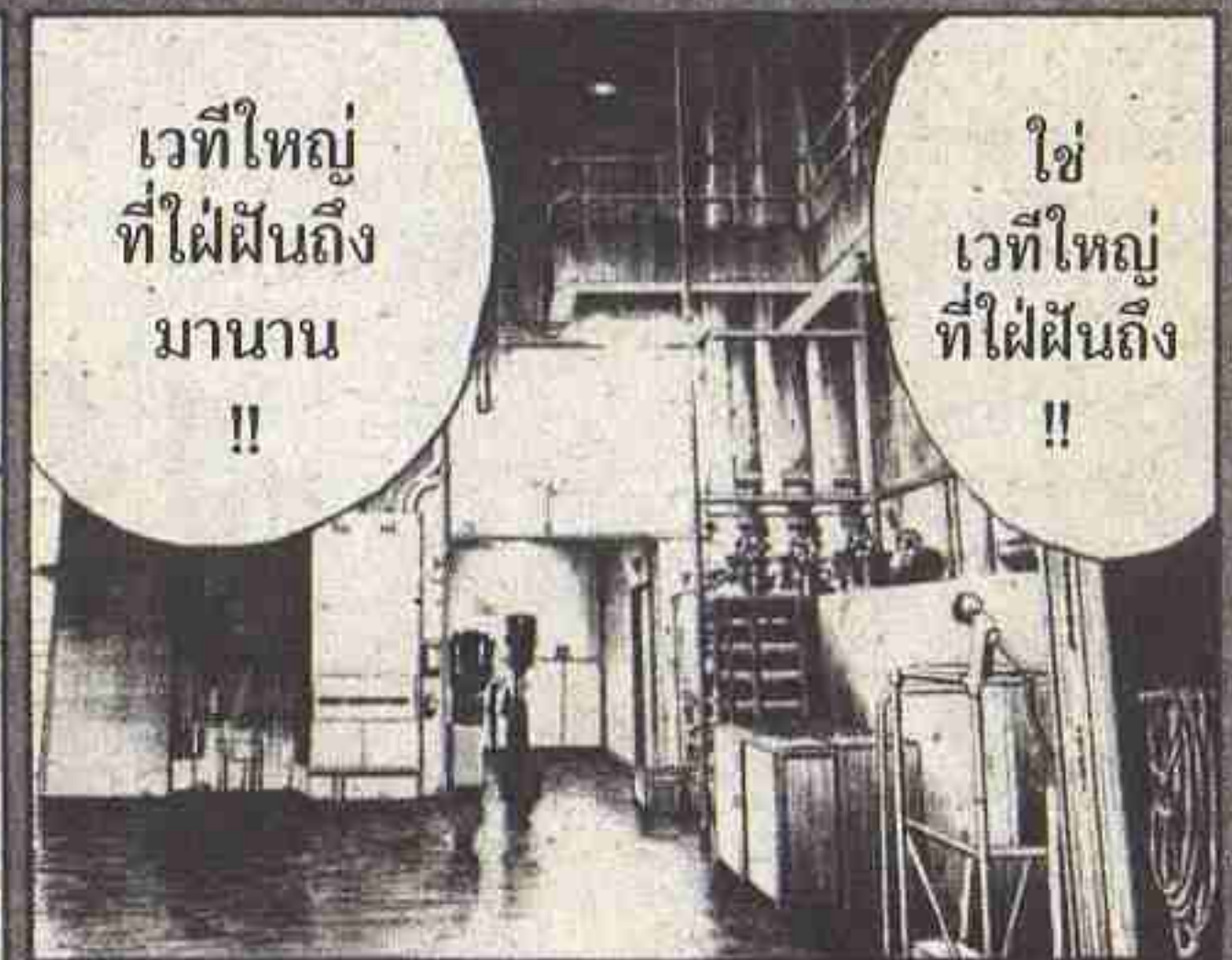
โอซาก้า

ในที่สุด

ใช่
ในที่สุด

ห้ามผู้ที่
ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรา

เวทีใหญ่
ที่ไฝ่ฝันถึง
มานาน
!!

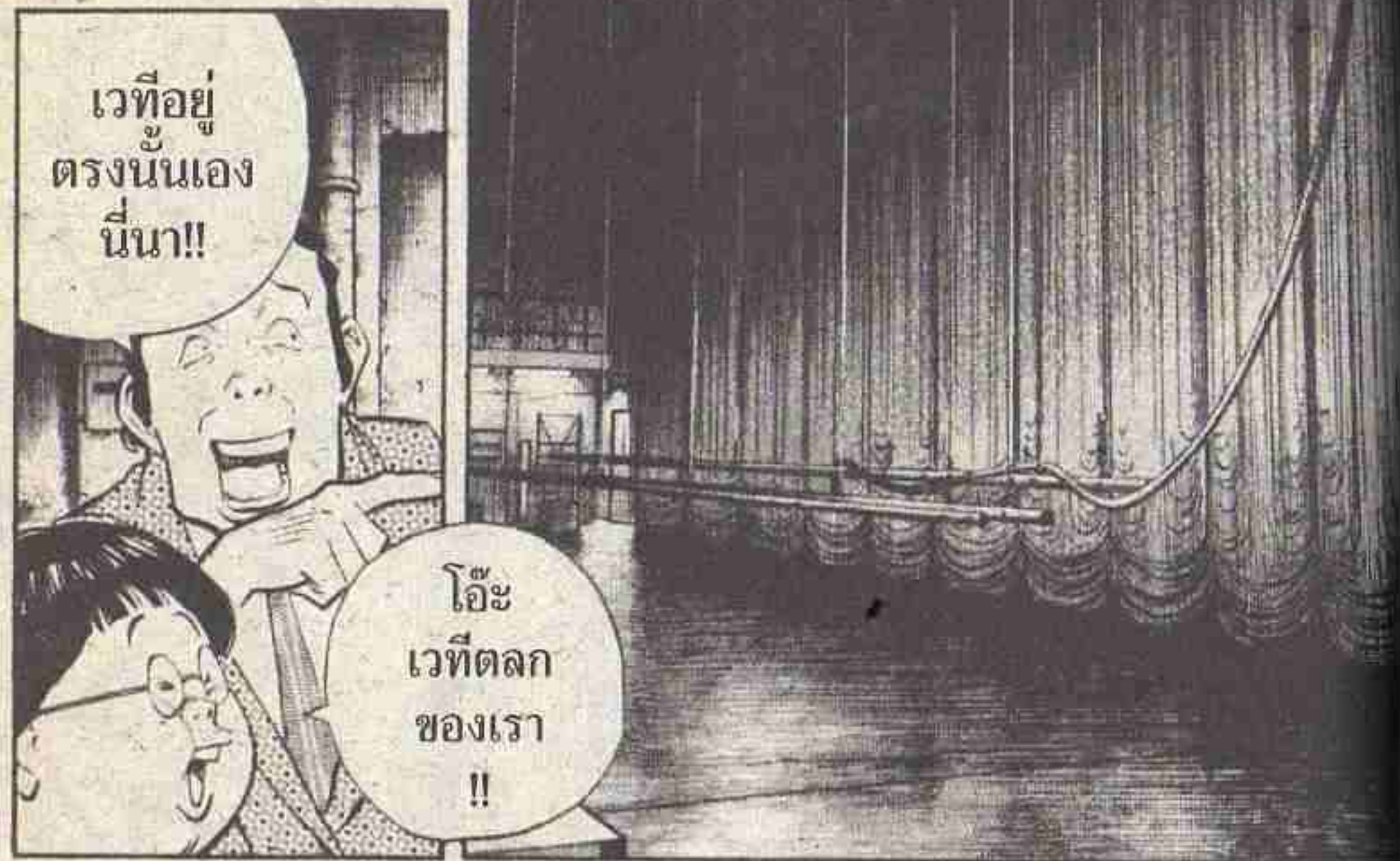
ใช่
เวทีใหญ่
ที่ไฝ่ฝันถึง
!!

พอดีน
จากฝัน
ก็อยู่
บนเวที
เลย...

ทำไม
เป็นงี้
ล่ะ!!

ตอนที่ 5
เพื่อน
ร่วม
ชั้น

เวทียู่
ตรงนเอง
นี่นา!!

โ๊ะ
เวที่ตลก
ของเรา
!!

รับรอง
จะข้าม
ตุมตาม
!!

เค้าจะ
รับมุข
กันไหว
เรือ?

ไหว
อยู่แลัน
....

ม่านค่อย ๆ
ยกขึ้น

คร้าบ
ม่านค่อย ๆ
ยกขึ้น

ผู้ชมเข้ามา
แน่นเอียด

ผู้ชม
แน่นเอียด
เลย!!

ข้ามตาย
เลยแหละ

ตายเลย
รีไง!

ผู้ชม
ที่อยู่ชั้นแพง
ได้ยืนรีเปล่า
คร้า~บ?

ได้ยืน
ทั่ว
แหละ
น่า
!!

การแสดง
ของพวกเขา
กำลังจะเริ่ม
แล้ว

เฮ้~อ
เครียด
จังเนาะ

เฮ้ย!!
พวกแก
มาทำอะไร
ที่นี่!!

ทำไมแต่งตัว
แบบนั้น!!
เป็นนักแสดง
มาซ้อมอะไร
?

เอา
ยังง
ดี!!

เปลี่ยน
แผน
ก็แล้วกัน

อย่าหนี
ไปไหน
ละ!!

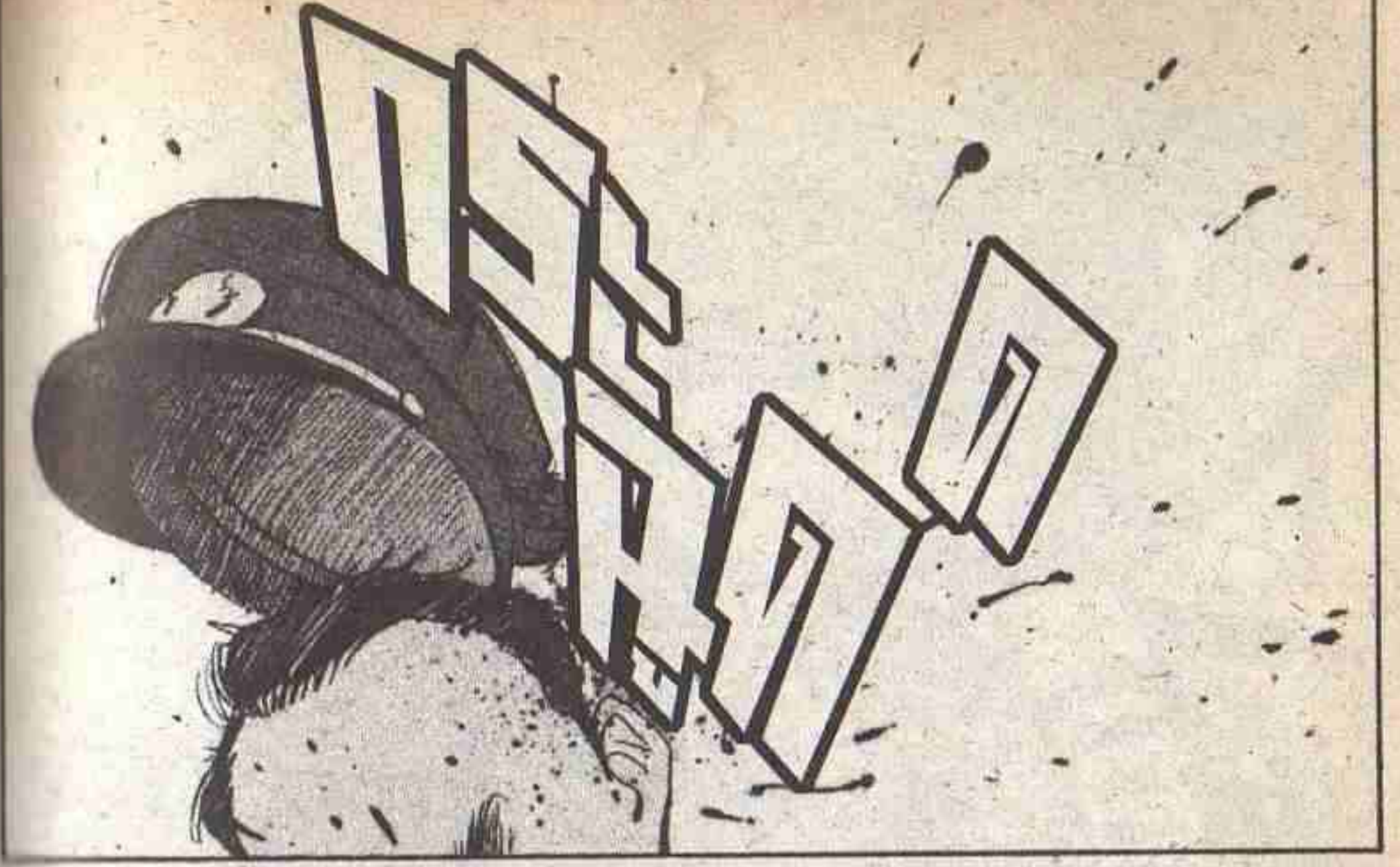

ลาออกจาก
ความเป็นคน
ไปเถอะ!!

ฮะ...เฮีย
อย่าหนีนะ
!!

ว้าก
!!

ว้าก

ขว้างอะไร
มาเนี่ย!!

เฮีย
— !!

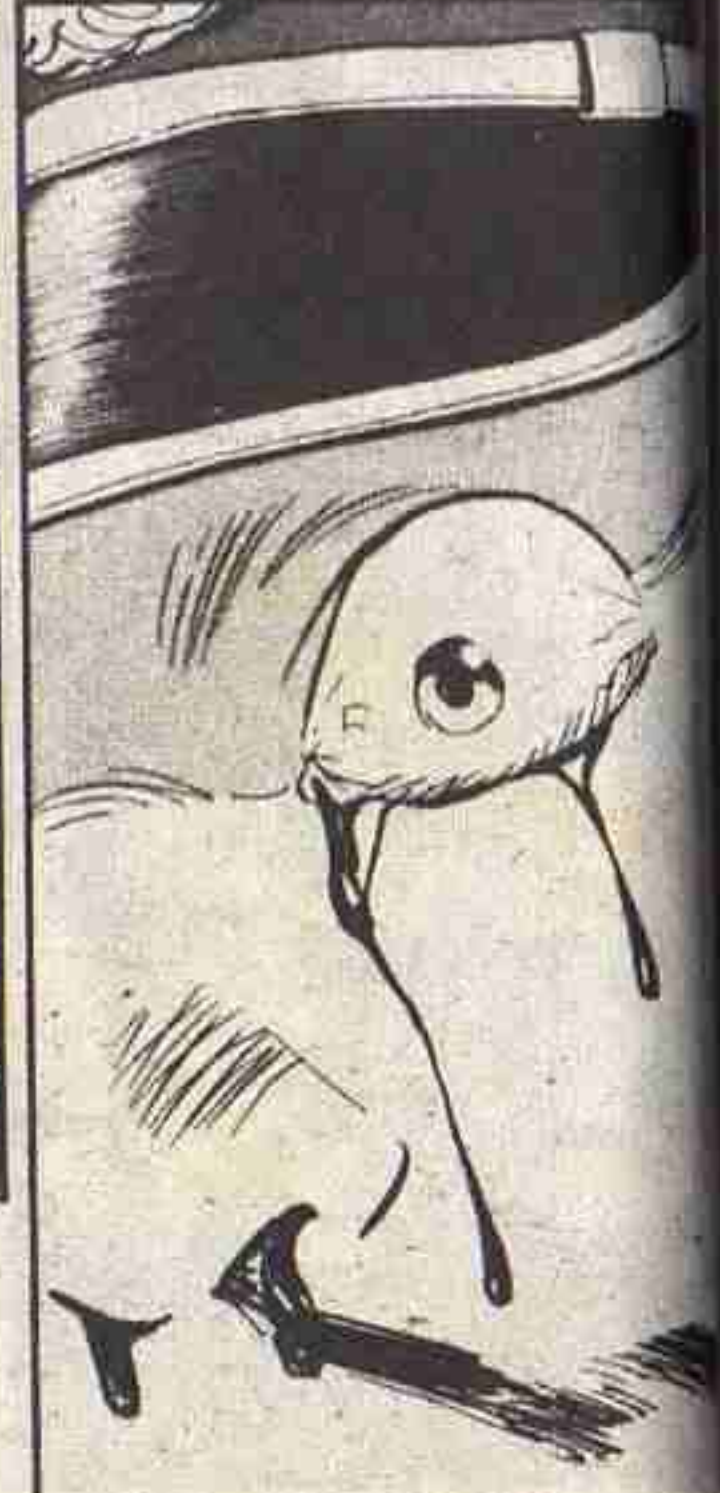

โอ๊ย...
เป่ยก
หมด
เลย

น่า
ชยะ
แซยง
!!

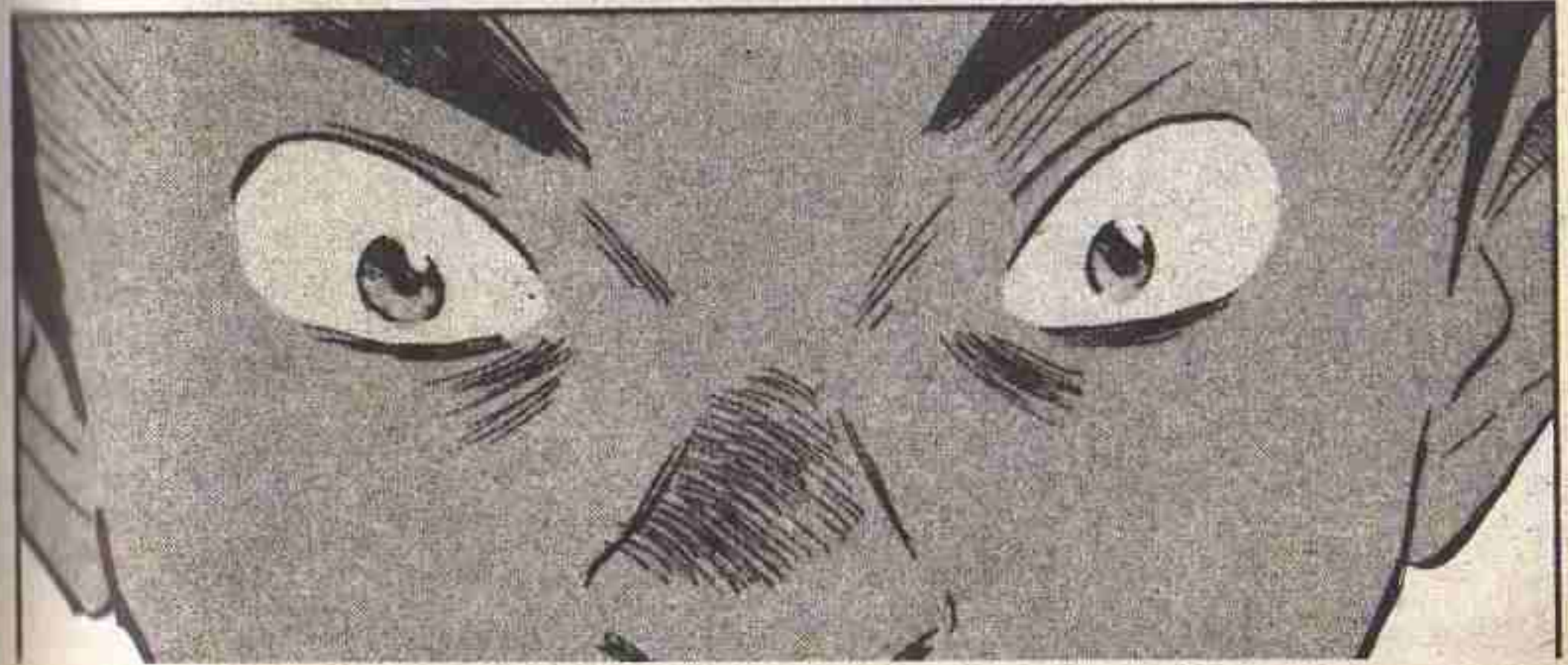

อะไร
วะ....

เชื้อโรค
ปริศนา
มาถึง
ซีบูม
แล้ว

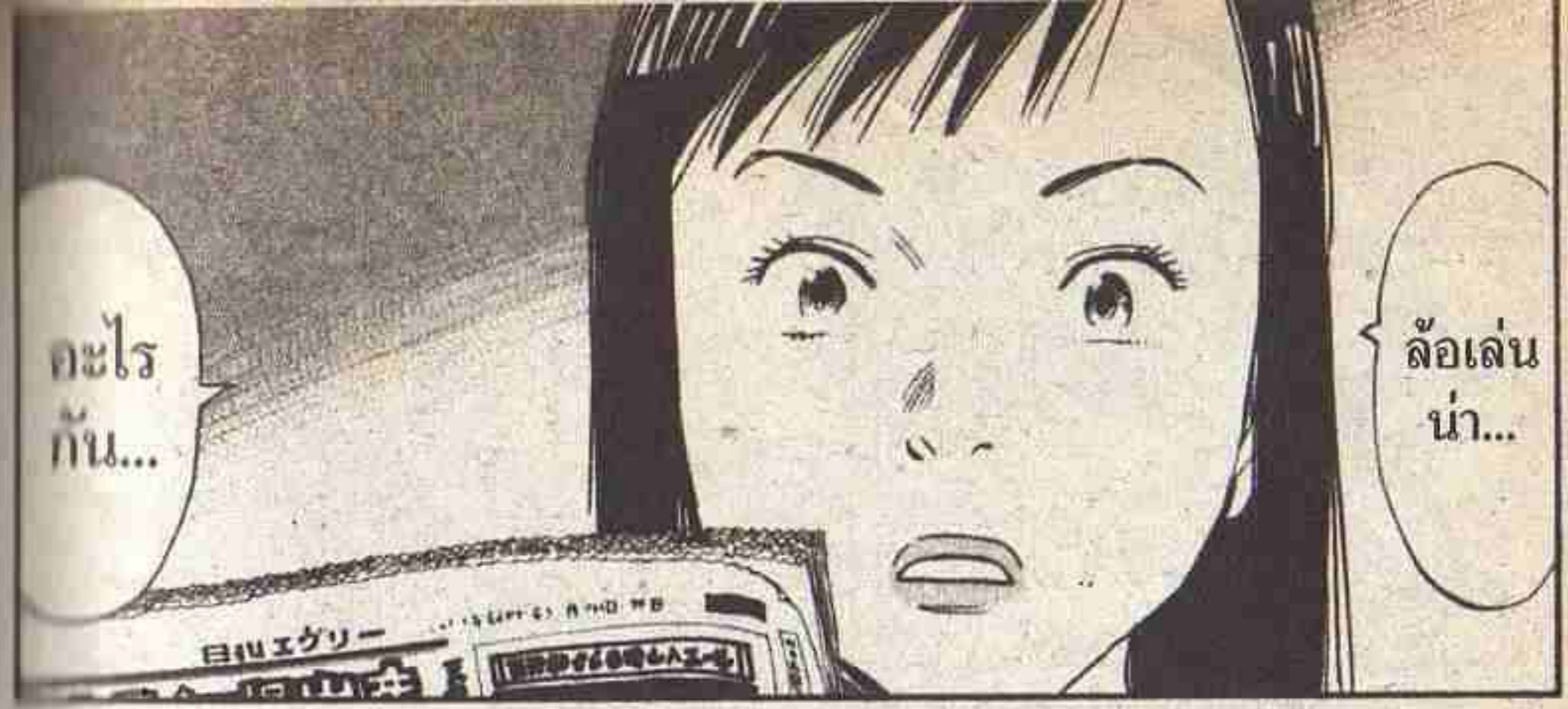
เวที
แก๊ง
ก๊าก

นี่ก็ เป็นเรื่องที่ ฉันคิดเอง

ตอนที่ 5
เพื่อนร่วมชั้น

อะไร กัน...

ล้อเล่น น้า...

นึกแล้วว่า ยุคนี้ จะต้อง ไม่เชื่อ...

ใครเชื่อ เรื่องไร้สาระ แบบนี้ ก็บ้าแล้ว

เปล่านะ คือว่า ...

คงคิดว่า ฉันบ้า ใช่มั้ยล่ะ

ฉันก็อยากคิดว่า ตัวเองผิดปกติ เหมือนกัน...

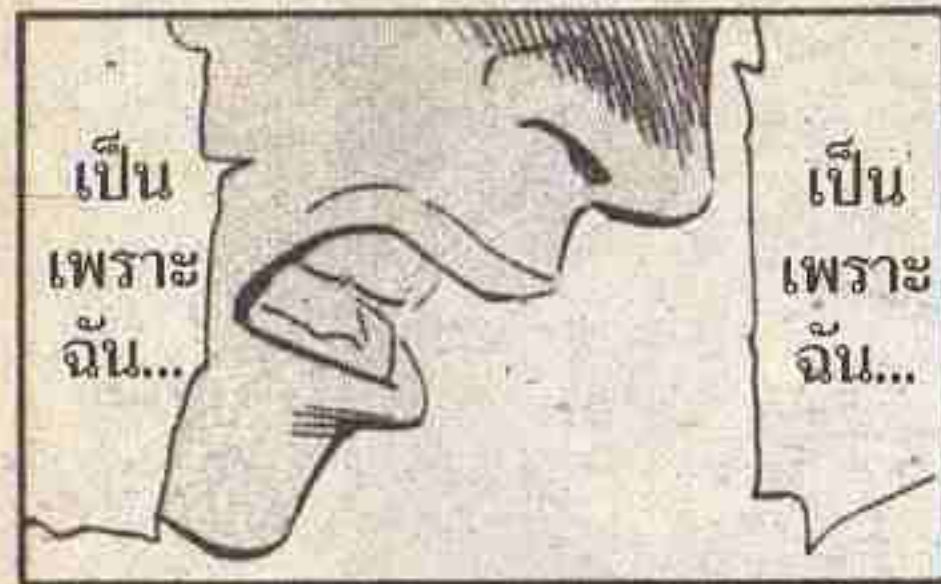
ฉันคือ ต้นเหตุ

เป็นเพราะ เรื่องบ้า ๆ ที่ฉันคิด ขึ้นมา...

เรื่องที่ แต่งขึ้นมา สมัยเด็ก ...

ทำให้คน จำนวน มากตาย

เป็น
เพราะ
ฉัน...

เป็น
เพราะ
ฉัน...

เรื่องที่
ดองก็
ถูกฆ่าตาย
ด้วย...

เคน
จึ...!

ทั้งหมด
เป็น
เพราะ
ฉัน!!

เคนจึ
!!

นาย
ไม่ได้ผิด
อะไร

ตอนเด็ก ๆ
ใคร ๆ ก็
ฝันบ้าง ๆ
กันทั้งนั้น
แหละ

อีก
อย่าง
...

เรื่องที่นายคิด
ตอนเป็นเด็ก
ไม่ใช่การตั้ง
องค์การร้าย

แต่เป็นเรื่องที่
จะปกป้องโลก
จากองค์การร้าย
ไม่ใช่เธอ

บ้า
พมัด
....

ฉันจะ
ทำเรื่อง
แบบนั้น
ได้อย่างไร

บ้าจริง ๆ
...

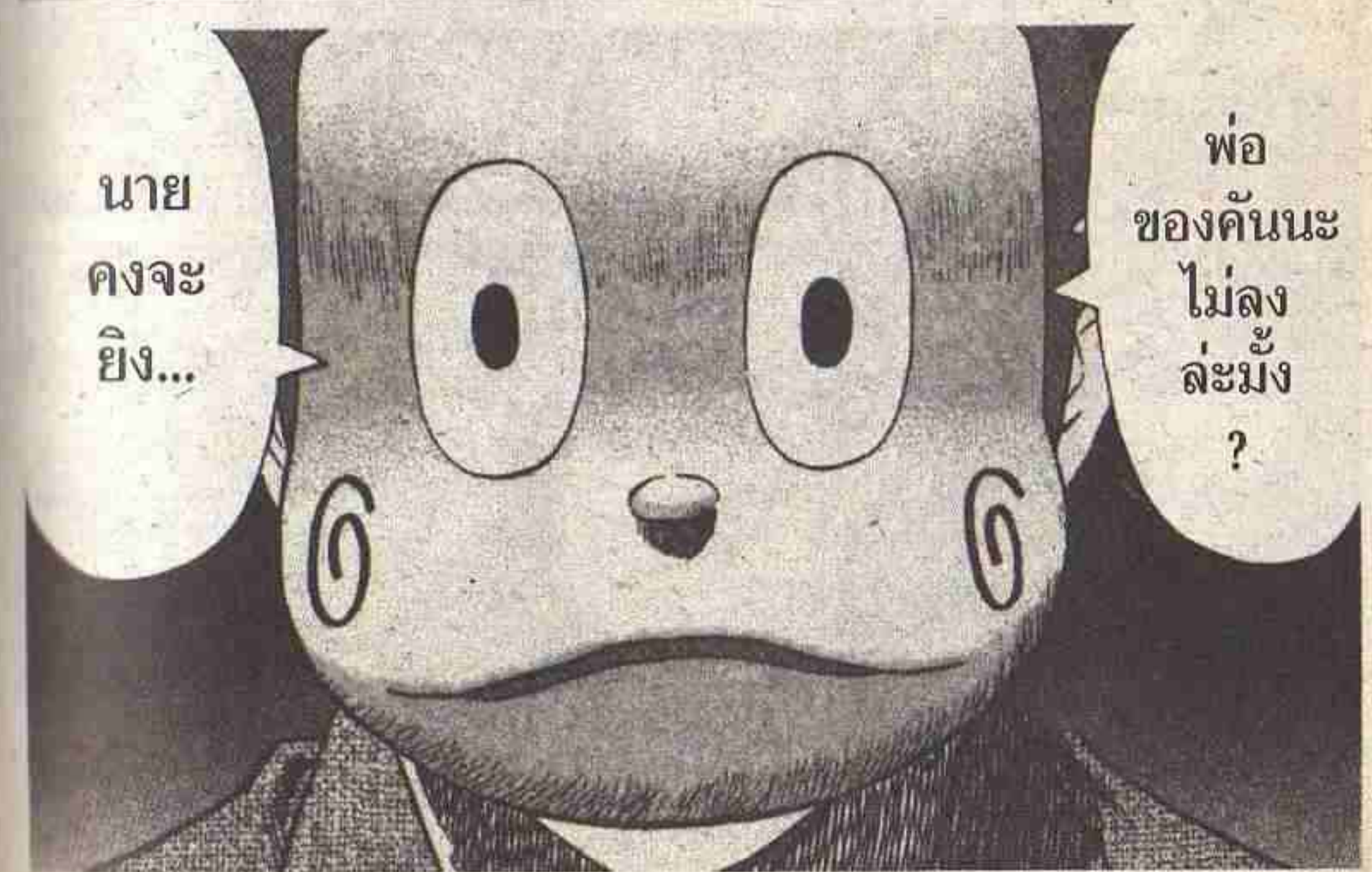
ทำให้คั่นนะ
ที่ไม่รู้เรื่อง
ต้องมาเกี่ยว
ด้วย

?

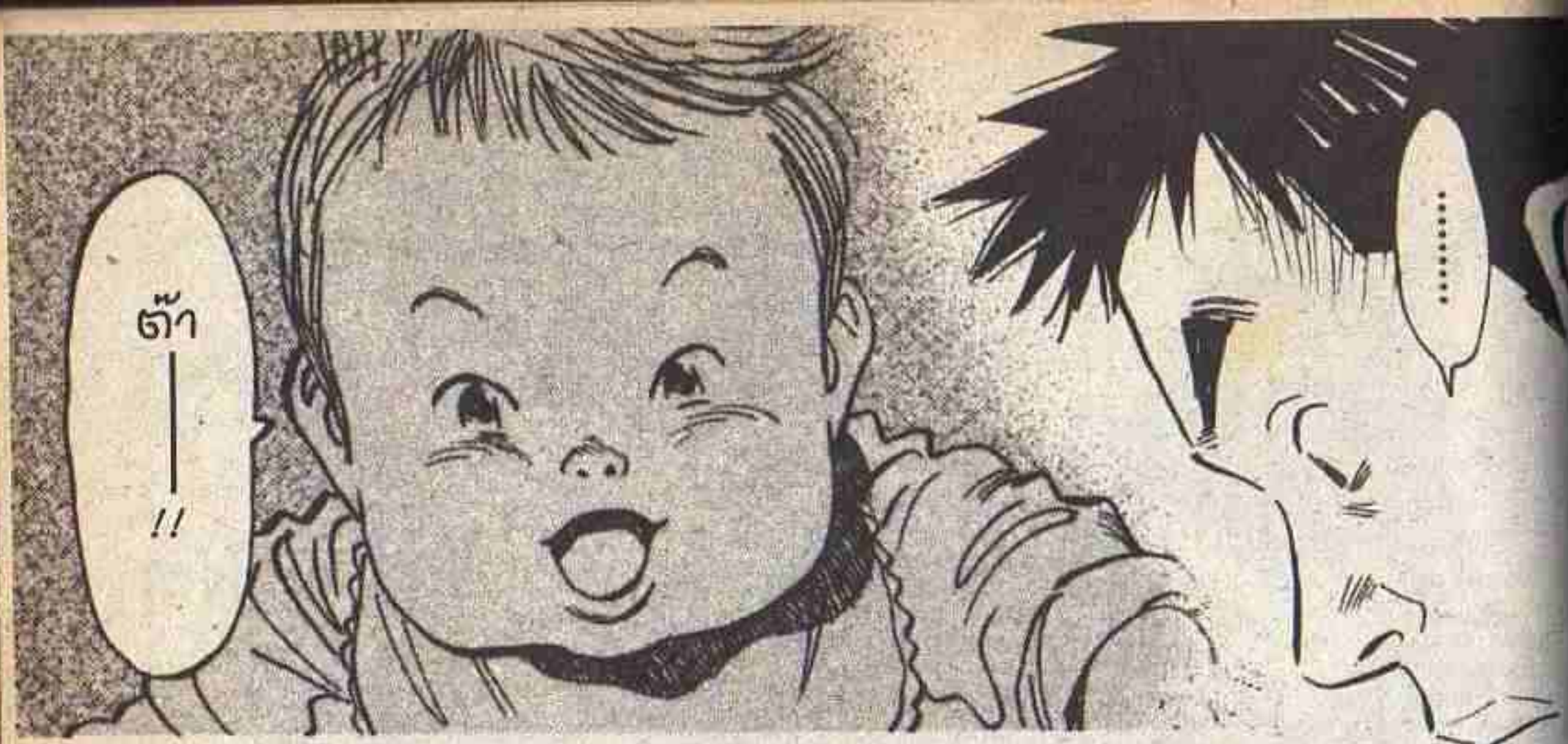

เป็น
เพราะ
ความขำ
นั้น....

นาย
คงจะ
ยิง...

พ่อ
ของคั่นนะ
ไม่ลง
ละมั้ง
?

ต้า
—
!!

.....

เกิดอะไรขึ้น
กับคันทะจัง
เหรอ?

เปล่า
...

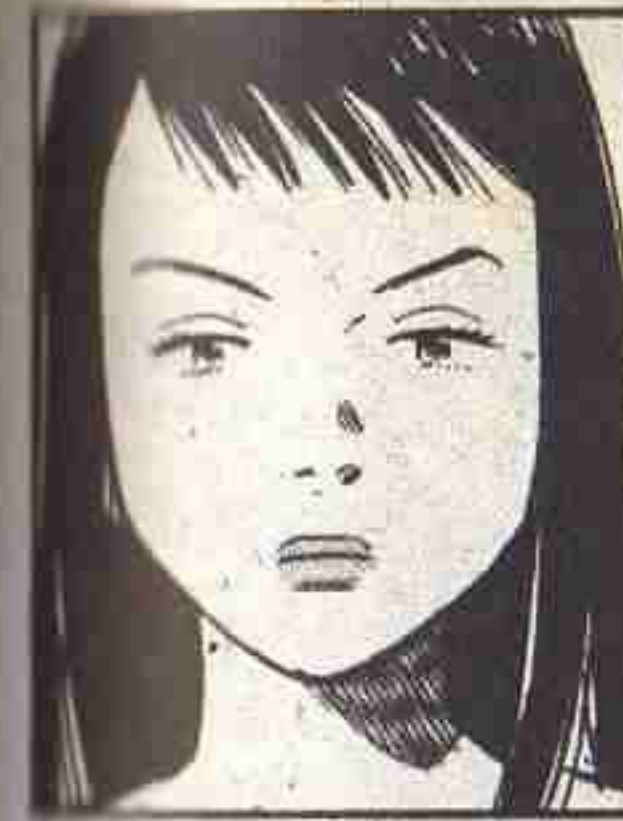
ไม่มี
อะไร
....

ที่ฉันติดต่อกับเธอก็เพราะว่า
....

คิดว่าจะไปพบกับเหยื่อของ "เพื่อน" นะ...

จะบอก
ทุกอย่าง
...

ต้องบอกเรื่องนี้ให้คนรู้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้
....

ถ้าเชื่อใจตำรวจไม่ได้...

อย่างนั้นก็...

ประชุมครั้งต่อไปคือเสาร์อาทิตย์นี้...

น่า... นายหน้าจิง... ทั่วๆที่สมัยเด็กพูดว่าจะช่วยปกป้องโลก
....

ก็คงจะเชื่อใจอิชิฮาระ ทนายความที่เป็นเพื่อนของฉันได้

พอโตเป็นผู้ใหญ่เรื่องที่ทำได้มีเพียงแค่นี้เอง...

.....

ถ้า निक ออกก็จะรู้ได้ว่า องค์การร้าย จะทำอะไรต่อไป

ไม่จริงหรอก

นี่เป็นเรื่องที่นายคิดตอนเป็นเด็กให้ออกซิ

.....

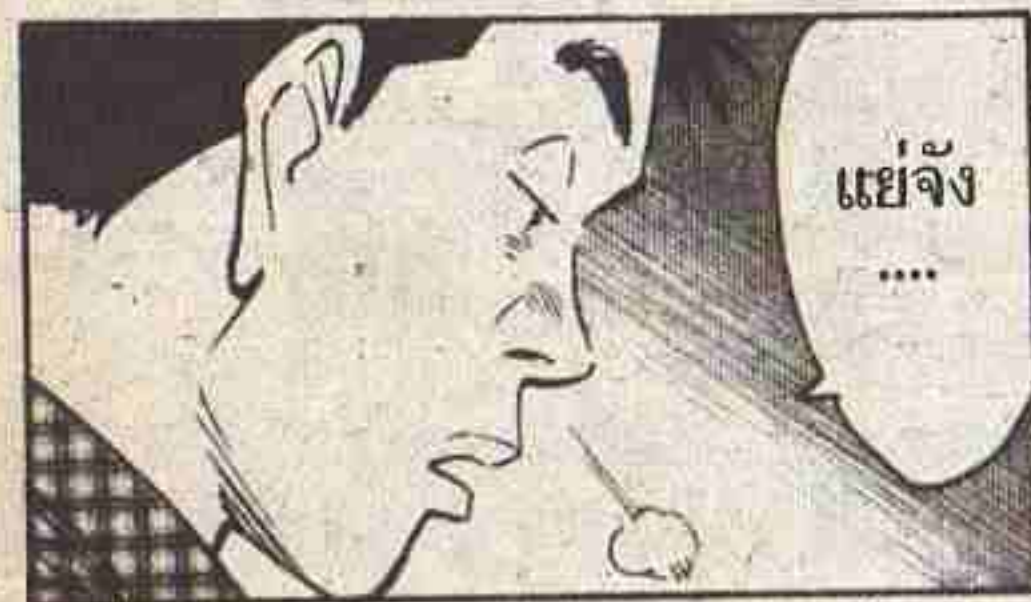

.....

ทีมงานเลี้ยงรุ่น
บรรยากาศ
ไม่เหมาะ
ที่จะพูดถึง
เรื่องนั้น
ได้เลย...

แย่จั้ง
....

กูขี้
ประธาน
ชั้น
นักเรียน
...

ลูกชาย
จะสอบเข้า
มหาวิทยาลัย
แล้วเพี้ย

ตอนนี้เป็น
หัวหน้าแผนก
เงินกู้ของ
ธนาคารใหญ่
แห่งหนึ่ง...
...ก็ยังคงเป็น
หัวหน้าอยู่
ไม่เปลี่ยนแปลง

โบบูโอะ
ลูกชาย
นายแพทย์
ดูเหมือนจะได้
เป็นนายแพทย์
ตามที่
วางแผนเอาไว้

โดอิสึมิ
ที่ชอบต้องเดิน
เป็นประจำ...
อวัยวะภายใน
ก็ทำทาง
จะอ่อนแอ
เหมือนเดิม

คนที่เห็นหน้า
แวบเดียว
นึกชื่อออก
ก็ยังมี
แต่ว่า...

คนที่เห็นหน้า
แล้วนึกชื่อ
ไม่ออกเนี่ย
มีตั้งหลายคน

จะถามชื่อ
มันก็ไม่ค่อย
ดีเท่าไร
....

โยชิสึเนะ
มารุโอะ...
พวกแก

คุยกัน
สนิทสนม
เหลือเกิน
จำได้มั๊ยว่า
เป็นใคร?

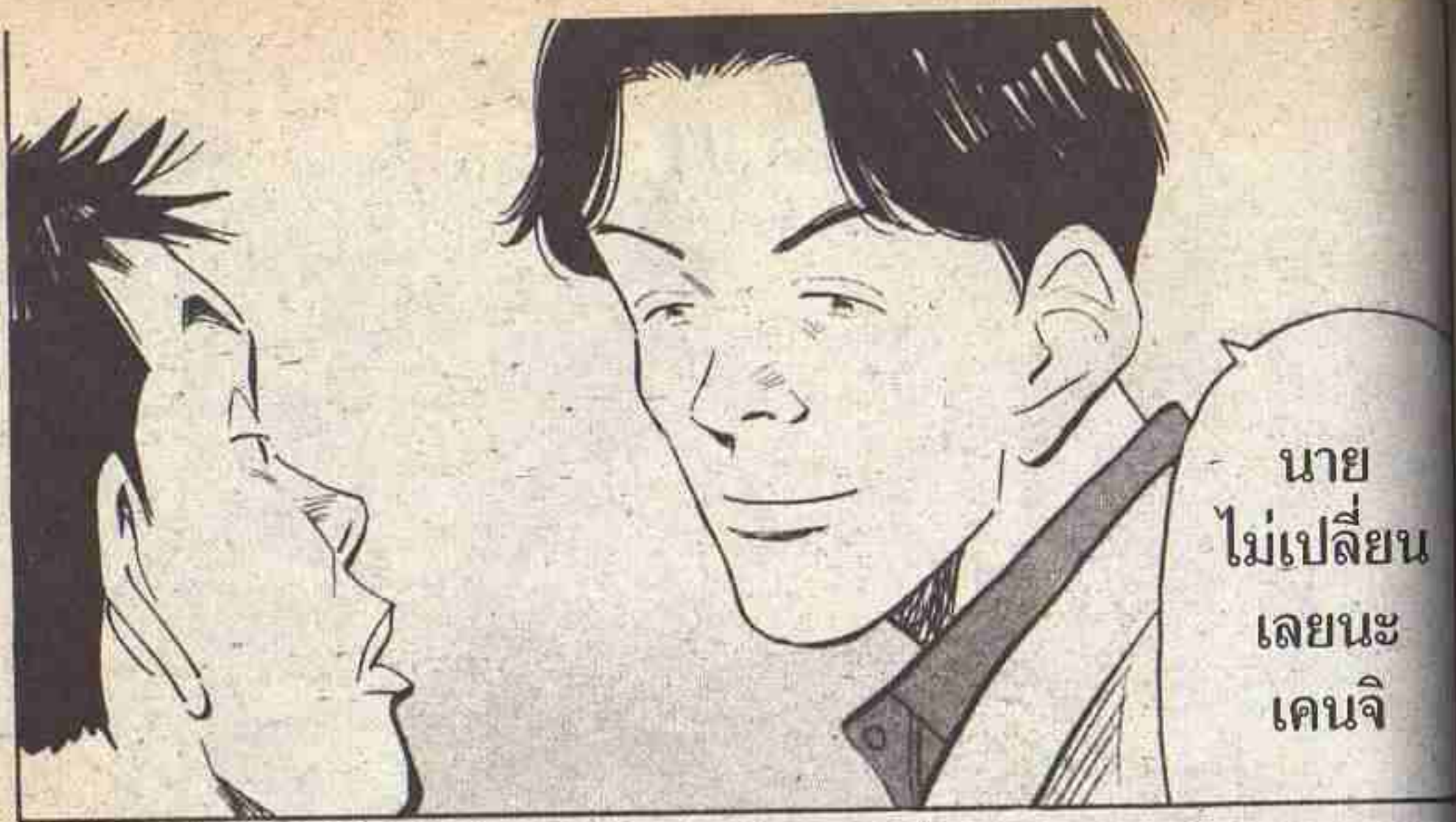
ความ
ทรงจำ
ของเรา
ริ....

ความ
ทรงจำ
ของคน
....

ฮัตดี
!
!!

นาย
ไม่เปลี่ยน
เลยนะ
เคนจิ

ฮะ...
เออ

เป็น
อะไร
ไป

เปล่า ๆ
...

หมอนี่...
ใครหว่า

นึกให้ออก
นึกให้ออก
....

มีเรื่อง
อยากคุย
กับนาย
นิดหน่อย

ฮะ
...

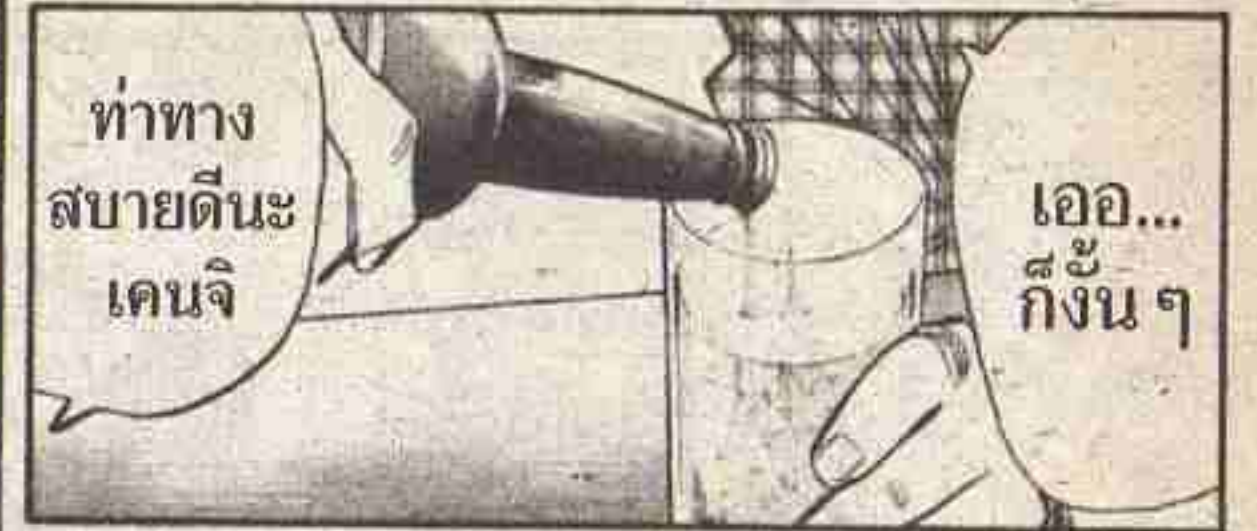

ฟู...
ฟุดูเบ
!?

เลิกเรียก
แบบนั้น
ซะที.....
ฉันโตแล้ว
เพีย....

ฮะ ฮะ
ฮะ....

ทำทาง
สบายดีนะ
เคนจิ

เออ...
ก็งั้น ๆ

ฉัน
มีเรื่อง
อยากคุย
ด้วย....

กับนาย
หรือโอตโจะ
ใครก็ได้...

ฮะ...
ดูเหมือน
....

โอตโจะ
จะไม่มา

ความ
จริง...

พูดเสียงดัง
ในที่แบบนี้
ไม่ดี
แต่ว่า...

เมียของฉัน
ไปคลั่ง
ลัทธิแปลก ๆ
อะไรเข้า
ก็ไม่รู้....

!!

ฉันลอง
ตรวจสอบดู
เลยรู้ว่า....

เรื่องที่คนชื่อ "เพื่อน"
ซึ่งเป็นหัวหน้า
ขององค์การนั้นพูด.....
เหมือนกับเรื่องที่
นายกับโอตโจะแต่งขึ้น
ในสมัยเด็กไม่มีผิด

ที่แรกฉันคิดว่า
นายคือ "เพื่อน"
แต่ทำทาง
จะไม่ใช่

ฉันเลยลอง
นึกดูว่า
มีใครที่รู้เรื่องนั้น
ละเอียดบ้าง...

ฉัน... นาย... โยชิสีเนะ...
มารุโอะ... เคโรยอน... มอนจิ้ง...

ดองกิ...
โอดโจะ...

แล้ว
ก็...

มีอีก
คนนึง
.....

โยชิ
สีเนะ

มารุโอะ

มอน
จิ้ง

เคโร
ยอน

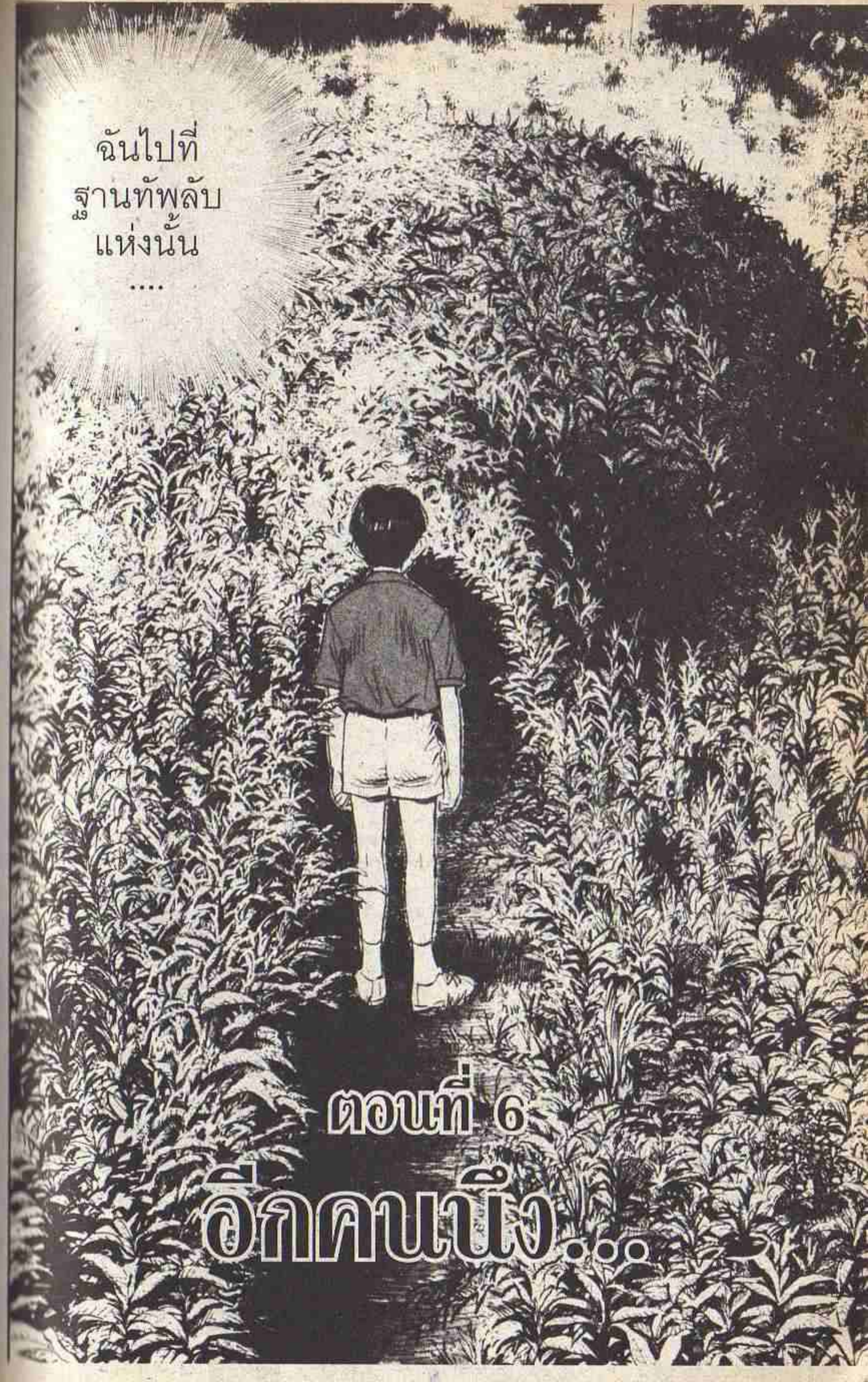
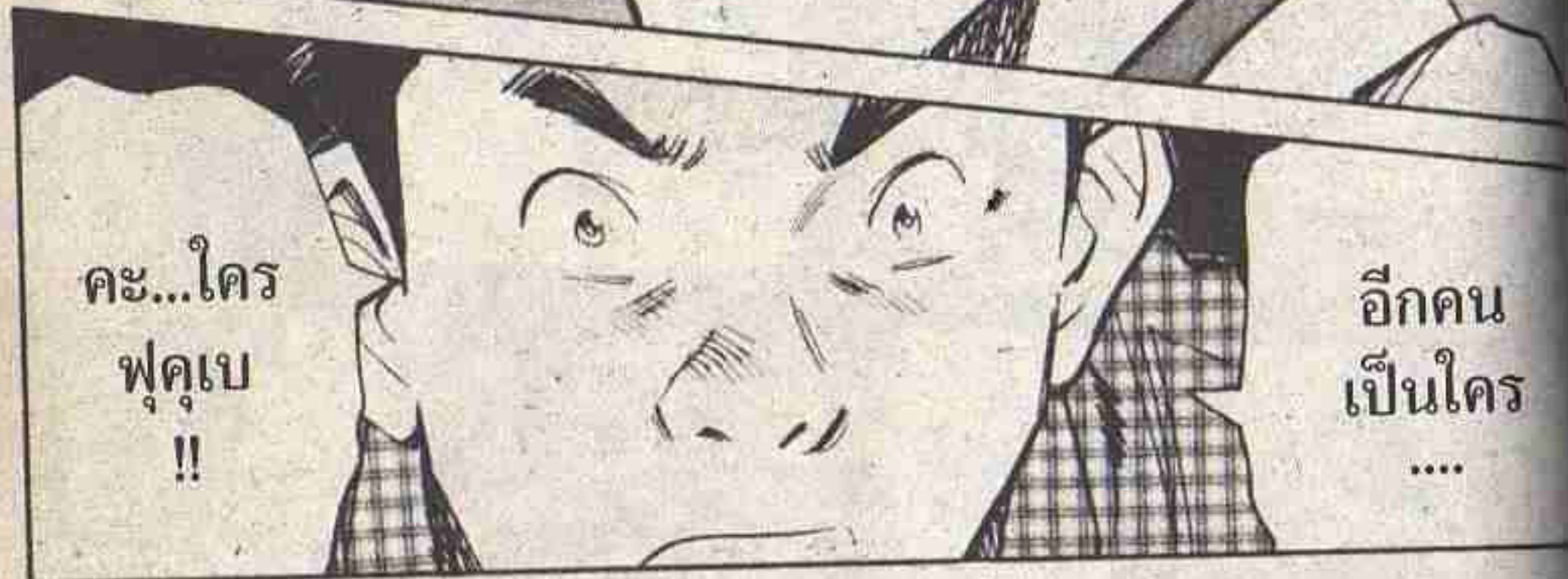
ดองกิ

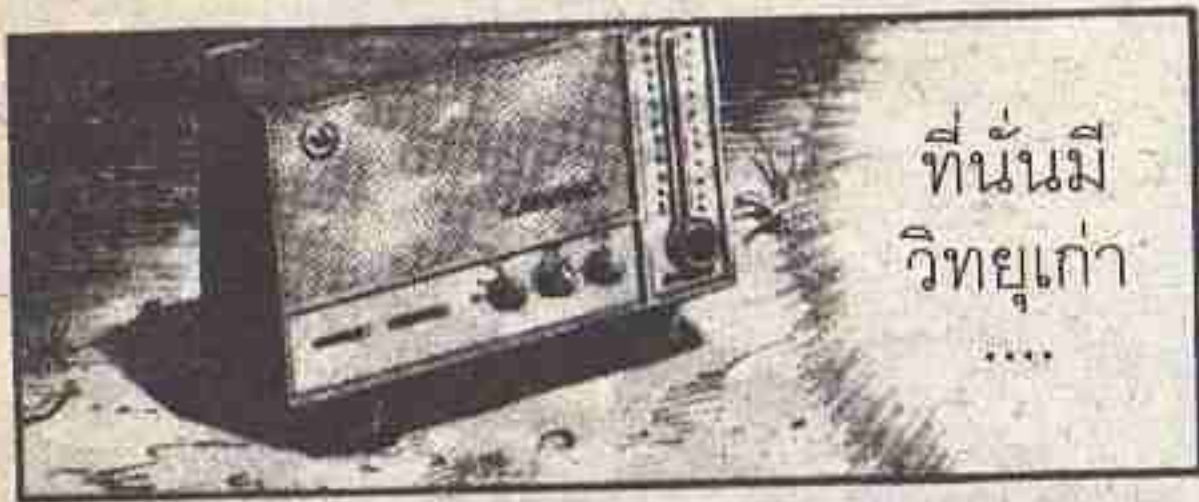
โอดโจะ

เคนจิ

คนที่รู้เรื่อง
ที่นายแต่งขึ้นมา
คือพวกนี้
กับ....

ตอนที่ 6
อีก
คน
นึง
....

ที่นั่นมี
วิทยุเก่า
.....

หนังสือ
การ์ตูน
3 เล่ม
....

กับสมุด
สเก็ตซ์ภาพ
เล่มหนึ่ง.....

ที่ปก
เขียน
ไว้ว่า

“บันทึก
คำ
ทักทาย”
.....

บันทึกคำทักทาย

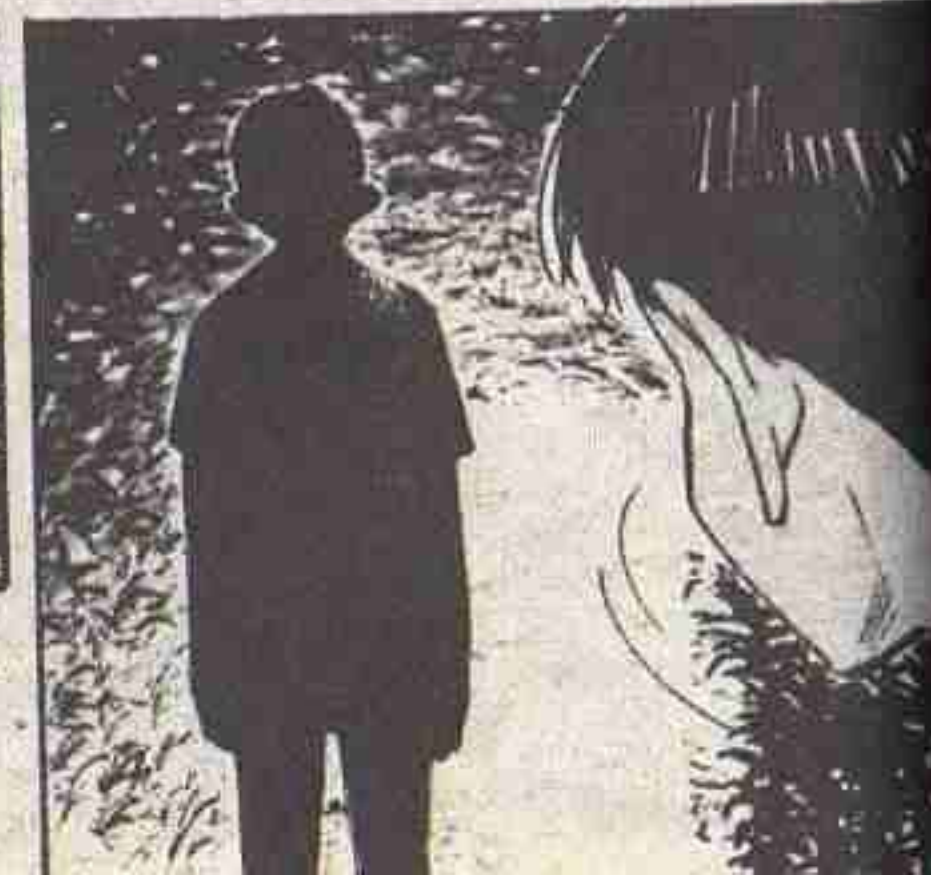

ในนั้นมี
วิกฤติของโลก
หลายเหตุการณ์
เขียนเอาไว้
เป็นลำดับ...

แผนการต่าง ๆ
ขององค์การร้าย
ที่มุ่งยึดครองโลก
.....

...และใน
ตอนนั้น
เอง...

ให้เราดู
ด้วยสิ

เราจะ
ไม่บอก
ใคร

ให้เราดู
ด้วยคน
นะ

ใคร
....!!

อีกคนนั้น
เป็นใคร
!!

เฮ้
เคนจิ
!!

!?

ตอนนี้ทุกคน
กำลังคุยเรื่อง
ไปที่ศนศึกษา
ที่เขาดิน
กันอยู่

หัดฟัง
เรื่องของ
คนอื่น
ซะบ้าง

อ๊ะ
...?

คุณครู...
มาตั้งแต่
เมื่อไหร่
อะ...?

ซ่าซ่าซ่า

มาได้ ชักพัก แล้ว เธอไม่เปลี่ยน ไปเลย

ถ้าไม่สนใจ กระดานดำ ครูจะปาชอล์คใส่นะจะบอกให้!!

จริงสิ เคนจิ เธอได้ออกทีวีนี่นา

หา?

อ้อ ฉันก็เห็นเด่นที่สุดเลยเด่นกว่าวงอื่นตั้งเยอะ

ยังเล่นอยู่ริเปล่า? กับวงที่ชายไม่ออกนะ

ปะ... เปล่า...

เลิกไปตั้ง... 10 ปีแล้ว...

ซ่าซ่าซ่า

เออ พูดถึงตำรวจ ก่อนหน้านั้น มีตำรวจมาหาครูละ...

สารรูป เธอเนะ มันไม่น่าไปออกทีวีเลย

ครูนึกว่า ถูกตำรวจจับข้อหา กัญชา หรืออะไรซะอีก

เกิดคิดอะไรขึ้นหรือหะ?

เปล่า ๆ... ไม่ใช่อย่างนั้นหรอก... คำมาถามว่า จำเรื่องอะไรในชั้นนี้ได้บ้าง ริเปล่า....

เฮ้ยๆ มีใครไปฆ่าคนมาเรอะ?

...ก็เลยทำให้ครูนึกขึ้นมาได้.... ไม่รู้ทุกคนจำกันได้มั๊ย?

เรื่องที่ซ่อนงอนนะ

อ๊ะ จำได้ ๆ !! อะไร ๆ ?

ก็ที่ ซ่อนอาหารกลางวัน หักงอเรียบหมดทุกคันใจ... เออ ทุกคนอดกินอาหารกลางวันไปเลย....

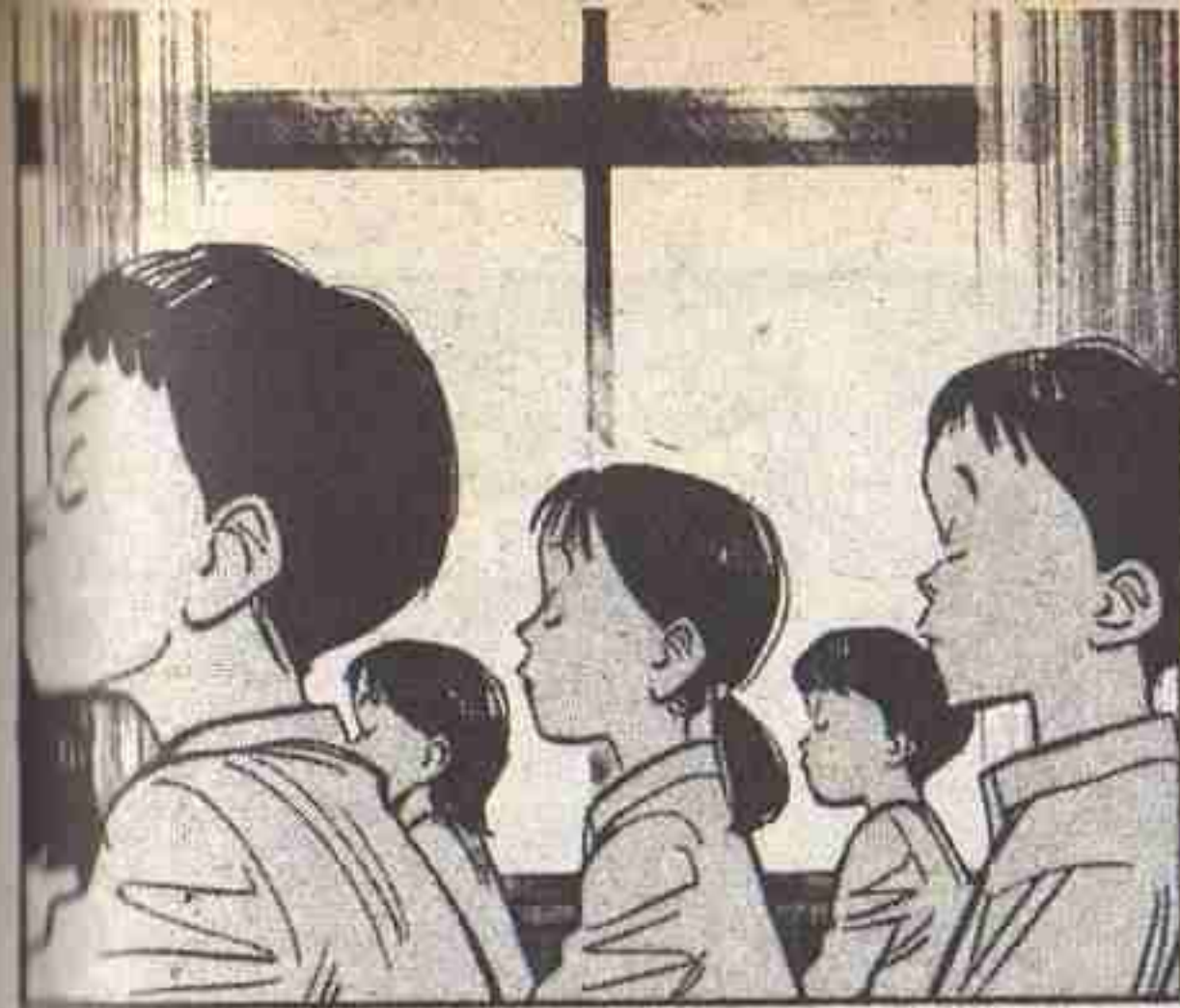
ครูพยายาม
นึกว่าใคร
เป็นตัวการ
แต่....

นึกเท่าไร
ก็นึก
ไม่ออก

เอ...
ใคร...?

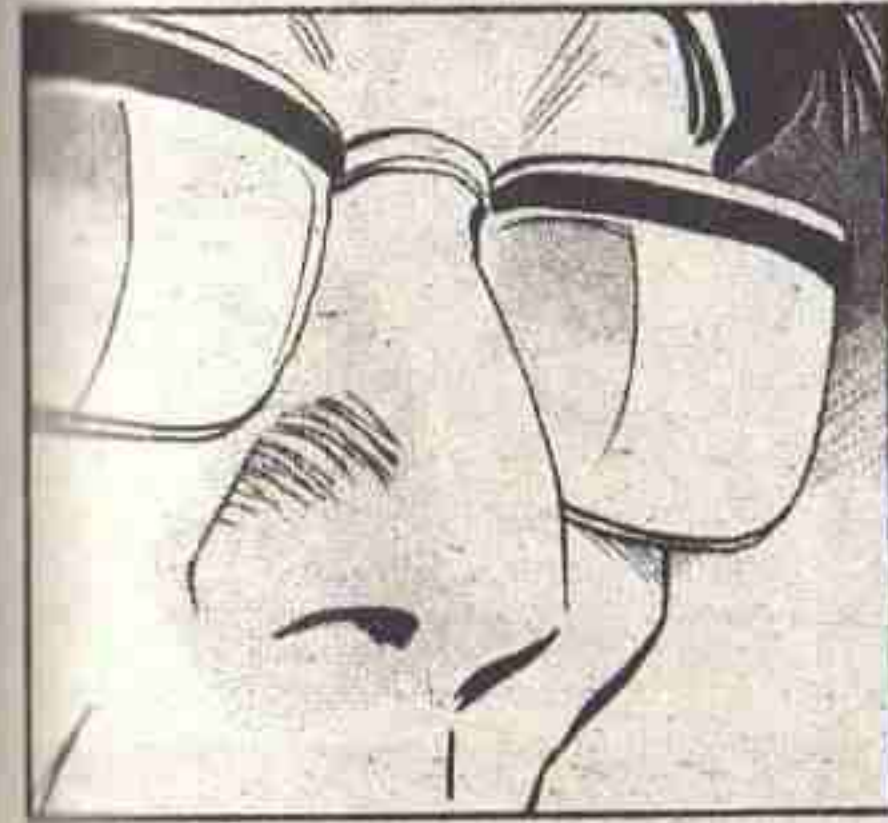
ใคร
หว่า
?

พวกเขา
ไม่รู้หรอก

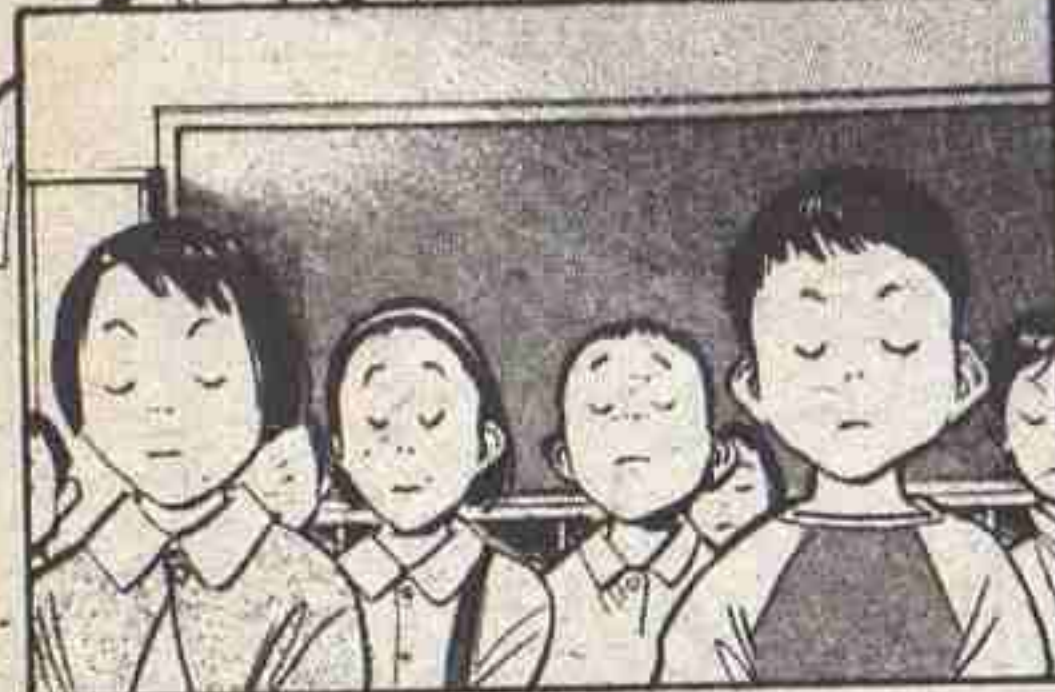

เอาทะเล
ขอให้ทุกคน
หลับตา

อืม
งั้นเทร่อ

โอเค
ทุกคน
ลืมตาได้

ใคร
เป็นคน
งอข้อ
เอ่ย?

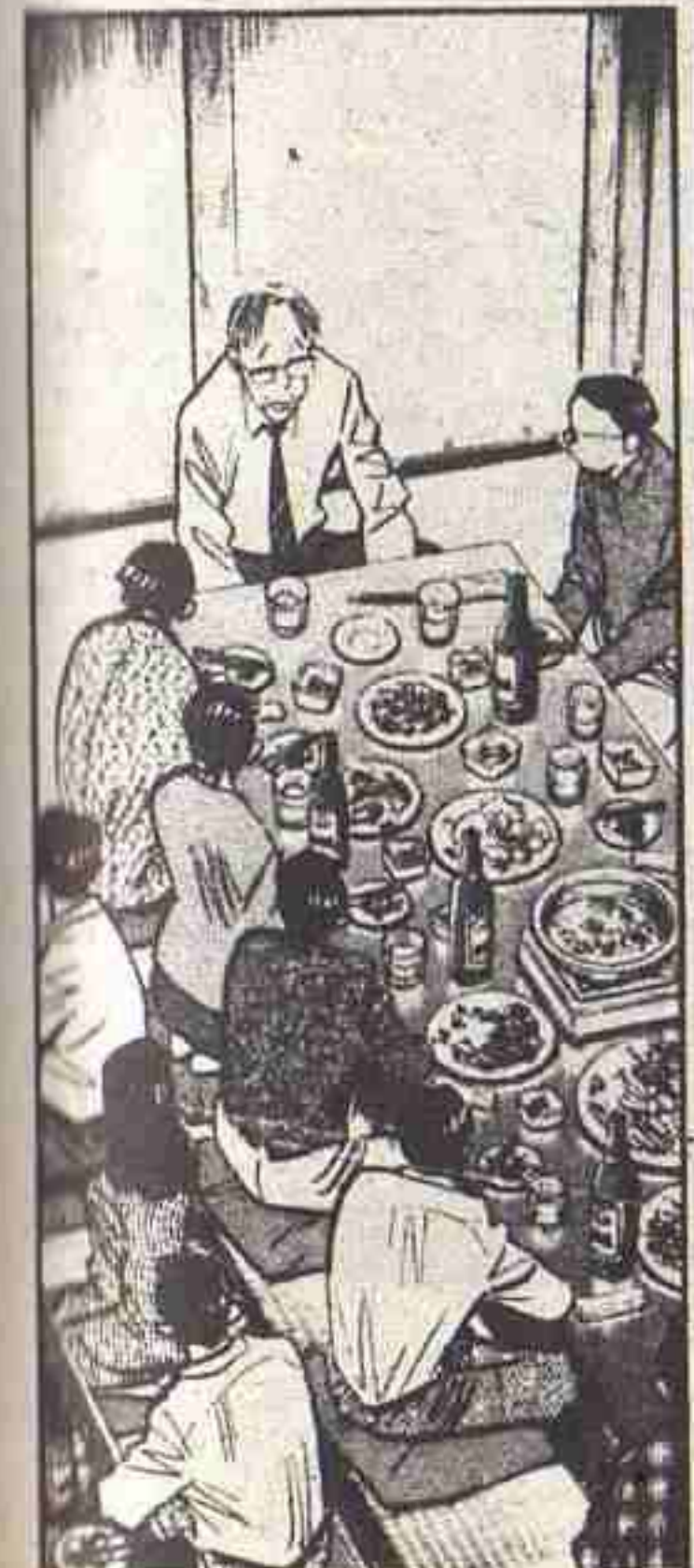

ครูจะไม่โกรธ
ยกมือขึ้นมา
ให้ครูรู้เท่านั้น

แล้วเรื่อง
ก็จบลง
แค่นั้น

ใคร
กันน้ำ
?

แหม แต่ว่า
ตอนนั้น
ใครยกมือขึ้น
....

ครู
นึกไม่ออก
จริงๆ....

ครูจะ ลองทำ
แบบนี้
อีกครั้ง
ดีมั๊ยฮะ?

ทำ
อะไร
?

ให้ทุกคน
หลับตา
....

จริงๆด้วย
อาจเป็น
คนที่มางาน
วันนี้ก็ได้

เฮ้ย
โต ๆ กัน
แล้วน่า

ลองดู
เถอะค่ะ

แค่ครูรู้
คนเดียวพอ

เห็น
ด้วย ๆ

งั้น
เหรอ
...

ถ้าอย่างนั้นก็
ทุกคน
ช่วยหลับตา
หน่อยนะ

สนุกดี
แฮะ

เป็นใคร
กันน่า?

ห้าม
ลืมตา
เด็ดขาด

ตอนนั้น
ใครเป็นคนงอข้อ
อาหารกลางวัน
ของทุกคนในชั้น
?

ครูจะไม่โกรธ
ขอให้ยกมือ
ขึ้นมาละกัน

เฮ้ ๆ
อย่าลืมตา
ซึ่

ซ่า
ซ่า
ซ่า

อ้อ
เธอนี่เอง
...

แซ่ต
แซ่ต
แซ่ต

ทำไมเธอต้อง
ทำอย่างนั้น
ด้วย?

แซ่ต

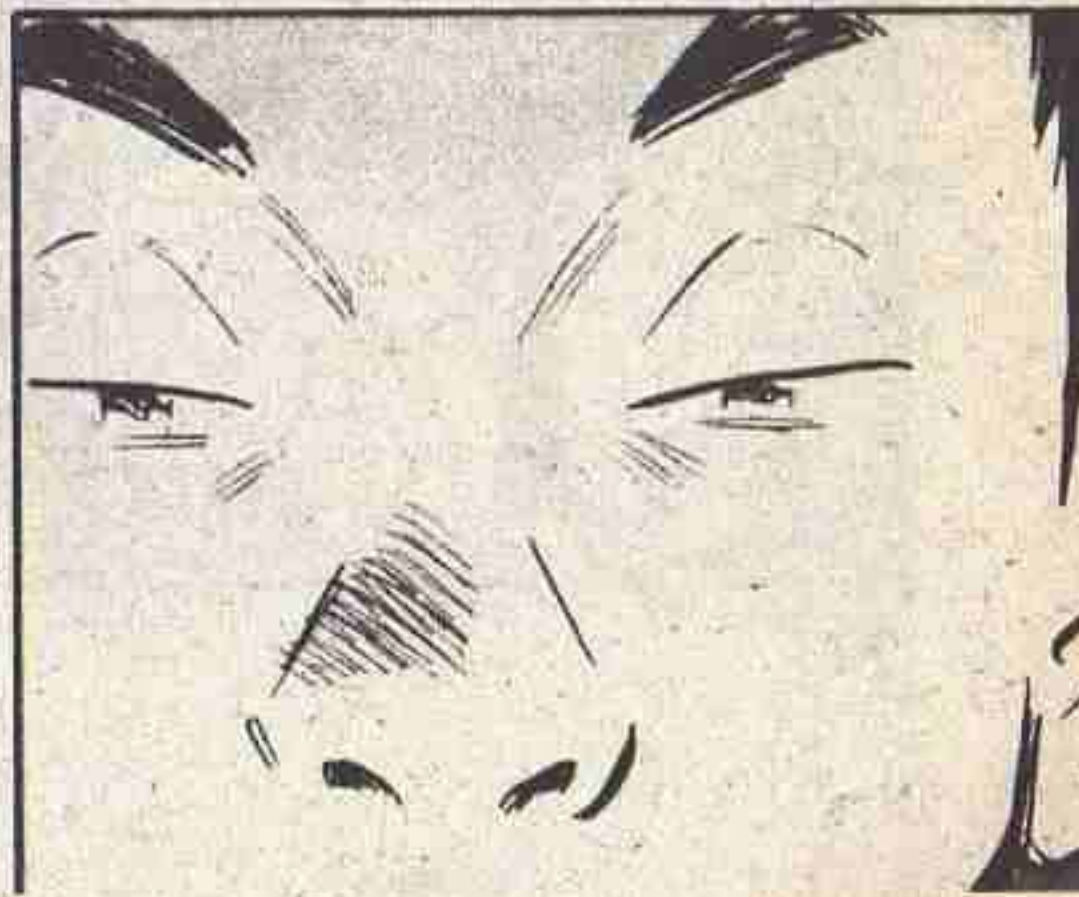
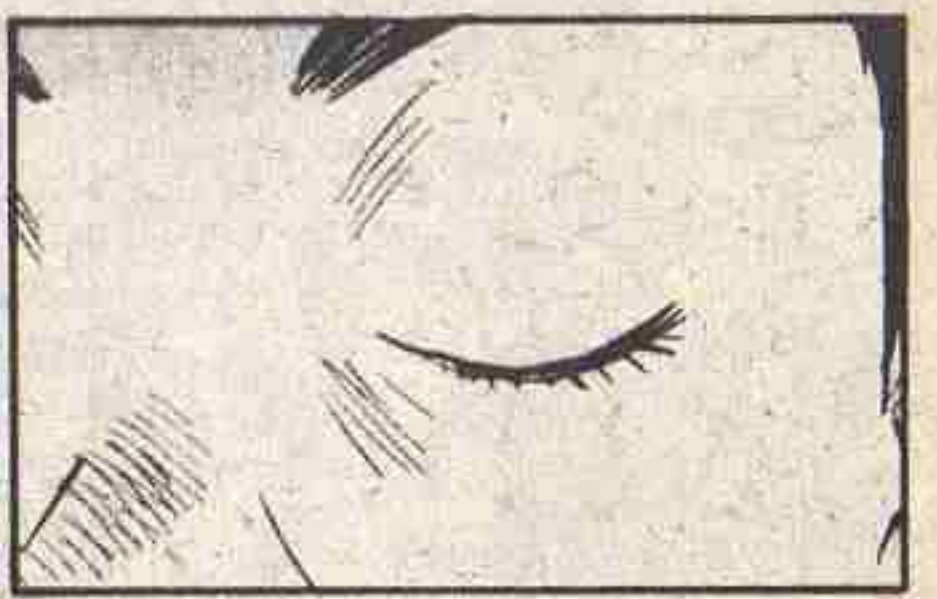
แซ่ต

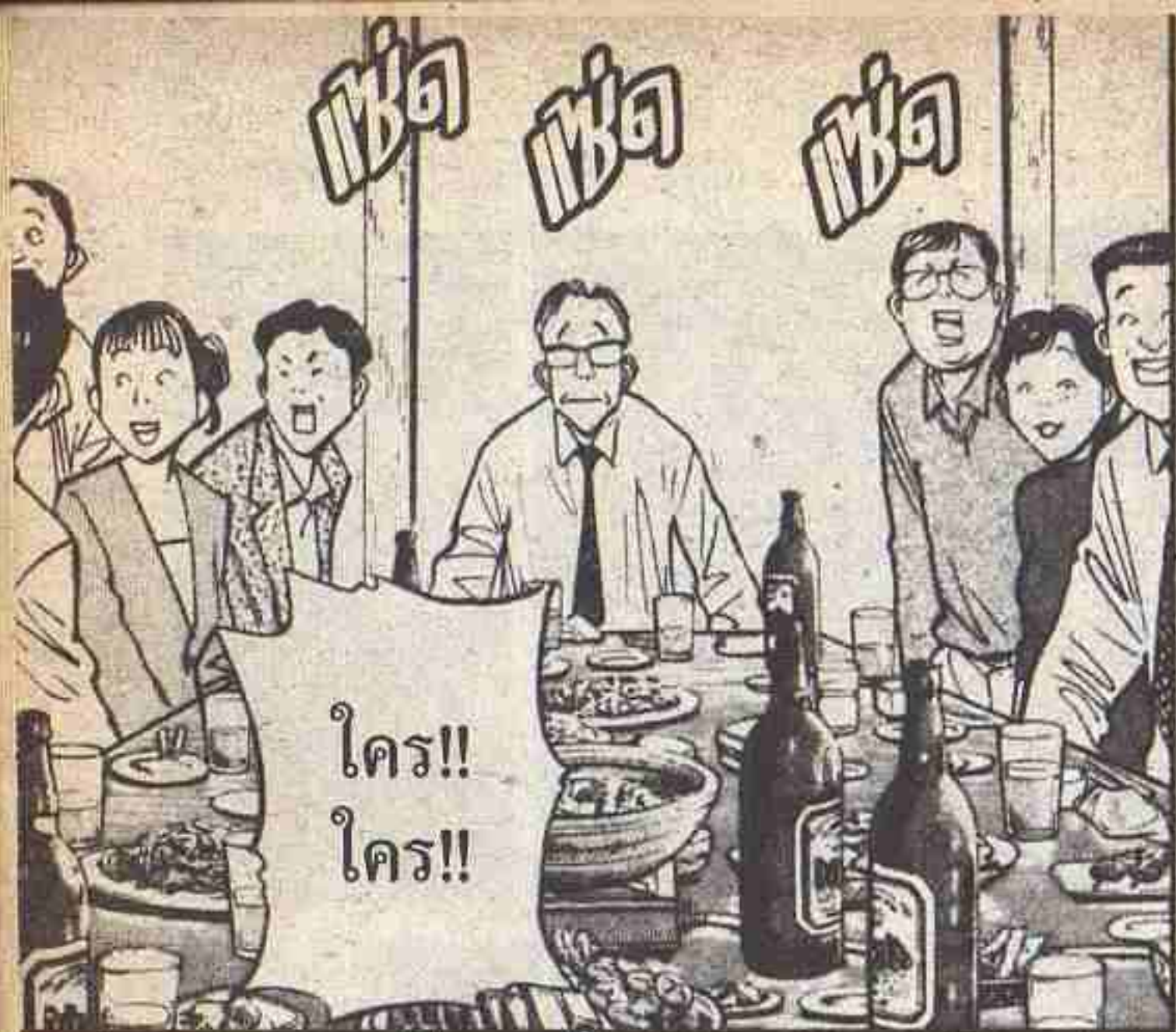
เธอทำได้ยังไง
งอข้อที่เดียว
ได้ตั้งหลายคน
?

แซ่ต

.....

บ๊ะ
ข้างเถอะ...
เอาละ ทุกคน
ลืมตาได้แล้ว

นี่แล้ว
คนร้าย
อยู่ในนี้
จริง ๆ ด้วย
!!

จง
มอบตัว
ซะดี ๆ
!!

ใครวะ
!!

ครูชะ
เป็นใครชะ
!?

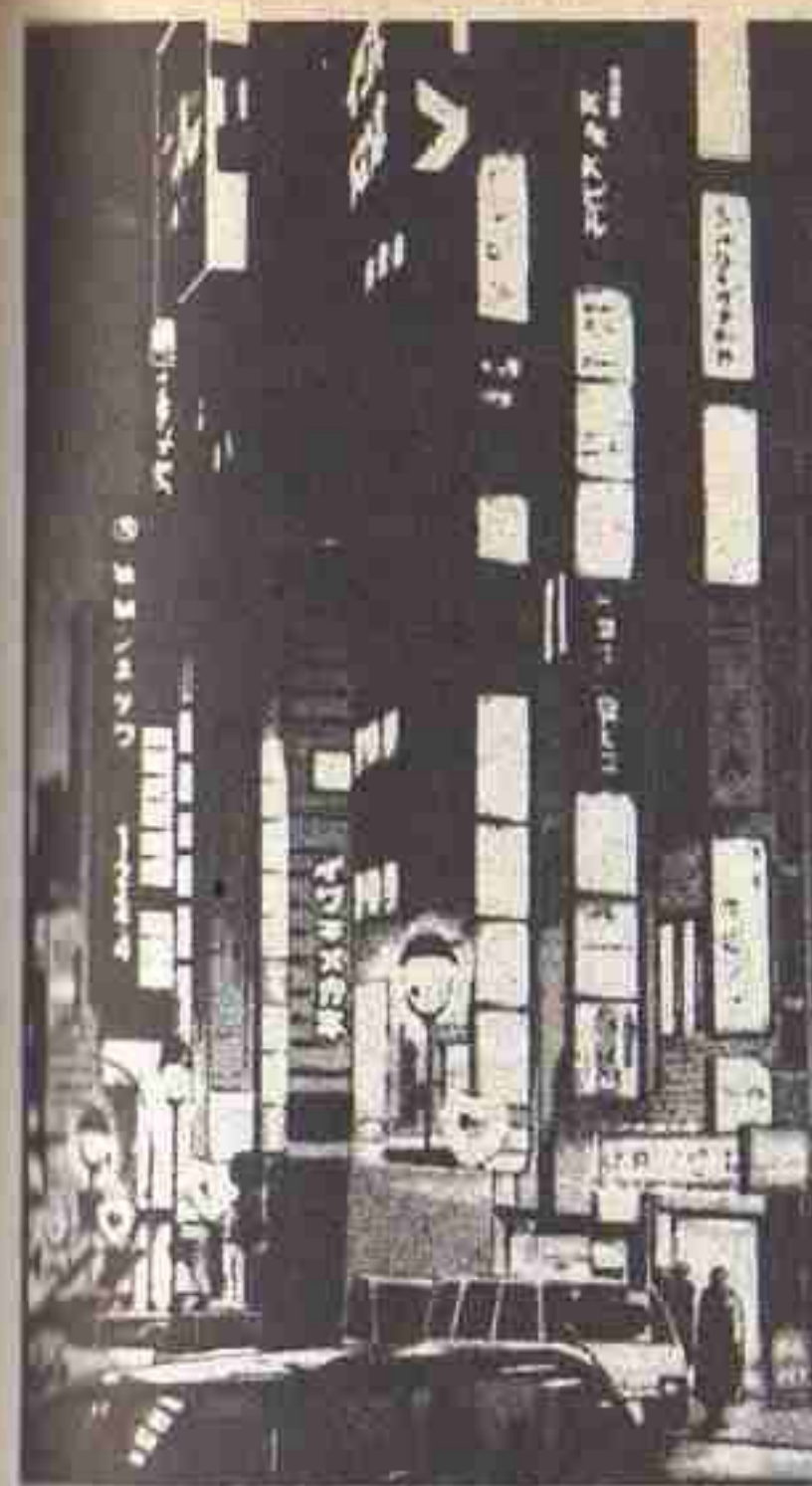

พอ ๆ
เรื่องนี้
พอแค่นี้
!!

แหม~!?
เดี๋ยวก็
นอนไม่หลับ
สิชะ!!

เฮ้ เฮ้
ดื่ม ๆ
!!

ไปต่ออีกร้าน!!
นี่เป็นคำสั่ง
ของประธาน
!!

พอ
แค่นี้
ดีกว่า
น่า!!

เคนจิไม่ไหวแล้ว
โยชิสึนะ
มาแล้วไม่เป็นท่า

อ้าว
!!

พานัง
แท็กซี่ไปสิ
ฉันจะไปส่ง
เจ้านี่!!

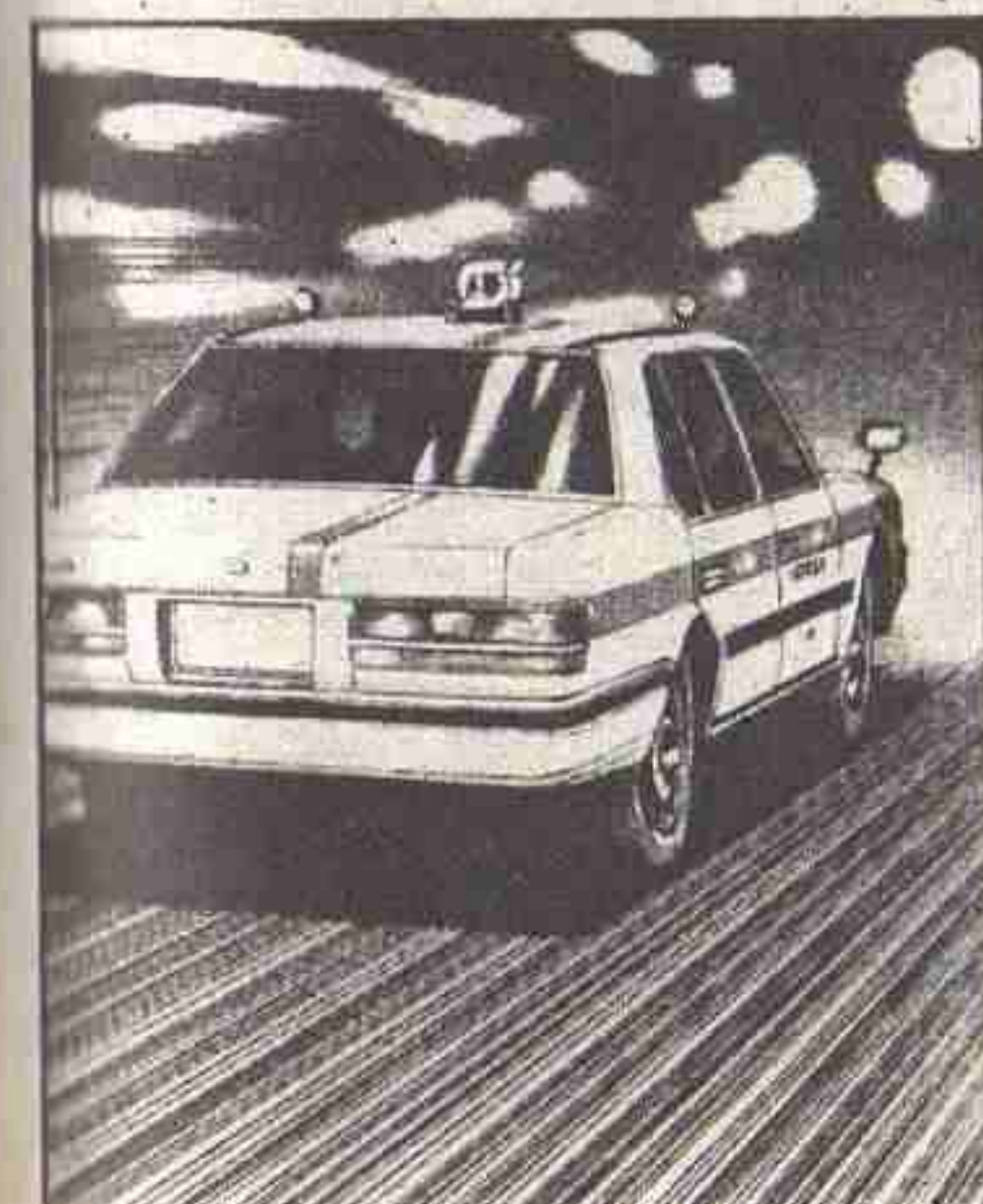
โอ้ย
!!

แล้ว
เจอกัน
!!

ไปต่อ
อีกร้าน
น่า!!

แกเมา
มาก
พอแล้ว
!!

เฮ้อ

นี่ ฟุคุเบ
นึกให้ออก
ซี

คนที่ดู
"บันทึก
คำทำนาย"
อีกคน
เป็นใคร

โอ้ย...
ม่ายทวาย
....

มันนึก
ไม่ออก
จริงๆ
...

มือถือ
ดังแน่นะ

RRR

RRR

RRR

จะบ้า
เรอะ
...

ช่วยรับ
แทนที

เฮ้อ...
ฮัลโหล...
...

นี่ ทำไม
ไม่โทร
มาหาอัน
เลยคะ?

เฮ้ย...
จาก
ผู้หญิง

เพราะว่า
ฉันทำเรื่อง
แบบนี้...

ผู้หญิง
...?

มี
ผู้หญิง
คนอื่น
ใช้มัย
?

เมื่อยฉัน....
ถึงได้
ไปคลั่ง...

ลัทธิ
บ้า ๆ นั้น
...

ฮัลโหล...
นี่
ฮัลโหล...
...

ZZZ

เดินดี ๆ
หน่อย
ที่นี้ใช้บ้าน
ของนาย
ริเปล่า?

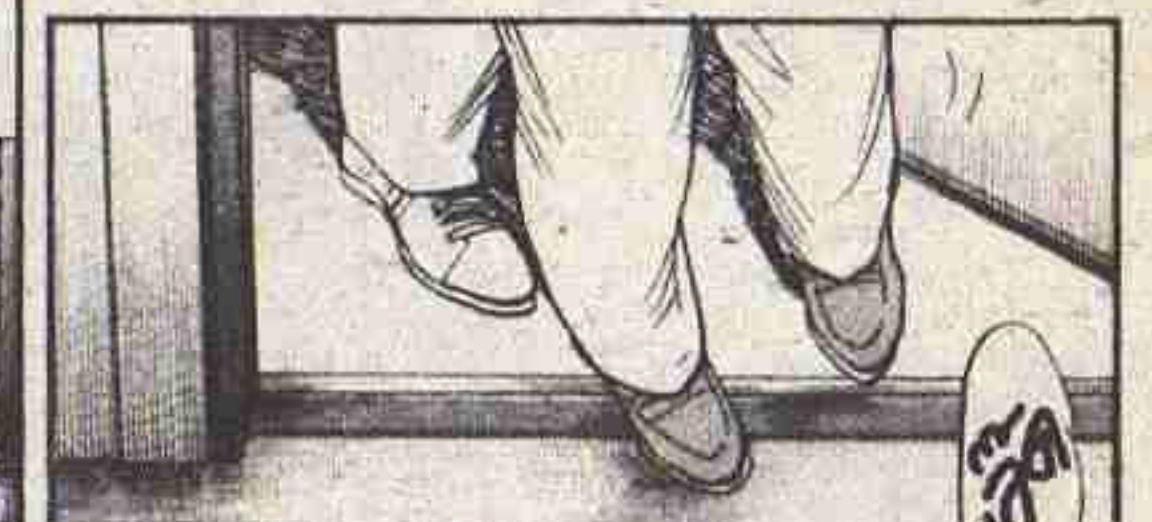
ซ่า

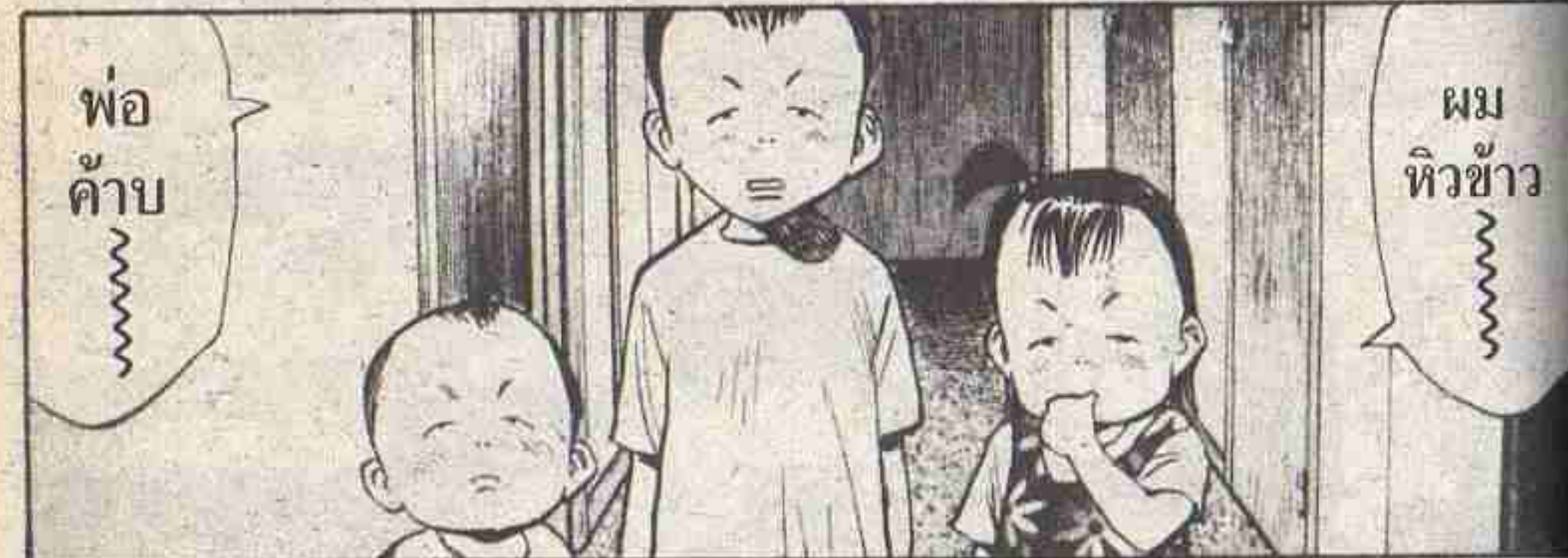
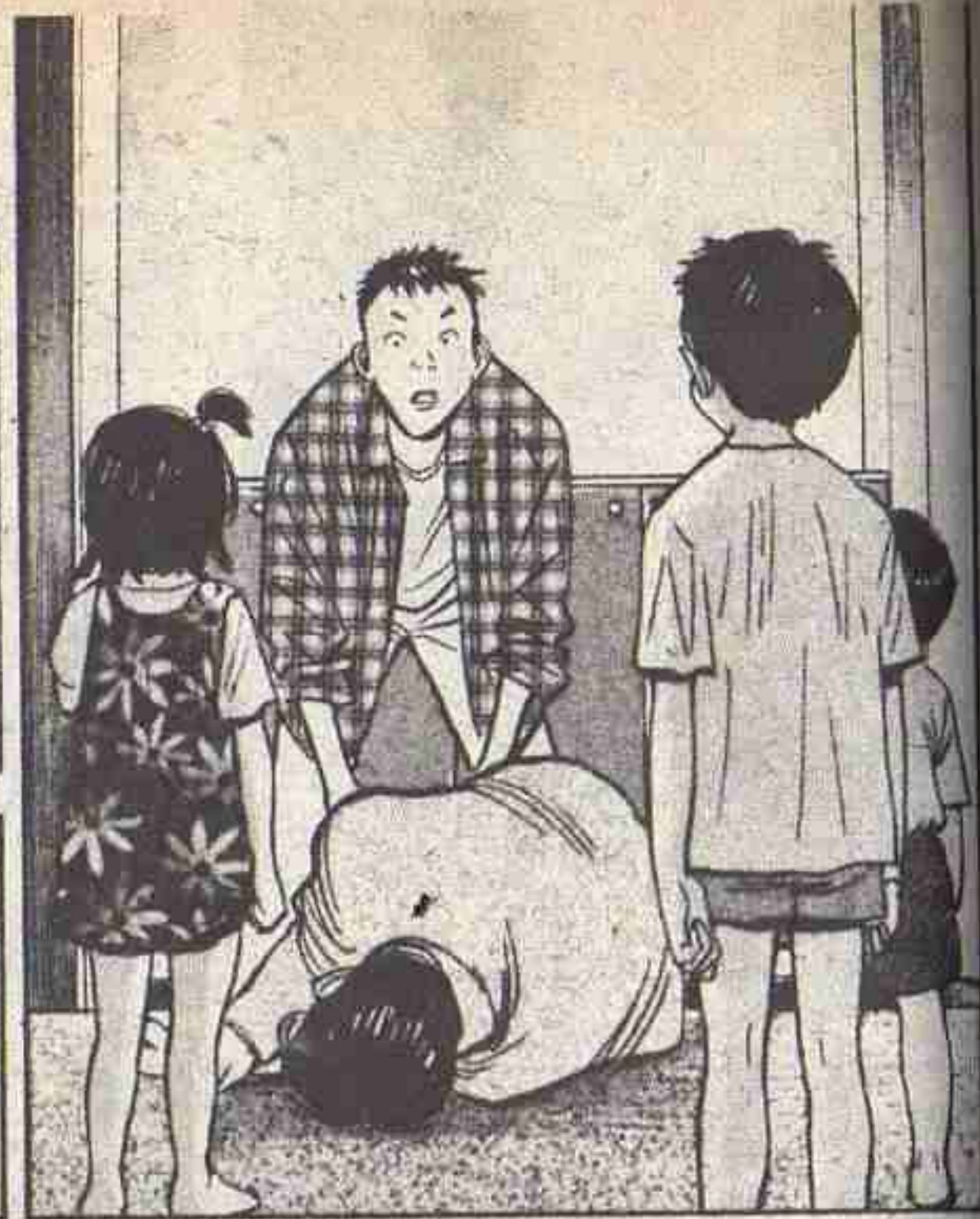
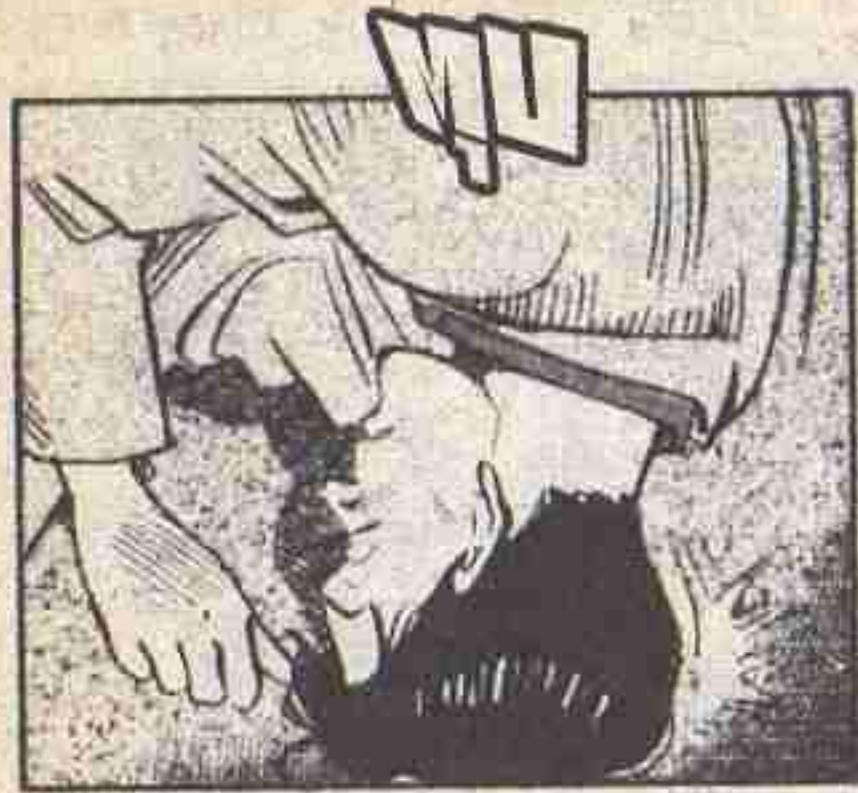

อาศัยอยู่
ที่ทรู
ชะด้วย
ห้องเบอร์
อะไร!!

ทก
ศูนย์
ท~ก

606

โอเคๆ
เดี๋ยวพี
จะทำให้เอง

คุณลุง
เป็นคราย
?

ไม่ใช่ลุง
แต่เป็น
ซูเปอร์ฮีโร่
ที่จะ
ช่วยโลก

เพื่อ
สันติภาพ
ชั้นแรก
ต้องทำอาหาร
ให้พวกเธอ
กินก่อน

อยากกิน
อะไร?

เฮ้อ

พ่อ
ค้าบ

ผม
หิวข้าว

เคน
จ
....

นาย
นอนไป
เถอะ

निकออก....
แล้ว...

อ้อ~อ
รู้แหละ
...

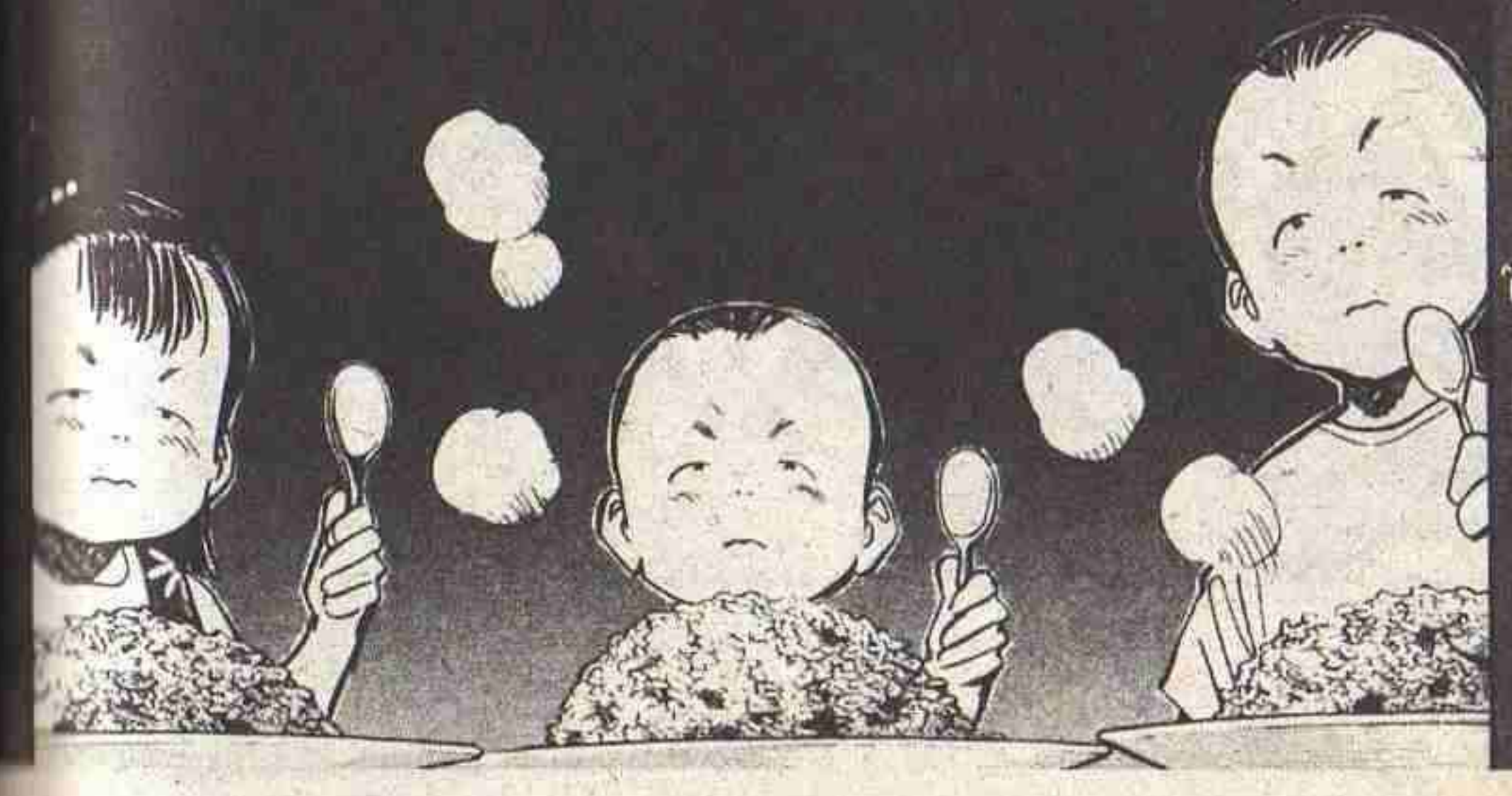
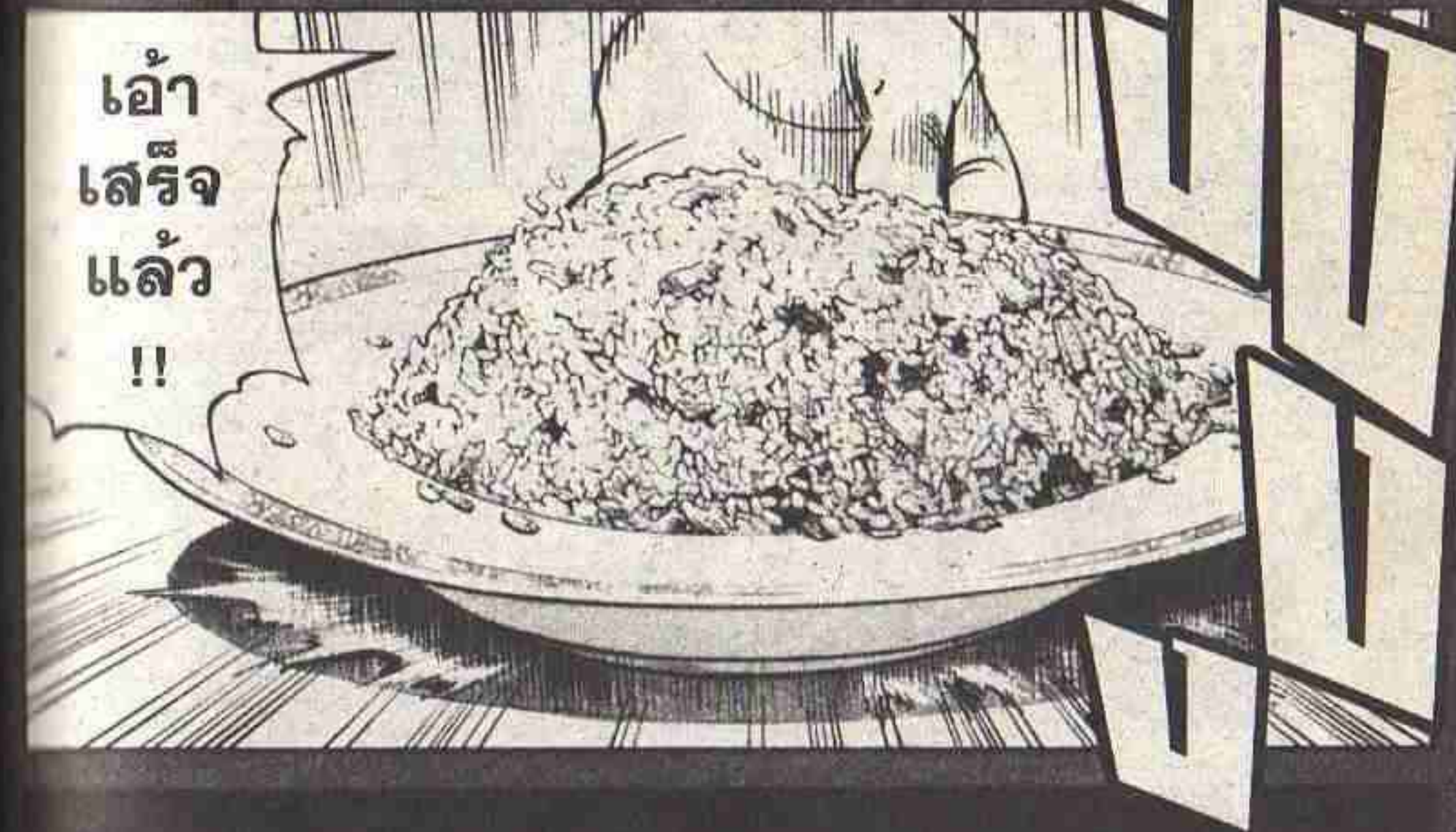
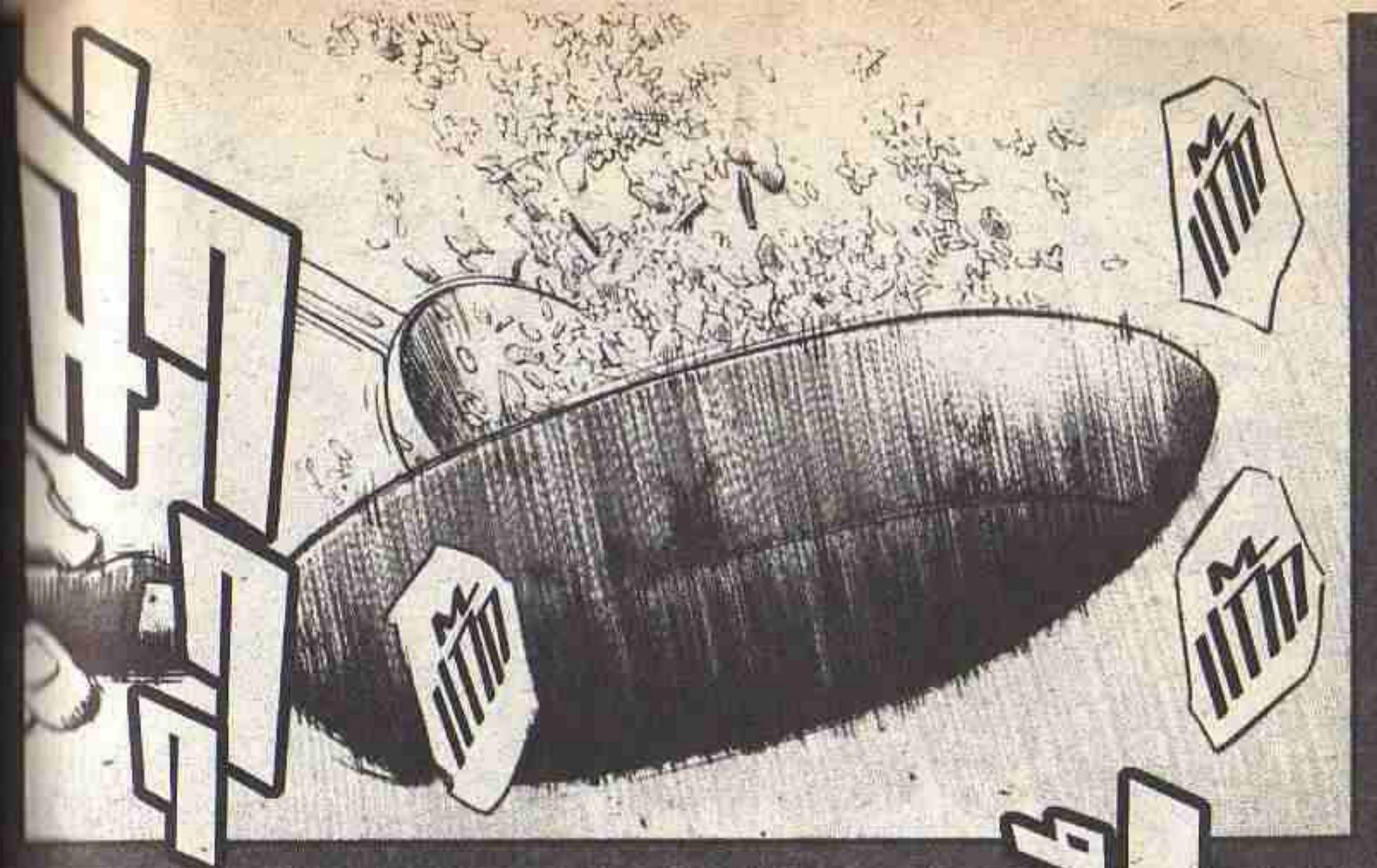
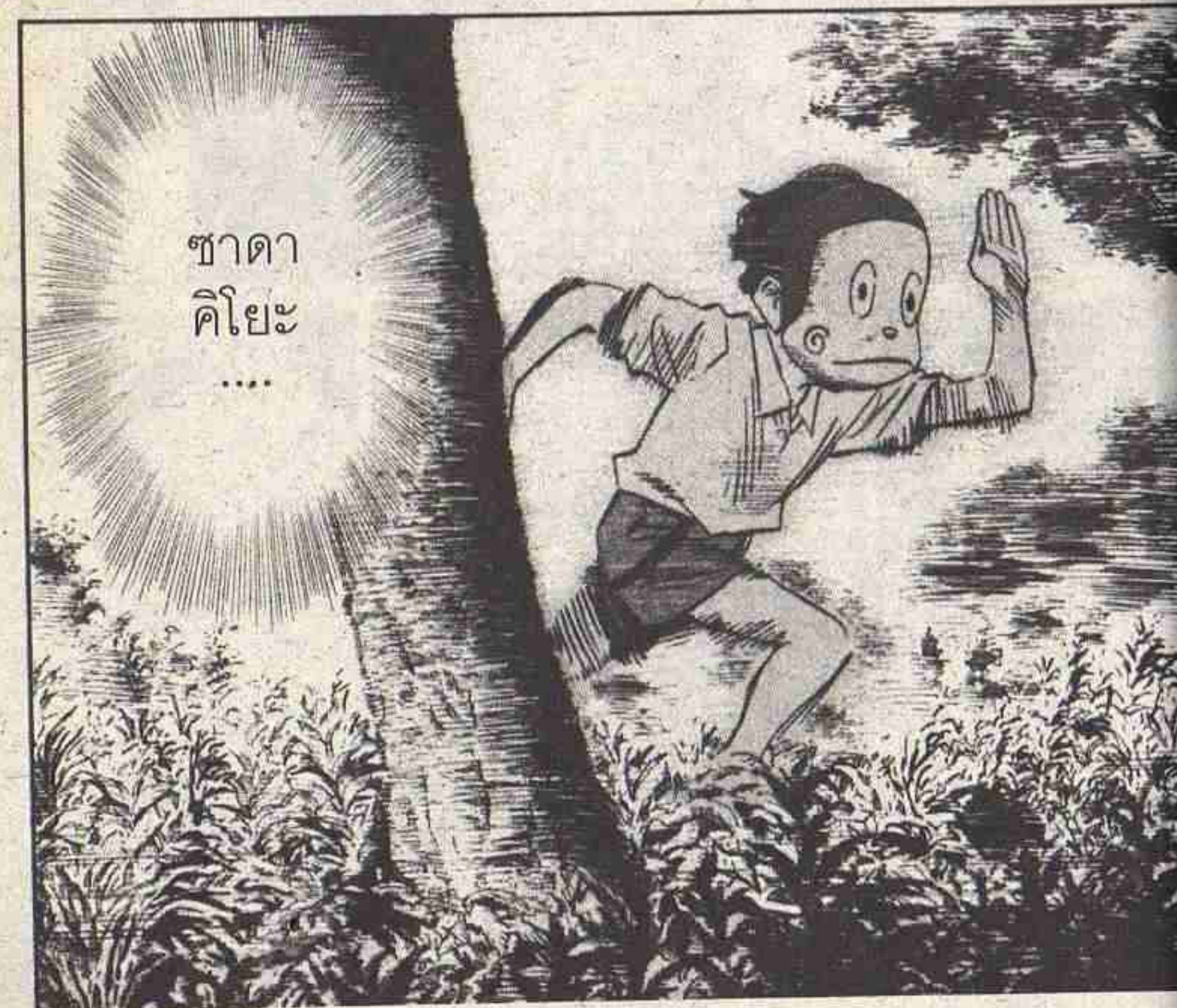
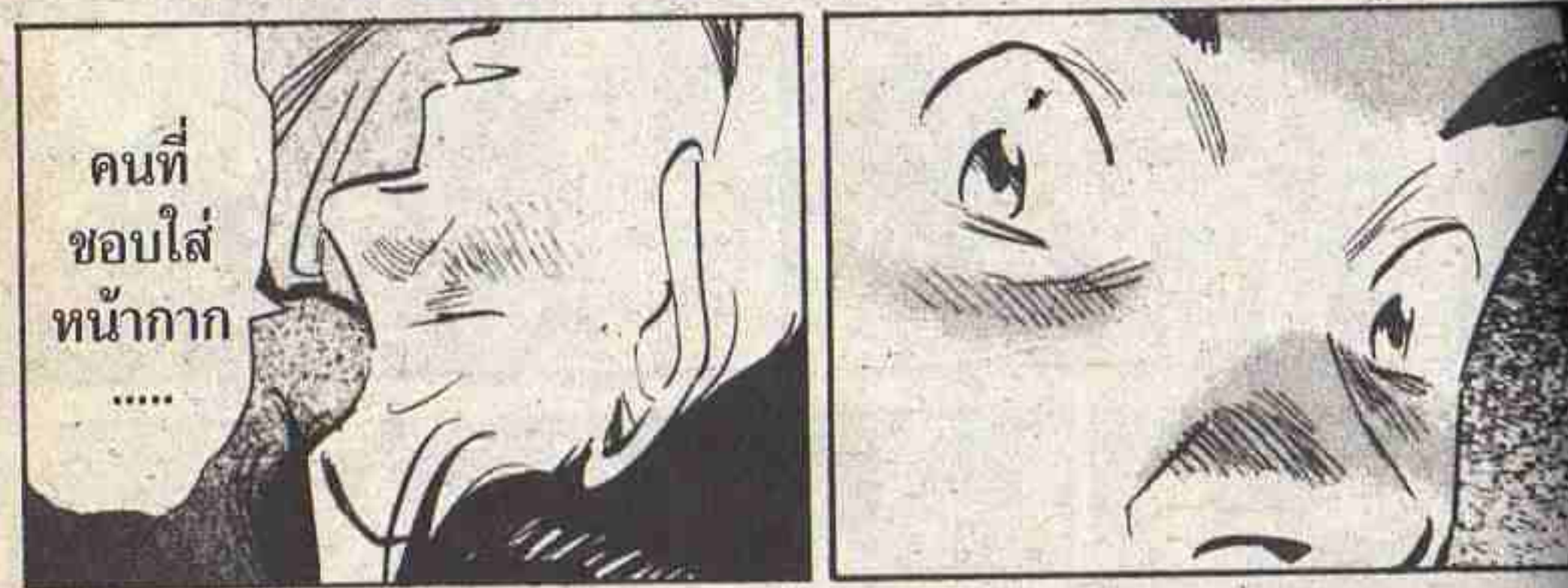
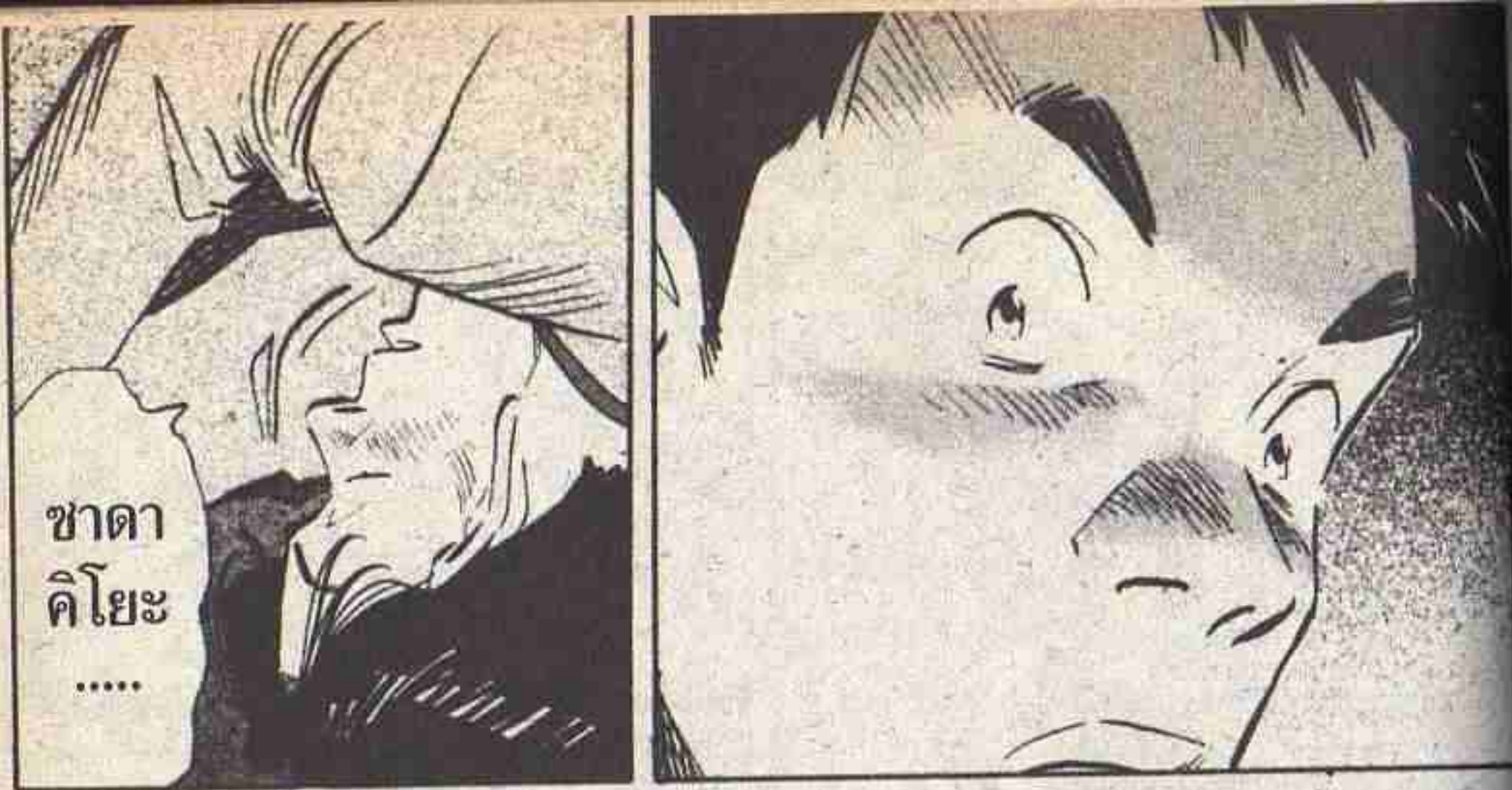
จะ
หุงข้าว
ให้กิน

เร็วๆ
เข้าซี

หิวข้าว

อะไร
...

คนที่ดู
"บันทึก
คำทำนาย"
...

ตอนที่ 7
ซาดา คิโยะ

เอ้~
กินได้
!!

ข้าวผัด
เคนจิง
สูตรพิเศษ
!!

อ๊า อ๊า อ๊า

เป็น
ยังงี้บ้าง
อร่อยมัย
!!

ฟุคุเบ...ไม่ใช่ๆ
พ่อเต๋าก็ลำบาก
เหมือนกัน

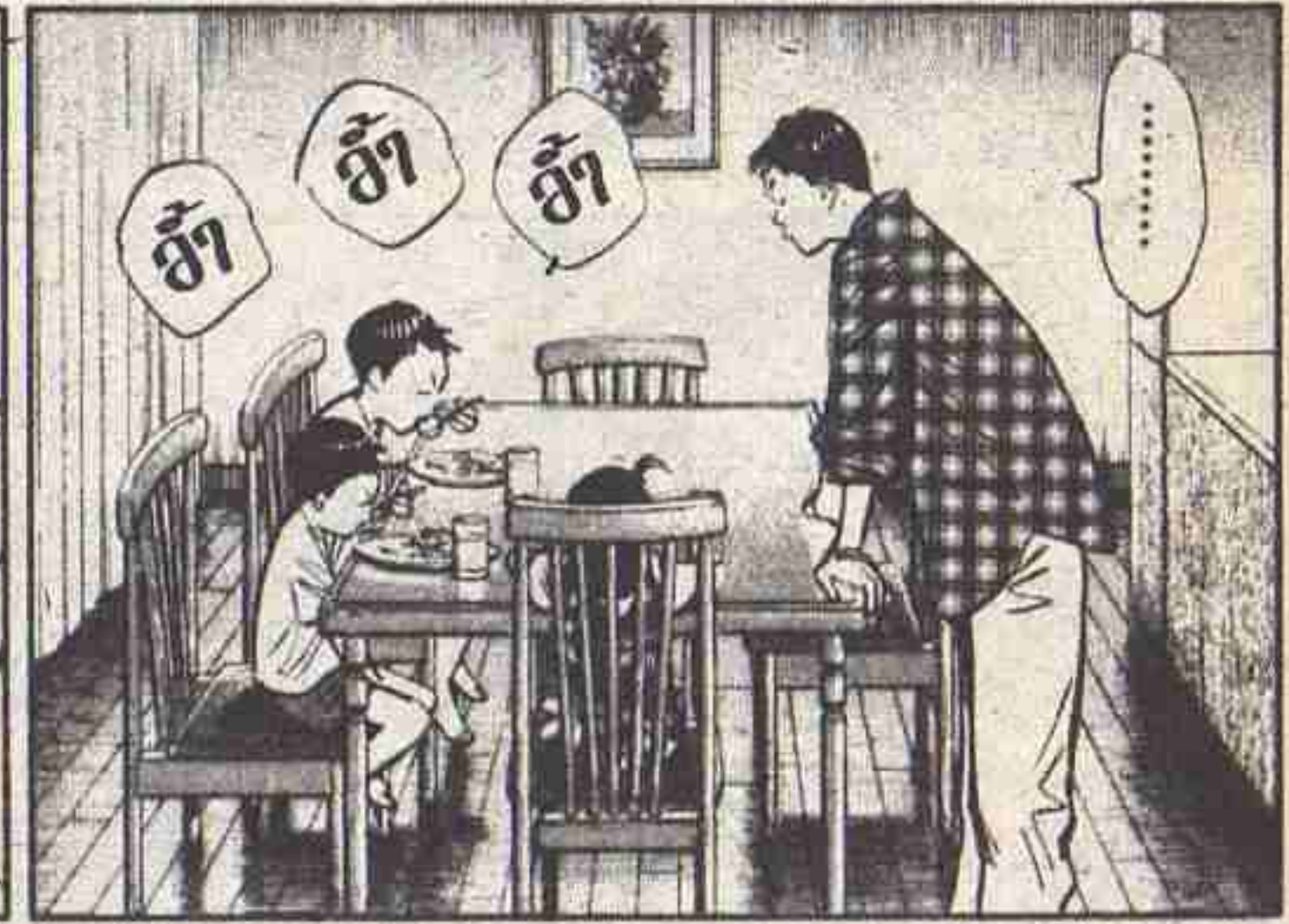
ต้องเป็น
กำลังใจ
ให้พ่อรู้มัย
!!

อ๊า อ๊า อ๊า

อร่อย
ขนาดนั้น
เลยเรอะ
!!

อ๊า อ๊า อ๊า

อ๊า อ๊า อ๊า

ชะ...
ใช้ได้
ใช้ได้

อร่อยขนาด
พูดไม่ออก
เชียว!!

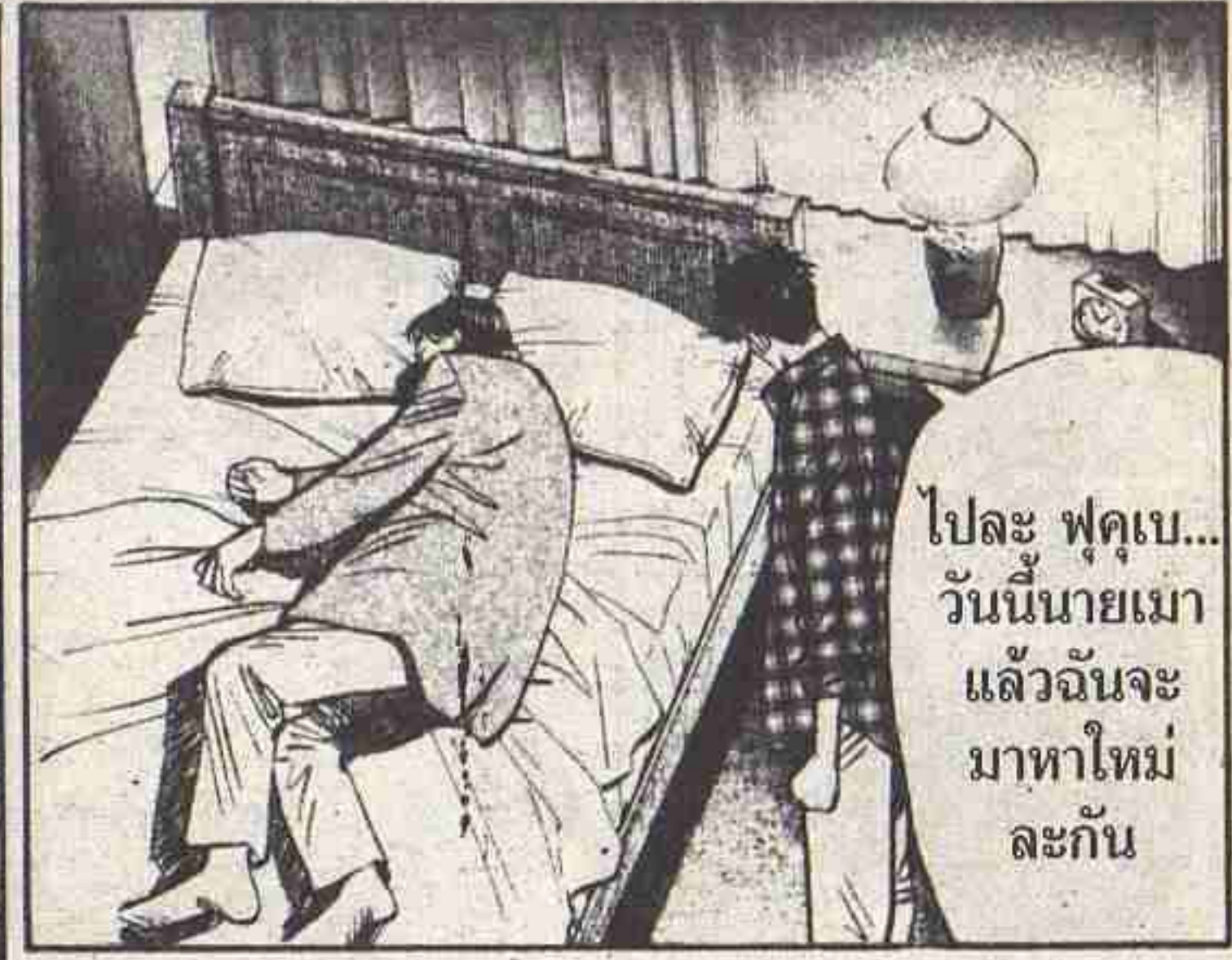
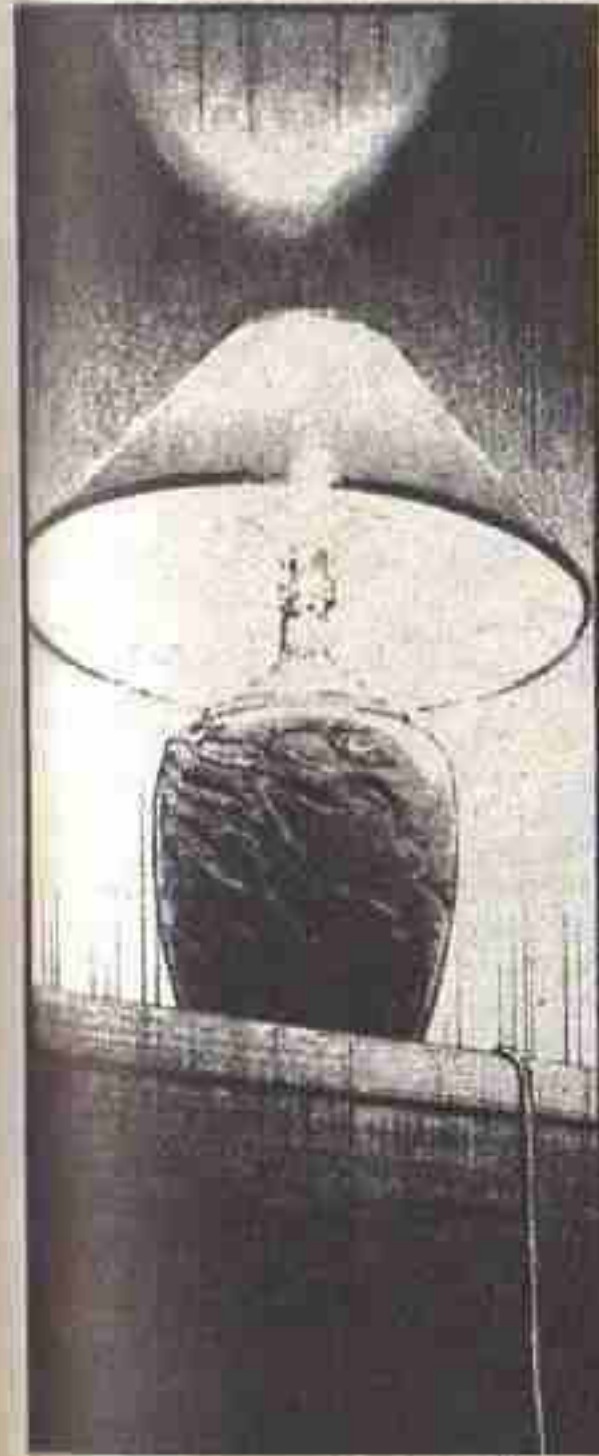
อ๊า อ๊า อ๊า

สมัยที่พี่เล่นดนตรี
แต่ขายไม่ออก
ก็รู้ว่าทำไม ทั้งๆที่
พี่รูปหล่อออกจะตาย
พี่ก็มีชีวิตรอดมาได้
ด้วยไอ้ที่นั่นแหละ!!

พวกเธอก็
เหมือนกัน
แม้จะลำบาก
เพราะแม่ไม่อยู่

ก็ต้อง
เข้มแข็ง
เอาไว้วันนะ
!!

ไปละ ฟุคุเบ...
วันนี้ นายเม
แล้วฉันจะ
มาหาใหม่
ละกัน

ต้องขอ
ขบใจนาย
ทำให้ฉันนึก
รูป "เพื่อน"
ออกมาได้มาก
ทีเดียว

ฉันนึกว่า
โอดโจะคือ
"เพื่อน"
ซะอีก...

แต่คนที่
น่าสงสัยที่สุด
ก็คงจะเป็น
....

ถ้ามีไอนั้น....
เราก็จะรู้.....
ว่า.....

"เพื่อน"
จะทำ...
อะไร

เออ
....

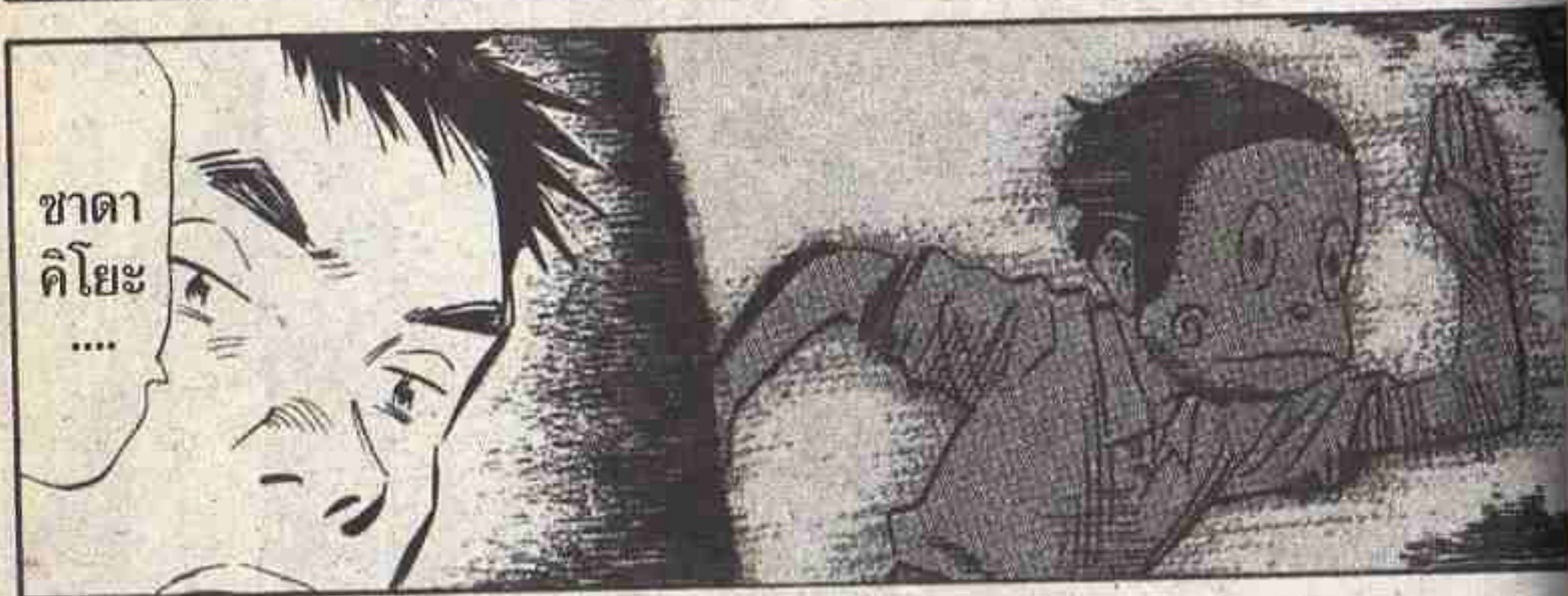
ฉันก็จะ
พยายาม
นึกถึงเรื่องที่
เขียนในนั้น
ให้ออก

มันเป็น
เรื่องที่
ฉันคิดเอง
นี่นา

ฟุคุเบ
...

ซาตา
คิโยะ
....

เคน
จิ....

ทื่อ
.....?

ขอดู....
ไอนั้น...

ขอดู.....
"บันทึก
คำทำนาย"
หน่อย....

มันจะ
ไปเหลือ
อยู่ได้
ยังไง

ฉันทิ้งไป
ตั้งนาน
แล้ว

ไม่ว่าจะเป็น
โอดโจะ
หรือ
ซาตาคิโยะ
....

เรา 2 คน
ต้องหยุดยั้ง
เรื่องที่
"เพื่อน" กำลัง
พยายามทำ

Z
Z
Z

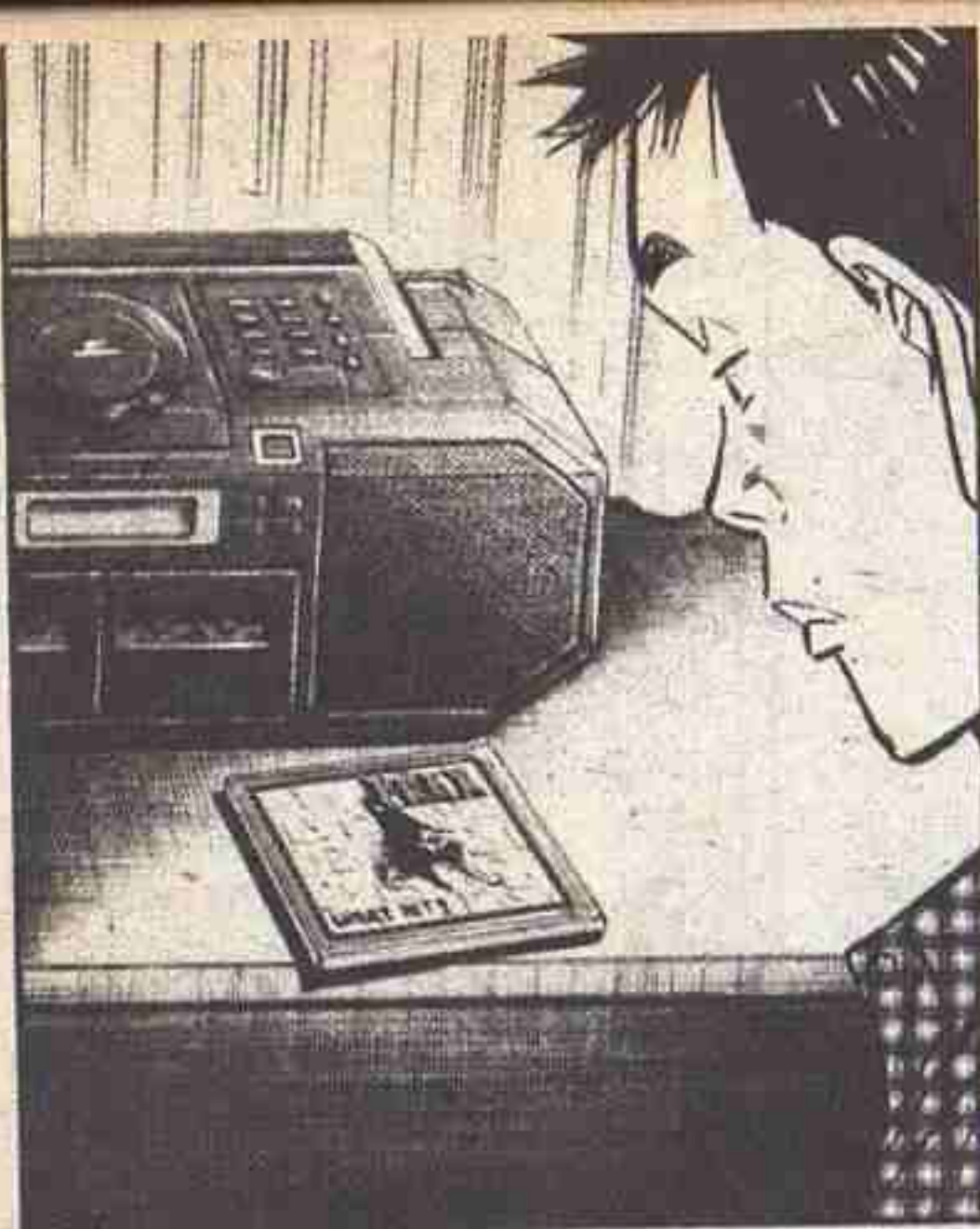

.....

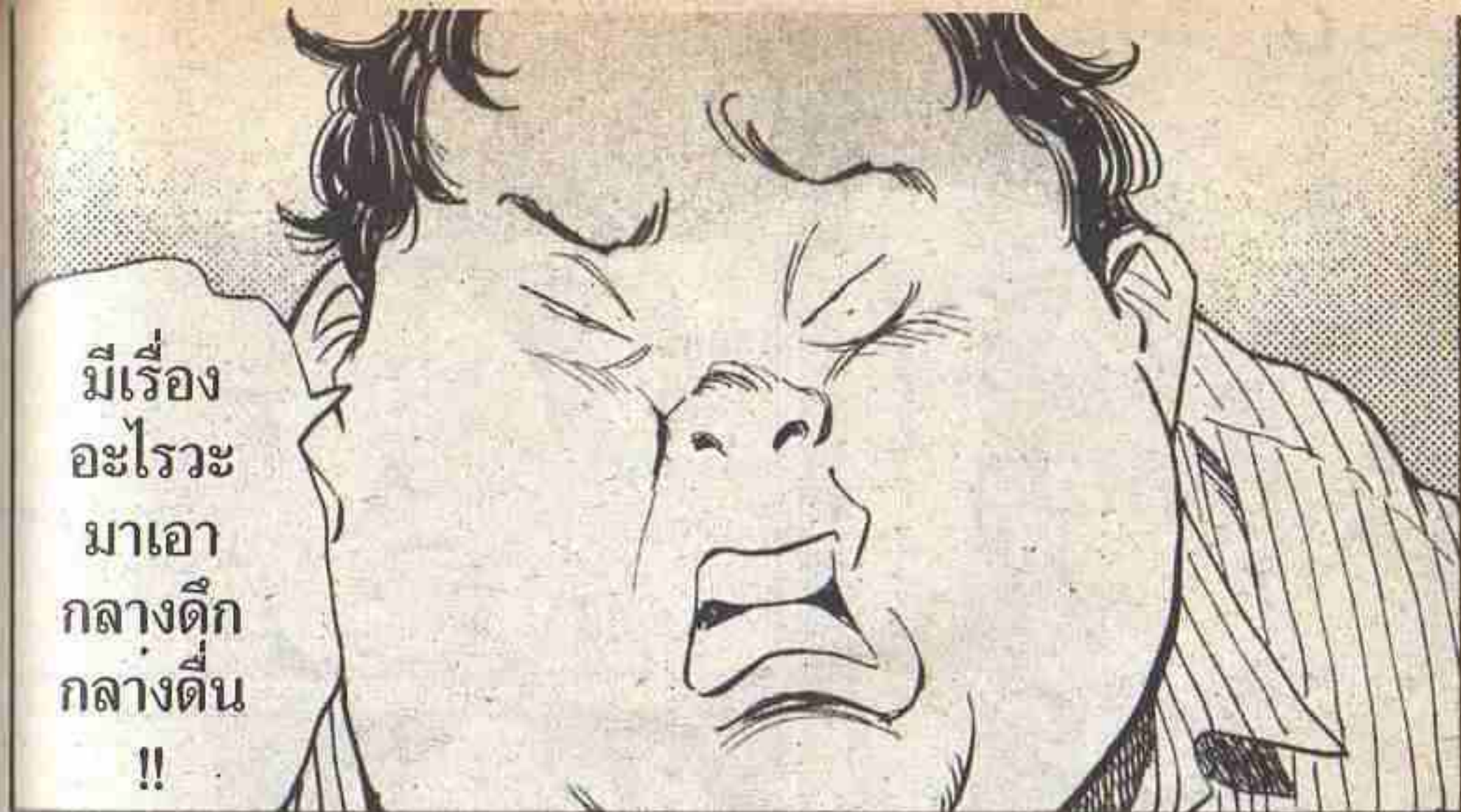
มา
ร่วมมือ
กับฉัน
นะ...

นาย
ฟังเพลง
แบบนี้
ด้วยแฮะ
....

ที่
เร็กซ์
....

มีเรื่อง
อะไรวะ
มาเอา
กลางดึก
กลางคืน
!!

ไม่ได้เห็น
ชะตังนาน
"ทเวนต์
เซนจูรี่บอย"
.....

ตอนที่ 7

ซาตากิโยะ

ขอ
อภัย
หน่อย

อัลบั้มรูป
ตอน
ชั้น
ประถม

กลับไปดู
ที่บ้าน
ของ
ตัวเองซี
!!

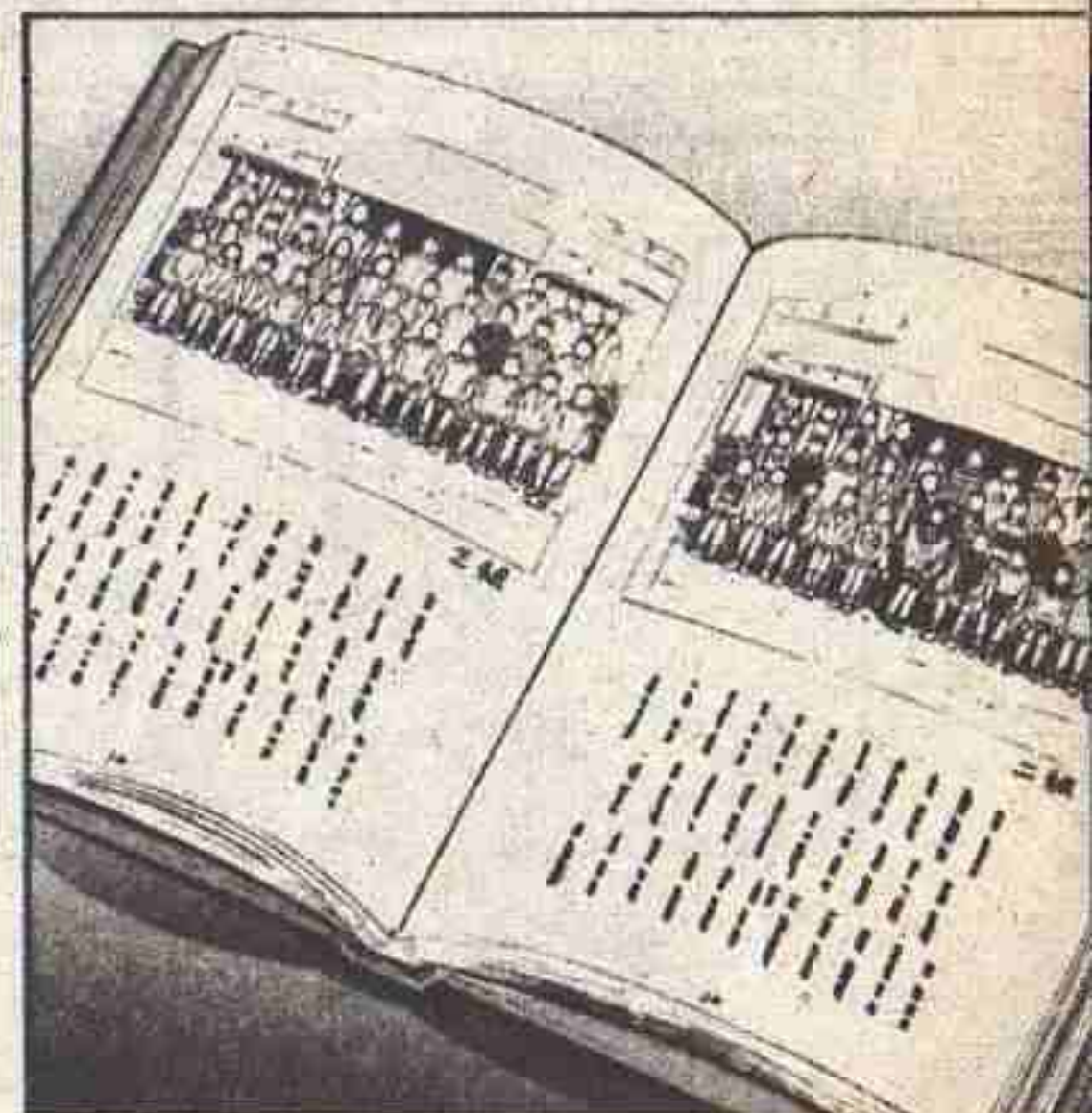

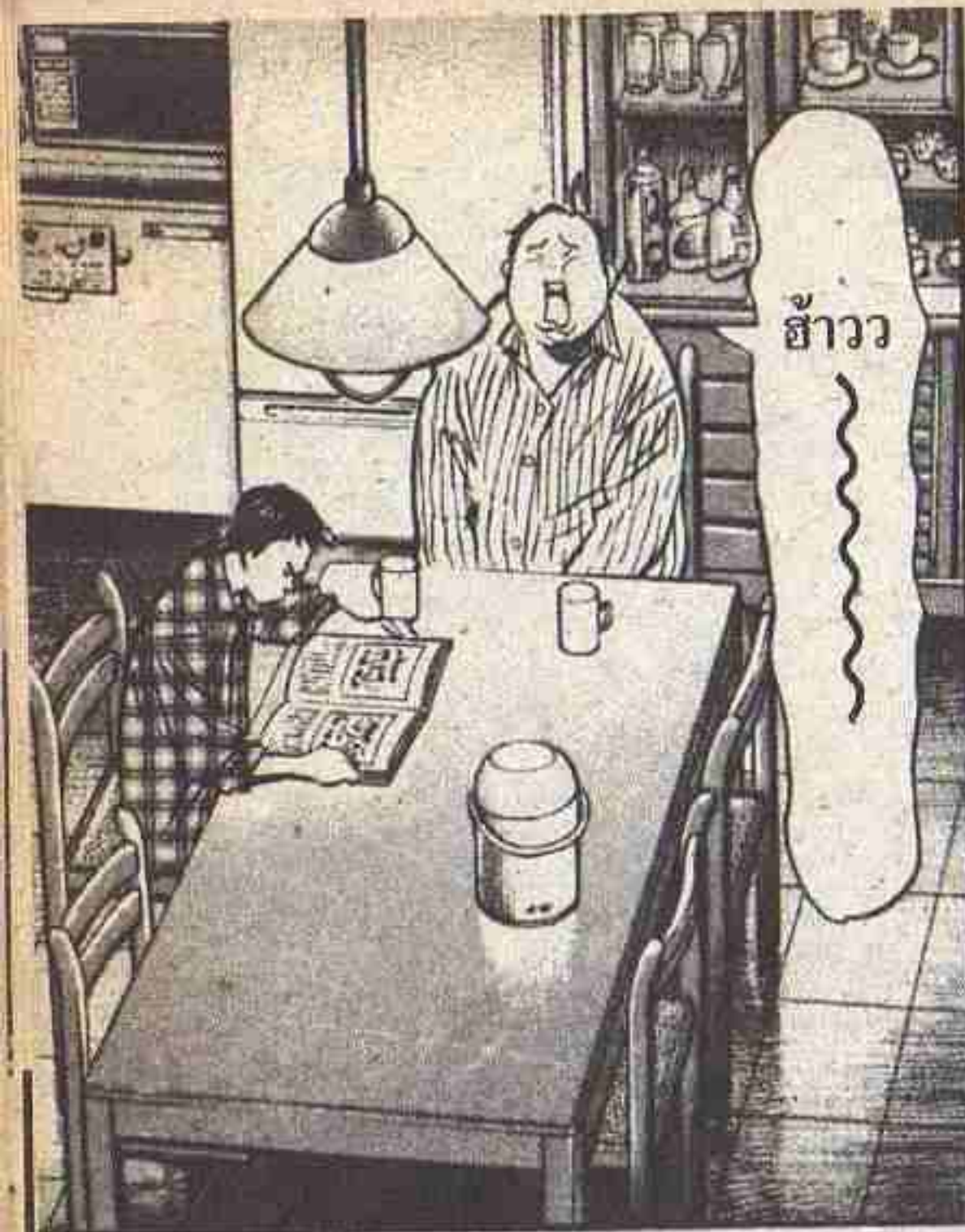
ของฉัน แม่ทิ้งไป
พร้อมกับแผ่นเสียง
และของอื่น ๆ หมดแล้ว
ตอนที่หนีออกจากบ้าน
ไปเล่นดนตรี!!

งั้นเป็น
พรุ่งนี้
ก็ละกัน

ไม่ได้!
ต้อง
ตอนนี้
!!

เลิกบ้า
แล้ว
กลับบ้าน
เหอะ

งานเลี้ยงรุ่น
เมื่อเย็น
ทำให้คิดถึง
คนรักคนแรก
ชั้นมารัใจ

จำคนที่ชื่อ
ชาดา คิโยะ
ได้มั๊ย?

ถ้าจำไม่ผิด
ตอนอยู่ป.5
ชาดา คิโยะ
ย้ายโรงเรียนไป
นี่นา....

มีรูปถ่าย
ตอน
ไปเที่ยว
ริเปล่า?

กลับบ้าน
ไปนอน
ได้แล้วไป
!!

ชาดา
คิโยะ
....?

มางานเลี้ยงรุ่น
ริเปล่า?

ชาดา คิโยะ
เธอ.....
นามสกุล
อะไรทว่า?

เอ...มา
หรือไม่มา
ทว่า.....

ทุกคน
แก่กันหมด...
คนที่จำ
ไม่ค่อยได้
ก็มีตั้ง
หลายคน

มันน่า
จะมีการ
แนะนำ
ตัวเอง
กันนะ
....

ไม่มี
เลย
ซักใบ
....

เออ
คงไม่มีมั้ง

?

หมอนั้น
โดนรังแก
อยู่เรื่อย

ทำไม
ไม่อยู่ใน
รูปถ่าย
เลยล่ะ?

หือ
?

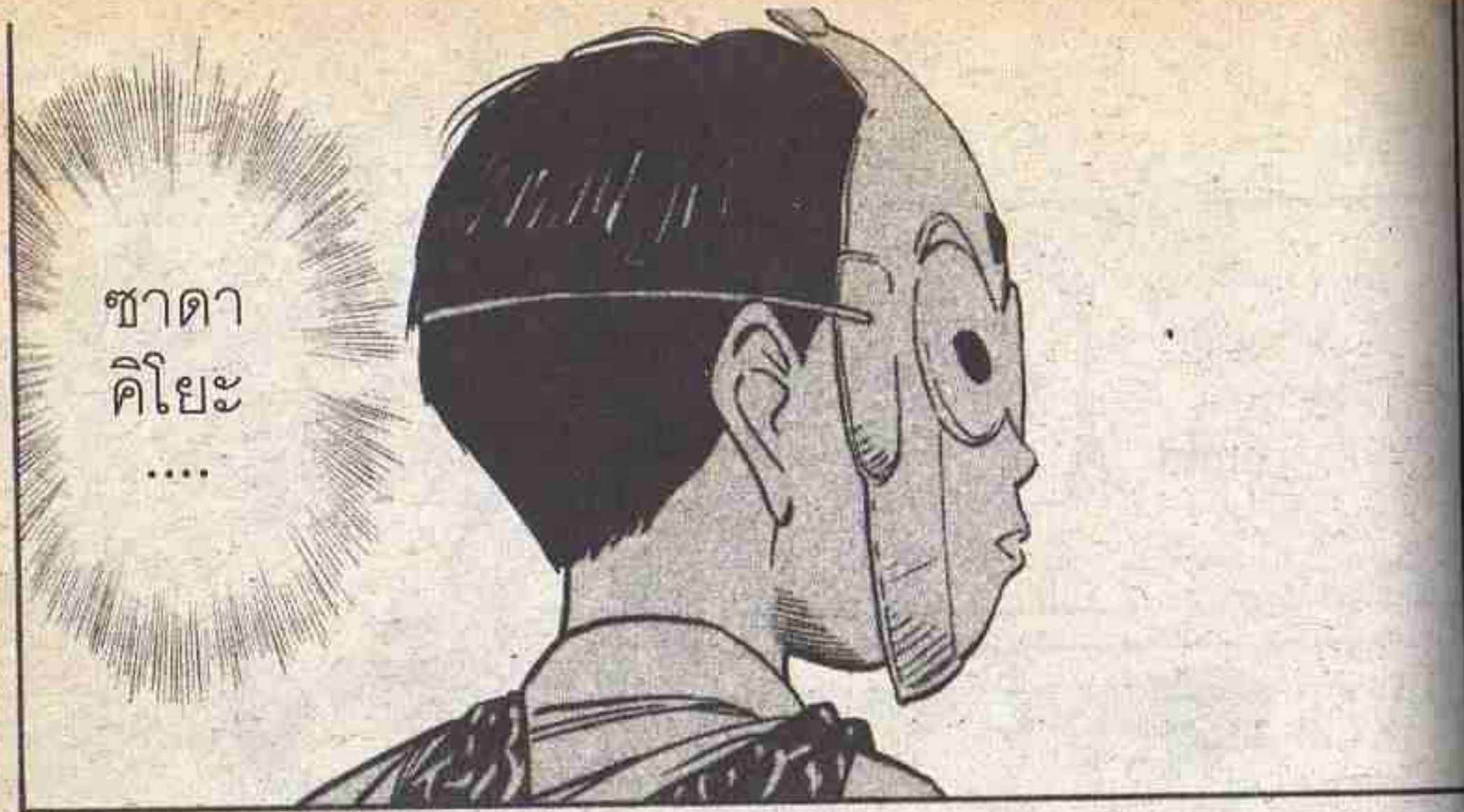
อ๊ะ
นี่ออกแล้ว
มันจะอยู่
ได้อย่างไร

?

ตองก็ก็โดน
แต่พอมา
เข้ากลุ่มของเรา
ก็ไม่ถูกรังแก

ชาดา คิโยะ
มันเป็นคนแปลก ๆ
ชอบใส่หน้ากาก
เป็นประจำ

.....

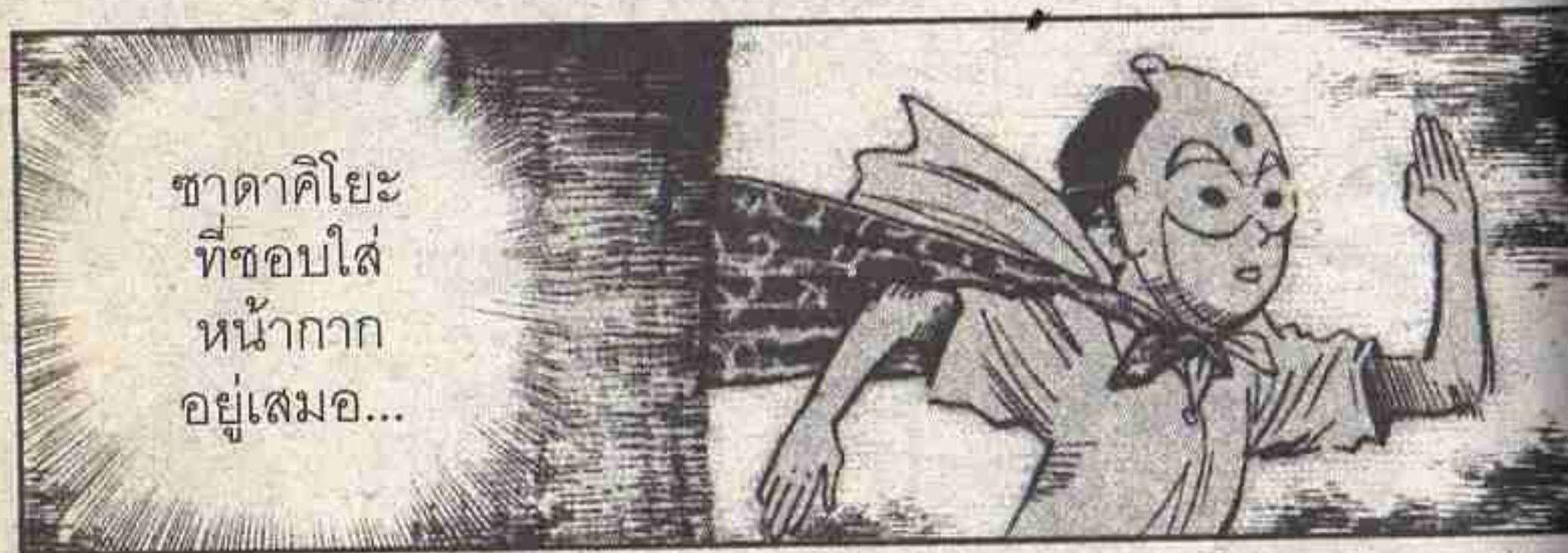
ซาตา
คิโยะ
....

ซาตาคิโยะ
ที่ชอบคุย
กับมนุษย์
ต่างดาว
บนดาวฟ้า
.....

ซาตา
คิโยะ
.....

ซาตาคิโยะ
ที่ชอบใส่
หน้ากาก
อยู่เสมอ...

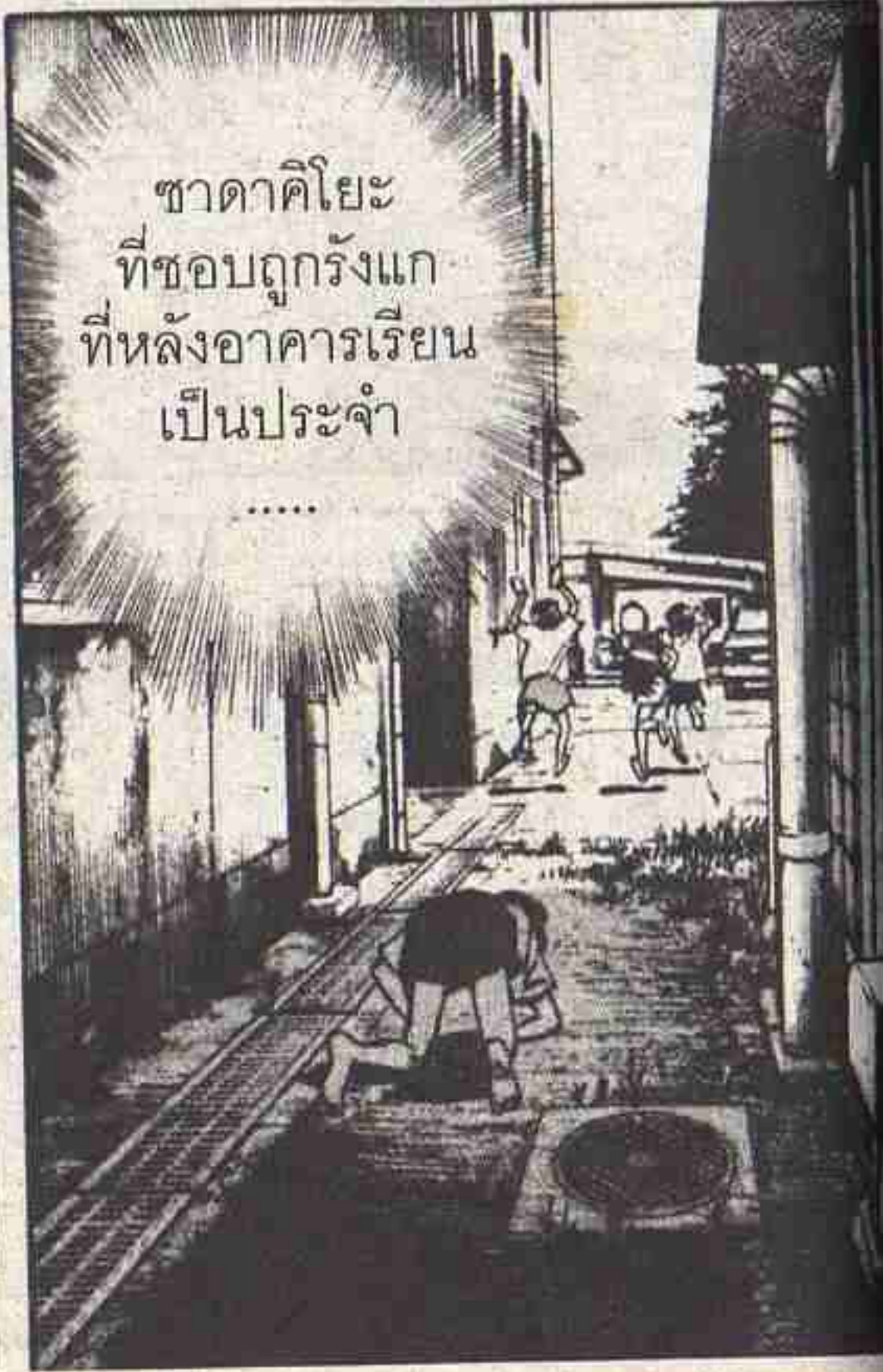
นึกหน้า
ไม่ออก
แฮะ....

เอ
....

ซาตาคิโยะ
ที่ชอบอยู่
ตรงมุมห้อง
คนเดียว
...

ซาตาคิโยะ
ที่ชอบถูกรังแก
ที่หลังอาคารเรียน
เป็นประจำ
.....

ไม่มีทาง
มางานรุ่น
ได้หรอก

รู้สึกว่า
ฉันได้ยินว่า
ตายไปแล้ว
ตอนอยู่ม.ต้น
นา....

ทำไม
?

ตาย.....?

ข่าวลือไม่ใช่เหรอ? สมมติว่า ถ้าเป็นแค่ข่าวลือล่ะ...?

ทา?

เออ ฉันได้ยินมาว่าอย่างนั้น

เพราะฉะนั้น ถ้ามาทำงาน ก็ต้องเป็นผี

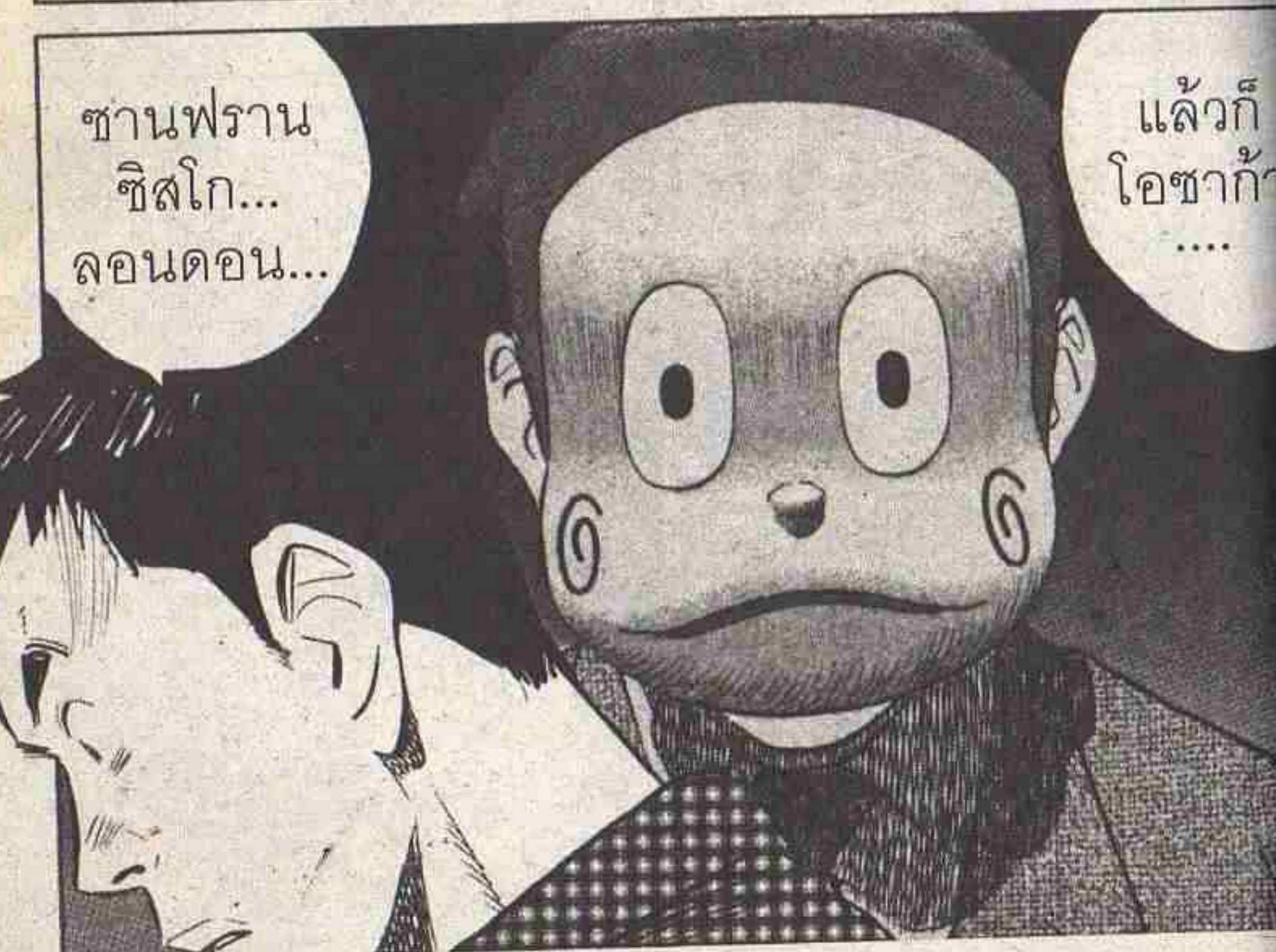

ถ้าขาดาคิโยะ ยังมีชีวิตอยู่...?

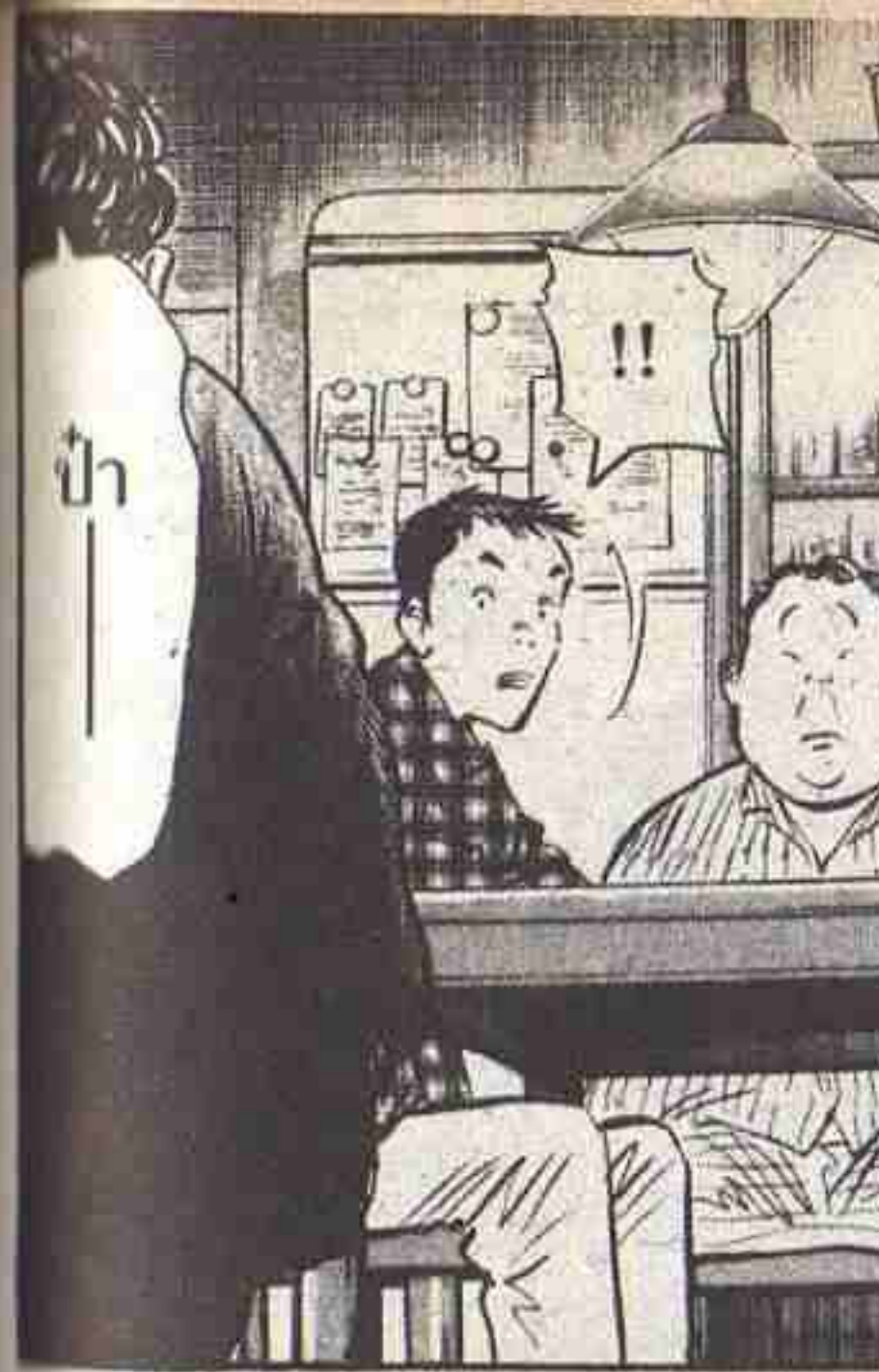
พูดอะไรของนาย....

ถ้ายังมีชีวิตอยู่...

ซานฟรานซิสโก... ลอนดอน...

แล้วก็ โอซาก้า....

ป่า

ผมจะฉี

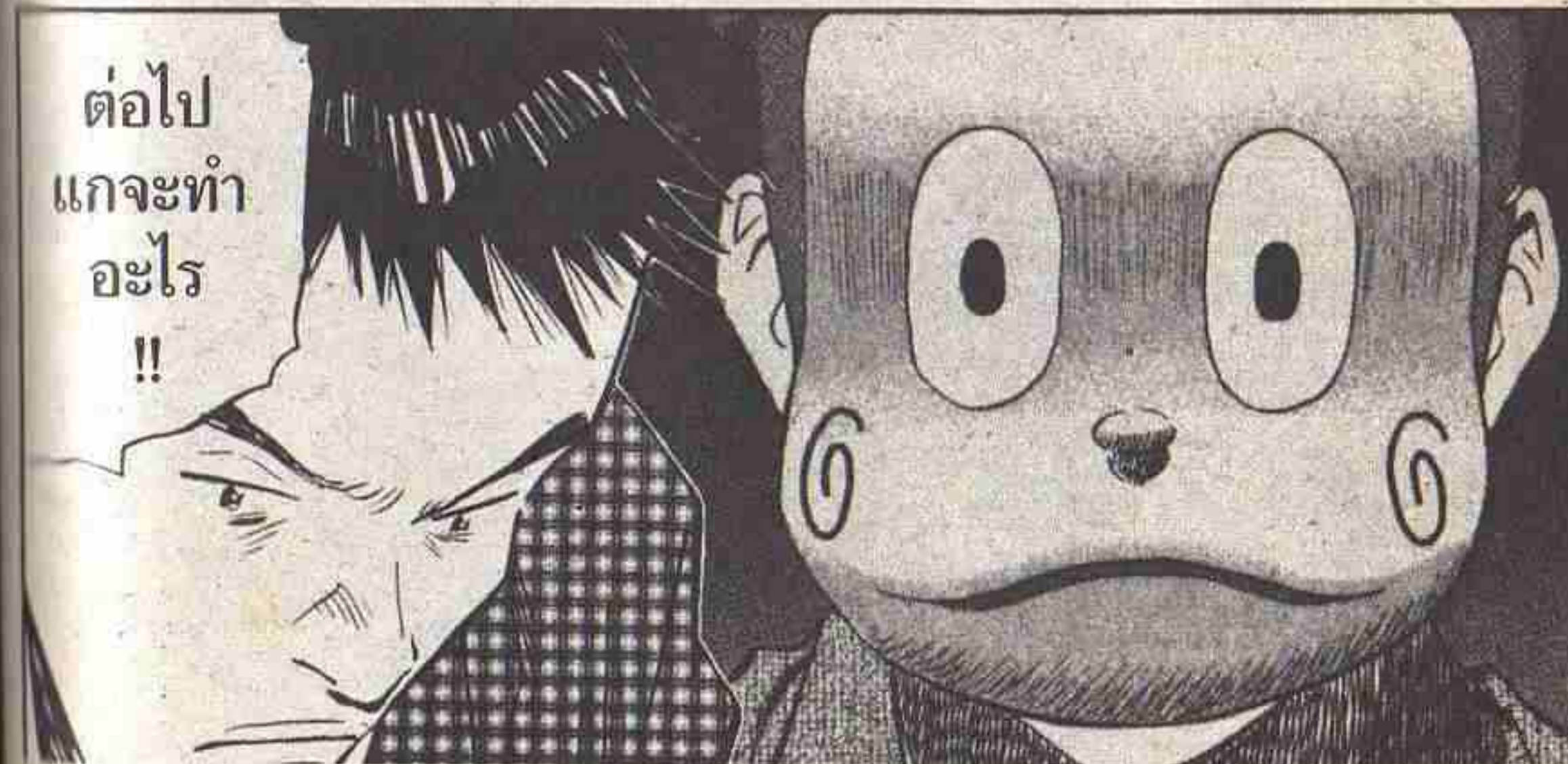
อ๊าา อย่าฉีตรงนี้ไปที่ห้องน้ !!

เคนจิ อย่ามัวพูดเรื่องเหลวไหลอยู่เลย กลับบ้านไปนอนเถอะ

แพร่กระจายเชื้อโรคที่ซานฟรานซิสโก ลอนดอนและโอซาก้าแล้ว....

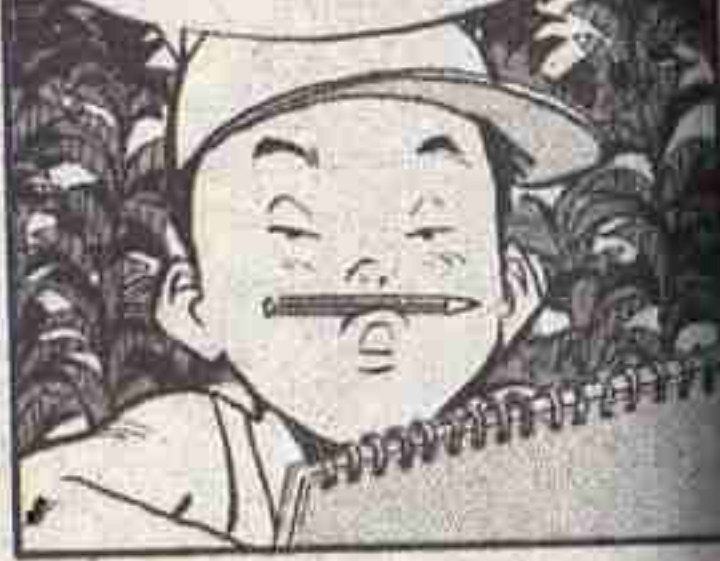

ต่อไป แกจะทำอะไร !!

โจมตี
ด้วยเชื้อโรค
อย่างเดียวกัน
ไม่ค่อยมีกิน
เท่าไร

ถ้าเป็นองค์การร้าย
มันต้องให้เอ็กเกริก
กว่านี้อีกหน่อย

ถ้าเป้าหมาย
คือการทำให้
ผู้คนรู้สึกกลัว
โดย
ไม่มีทางหนี

มันมีที่
ที่ดีกว่า
นั้นอีก

ที่ที่ดีกว่า
นั้น.....

ทำ
ยังไง
?

อิม แบบว่า
วางระเบิด
หรืออะไร
ทำนองเนี่ย
.....

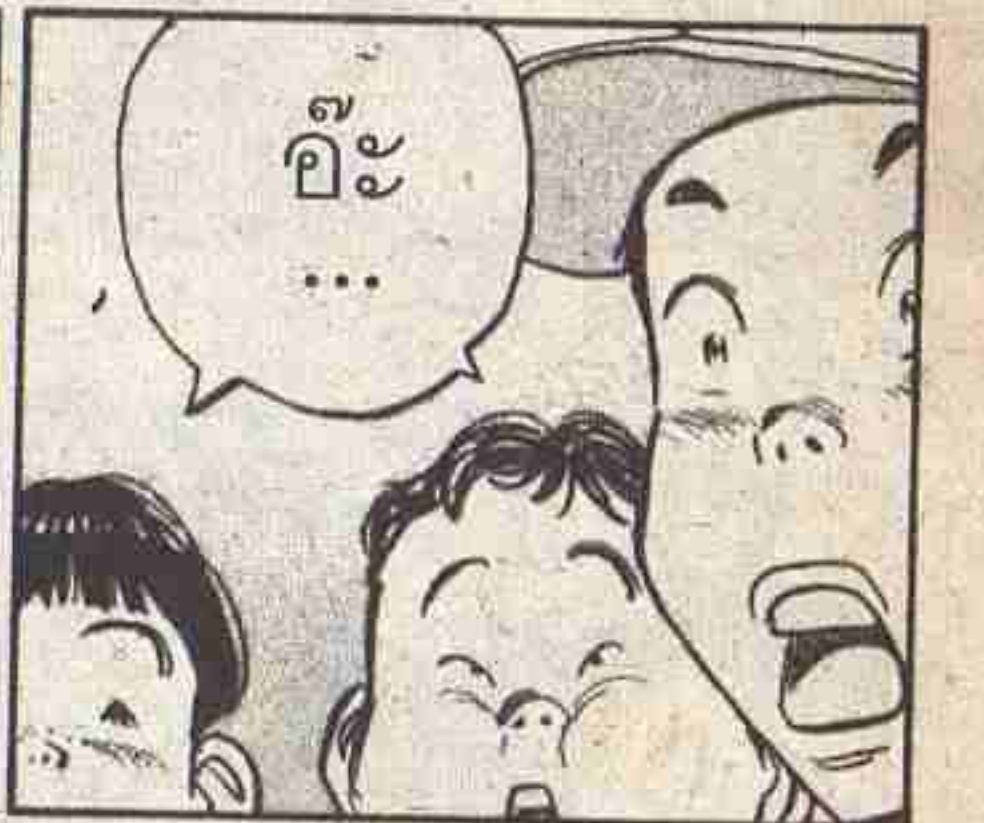
ระเบิด
?

ดี ๆ!
ระเบิดโตเกีย
ทาวเวอร์!!

ฟ้า
วู
!!

“จะบิน
แล้ว
จะบิน
แล้ว”

อะ
...

โตเกียว
ทาวเวอร์
พวก...

แต่ว่าในหนังสือ
สัตว์ประหลาด
ก็พังที่นั่น
เป็นประจำ
น่าเบื่อจะตาย...

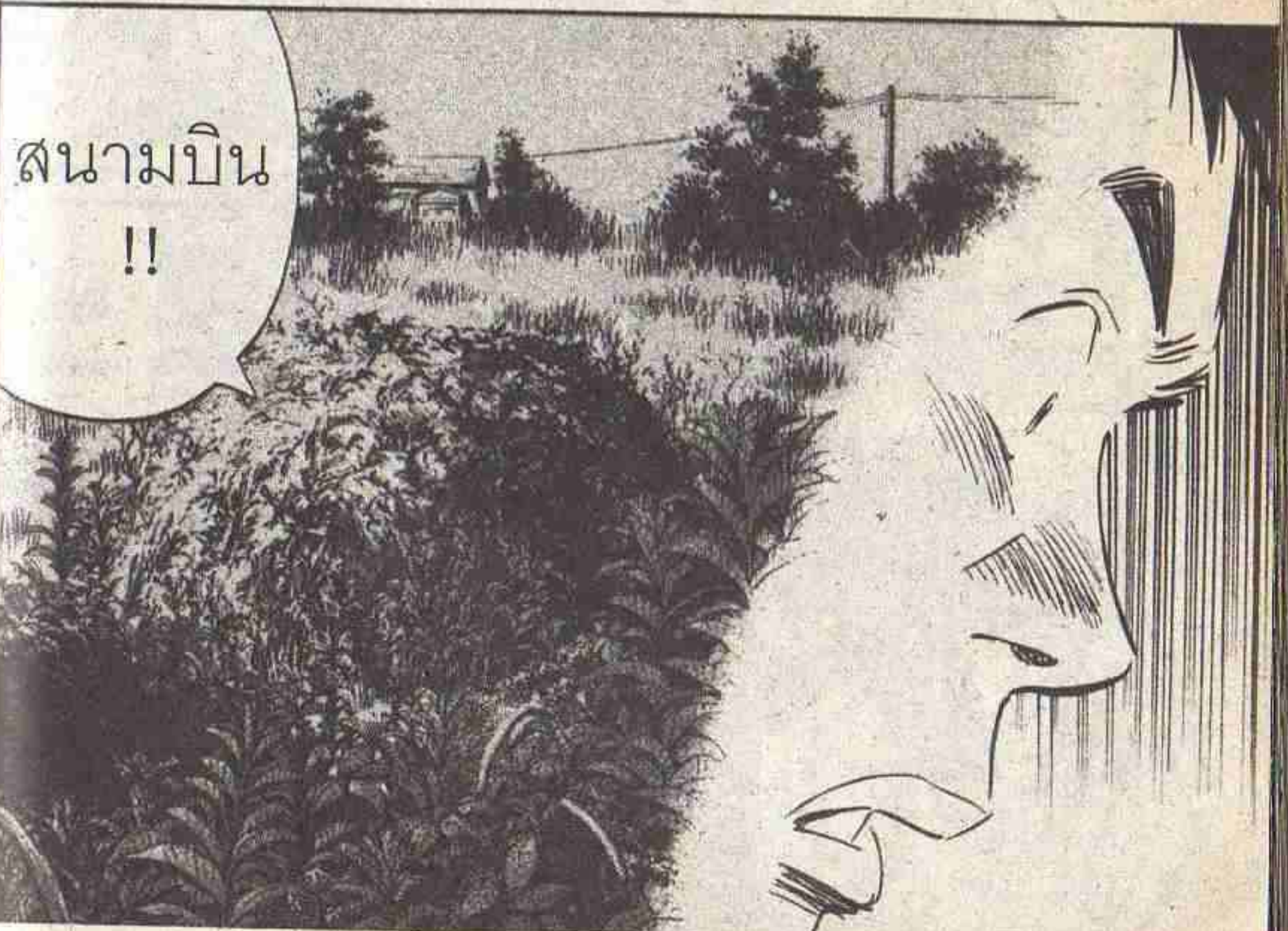
การวางระเบิด
ที่เครือข่ายขนส่ง
เป็นไอเดียที่ดีอยู่
แต่ว่า....

แต่ว่า
....?

ระเบิดรถไฟ
ซิงกังเซ็น
ก็เท่ดีนะ!!

ซิงกังเซ็น
เรอะ...
เข้าทำ
ดีแสะ!!

สนามบิน
!!

ยูคิจิ

อย่าฉิ่ง
ตรงนั้นนะ
ให้ถึงที่
ก่อน...

แท็กซี
!!

ไปไหน
ครับ?

นาริตะ
!!

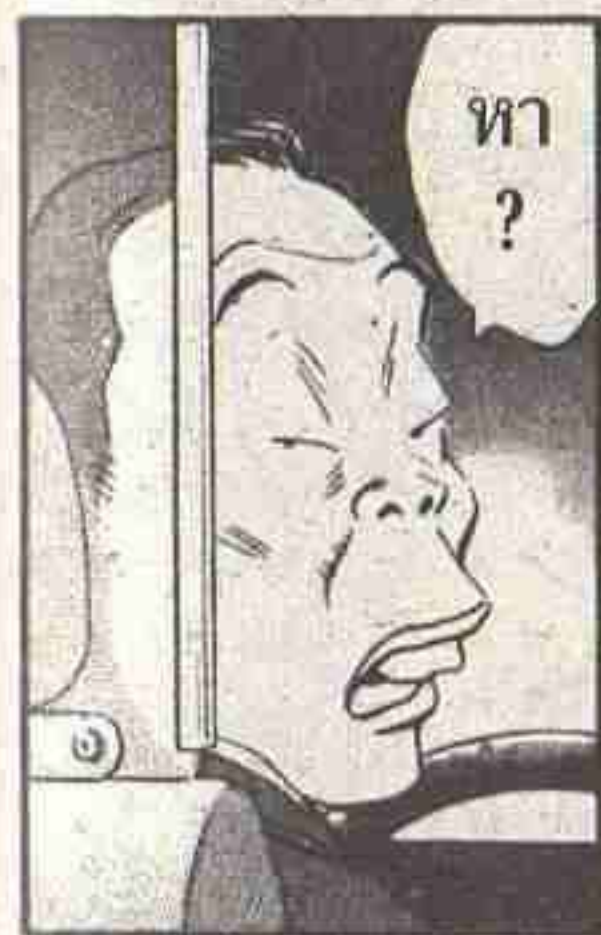

ไอ้ย
!!

จะกลับ
ไปนอน
แล้วเรอะ
...

ยูคิจิ
....!!

ทา
?

สนามบิน
นาริตะ!
ด่วนที่สุด
!!

ยูคิจิกำลัง
อยู่ใน
อันตราย
!!

เคนจิ
หมูนี้นาย
ดูแปลกๆ
วะ

ฉี่รด
แล้วหละ

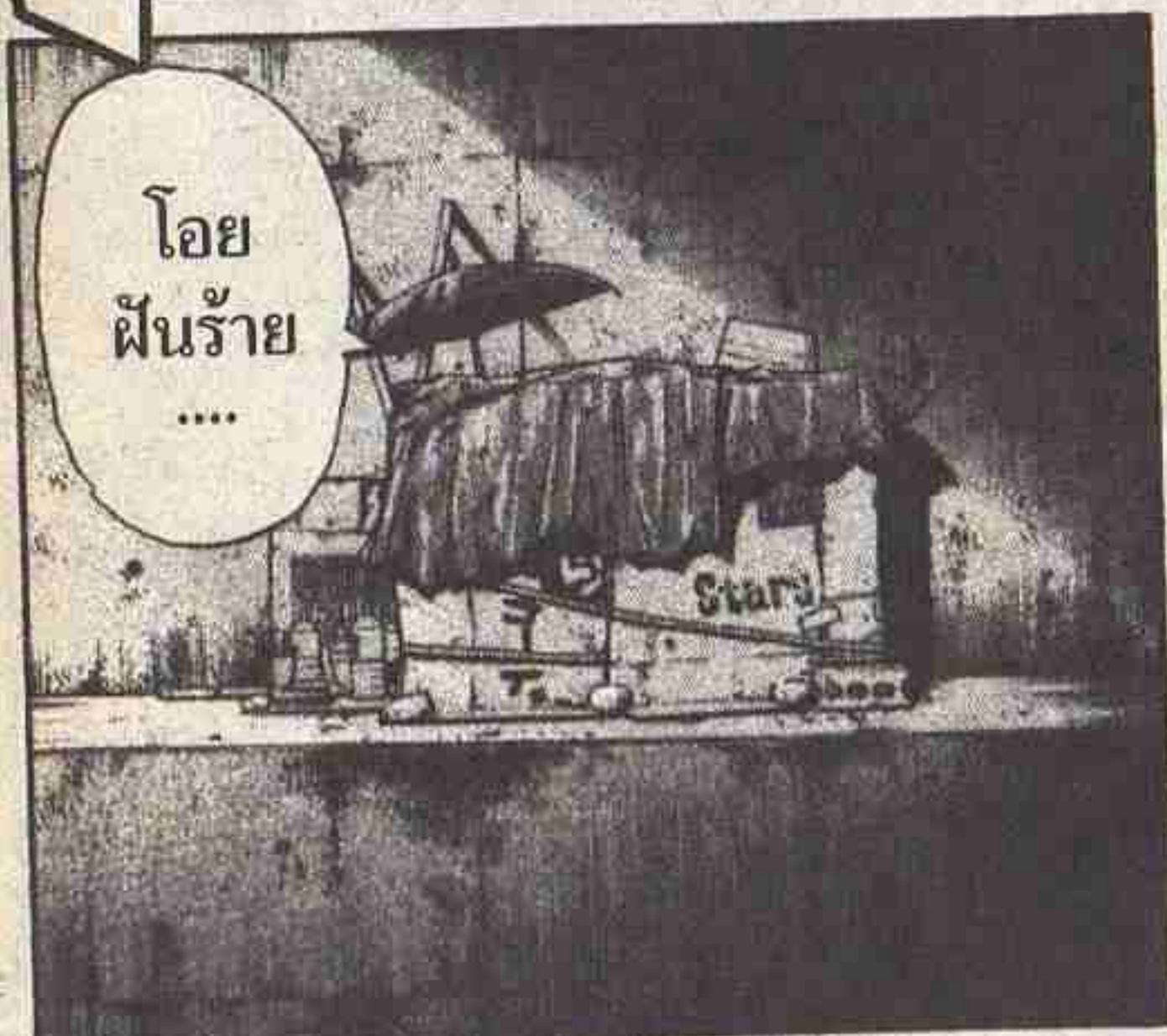

ยูคิจิ
...

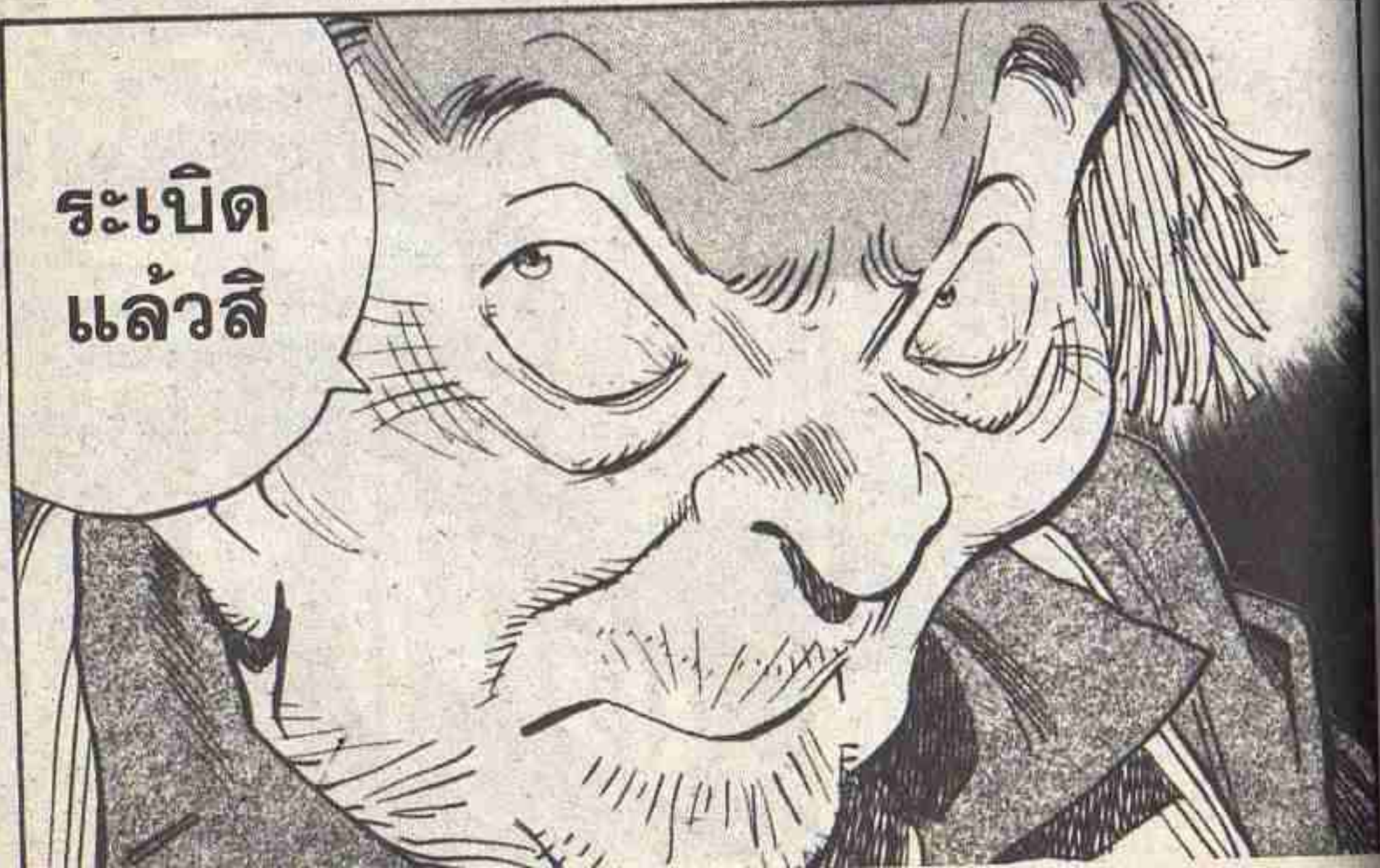
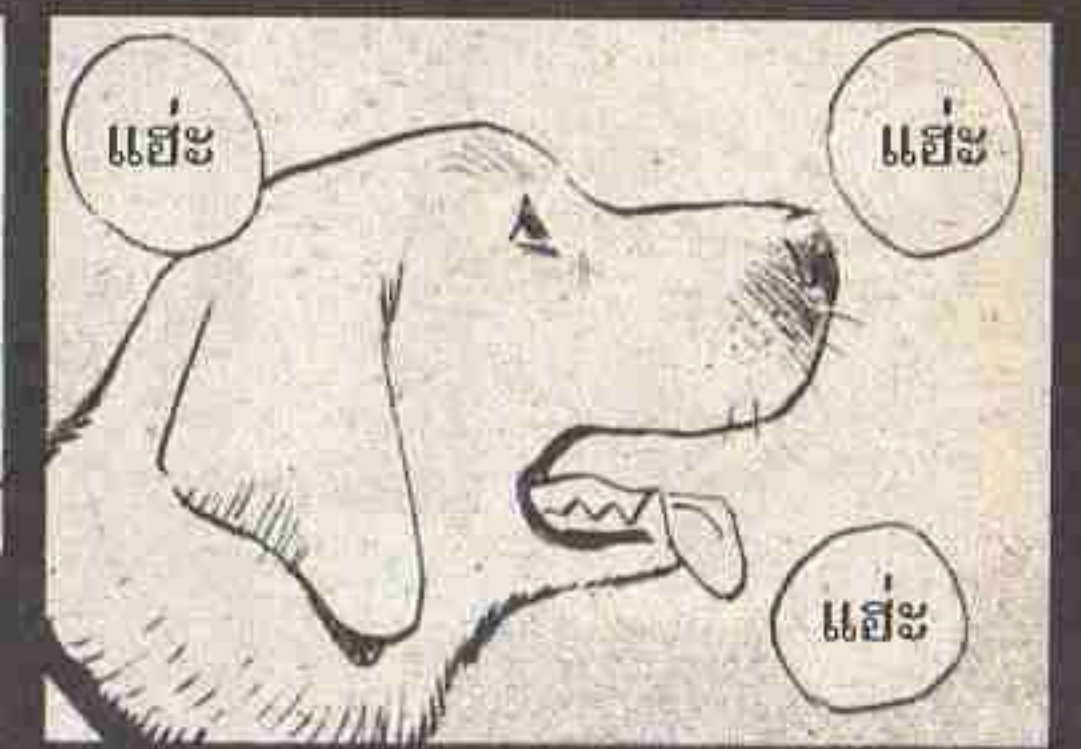

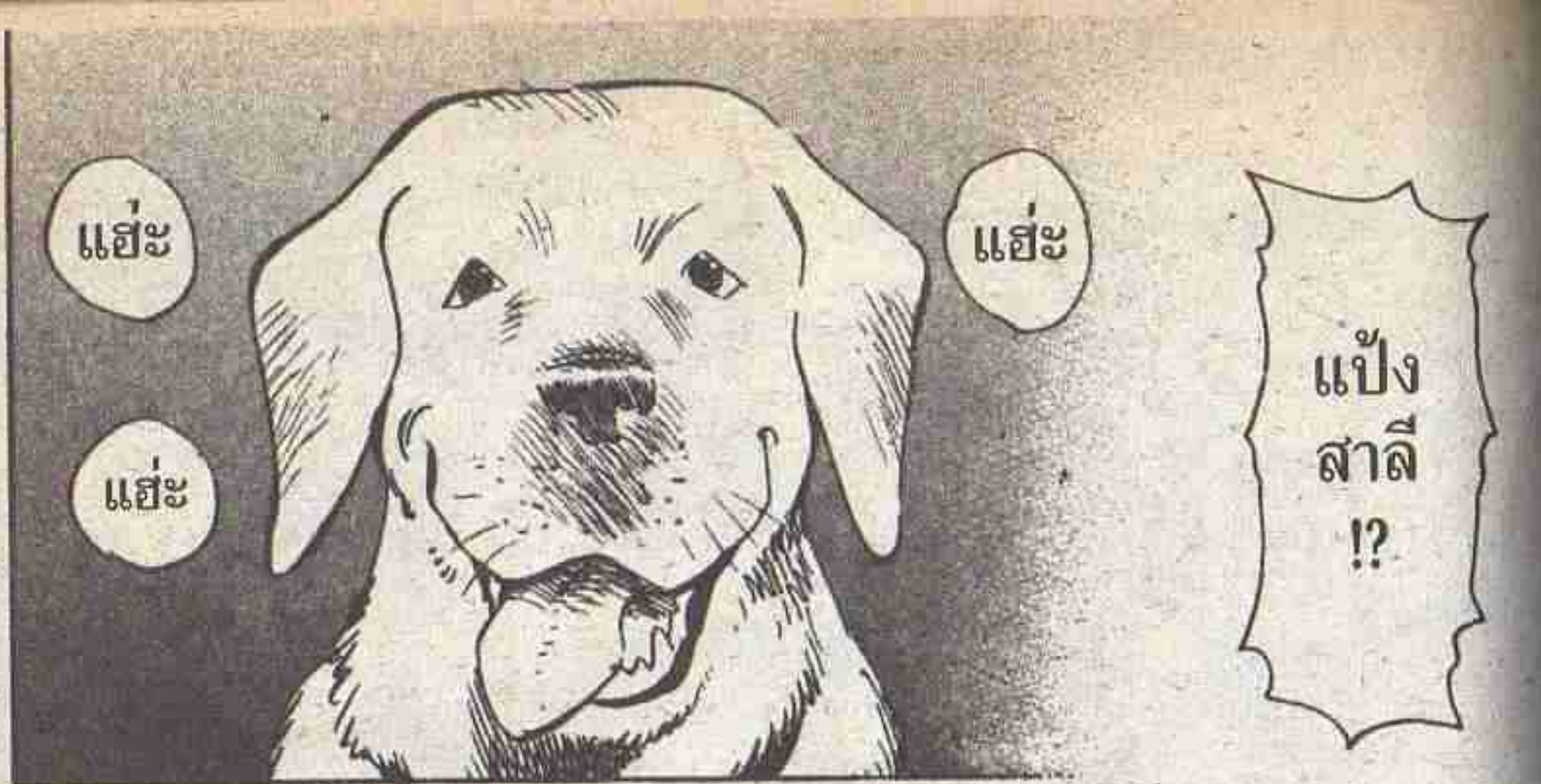
ยูคิจิ
อยู่ที่
สนามบิน
!

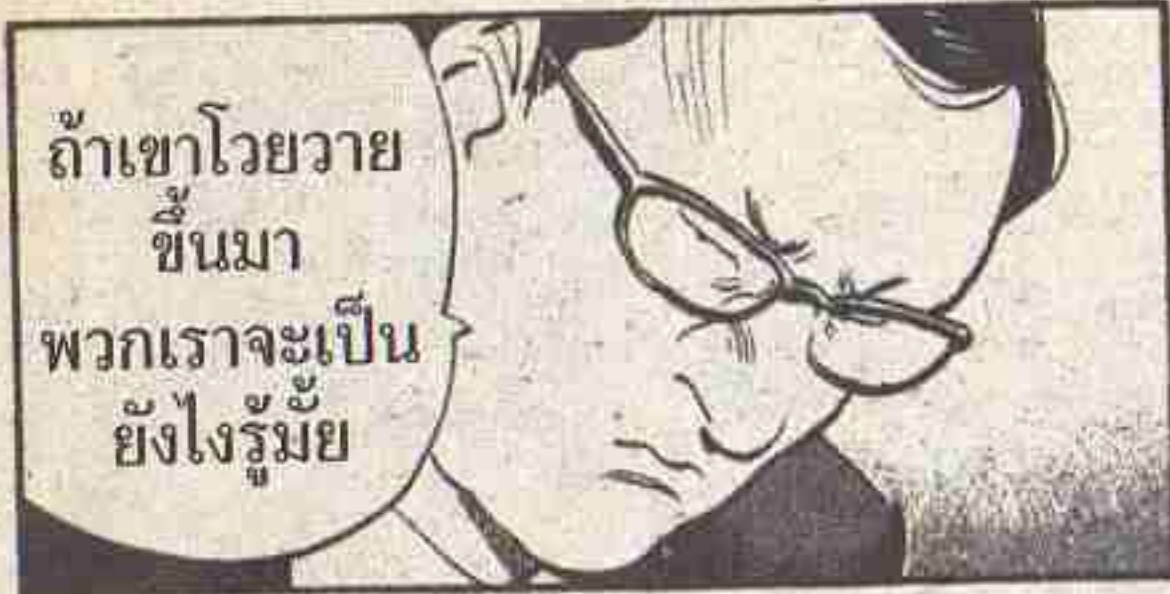
เบมเบม

ที่พักผู้โดยสารขา
สถานีบินนานาชาติโตเกียว

ถ้าเขาไว้วาง
ขึ้นมา
พวกเราจะเป็น
ยังไงรู้มั๊ย

อย่าเอา
ไปบอก
ใคร!!

ฉันท
....

ขอโทษ
ด้วยค่ะ
....

ทา
?

อย่าเอา
เรื่องนี้
ไปพูดกับใคร
เด็ดขาด

ฉันท
ขอโทษเขา
ไปแล้ว

เอ่อ
....

ฉันทก็จะไป
ขอโทษ
!!

ไม่ต้อง
เธอช่วย
หุบปาก
เอาไว้
ก็พอ!!

แฮะ

แฮะ

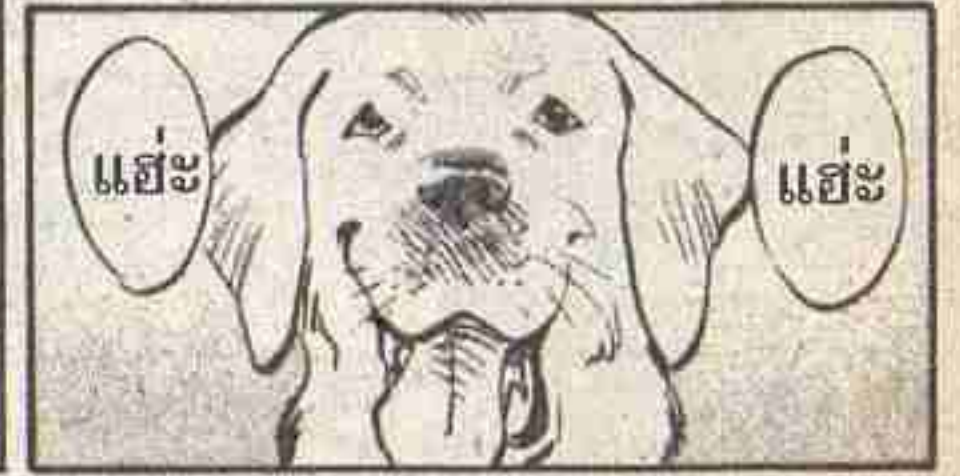

แกต้อง
ถูกส่งกลับไป
ฝึกใหม่แน่

แค่นั้น
มันก็ยังดี
...

ถ้าเขา
ไม่ให้แก
ทำงาน
อีกต่อไป
ล่ะ...

แฮะ

แฮะ

CANINE

แฮะ

แฮะ

หวังว่าจะ
มีคนใจดี
รับไป
เลี้ยง

แฮะ

แฮะ

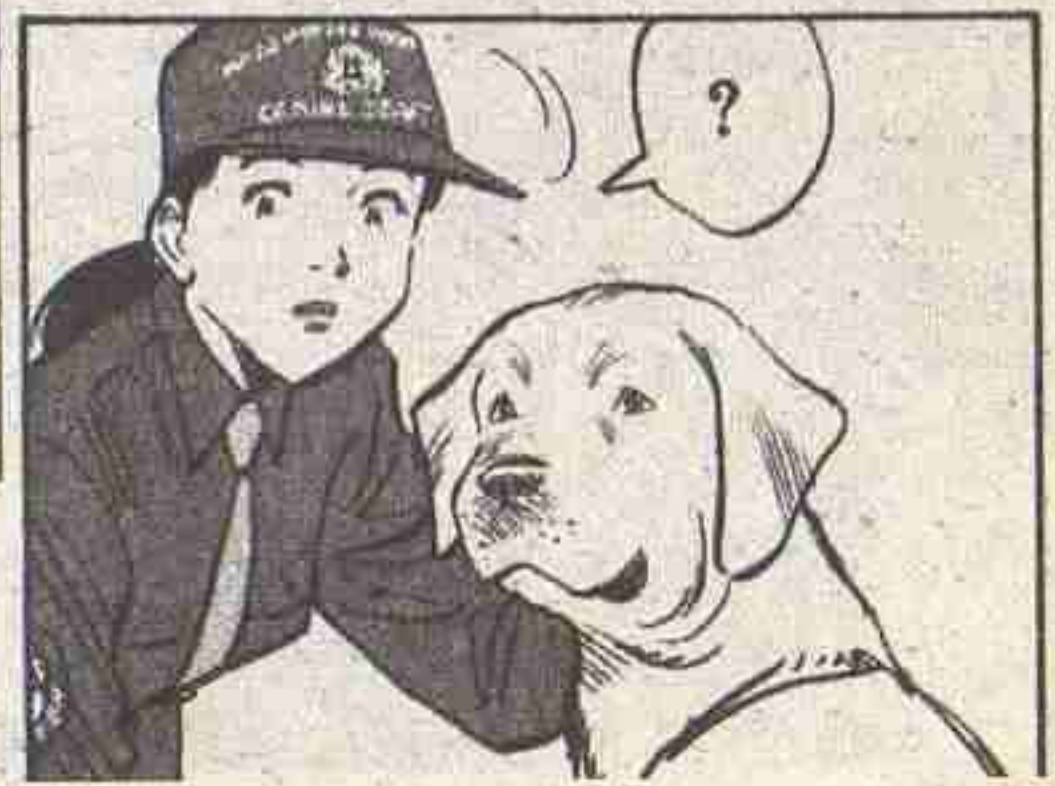

ฉันทจะ
บอกเค้า
ให้

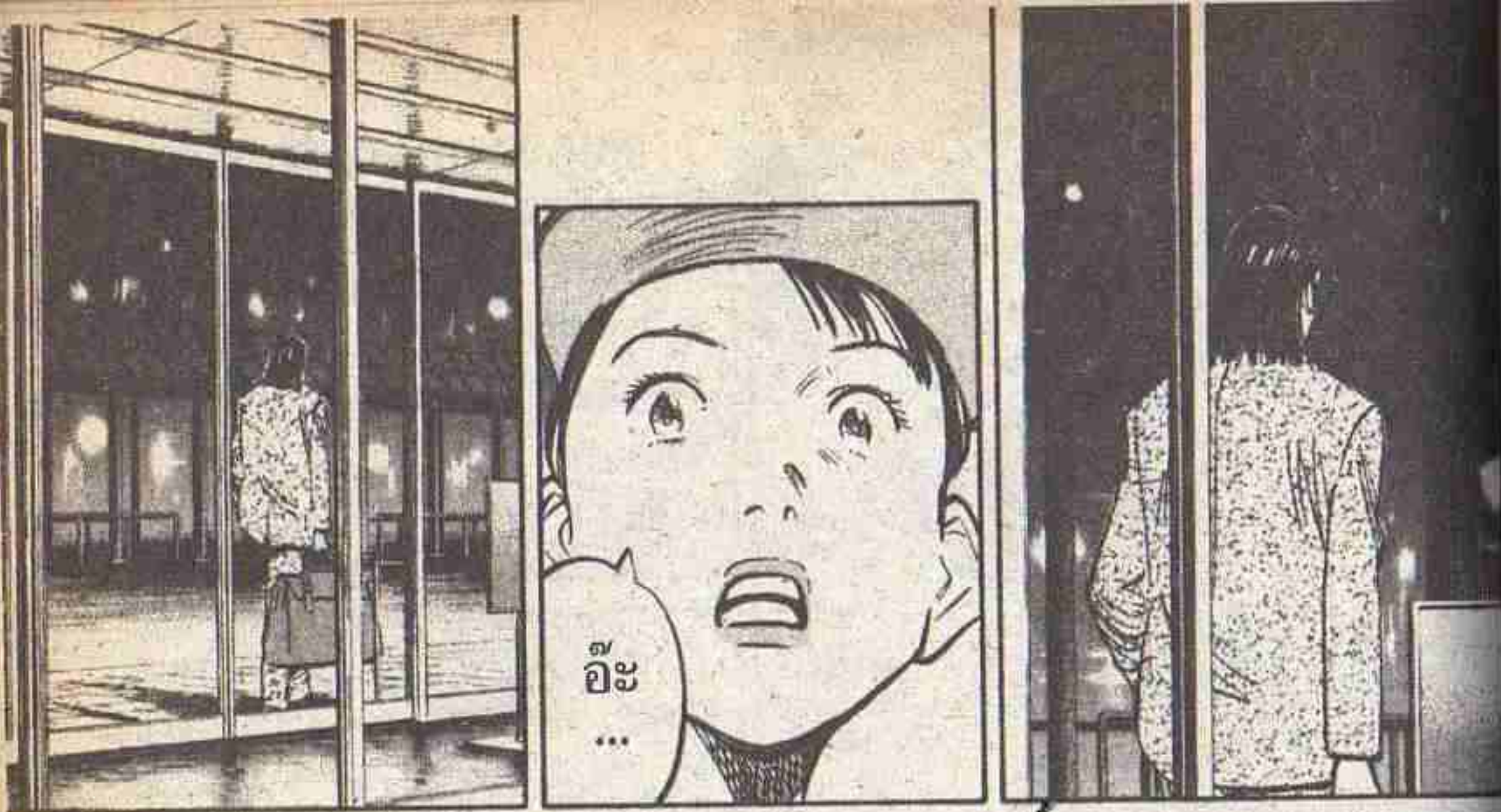
แม่แกจะโง่
ไปหน่อย แต่ว่า
ไม่ใช่หมาเลวร้าย
...

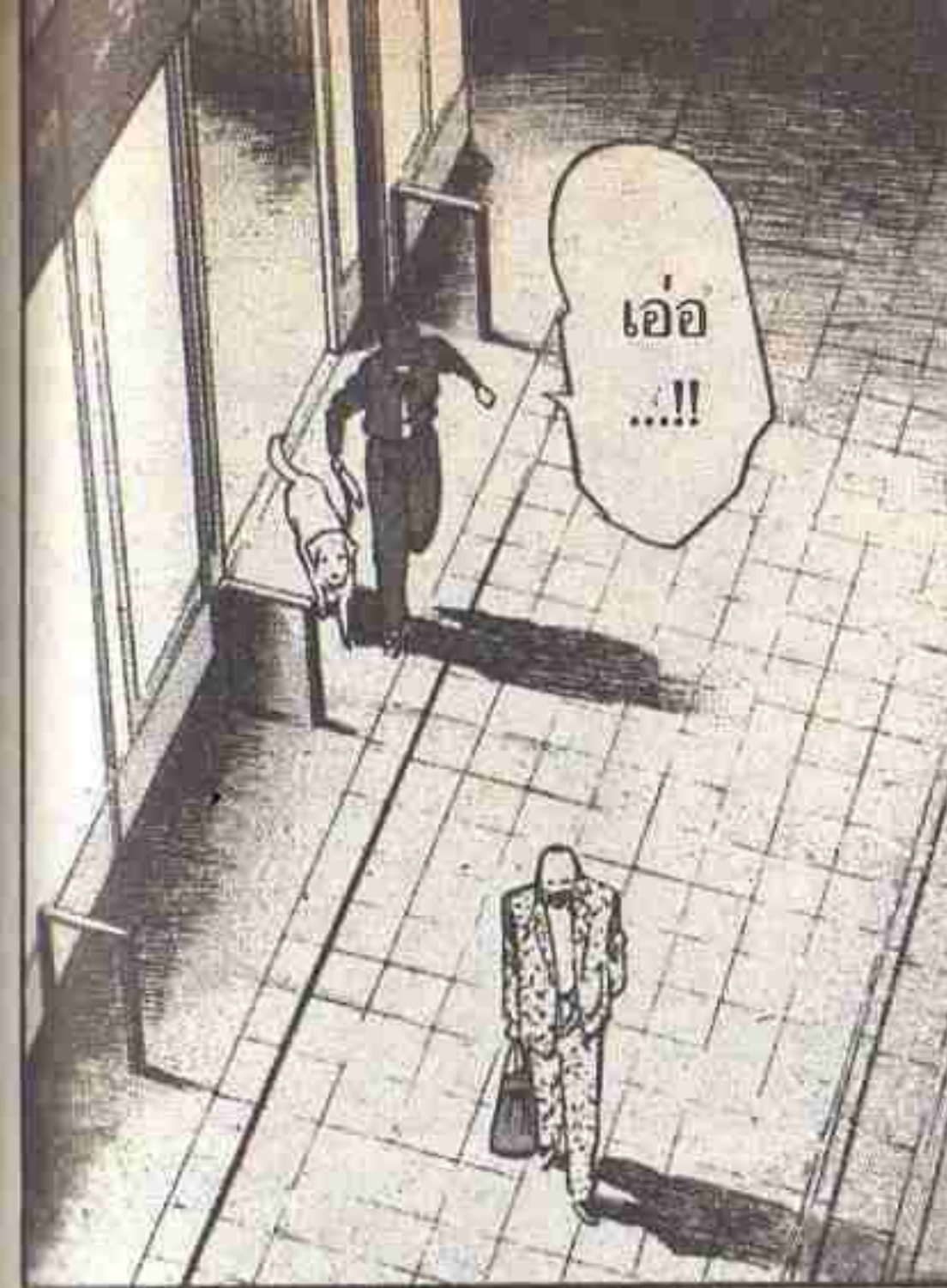
ไม่เป็นไร
ไม่ต้องเป็นห่วง
คนที่รับ
เลี้ยงแกต้องเป็น
คนใจดีแน่...

?

อ๊ะ... ..

เอ๋อ...!!

เมื่อ
ซึกครู
ต้อง
ขอโทษ
ด้วยค่ะ
!!

ไม่ทราบ
จะกล่าว
คำขอโทษ
ว่ายังไงดี
...

ช่างมัน
เถอะ

หมาตัวนี้
อาจถูกปลด
ออกไปเลย
ก็ได้!!

เพราะ
ฉะนั้น
กรุณา
ช่วยด้วย
ค่ะ....

อ๊ะ...
กรุณา
รอก่อน

ฉันเข้าใจว่า
ไม่ได้อยู่ใน
ฐานะที่จะพูด
แต่....

ช่วยด้วย
เถอะค่ะ
!!

ก็บอก
ไปแล้ว
นี่...

คนที่
มีแป้ง
...

ตอนที่ 8

ระเบิดข้ามวามบิน

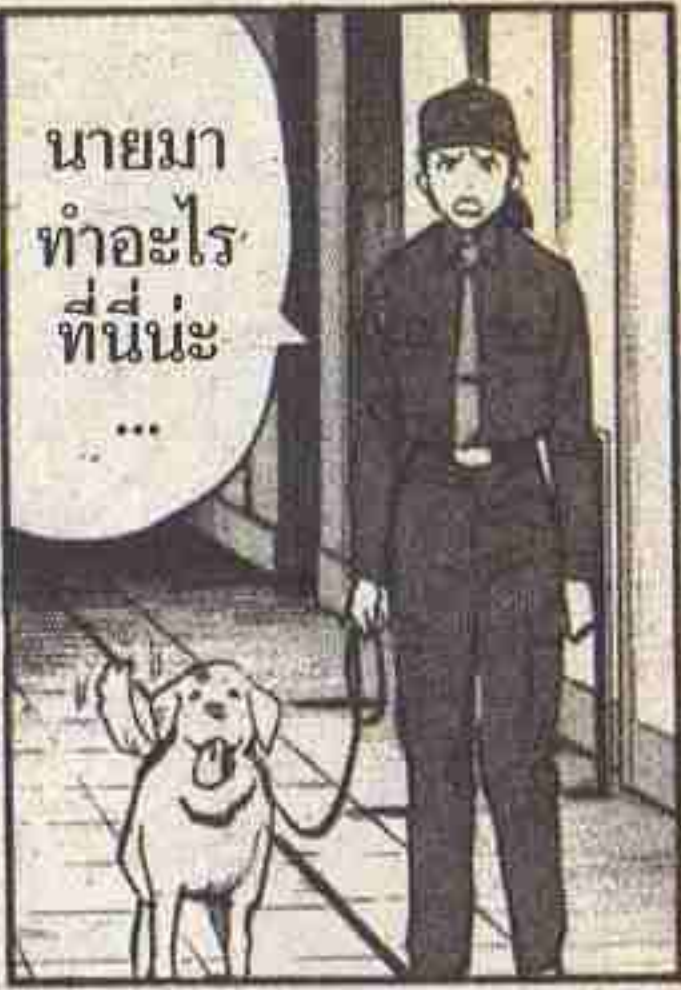
ว่า
ไม่เป็นไร
...

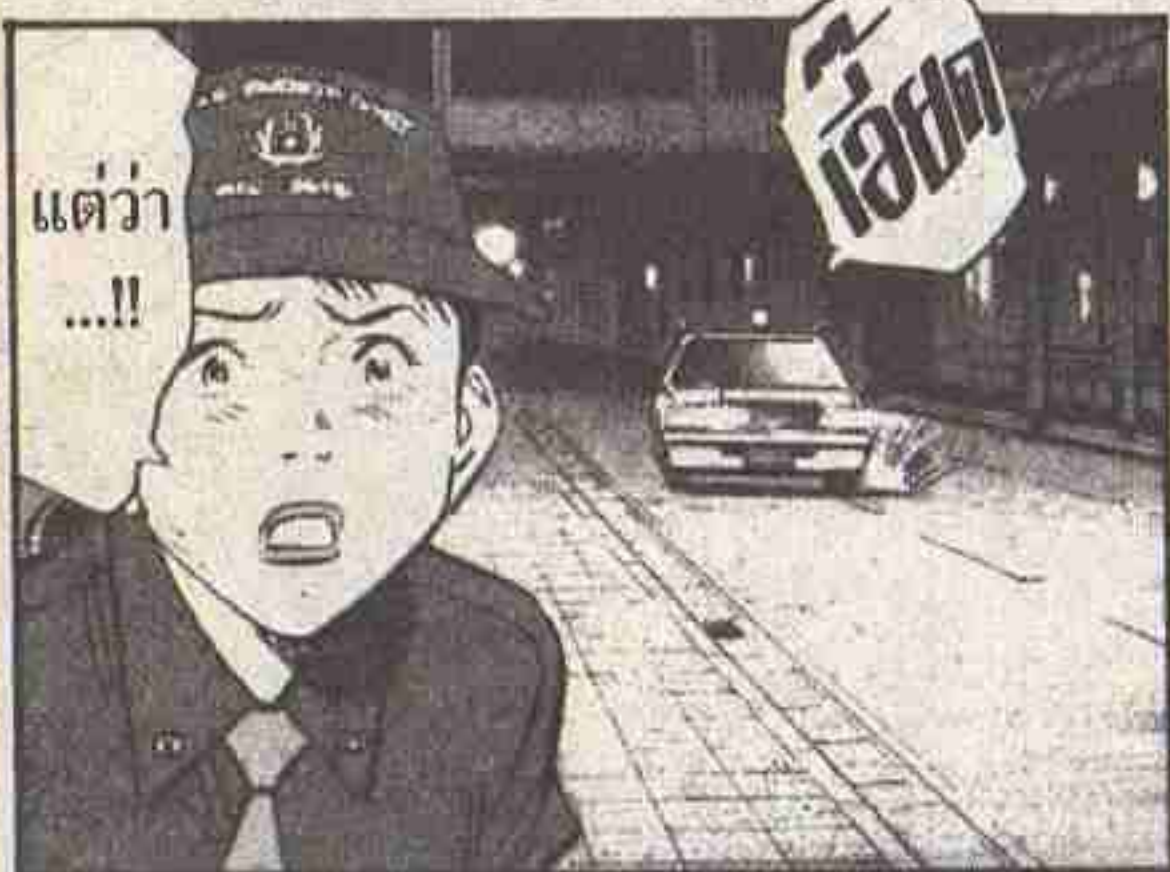
อย่ามัววิตถวด
ยัดยัด
สนามบินแห่งนี้
จวนจะ....

นายมา
ทำอะไร
ที่นี่นะ
...

แต่ว่า
...!!

ฉันควรเป็นฝ่าย
ถามมากกว่า
ว่าเธอมัว
ทำอะไรอยู่!!

ยุดิจิ
...

ระหว่างทาง
ก็โทรฯ มาหา
ตั้งหลายหน
!!

เงินทอง
รอะ?

ไม่ต้อง
!!

คุณรีบหนี
ไปจากที่นี่
ดีกว่า!!

CANINE TEAM

เคนจิ
....?

เพ็ญมีเรื่องยุ่ง ๆ นะ
ไม่ว่างรับโทรศัพท์
หรือจะบอกให้
มีธุระอะไร?

ถามได้
มีธุระอะไร?
ทำให้คนเค้า
เป็นห่วง
แทบตาย....

บ๊ะ...ช่างมันเถอะ
ยังงี้ก็ใจเย็น ๆ
ฟังก่อน!!

นาย
นะแหละ
ใจเย็น ๆ

สนาม
บิน....

สนามบิน
นาริตะ
มีอะไร
เทร่อ

กำลัง
จะระเบิด
....

จ๊ากก
กก
!!

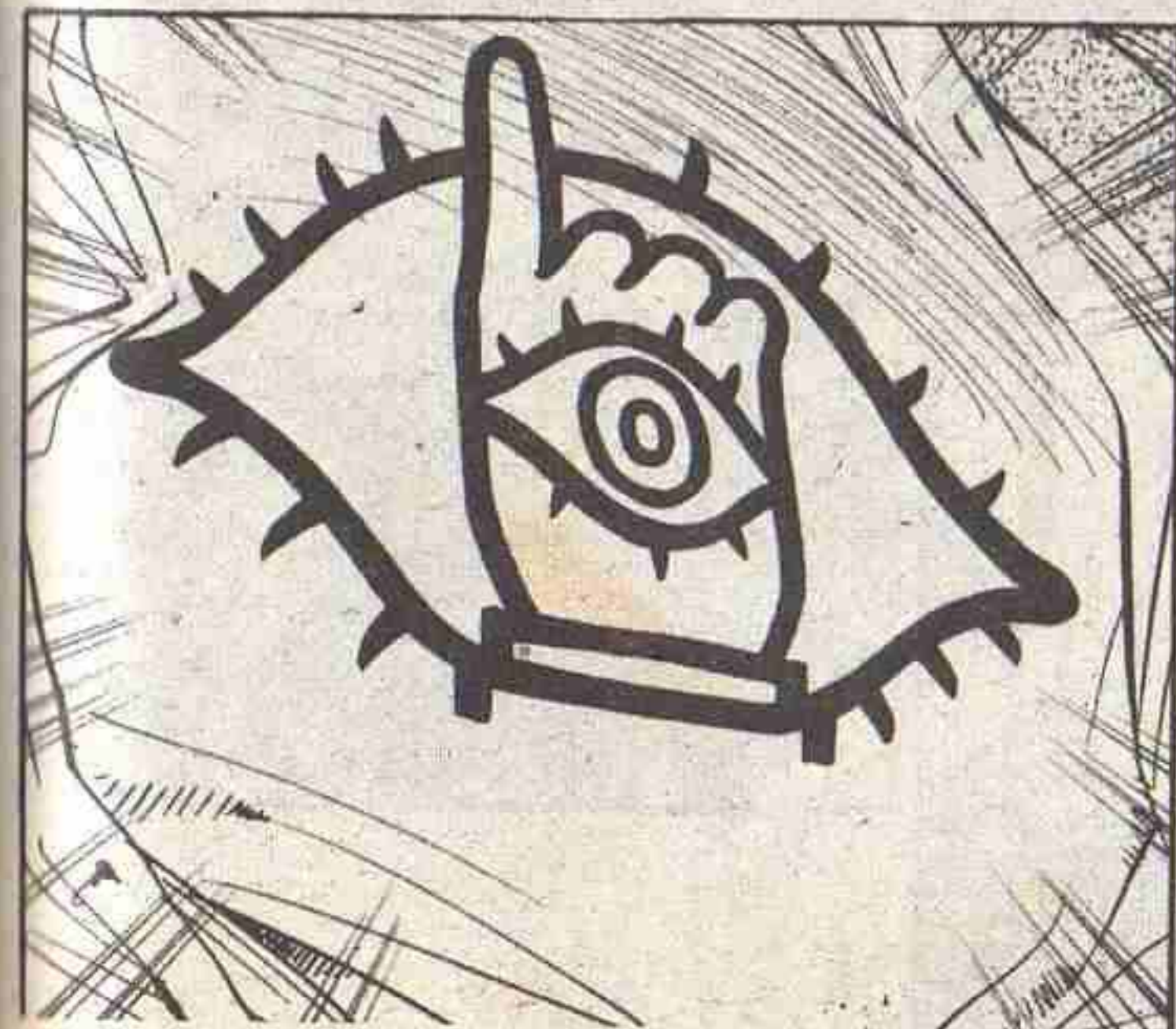
โ้ว
โ้ว

NO!! ไม่ได้!!
ทำอะไรนะ
!!

โอย
ยย
...!!

บลูชรี
หยุดนะ
!!

แซ่
แซ่!!

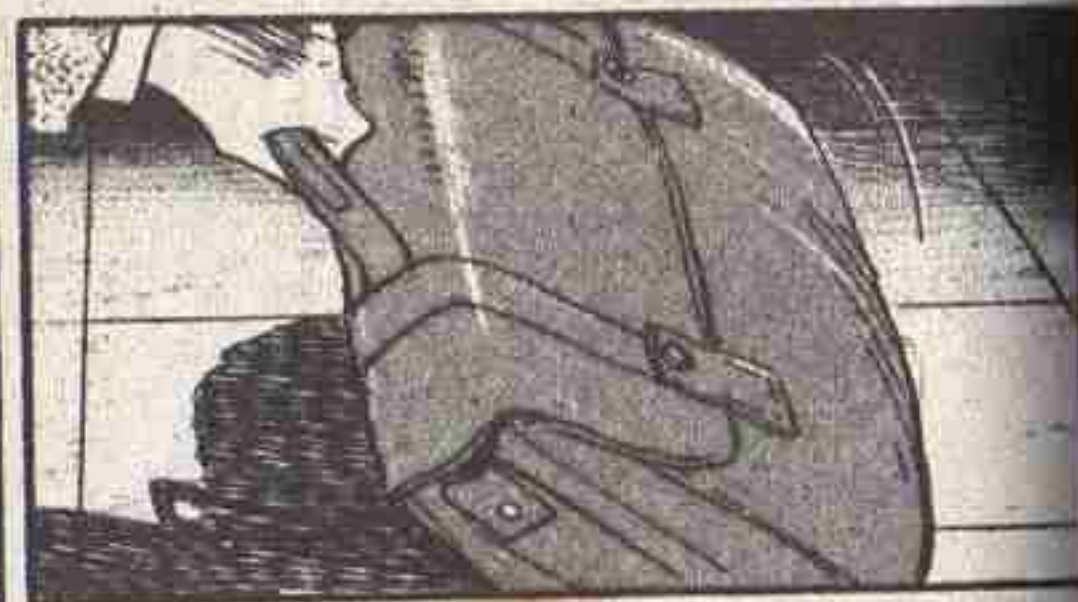

จ๊าก
กก
!!

แจ่ง
แจ่ง

S-T!! S-T!!
บลูชรี!!

เคนจิบอกว่า
ของในนี้คือ
ระเบิด

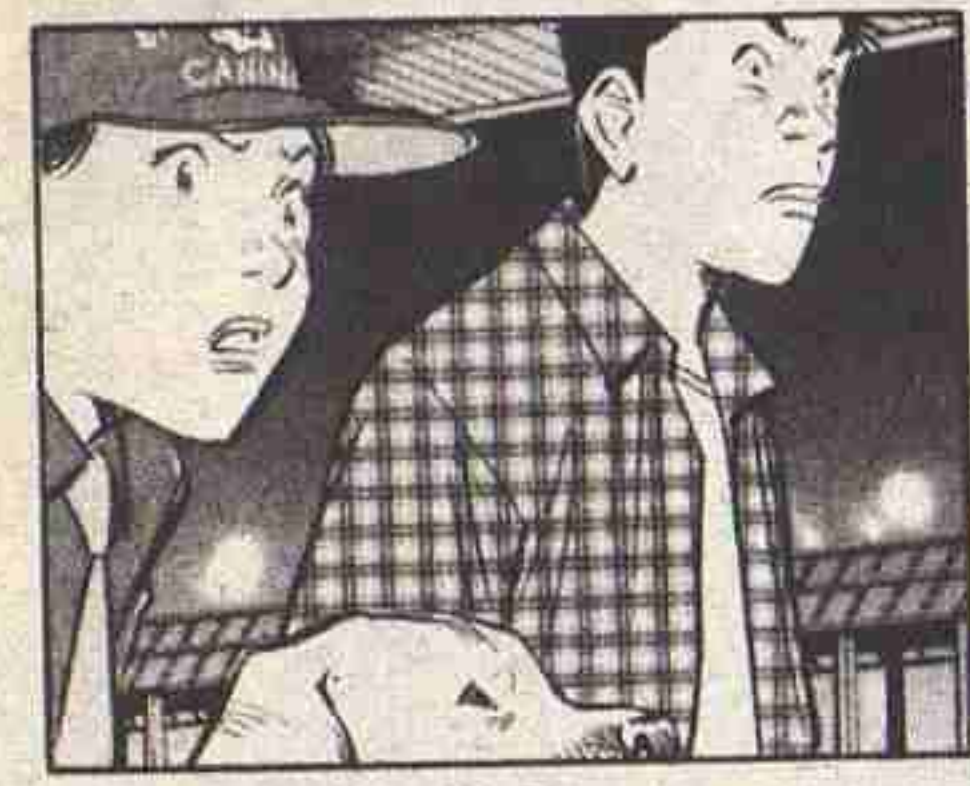
ยูคิจิบอกว่า
เป็นผง
ยาเสพติด
....

ทำไมรู้จักชื่อ
ของเรา....

จริง ๆ แล้ว
ของข้างใน
เป็นอะไร
เอ่ย?

โ๊ะ
อย่าเข้า
มาใกล้
จะดีกว่า

จะบอก
คำตอบให้
ก็ละกัน

แต่ว่า
อย่ารายงาน
ผู้บังคับบัญชา
จะดีกว่า

ยูคิจิ
พูดถูก

สมัยนี้
ไม่ควร
เชื่อใจใคร

แต่ว่า
...

แล้ว
ระเบิดล่ะ
มันอยู่ที่
ไหน?

โ๊ะ
...

ที่ไหน
!!

ที ที ที...
จวนถึง
เวลาแล้ว
ละมั้ง...

ลองนึกดู
ให้ดี ๆ สิ

สมัยนั้น...
ตอนที่
พวกนาย
เป็นเด็ก
...

มีที่นี้
สนามบิน
นาริตะ
รีเปล่า?

อ๊ะ
.....!!

ป๊อปป๊อ

จ๊โยะซัง
จ๊โยะซัง
!!

ไม่มีเวลา
มาดที่วีอะไร
ทั้งนั้น!?

ละ...สนามบิน
ฮาเนดะ.....!!

ฮาเน
ดะ...

เคนจิคง
ที่สำคัญ
กว่านั้น
ก็คือ
....

มัว
เถลไถล
อยู่ในที่
แบบนี้
มันจะดี
เทรหรือ?

.....?

ถ้าไม่รีบ
กลับไป
ที่ร้าน
...

มันจะ
เกิดเรื่อง
เอา
ไม่รู้นะ
...

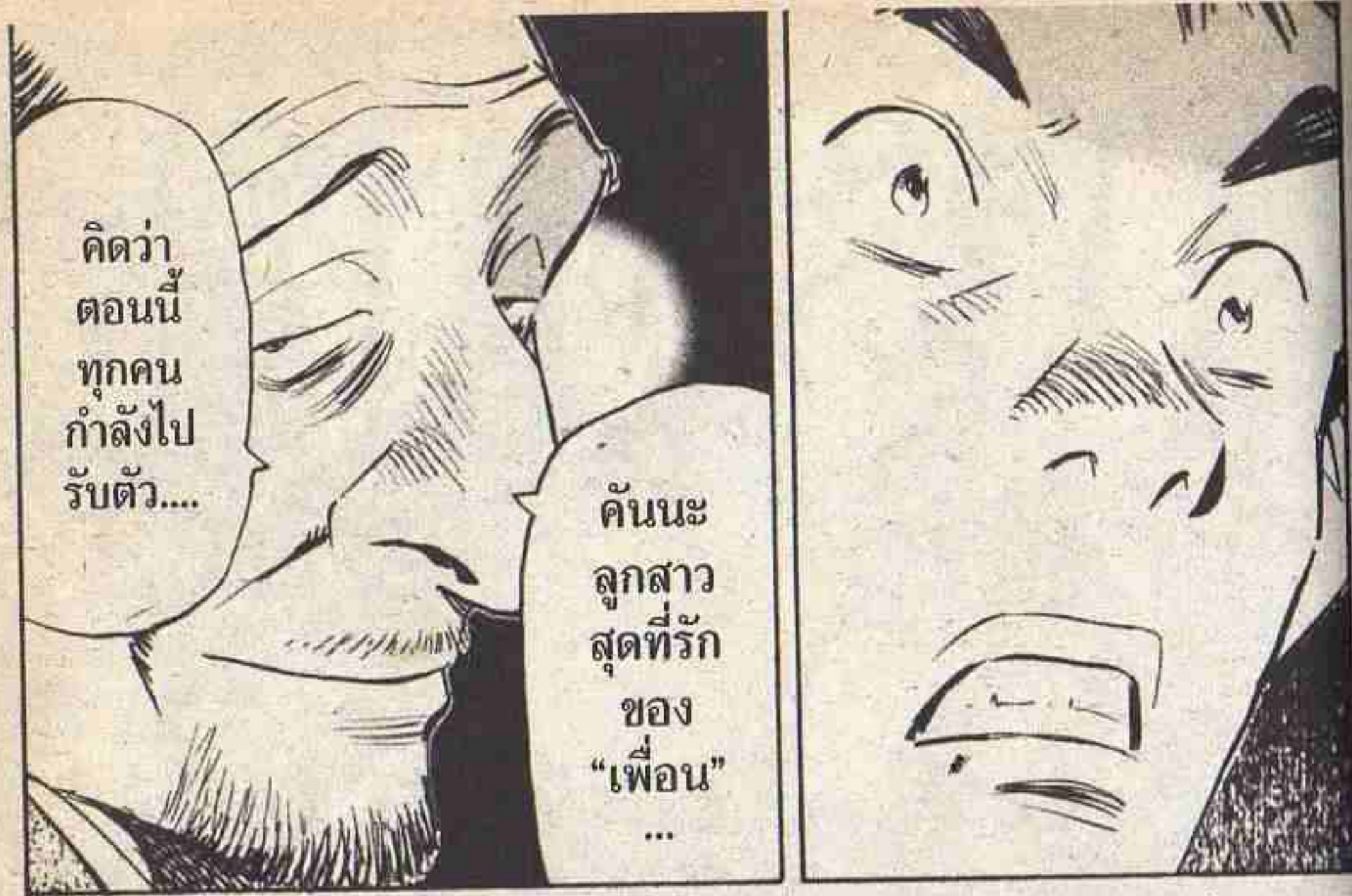

ระ...ร้าน
ของฉัน
...?

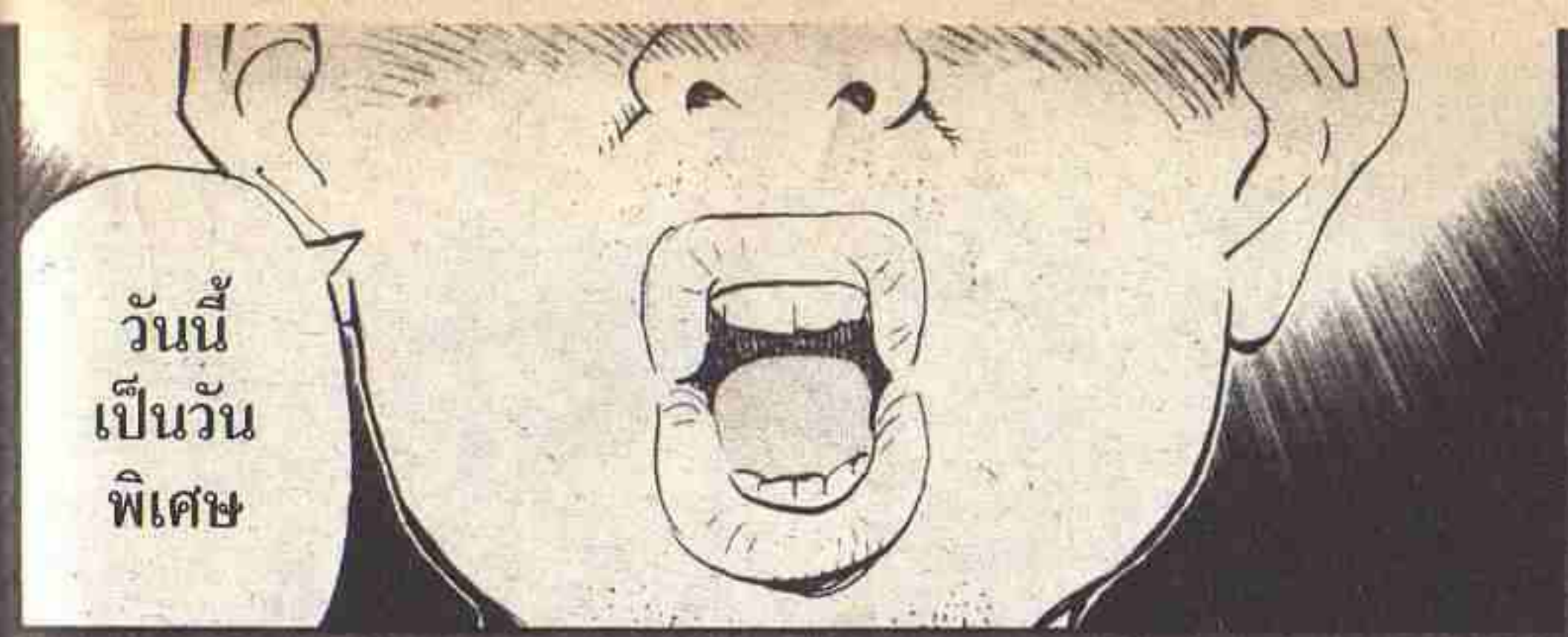
ตะก
ดูข่าวด่วน
ในทีวี
...

อ๊ะ...
อะไรเนี่ย!
ลูกค้า
แน่นเอียด
เลย!!

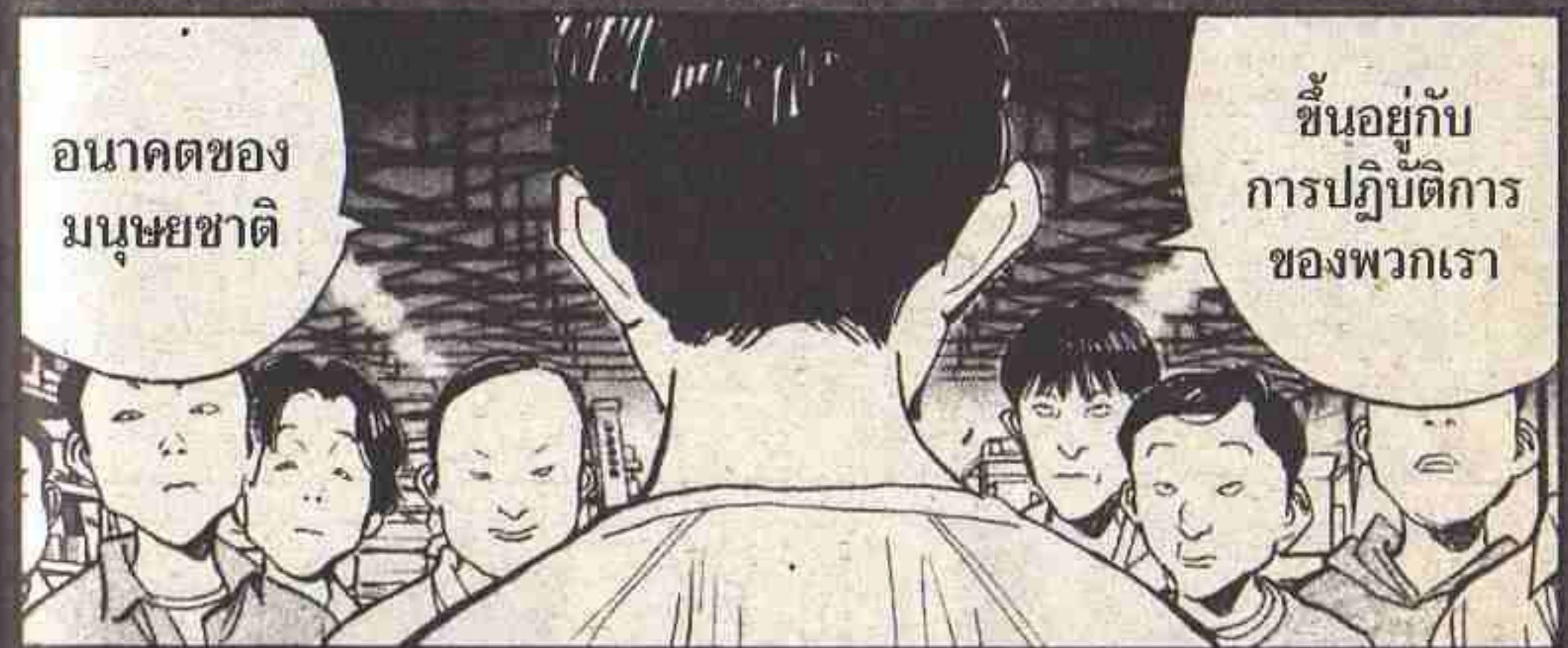

คิดว่า
ตอนนี้
ทุกคน
กำลังไป
รับตัว....

คั่นนะ
ลูกสาว
สุดที่รัก
ของ
“เพื่อน”
...

วันนี้
เป็นวัน
พิเศษ

อนาคตของ
มนุษยชาติ

ขึ้นอยู่กับ
การปฏิบัติการ
ของเรา

ป๊า

ดิ๊กติน
ปานนี้
ทำไม
ลูกค้ำมากัน
เยอะแยะ
...

ลูกชายบ้านนี้
ก็ดิ๊ก
โตดงาน!!

ตอนนี้
“เด็กแห่ง
โชคชะตา”
ถูกกักตัว
อยู่ที่ร้าน
ป๊ศาจ

พวกเรา
ควรนำ
“เด็กแห่ง
โชคชะตา”
...

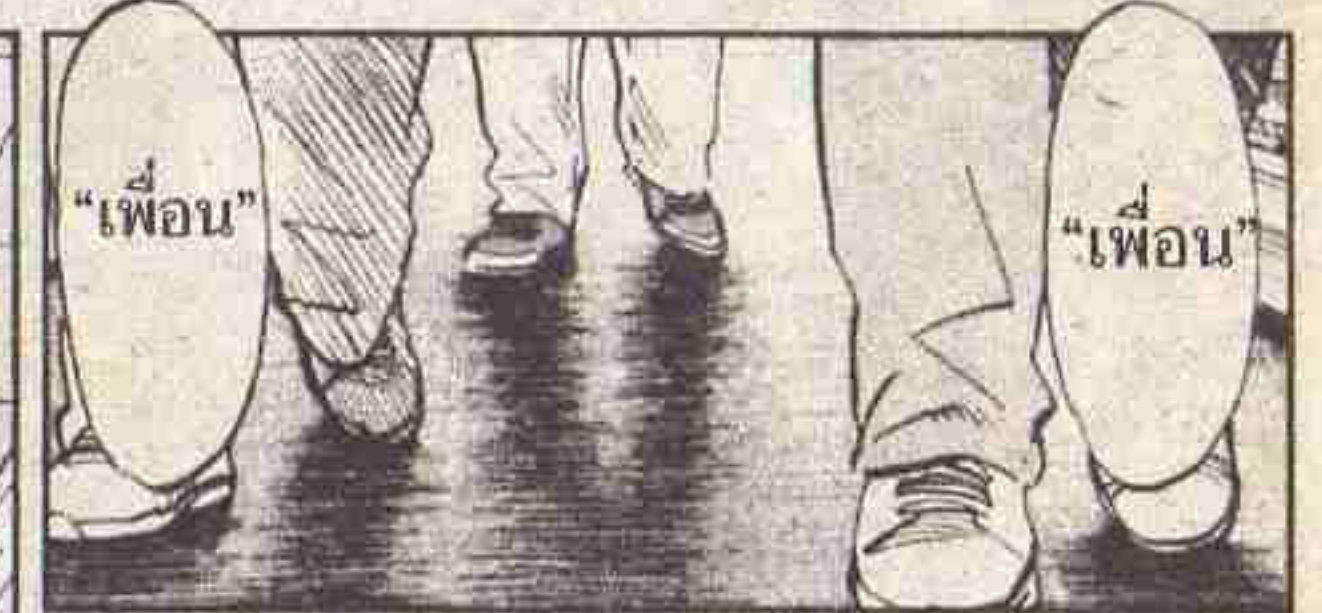
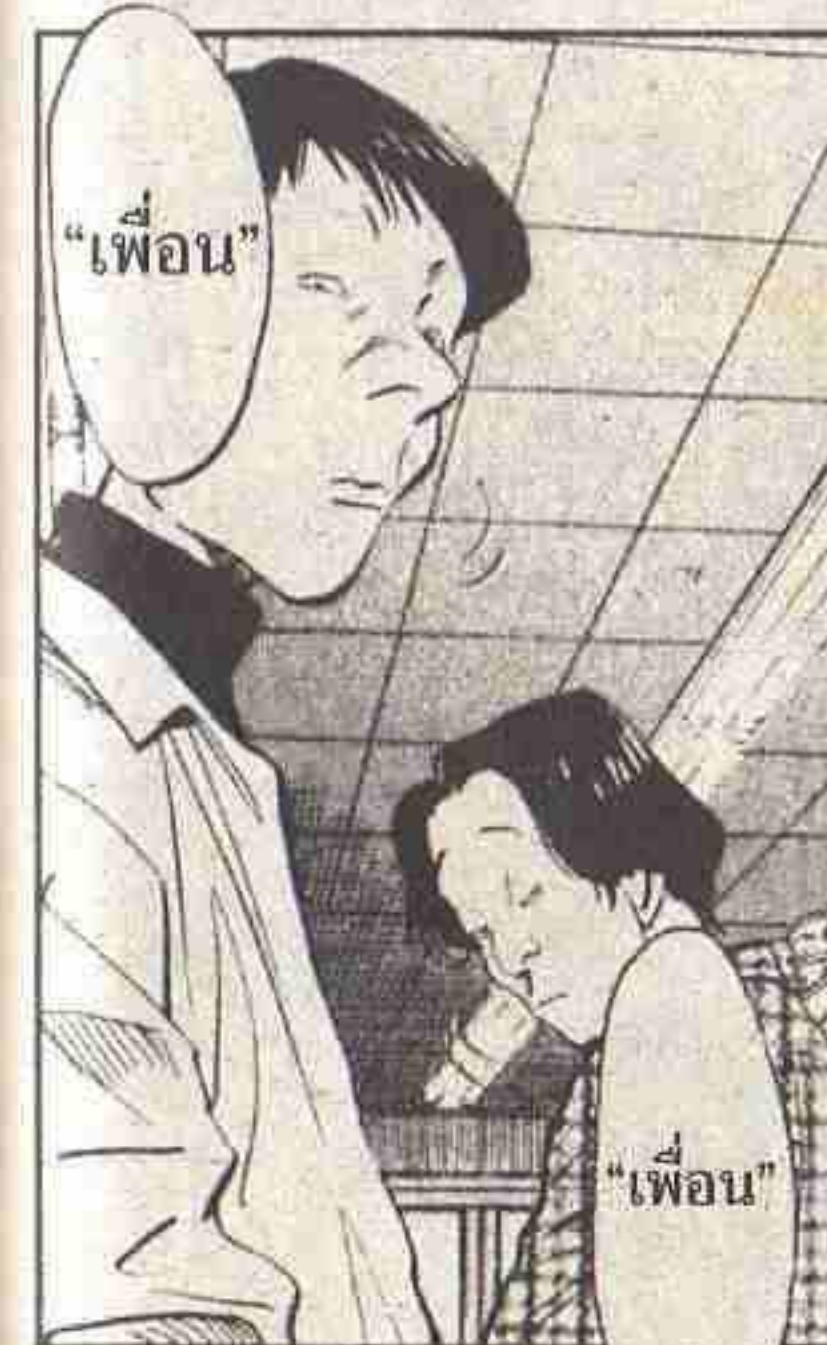
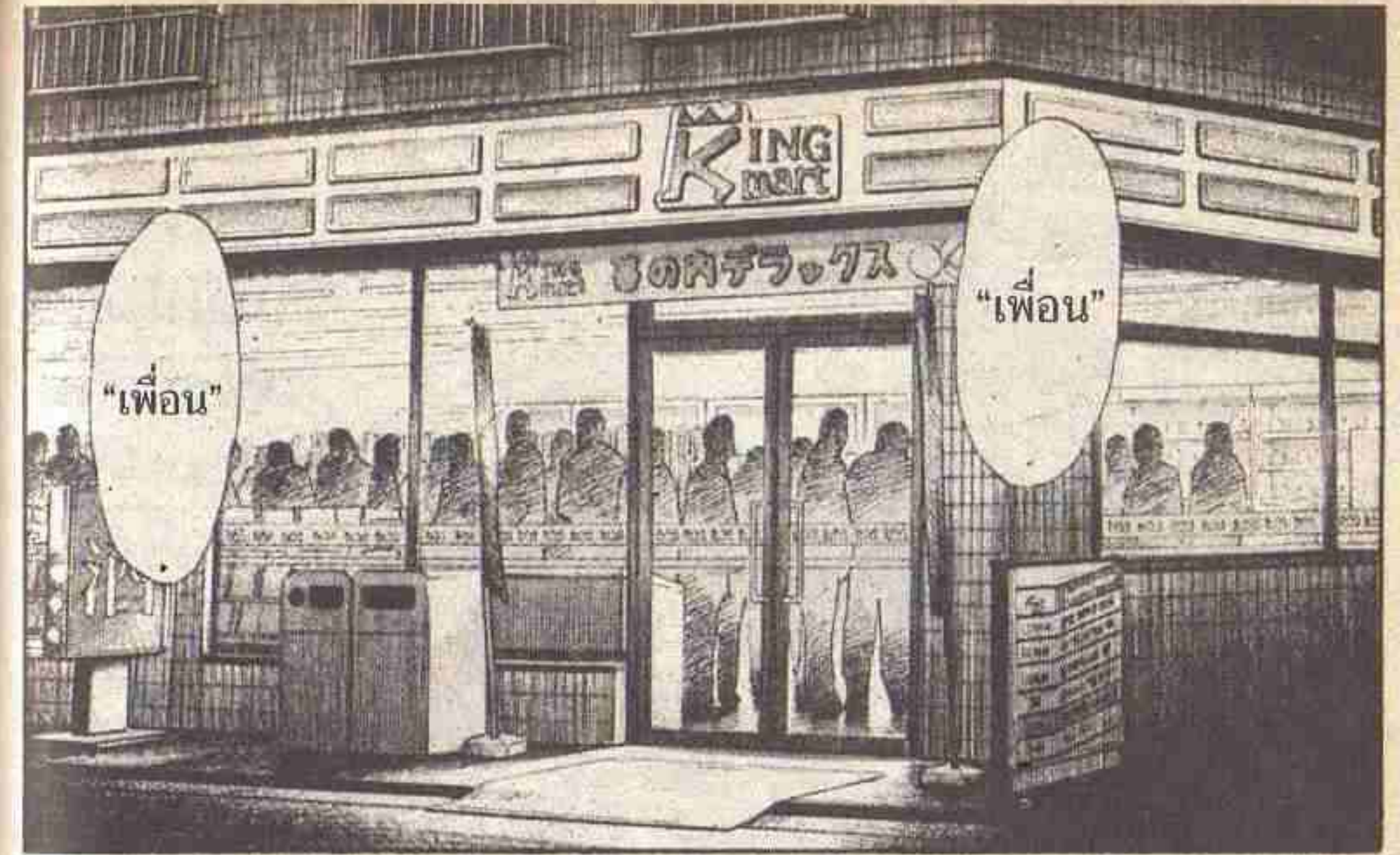
ที่จะช่วย
อนาคตของ
มนุษยชาติ
ด้วยกำลัง
ของเรา

ถ้า
ปล่อยเอาไว้
“เด็กแห่ง
โชคชะตา”
จะกลายเป็น
“ลูกป๊ศาจ”
ไป

นำกลับ
มาสู่
“เพื่อน”

ในที่สุด
ร้านมินิมาร์ท
แห่งนี้ ก็มี
ความเจริญ
รุ่งเรือง
!!

ตอนที่ 9

เด็กแห่งโชคชะตา

จะให้อุ่น
มัคคะ?

ก้า

เรียง
ไม่ได้ก้า
คนหยิบ
ก่อนเรียง
ก้า

เอริกะจัง
เรียงข้าวกล่อง
เสร็จแล้ว ช่วยมา
คิดเงินให้หน่อย!!

ดีจังเนาะ
จิโยะซัง
หลังจากที่
ลำบากมานาน

เออ...หลังจากที่
พ่อเจ้าเคนจิตาย
แล้วศิริโกะ
ทิ้งคั่นนะเอาไว้
แล้วหายตัวไป

ลูกชาย
ก็บ๊อง ๆ
ไม่เอาถ่าน
แต่....

จากนี้ไป
ชีวิตอาจมี
ความสุข
แล้วเนอ
...

ใช่ ๆ อาจได้
แต่งงานใหม่
ก็ได้เนะ!!

เฮ้ย...
อย่าพูด
บ้า ๆ
!!

ฮ่า ฮ่า
ฮ่า!!

เออ
...

คะ สวัสดิ์
คะ!!

ต้องการ
...อะไร
คะ...?

เด็กน่ารัก
ดีนะ

ขอ
อ้อมหน่อย
ได้มั๊ย

มะ...ไม่ได้ค่ะ
รบกวนลูกค้า
ไม่ได้...

เด็ก
น่ารัก
ดีนะ

ขอ
อ้อมหน่อย
ไม่ได้
เทร่อ

ถ้าร้องไห้
ขึ้นมา
จะทำให้คุณ
เดือดร้อน
...

ฮะ...

คุณคะ
ตรงนั้น
ห้ามเข้า

อะ...อะไร
เนี่ย?

ฉันบอกให้
ออกไปจาก
ที่คิดเงินนี้
!!

แค่
แป๊บ
เดียว
เอง

นะ นะ
...

ที่นี่
ไม่ให้ยืม
ห้องนำ
ใช้...

เอ๊ะ?
?

อะไร?
ทำไม?

บอกว่า
ไม่ได้
นี้คุณ....

เฮ้...คุณ
เข้ามาในที่
คิดเงิน
ไม่ได้

บอกว่า
ไม่ได้...
อูบ!!

อีก
!!

อูบ
อูบ
!!

แป๊บเดียว
เอง...

แป๊บเดียว
เอง...

เด็ก
แห่ง
โชค
ชะตา ...

เด็ก
แห่ง
โชค
ชะตา

!!

แ
แ
แ
แ
แ
แ
!!!

ก
...
...

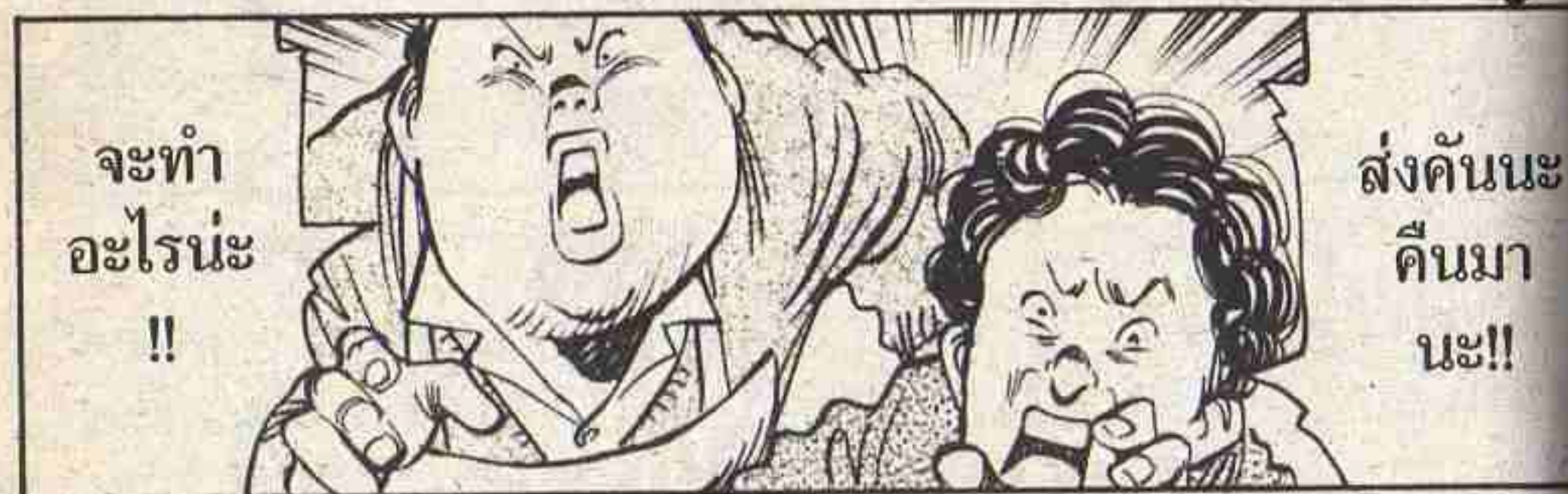

แ
แ
แ
!!!

เย
...

แ
!!

จะ
ทำ
อะ
ไร
นะ
!!

ส่ง
ค
น
นะ
ค
น
มา
นะ
!!

อ
ค
น
นะ
!!

เท
ว
!!

แ
แ
แ
!!

จ
ง
...
...

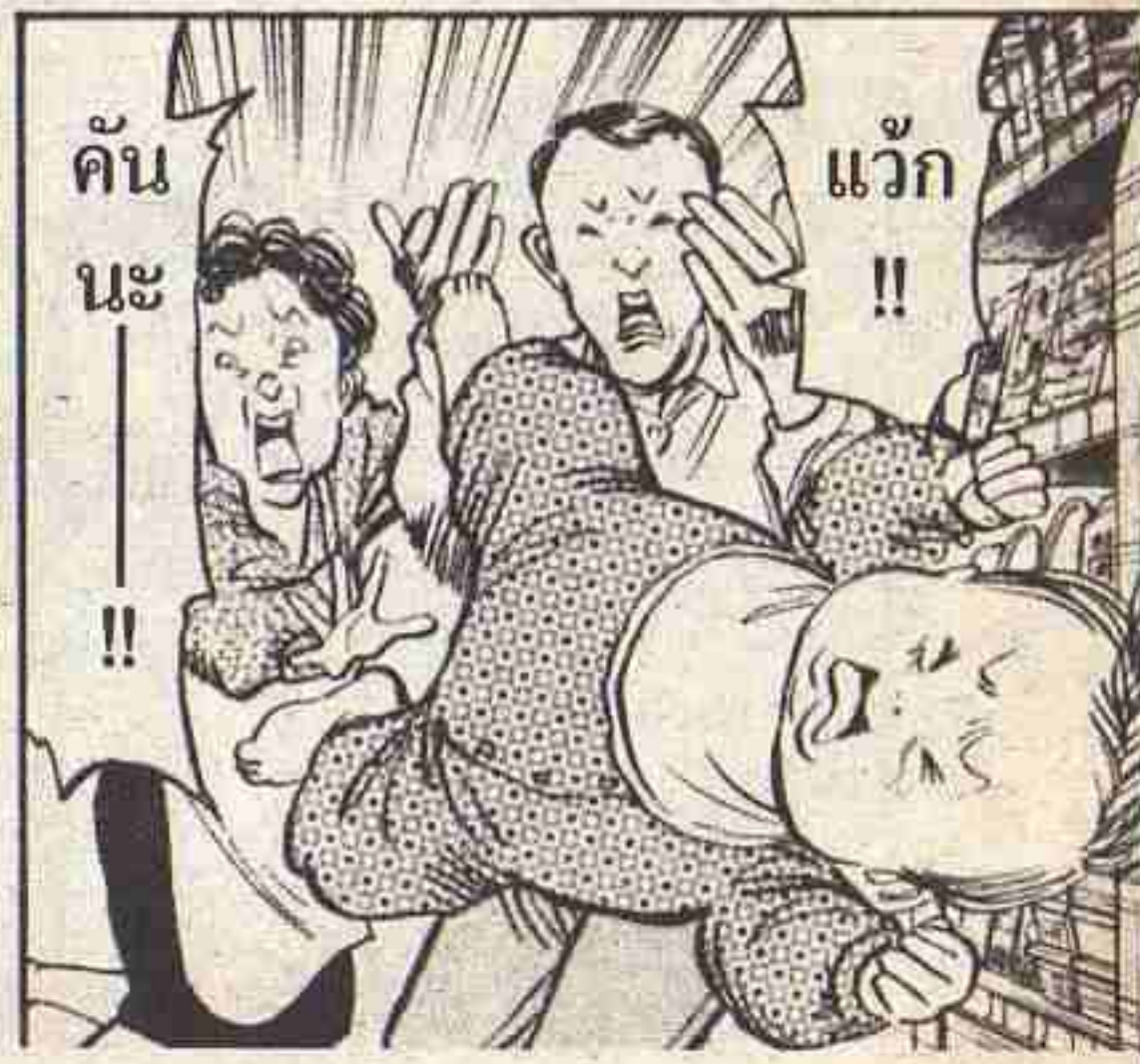
เด็ก
แห่ง
โชค
ชะตา
!!

ฉัน
บอก
ให้
ส่ง
ค
น
มา
!!

ส่ง
ค
น
นะ
ค
น
มา
!!

แ
!!

ค
น
นะ
!!

แ
!!

เอ?

เฮ้ เอริกะจิงหนีไป!!

หา?

แต่ว่าเค้ากำลังร้องไห้

ช่างเหอะน่า อุ่มคั่นนะ วิ่งออกไปข้างนอก!!

ยากส์ ยากส์

แแง แแง!!

แต่ว่าเอริกะวิ่งเข้าหนีไม่ทันหรอก

เร็วเข้าซี!!

เด็กแห่งโชคชะตา!!

จากกกกก

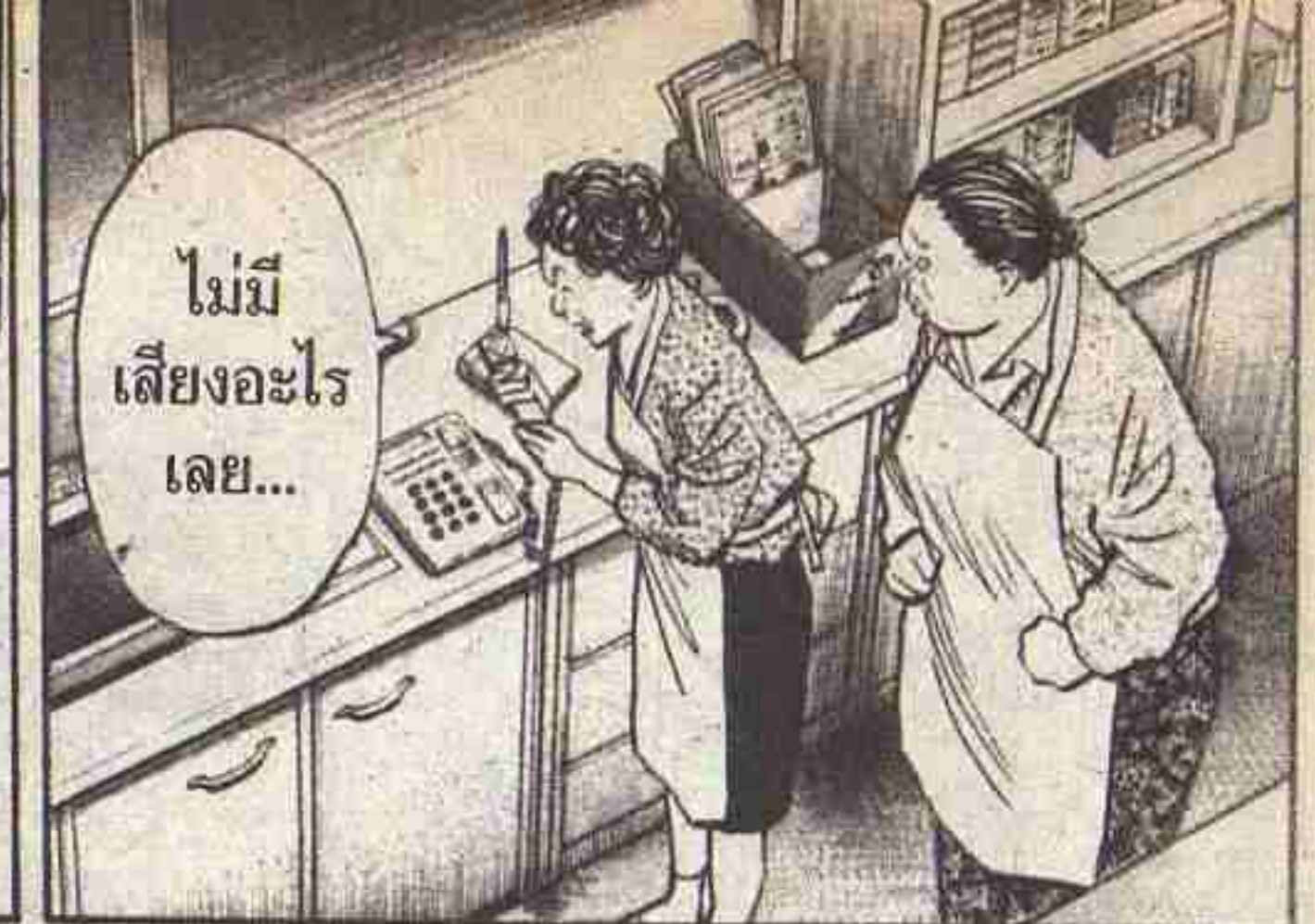

โทรเรียกตำรวจ!!

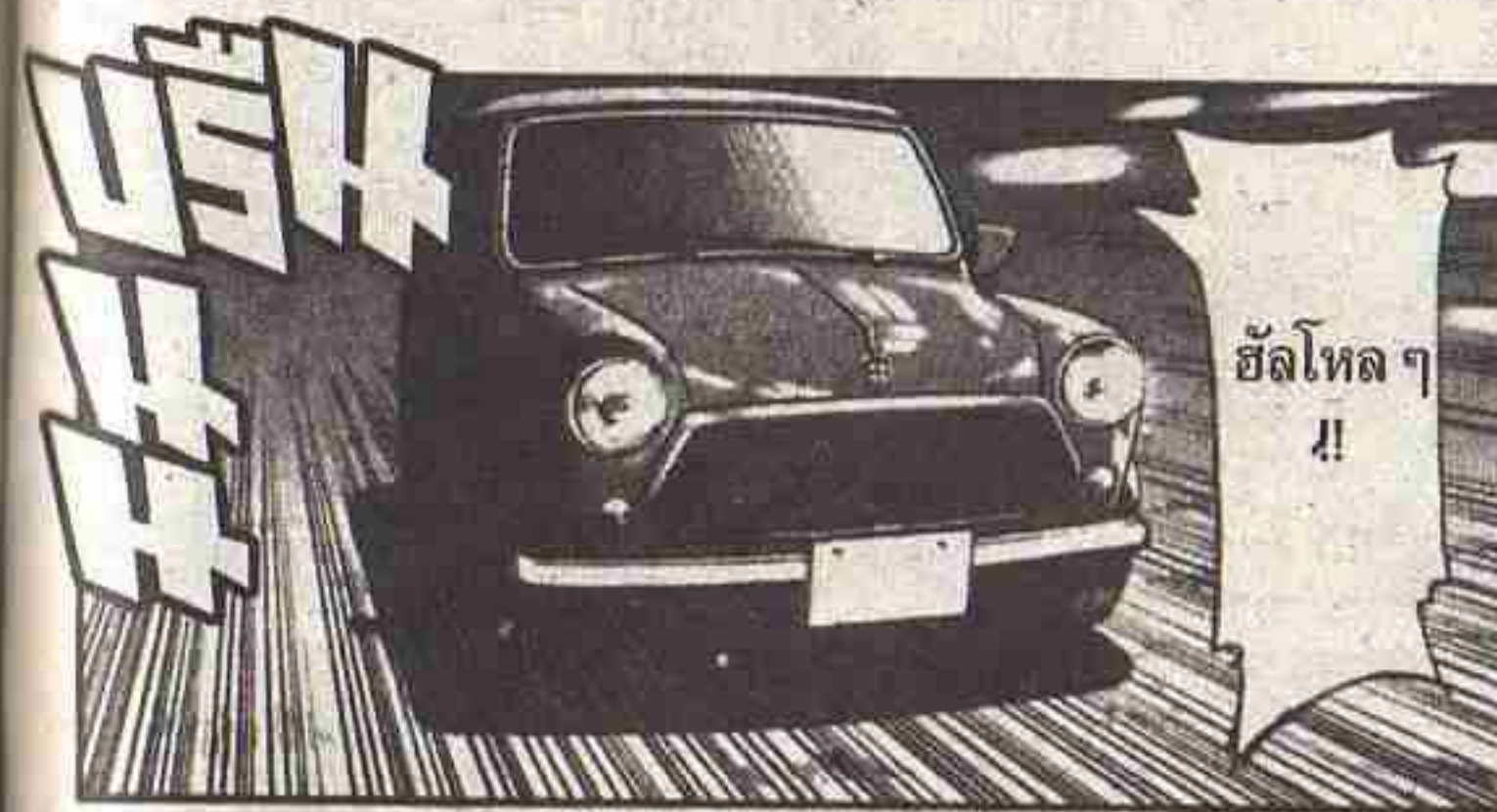
เด็กแห่งโชคชะตา!!

ฮัลโหล!! ฮัลโหล!!

ไม่มีเสียงอะไรเลย...

ฮัลโหล!!

เกิดอะไรขึ้นที่ร้านของฉัน...!?

คั่นนะ...

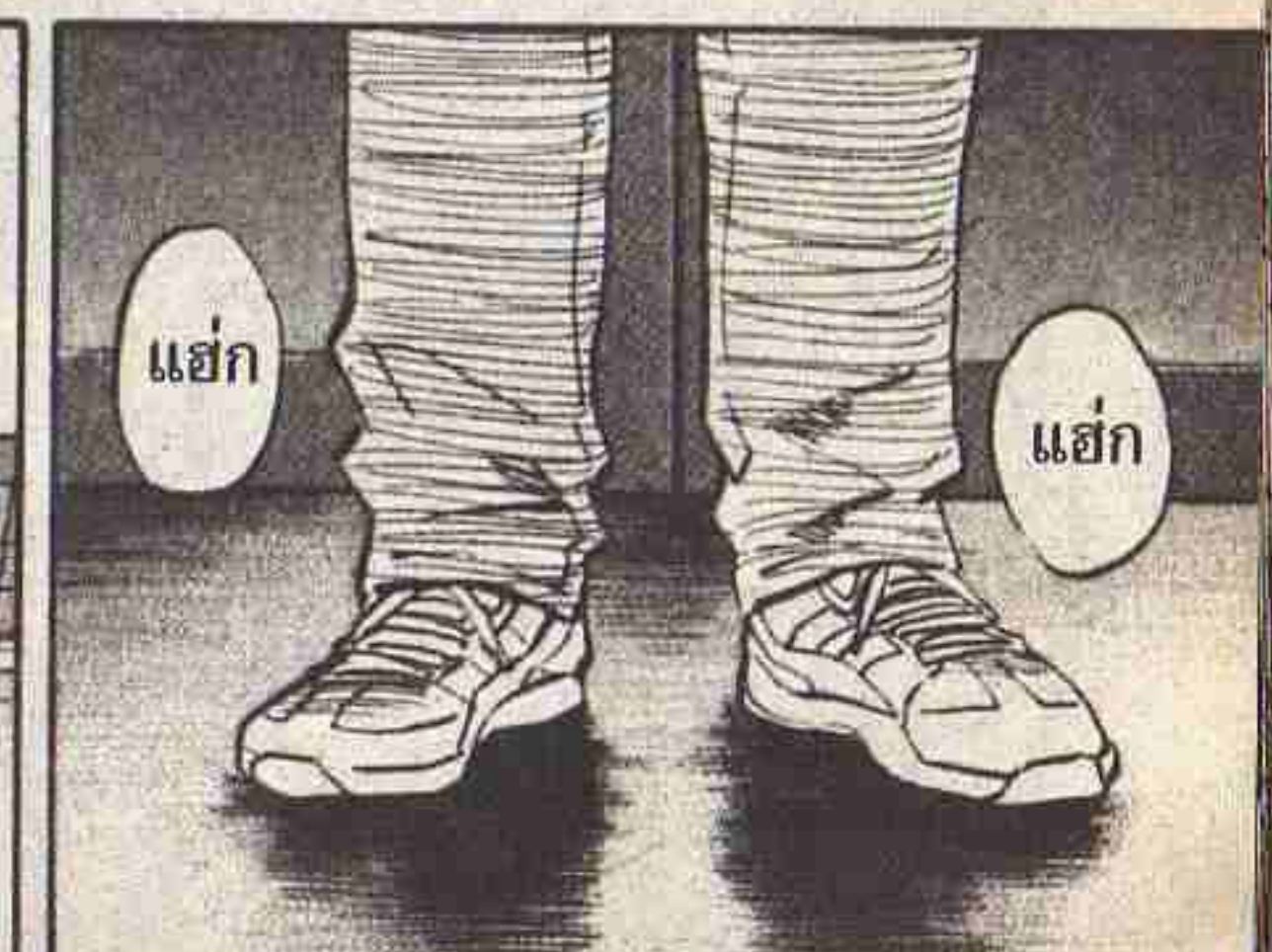
ติดต่อไม่ได้!!

สงสัยสายโทรศัพท์ถูกตัด...?

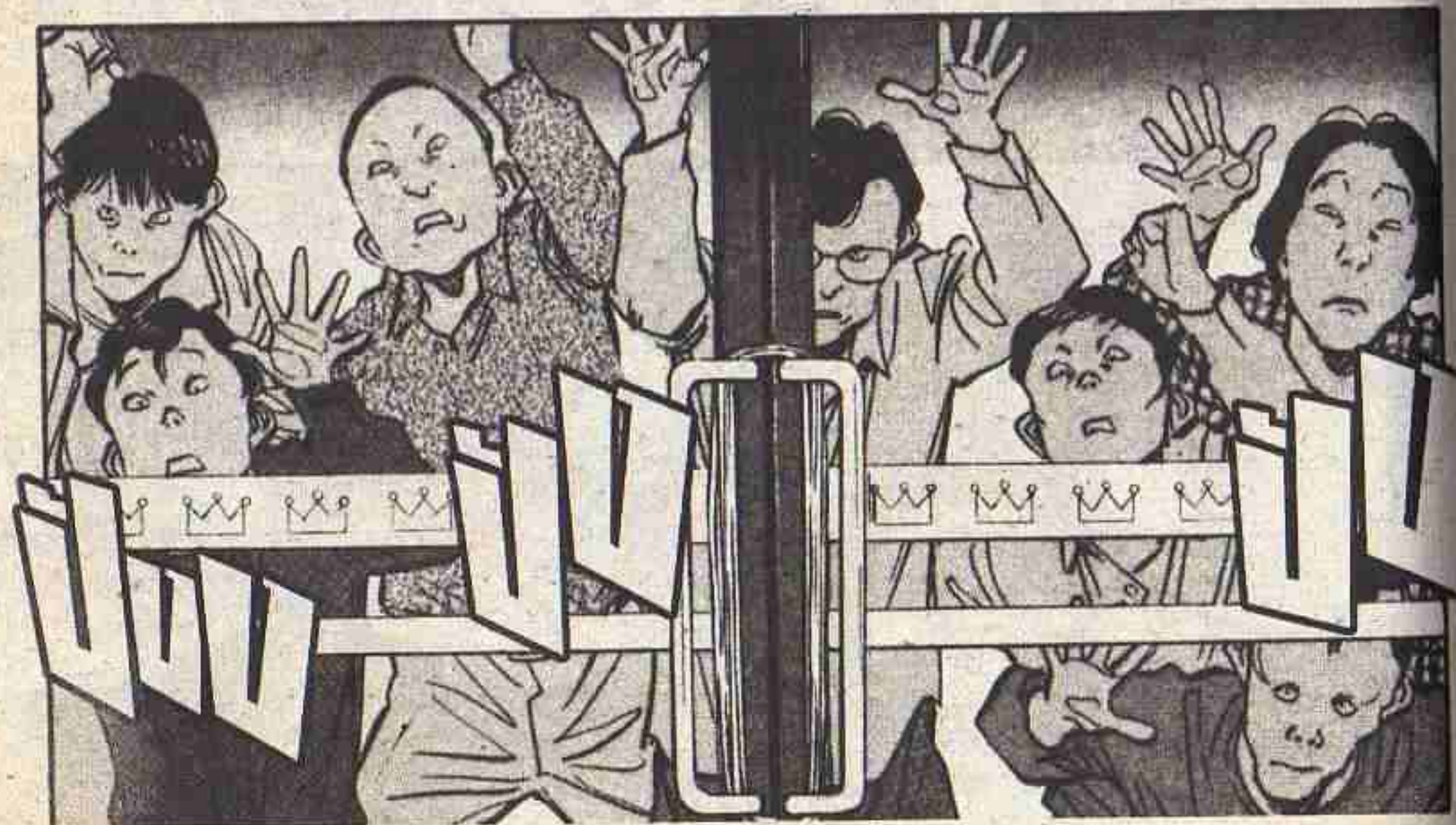
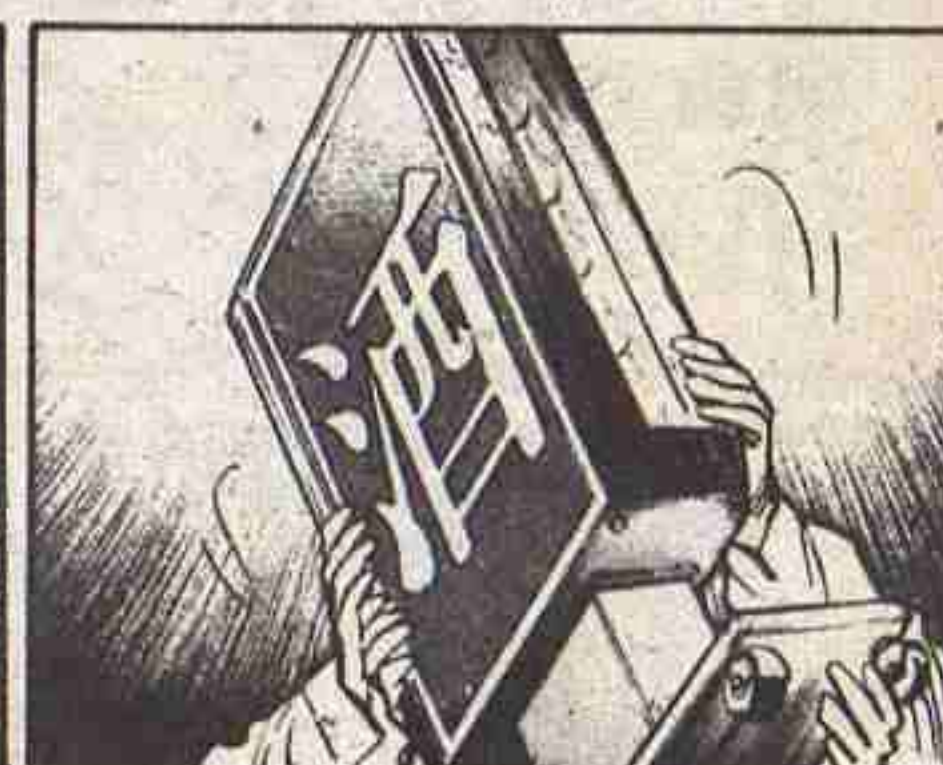
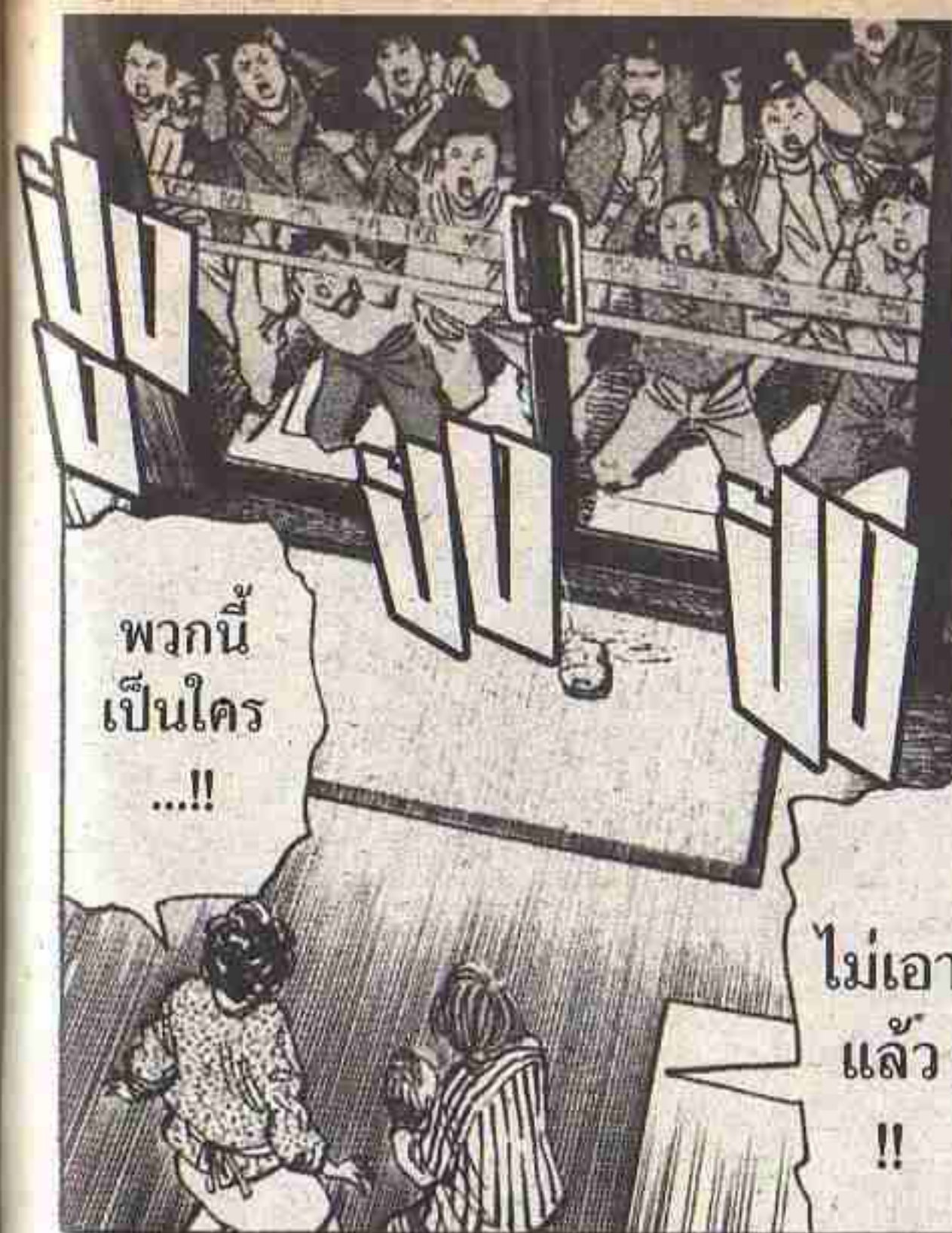
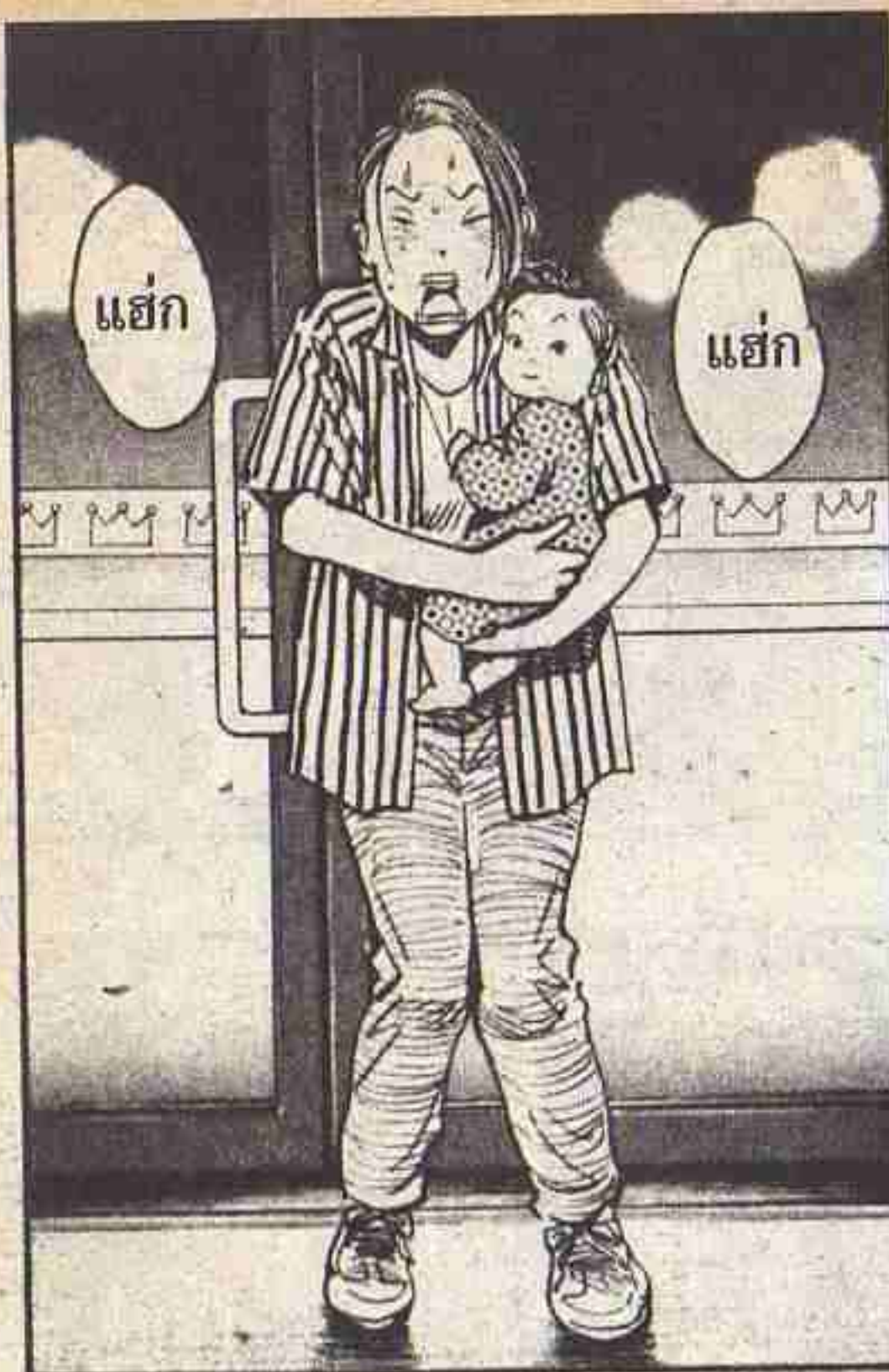
ฮ๊ะ...

กลับมาทำไม!!

แฮ้ก

แฮ้ก

เด็ก
แห่งโชค
ชะตา
...

เด็ก
แห่งโชค
ชะตา
...

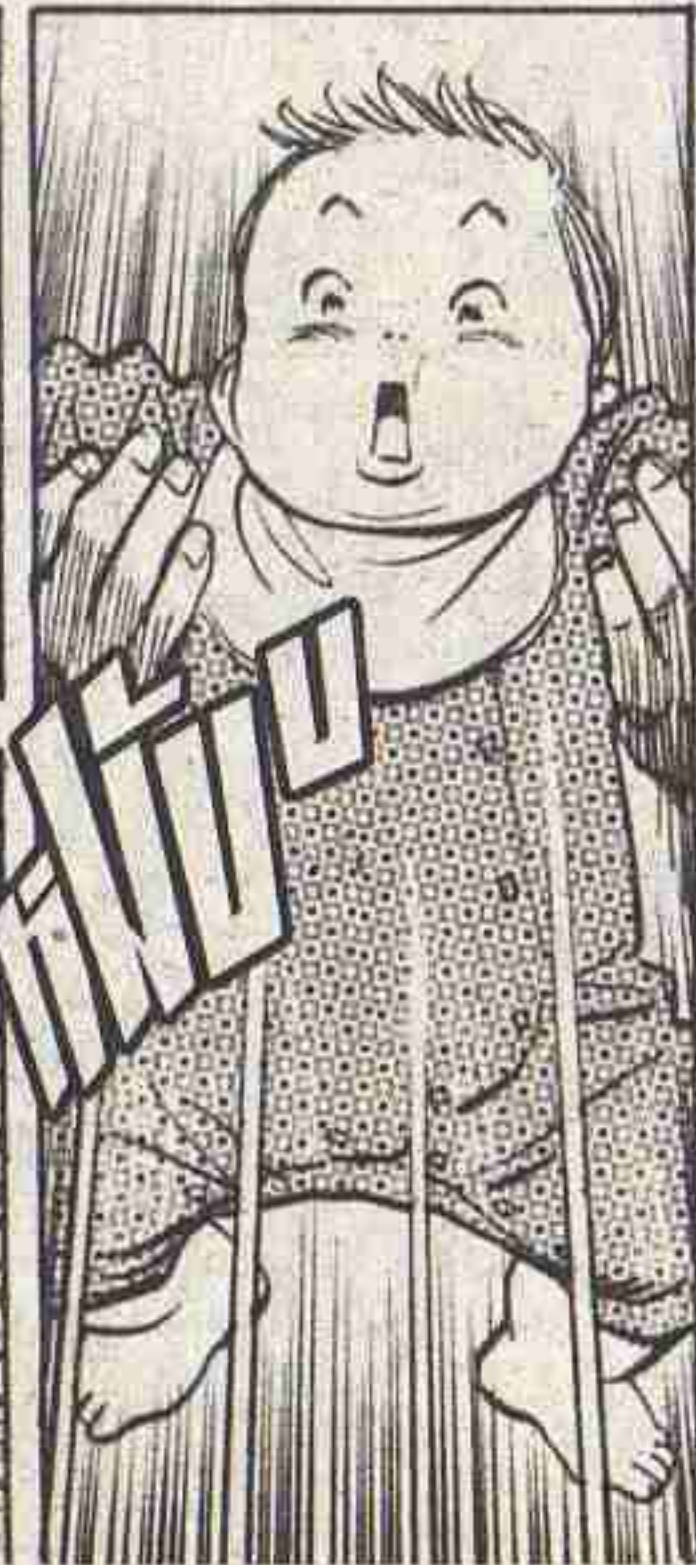
เด็ก
แห่งโชค
ชะตา
...

กรีด
ดด
ดด
!!

กรีด
!!

คั้น
นะ
!!

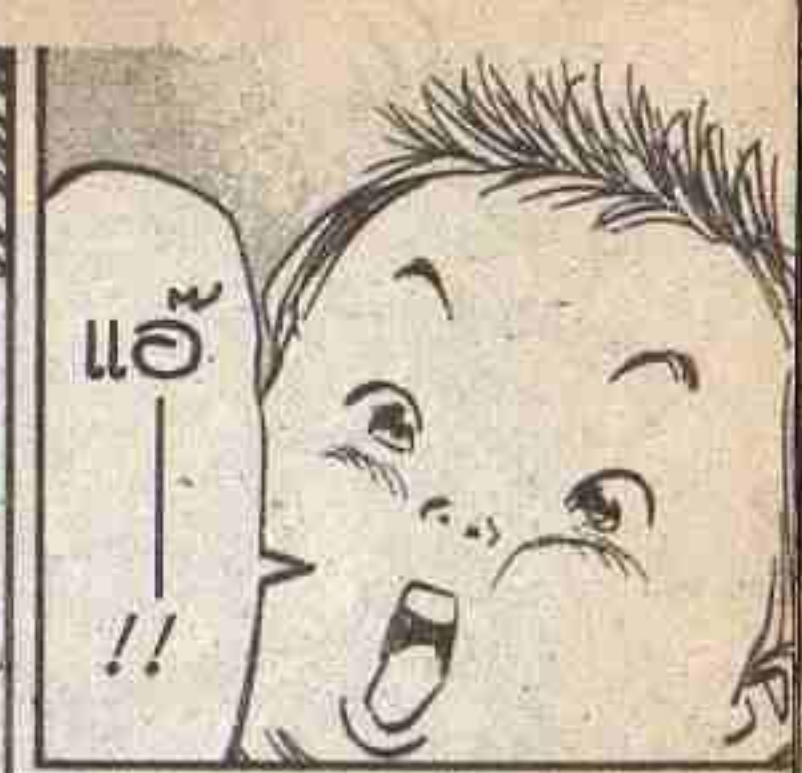
ฮะ
...

คั้น
นะ
!!

ใครแต่ต้อง
คั้นนะ
ฉันจะ
ไม่ยกโทษให้
!!

แอ
!!

เคน
จิ!!

ฮึบ
ฮึบ
!!

เด็ก
แห่ง
โชค
ชะตา
...

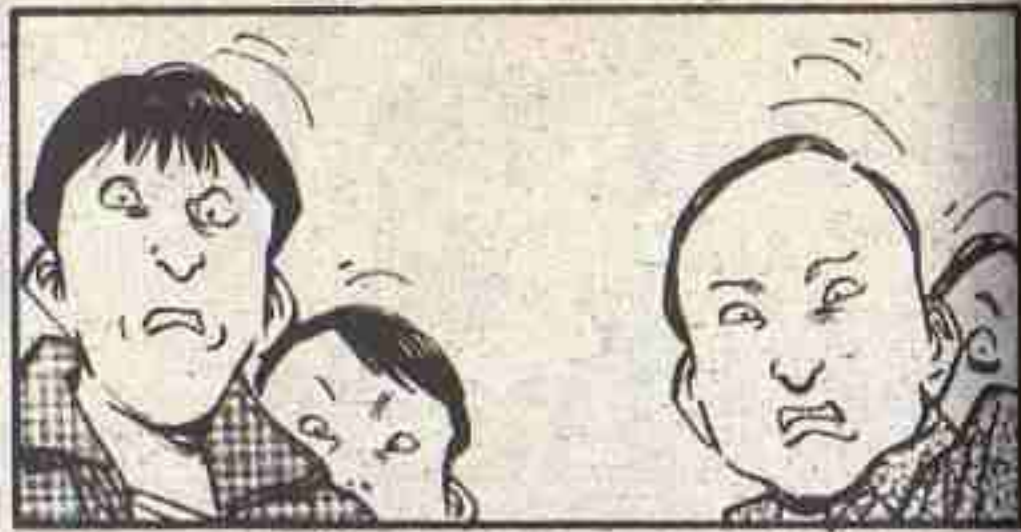
เด็ก
แห่ง
โชค
ชะตา
...

!!

ขอบอกไว้ก่อนนะ
หมาตัวนี้ดุร้ายมาก !!

พวกคุณบ้ารึบหนึ่ไปก่อนค๊ะ!!

ว้ายยย!!

ใครรับผิดชอบ

ใครรับผิดชอบ

เอาละวันนี้
กัดได้ตามใจชอบเลย
บลูชรี!!

เซ็งเซ็ง

ลื้ม
เหลว ...

ลื้ม
เหลว ...

ลื้ม
เหลว ...

ใคร...
ใครรับผิดชอบ
ทั่วหน้า...

!!

?

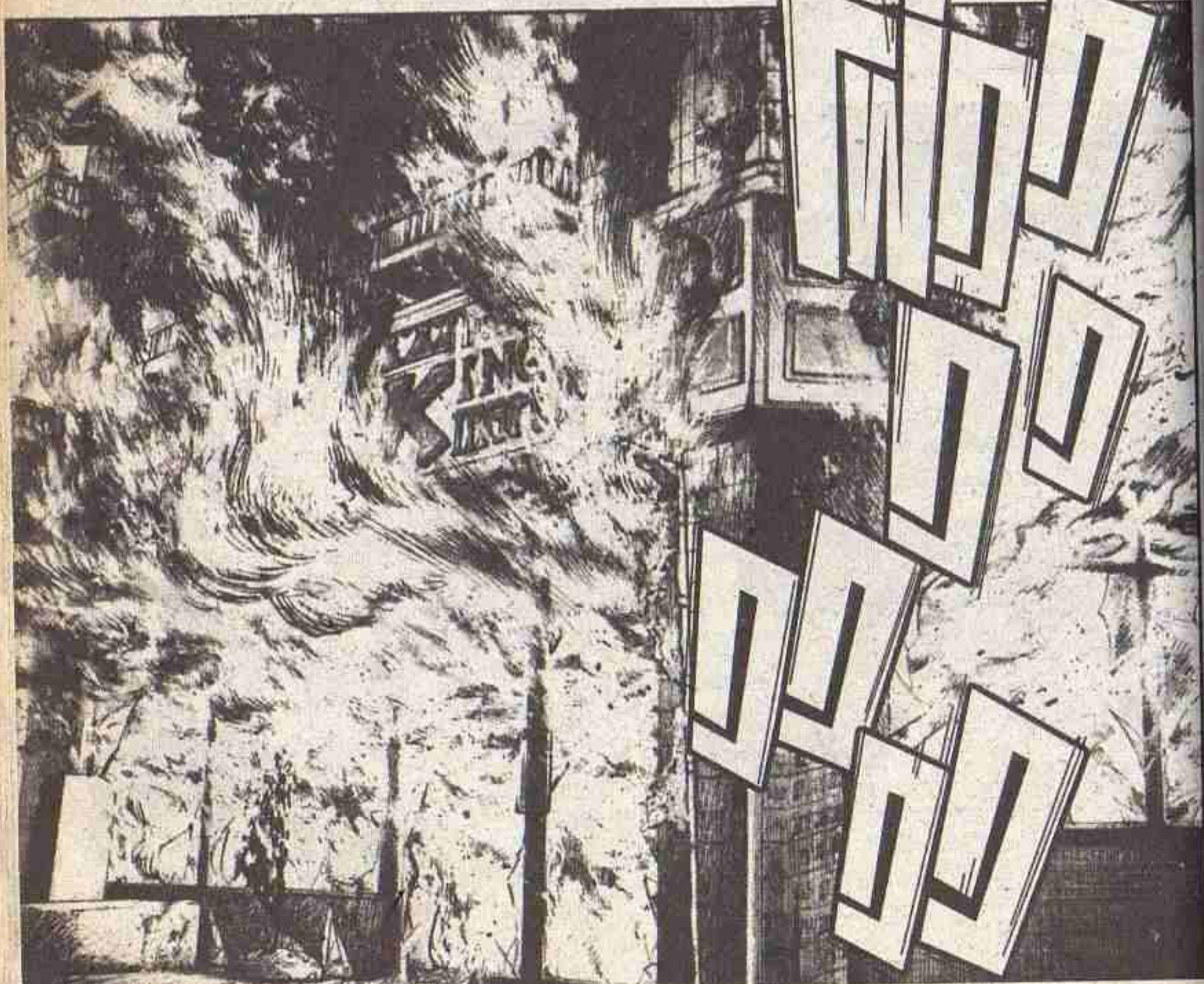
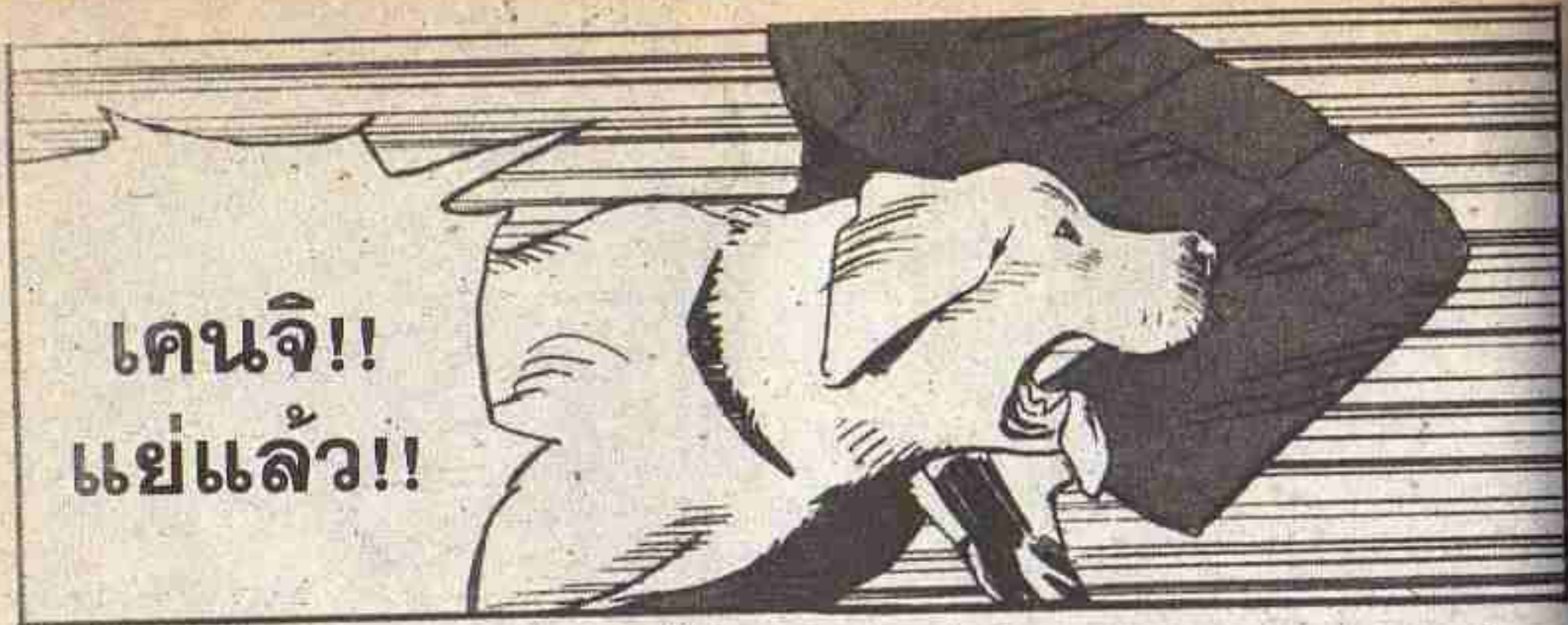

ว้าก !!

พวกเรา
เป็น
เพื่อนกัน
ไม่ใช่
เหรอ?

เพราะ
สนามบินนานาชาติ
โดนวางระเบิด
ก่อวินาศกรรม
ยังใช้การไม่ได้

อ้อ...
ก็เลยต้อง
เลื่อน....

คุณโอทาเคะ
จึงมาช่วยเหลือและมา
ร่วมการเปิดร้านของผมได้

ใช่แล้ว ความปรารถนา
ของผมคือการทำให้
ร้านคิงมาร์ทฝั่งรากลิค
ลงไปที่ย่านนี้ให้ได้
...

คุณ
ยามานะ
!!

ช่วยทำให้
แสงของ
ร้านคิงมาร์ท
ในย่านนี้
ส่องสว่าง
ต่อไปด้วย!!

ครับ
!!

แต่อย่าให้ส่องสว่าง
เพราะไฟไหม้
ก็แล้วกัน!!

ผู้จัดการ
ร้าน
สาขาที่ 3
ตรงนั้น
...

ตอนนี้ไม่รู้
เป็นยังไง....
ตั้งแต่เกิดไฟไหม้
ครั้งใหญ่ขึ้น
ก็ผ่านมา
3 อาทิตย์แล้ว

ครับ
...

ได้ยินว่า
หายตัวไป
เพราะโดน
ตามทวงหนี้...

ผู้จัดการร้าน
บอกว่า
ถูกอันธพาล
หลายคน
รุมเล่นงาน...

หนึ่ง
ในจำนวนนั้น
ราตน้ำมัน
ใส่ตัวเอง
ไฟก็เลยไหม้
แต่ว่า...

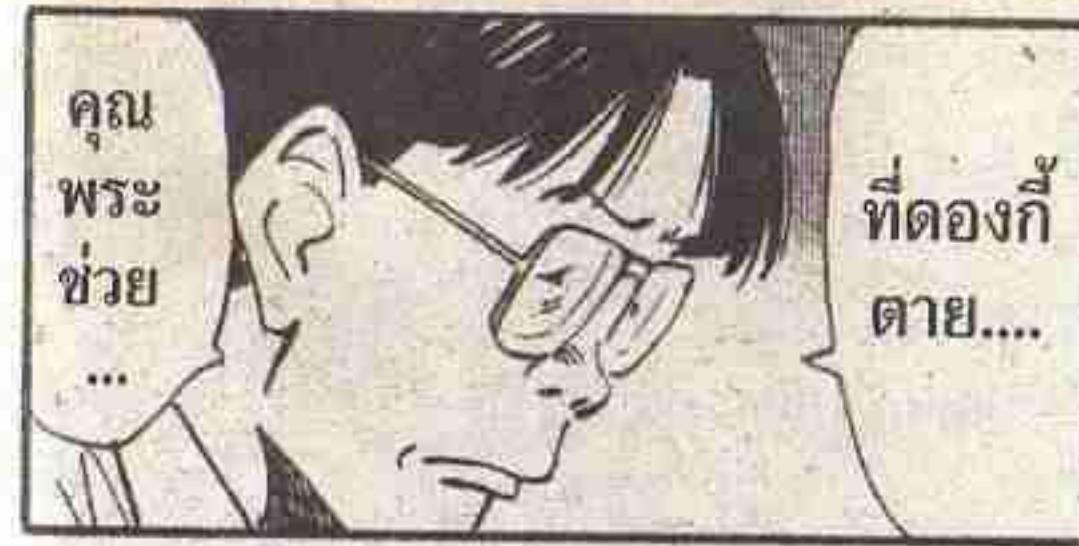
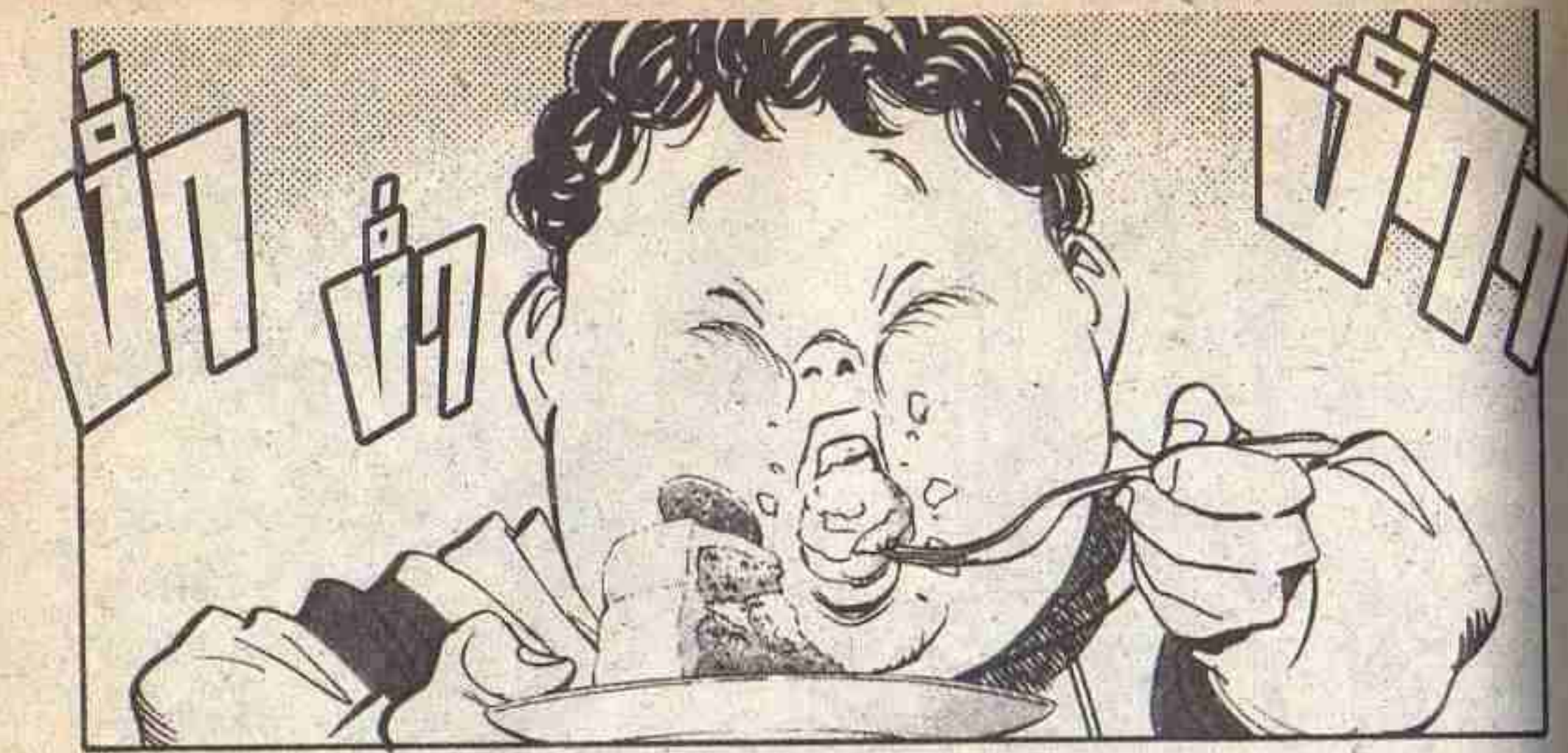
ทั้งตำรวจ
ทั้งเจ้าหน้าที่
ดับเพลิง
ก็ไม่เจอตพ
...

เรื่องที่
ผู้จัดการร้านพูด...
เป็นความจริง
แค่ไหนก็ไม่รู้...

ตอนที่ 10

หลังจากนั้น...

คุณ
พระ
ช่วย
...

ที่ต้องก็
ตาย....

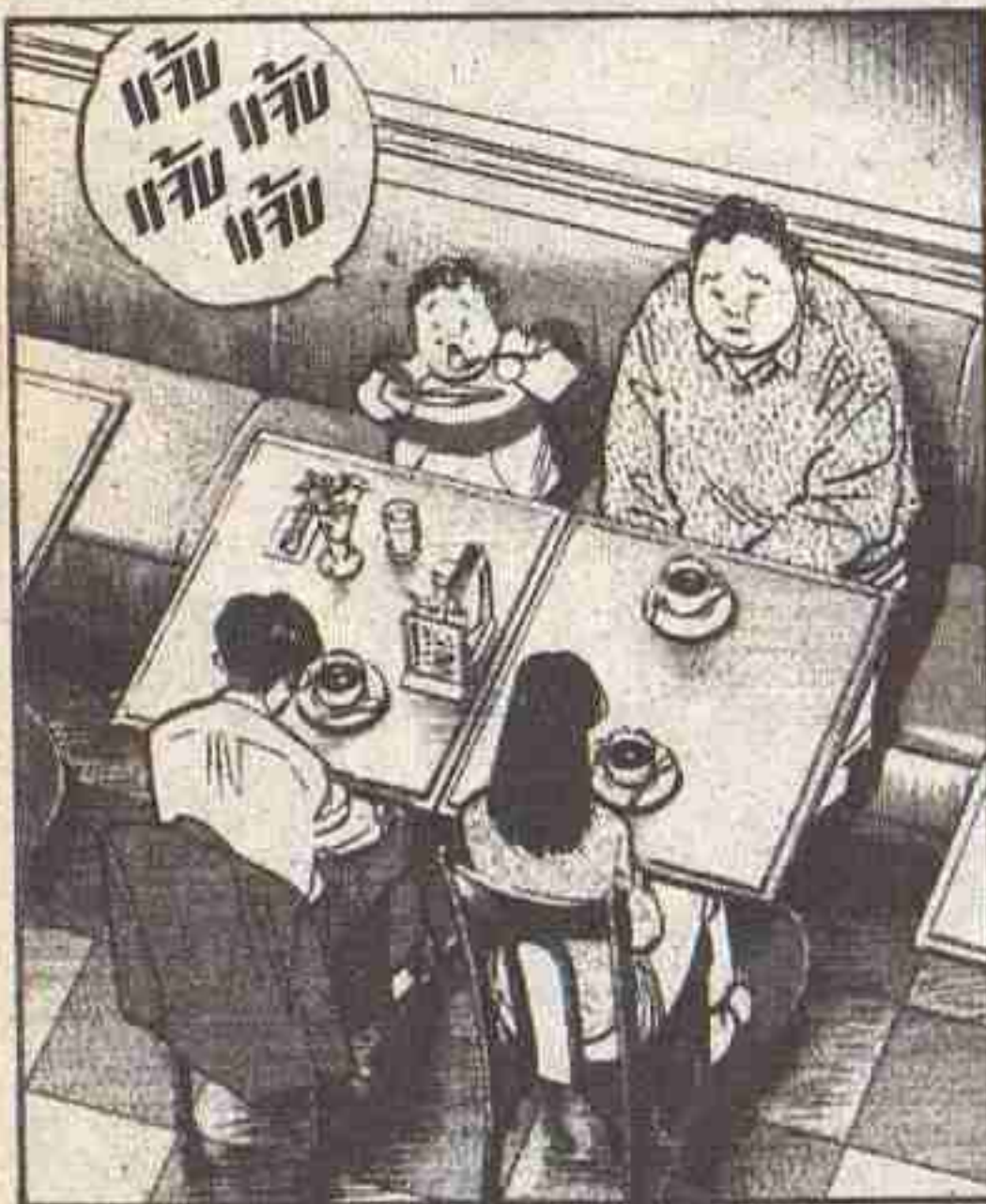

ทั้งหมดเกิดขึ้น
ตามเรื่อง
ที่พวกเราคิดกัน
ที่ร้านที่พลับ
ในทุ่งหญ้า...

แล้วก็เชื้อโรค
ที่ระบาด
ในลอนดอน
ซานฟรานซิสโก
และโอซาก้า...

สนามบิน
ฮานาเดะ
ระเบิด
...

แฉะ
แฉะ
แฉะ
แฉะ

จะไม่เชื่อ
ก็ไม่ใช่ไร
นะ...

เปล่า ๆ...
ฉันเชื่อ

แต่
...

ถ้าพรรคพวกของ
"เพื่อน" แทรกซึม
ไปจนถึงในตำรวจ
และรัฐบาล...

เรื่องมันจะ
ใหญ่เกินไป
ถ้าฟังพวกเรา
ทำอะไรไม่ได้
หรอก...

แล้วแกทำไม
ไม่เคยบอก
พวกเราเลยวะ
...?

ขอเค็ก
อีกคับ

พอได้แล้ว
!!

ที่เล่าให้ฟังก็คือ
เรื่องทั้งหมด
ที่เกิดขึ้นกับเคนจิ
ในช่วงหลายเดือน
ที่ผ่านมา...

เห็นสภาพ
ของพวกเรา
ตอนนี้แล้ว
คงเอ๋ปาก
ไม่ออกละมัง...

ท๊
ท๊
ท๊

ฉันก็เอาแต่
พูดเรื่องกลุ่ม
ของตัวเอง

พวกเรา
ทำได้ก็แค่
ให้กำลังใจ
....

แต่มันคง
ไม่มี
ประโยชน์
อะไรเลย
....

แต่พวกเราอาจ
นึกเรื่องที่คุยกัน
ในฐานที่หลับนั้น
ออกก็ได้เนะ...

นี่อะไร
ออกเพร่อ

ยะ....
ยัง....

เค้าไม่ให้
บอกใคร
...

ท๊
ท๊
ท๊

...แล้ว
เคนจิ

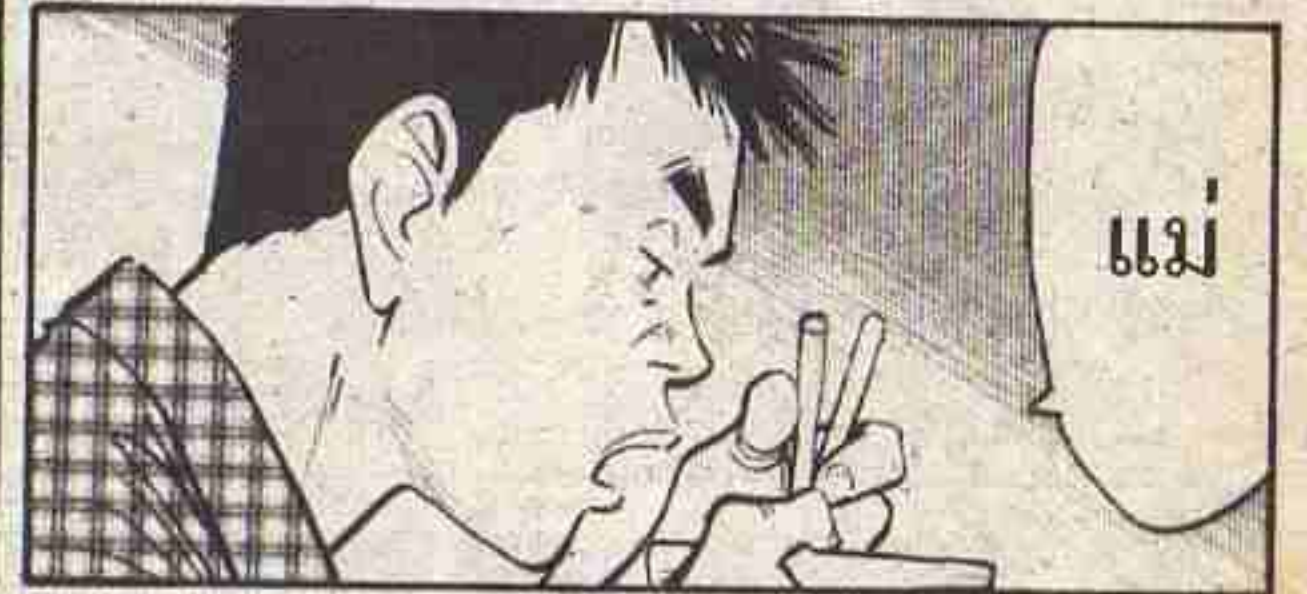
ตอนนี้
อยู่ที่ไหน
?

โอ้~ย
เมื่อจริง
จริง

จะอยู่
ไปทำไม
วะเนี่ย
...

แม่

ฮือ ~~~
ตาย ๆ ไป
ยังจะ
ดีกว่า....

กินข้าว
เถอะ
แม่

เฮ้~อ
ไม่น่าทำ
ร้านมินิมาร์ท
เลย...

คิดถึง
บ้าน
หลังเก่า
จัง....

ถึงมัน
จะโหด
แต่ว่า...

ด้าน
หลังร้าน
มันก็ยังเป็น
ห้อง 6 เลือ
...

สุดท้าย
ก็มีครัว...
โอ้~ย
คิดถึง ๆ
...

ขึ้นไปข้างบน
มีห้องเด็ก...
มีราวตากผ้า
...

แม่
เลิกบ่น
เสียที

สวนก็มี
แม่มัน
จะเลิก
ไปหน่อย
...

แม่
!!

ฉัน
อดสำรอก
ปลุก...

ต๋นจ๋ว
เอาไว้
...

ดอก
สวยงาม
บาน
สะพรั่ง

ลูกชาย
เฮงชวย
ต๋นถอน
มันทิ้ง...

ผม
ไม่ได้ทำ

ฝั่งอะไรไว้
ก็ไม่ว่า
ชุดหลุมชะวู
เบ้อเร่อ

เอาต๋นจ๋ว
ของฉันท
คืนมา

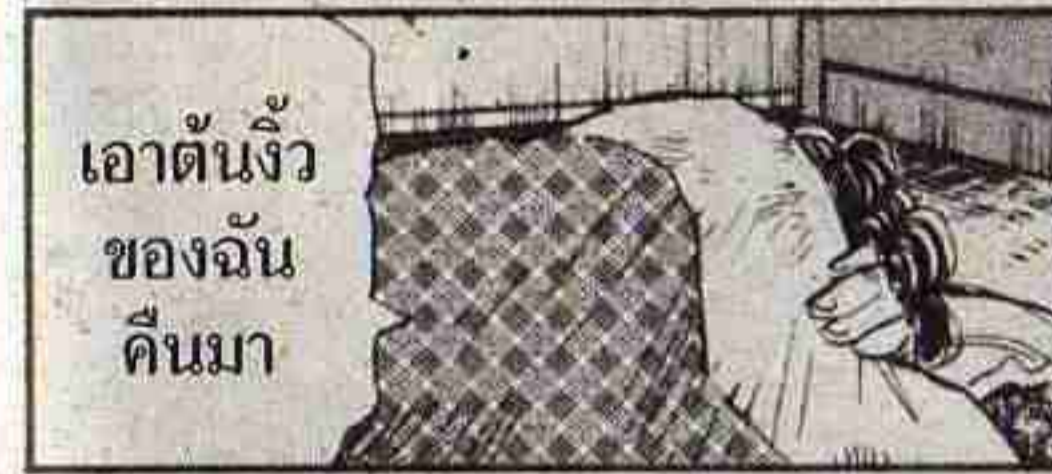
แกนะ
แหละ

ไม่ได้ทำ
!!

หา
...

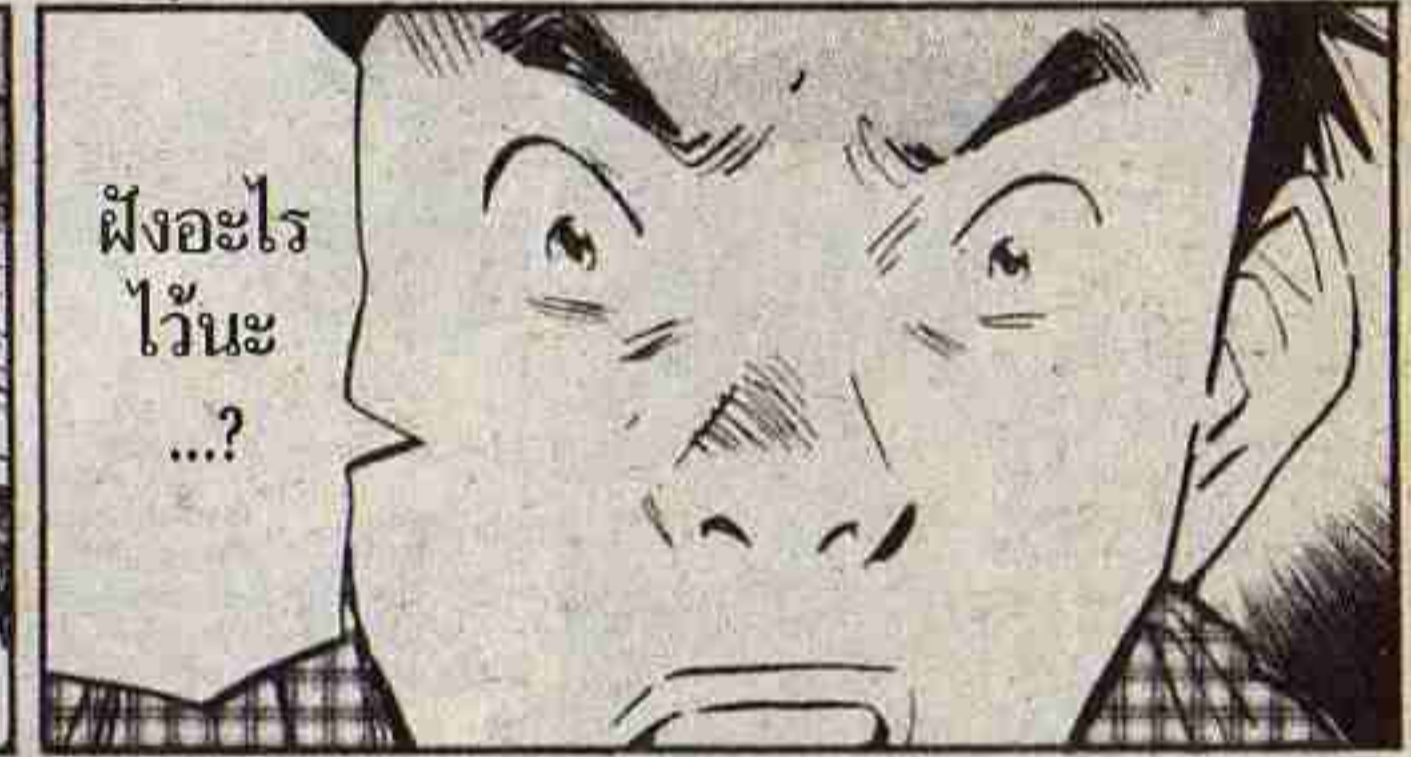
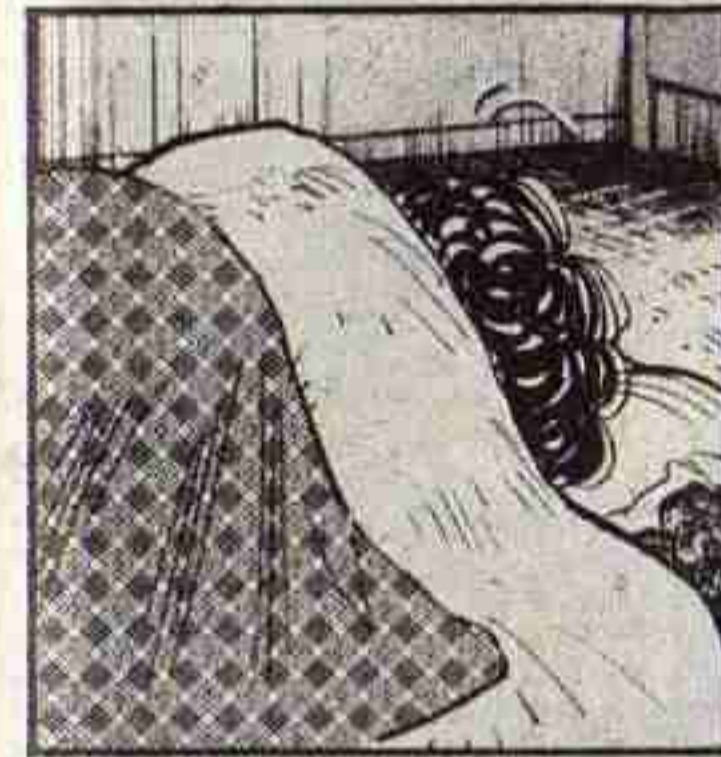
ว่ายังไง
นะ...?

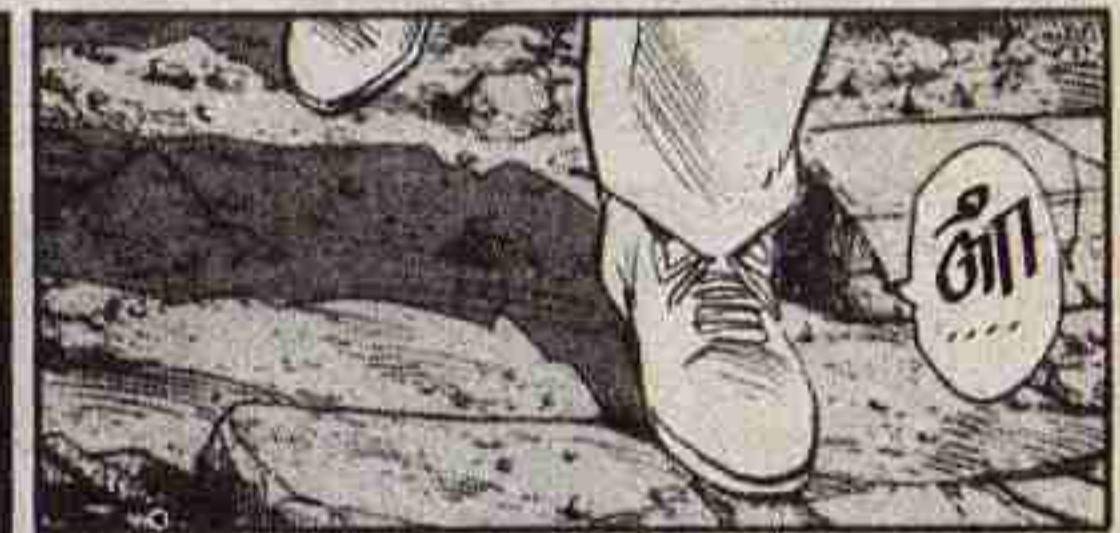
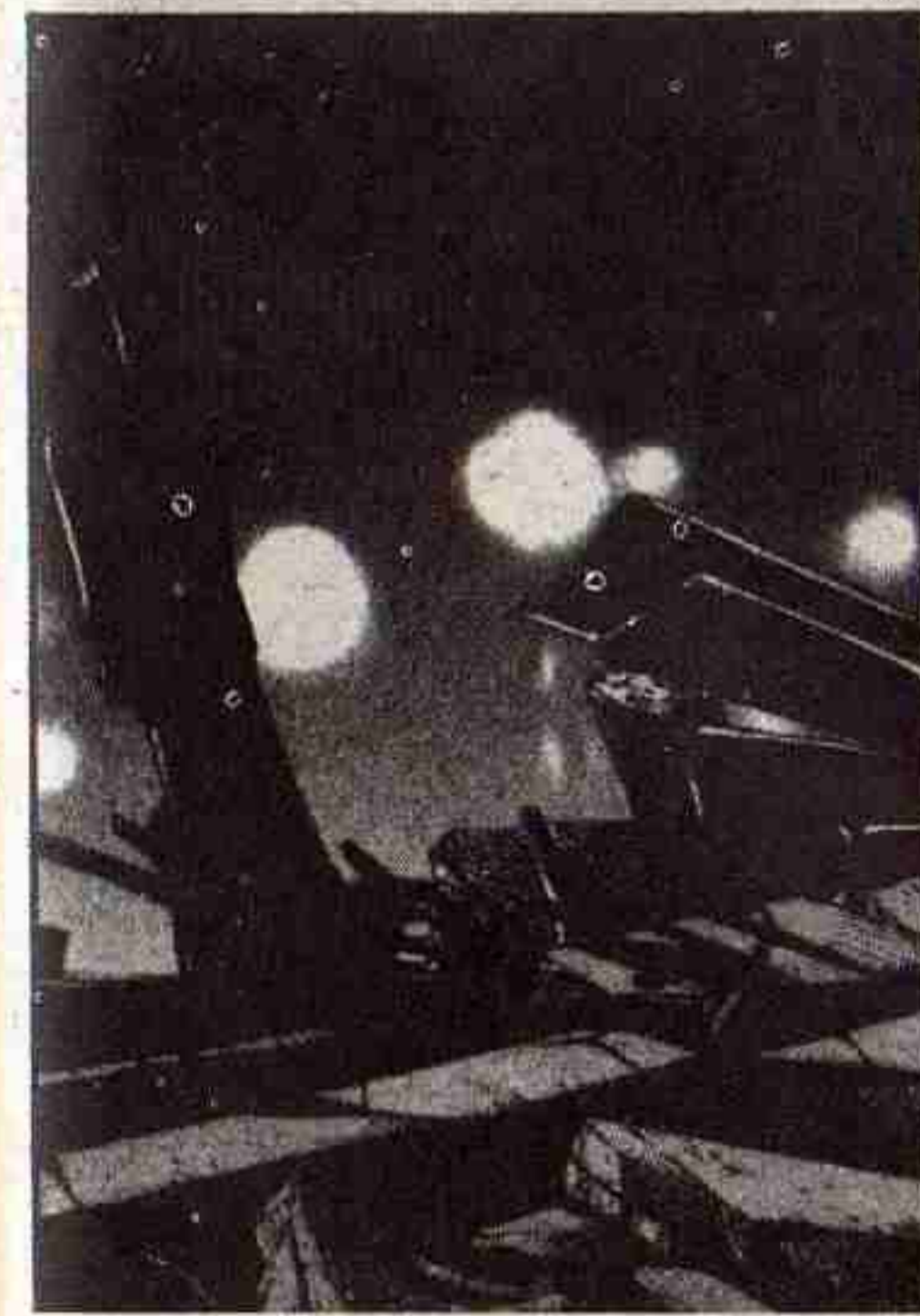
เอาต๋นจ๋ว
ของฉันท
คืนมา

ไม่ใช่
ตะก็พูดว่า
ผมทำอะไร
นะ...?

ฝั่งอะไร
ไว้วะ
...?

บ้านเรา
กว้างขนาดนี้
เชียว...

กีตาร์
ที่พี่สาวให้
ก็ดำ
เป็นตอตะโก

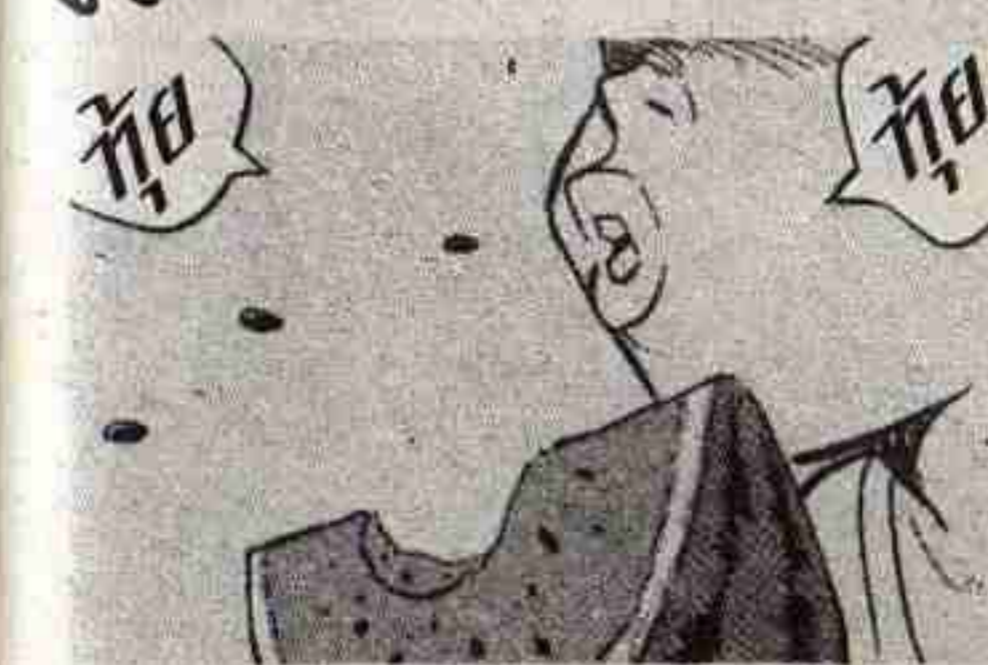
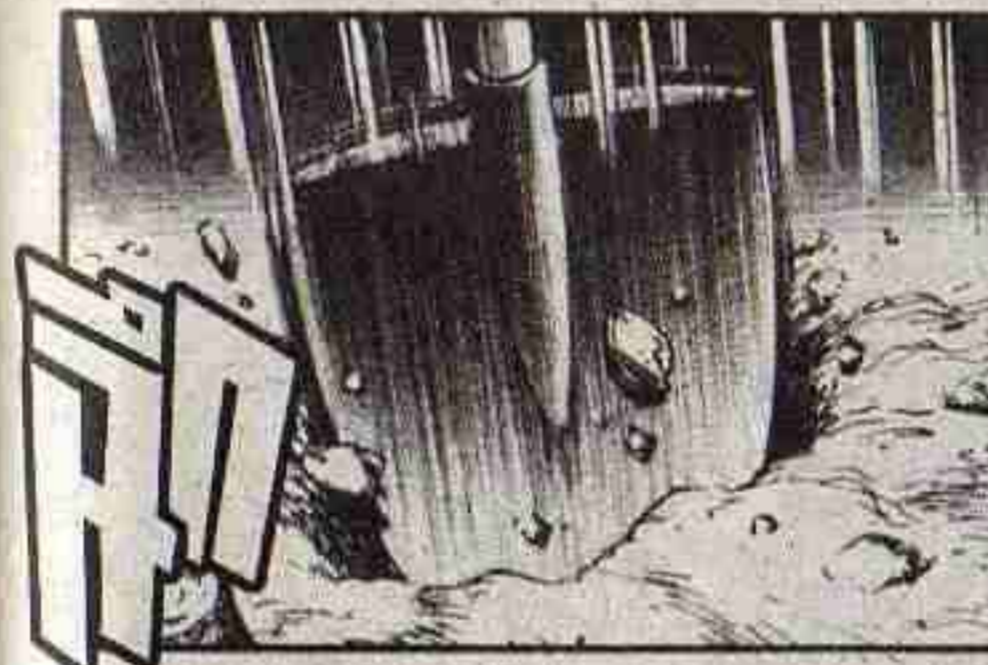
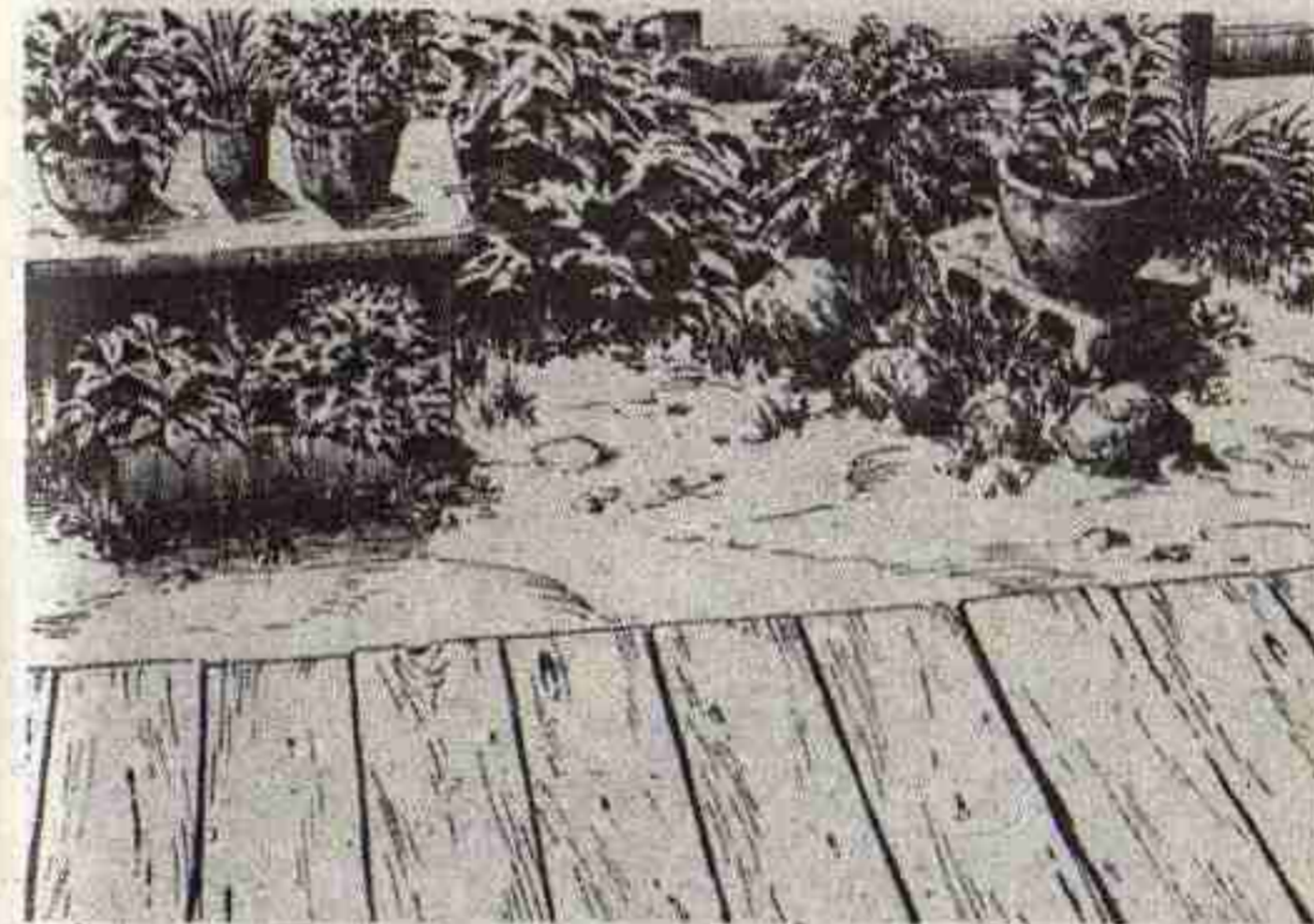
เหมือนกีตาร์
ของจิมมี
เฮนดริกซ์
เลย...

สวน
...

แถว ๆ นี้
มีมิ่ง....

หือ

หือ

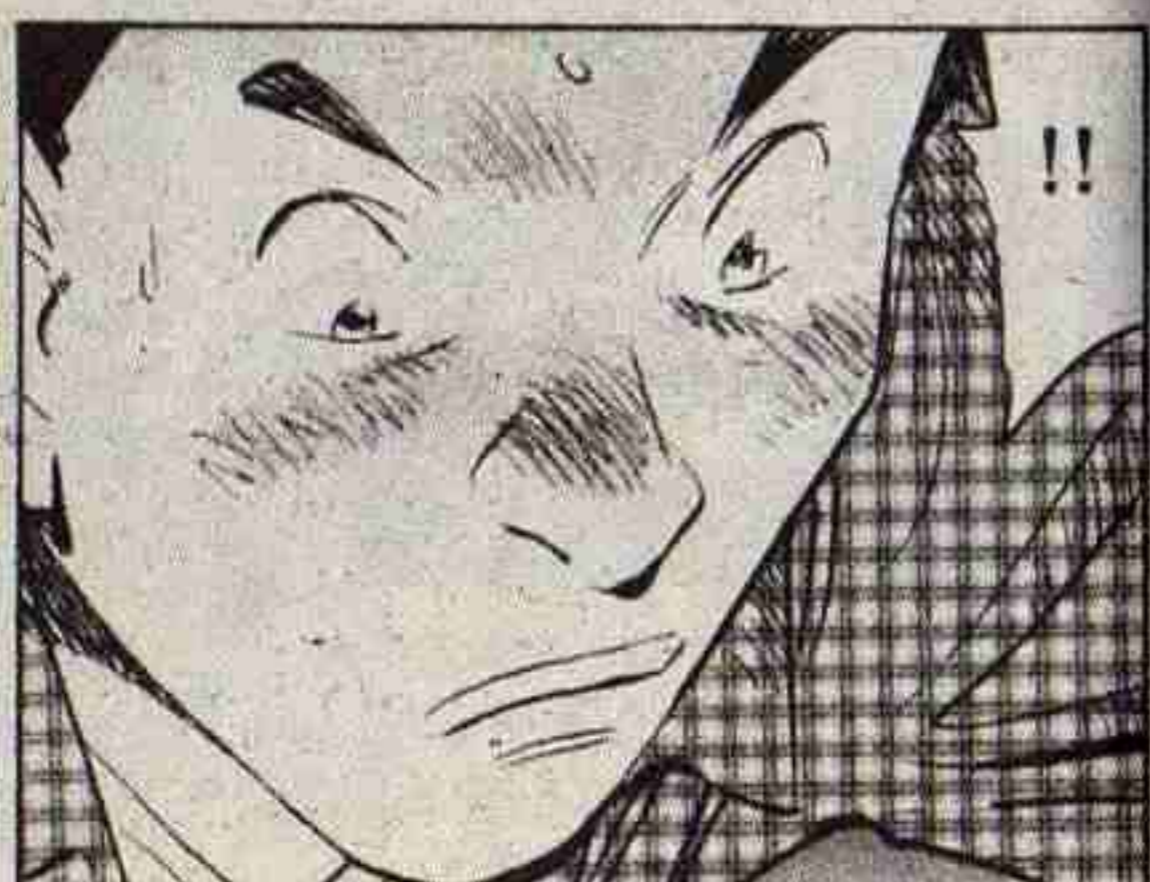
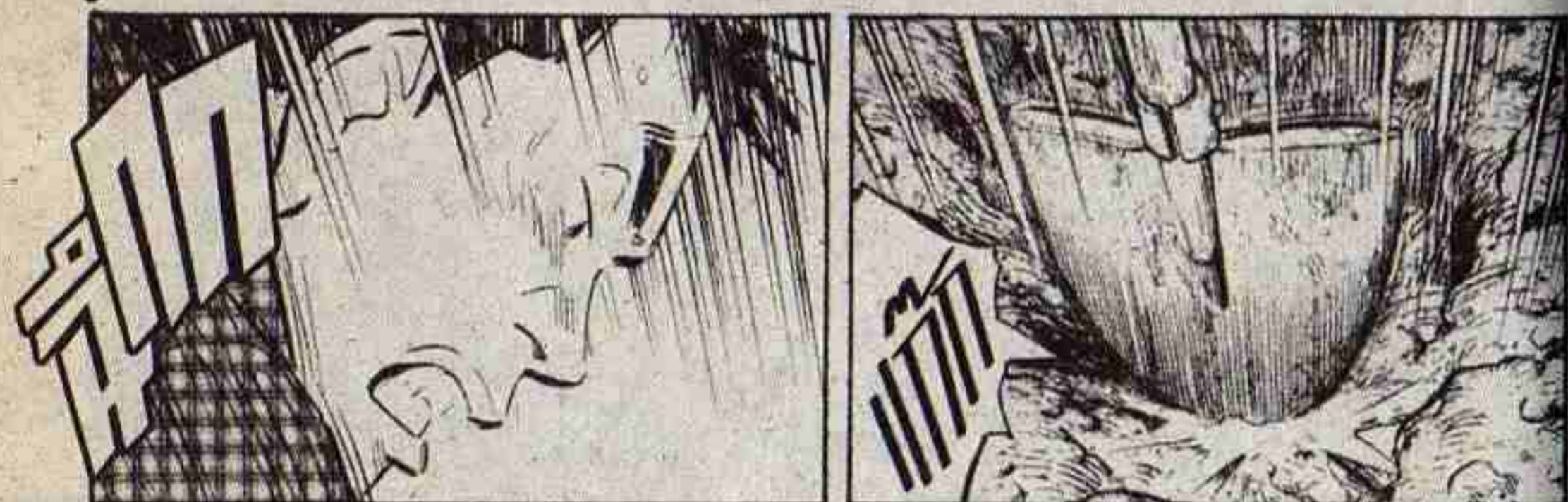
วันที่ 7 สิงหาคม
อากาศแจ่มใส
วันนี้พ่นเมล็ดแตงโม
หวานไว้ในสวน
เยอะแยะ

อีกหน่อยก็
จะกินแตงโม
ได้เท่าที่
ใจต้องการ

หือ

หือ

หือ

ほねつき
各種保険取扱います

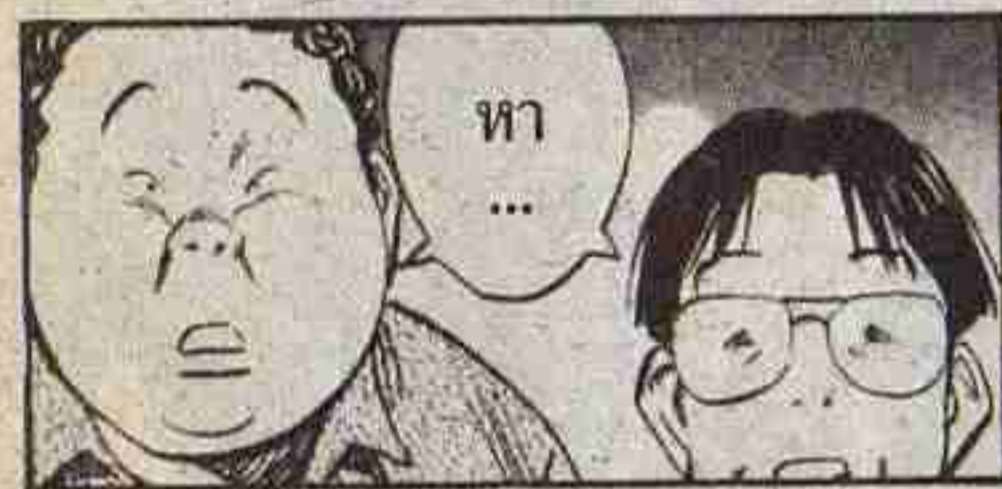

แล้ว
พ่อแม่
ของเธอ
ล่ะ
ยูคิจิ
....

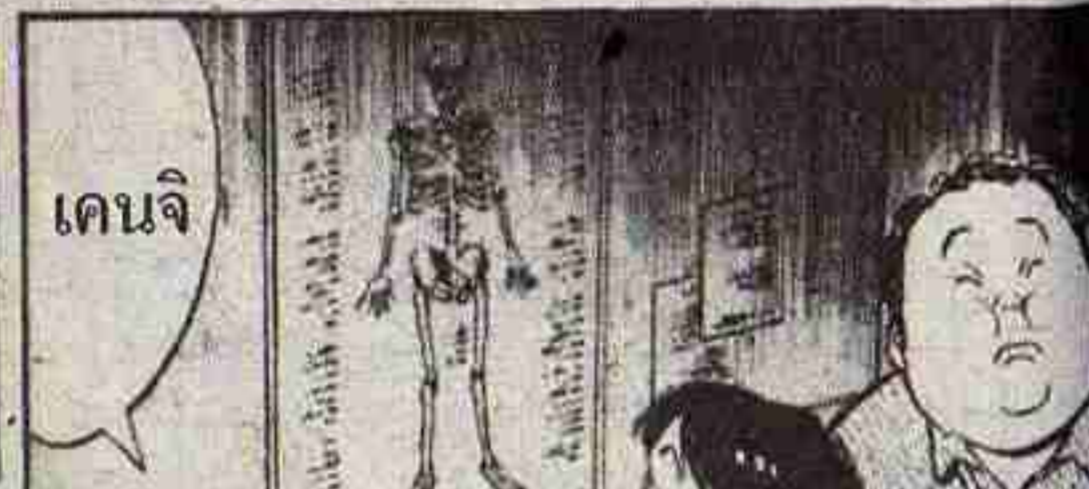

อ้าว...
ไม่รู้
หรือ?

เจออุบัติเหตุ
ตายไปแล้ว
ตั้งแต่ก่อนฉัน
ขึ้นชั้นประถม
แน่ะ...

ทา
...

เคนจิ

เพราะอย่างนั้น
ฉันเลยอยู่กับ
คุณปู่ 2 คน
ที่นี่

ฉัน
พามาธุโอะ
กับโยชิฮิเนะ
มา

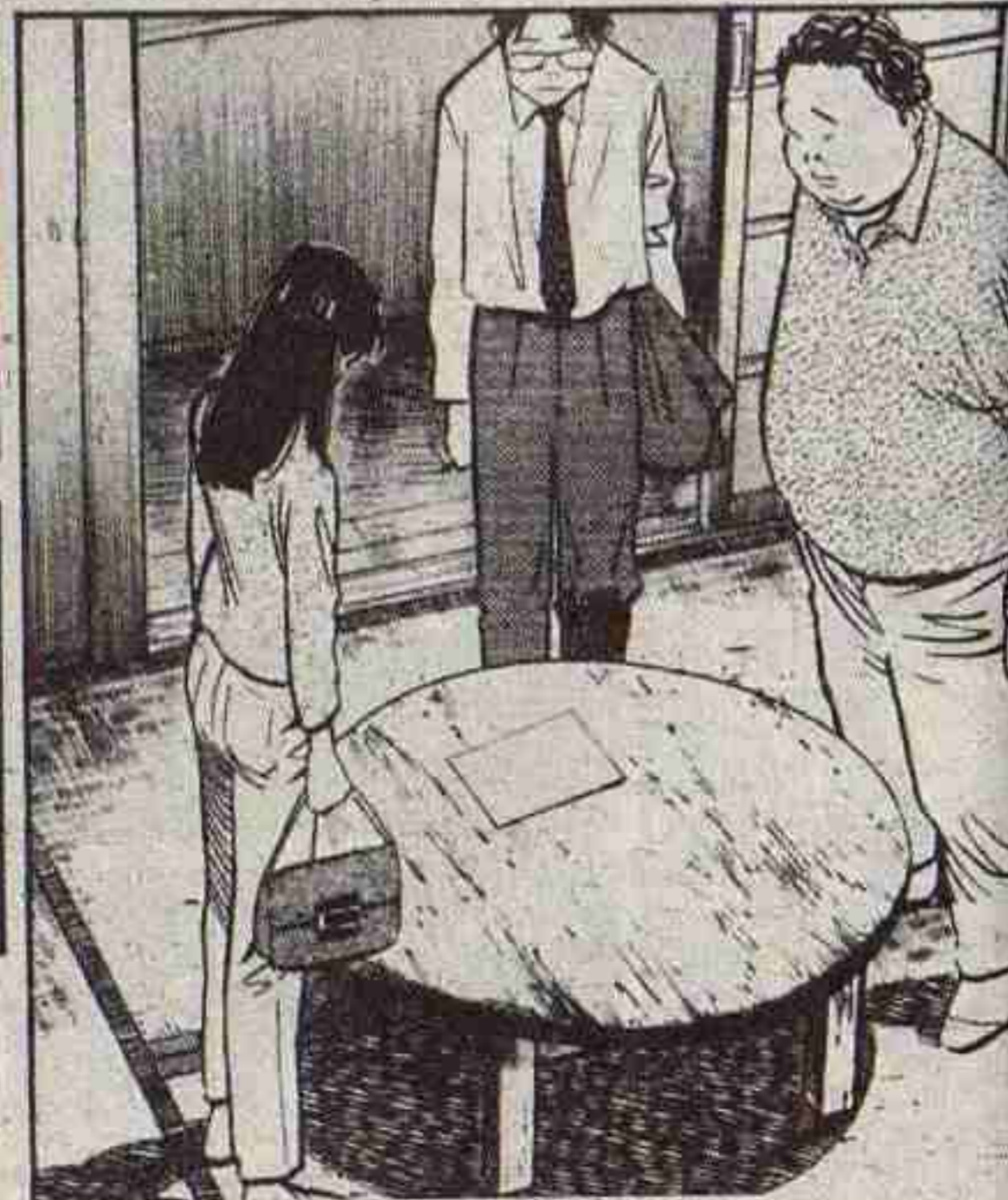

เคน
จิ...?

มัน
ติดต่อ
เลย

เกริก

ถึง ยูคิจิ....
ขบใจมาก
ที่ช่วยเหลือ

ถึงยูคิจิ
ขบใจมากที่ช่วยเหลือ

แต่ว่า
ฉันไม่อยาก
รบกวนเธอ
มากกว่านี้

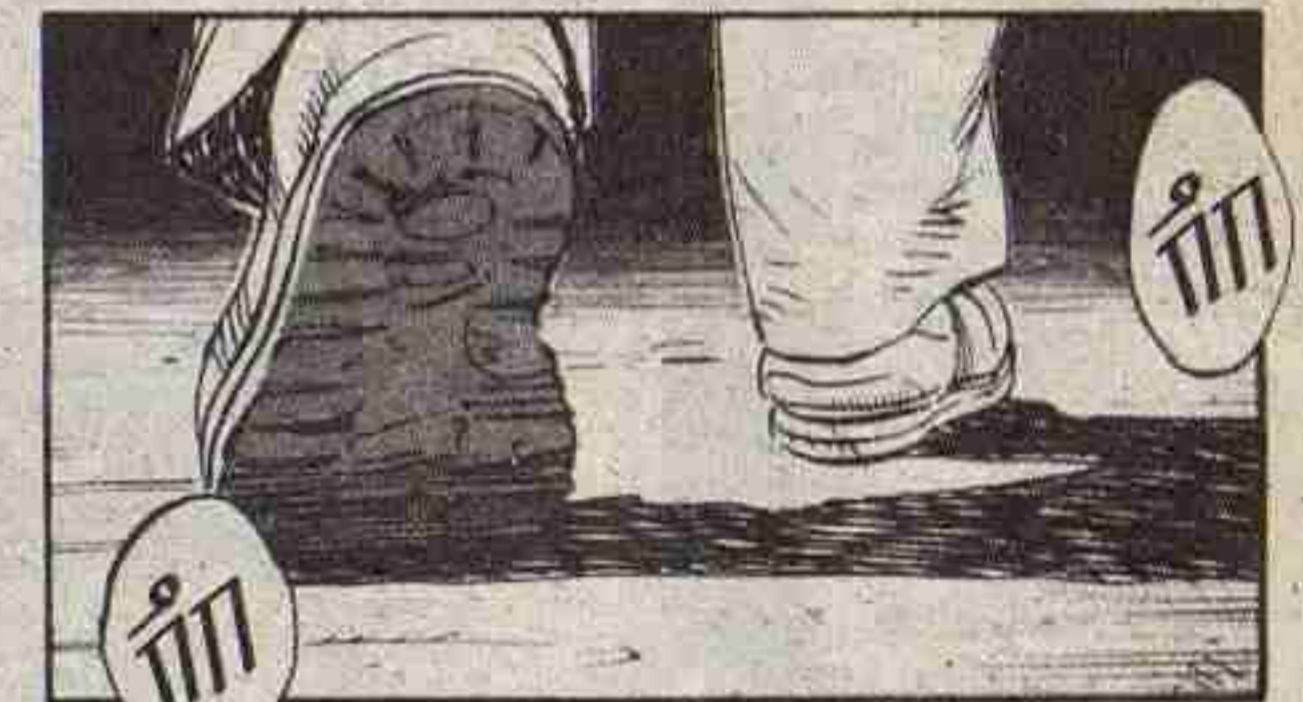
ไม่เป็นไร
ไม่ต้องเป็นห่วง
พอถึงเวลา
แล้วฉันจะ
ติดต่อมาหา
เคนจิ

จะติดต่อมาหา
เคนจิ

พอ
ถึงเวลา
...?

เฮ้
เดินสิ
แม่

โธ่เว้ย~
จู่ๆทำไมต้อง
ออกจากบ้านนั้น
มาด้วยเล่า

เคนจิ
จะไปไหน
กัน

หวัดดี
พวกแกก็จะมา
อยู่กับพวกเรา
หรอ?

ร้านเจ๋งหน่อยซี
คนเรา
ไม่มีบ้านอยู่
มันก็ไม่ตาย
ร็อก

แต่ว่าน่าเสียดาย
เหมือนกัน
เพราะร้านของแก
มีข้าวกล่องหมดอายุ
ที่เป็นแหล่งอาหาร
ของข้า

ไปกันเถอะ
แม่

ฉันลองไปที่ซาก
ไฟไหม้มาแล้ว
ไม่เหลือของดี ๆ
ไว้เลย

เหลือแต่
ไอ้...
HAWAII

ปีน
เลเซอร์
...

ลองถอดชิ้นส่วน
ดูแล้ว มันไม่ใช่
ระดับปีนเลเซอร์
ร็อก

แต่แก
อาจจำเป็น
ต้องใช้
ก็ได้นะ

เพื่อต้อง
ต่อสู้
ต่อสู้

พระเจ้า
...

ทำไม
นายรู้
...

ก็ไม่รู้
เหมือนกัน...
แต่ฉันไม่ใช่
พระเจ้าหรอก

ตอนนี้แกคงกำลัง
รีบออกเดินทาง
หลังจากที่พบ
ไอ้...กล่องที่
อยู่ในมือแล้ว
สินะ?

พระเจ้า
...

ไม่รู้สิ
เพราะว่า
ฉัน
ไม่ใช่พระเจ้า

ใช่...
ฉันฝังไว้
ในสวน
ตอนเด็ก ๆ

ถ้าดูไอ้
นี้
ก็จะรู้ว่า
ควรจะทำ
อย่างไร...

ฉัน...
จะชนะ
มัย

แต่
...

ตอน
เล่นโบว์ลิ่ง
ไม่มีใคร
โยนลูก
โดยกะให้ลง
ร่องทรอก

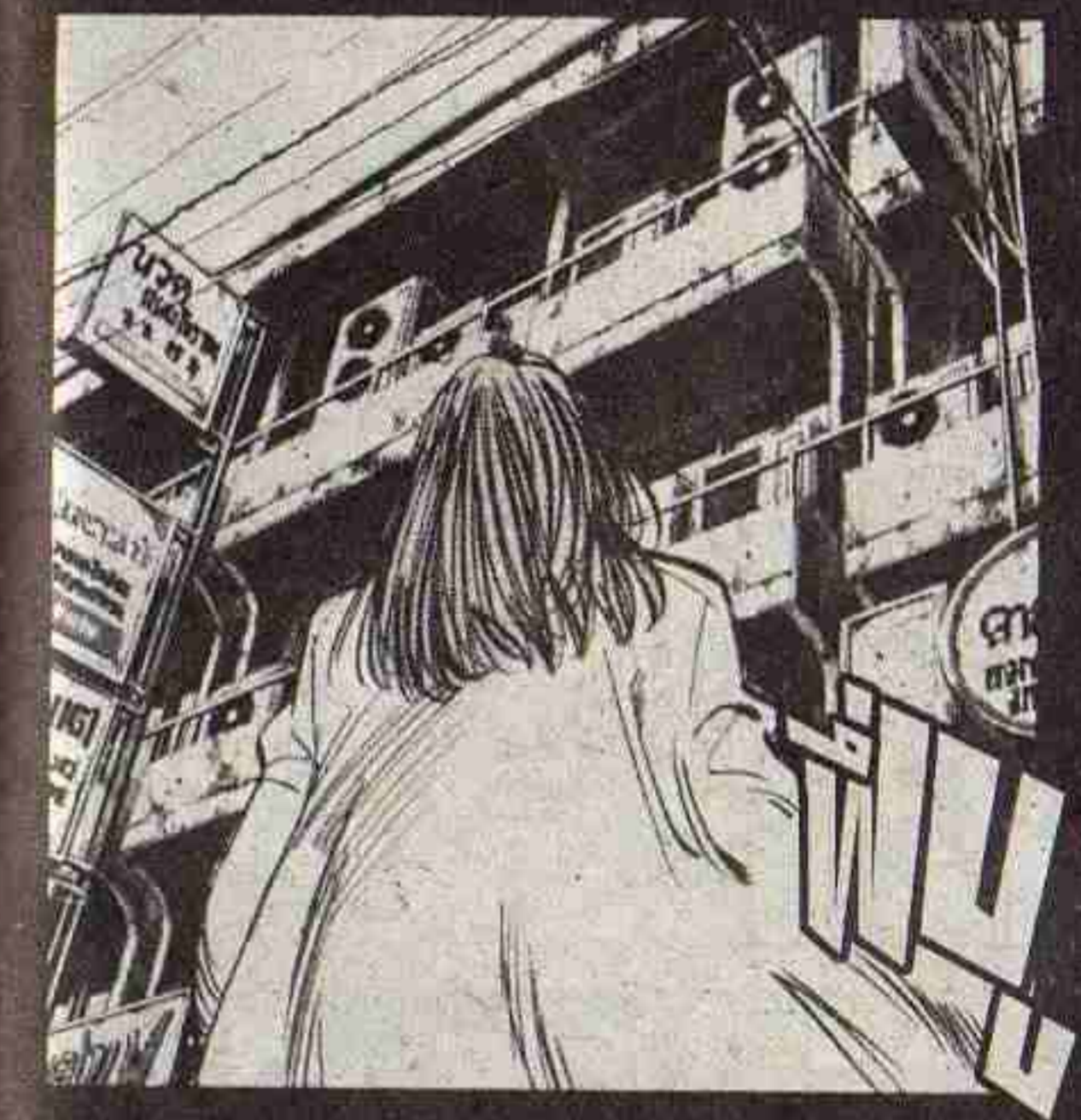
ถ้าไม่โยนลูก
โดยตั้งใจ
ไปที่สไตรค์
มันก็ไม่ใช่
โบว์ลิ่งเนื้อ

บันทึกคำทักทาย

บันทึกคำทักทาย

ตอน
ที่ 11
ชาย
ใน
กรุง
เทพฯ

เฮ้ย!
อย่าทะเล้ง
ขึ้นมา!

อีก!!

นี่! เสียงดัง
อะไรนะ!!

!!!

อุ๊ป!!

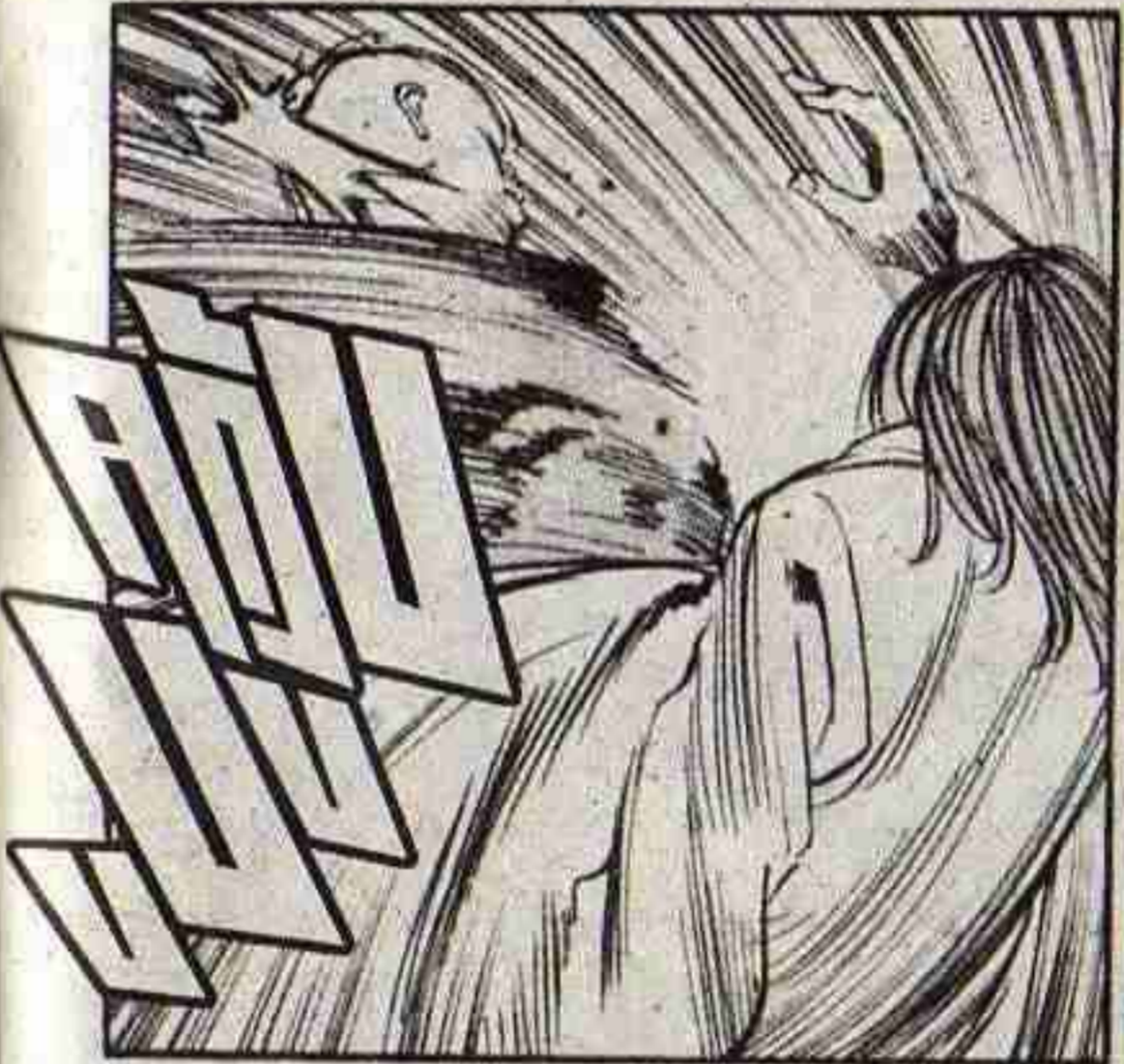

จะทำอะไร
ของแก!!

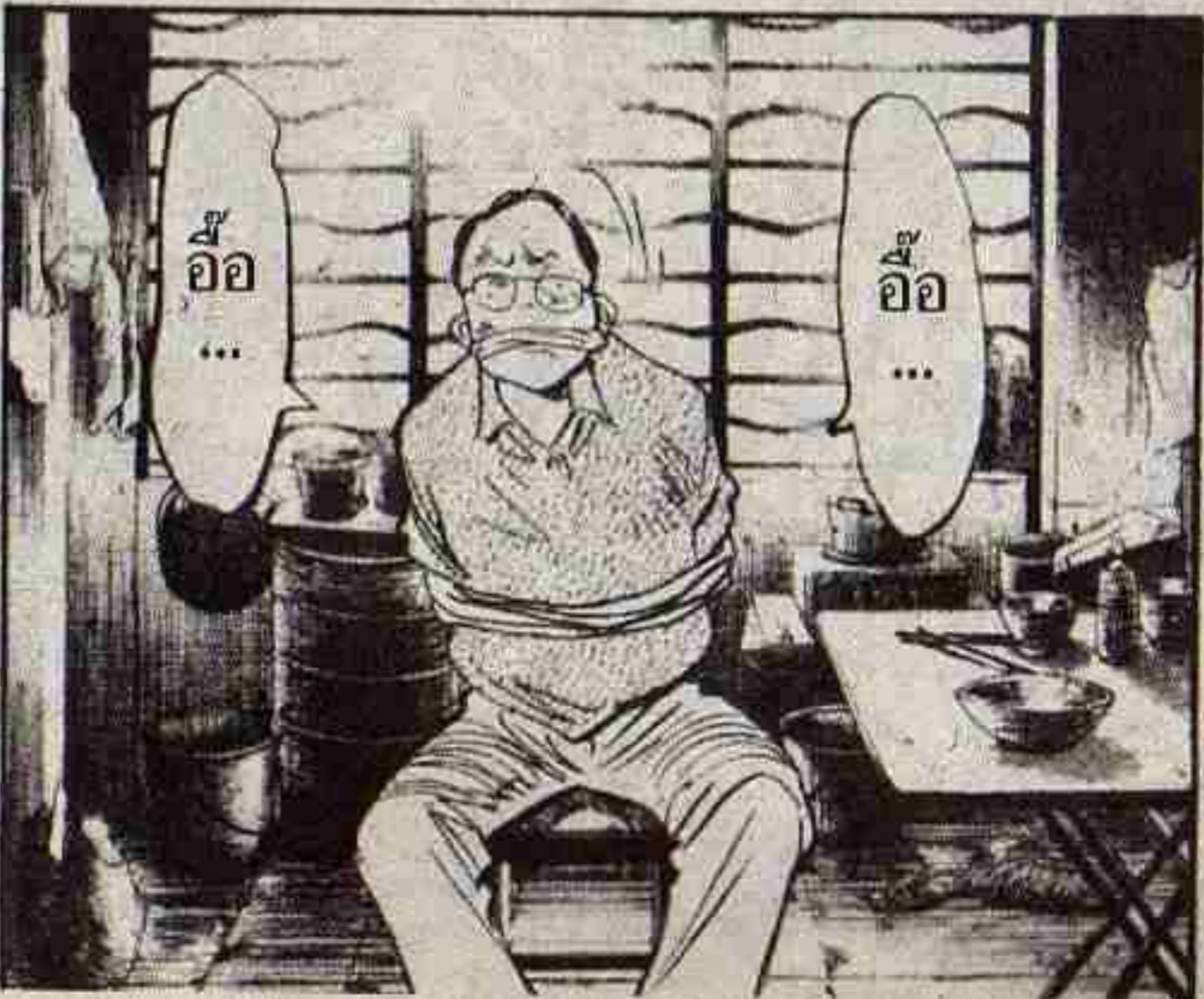
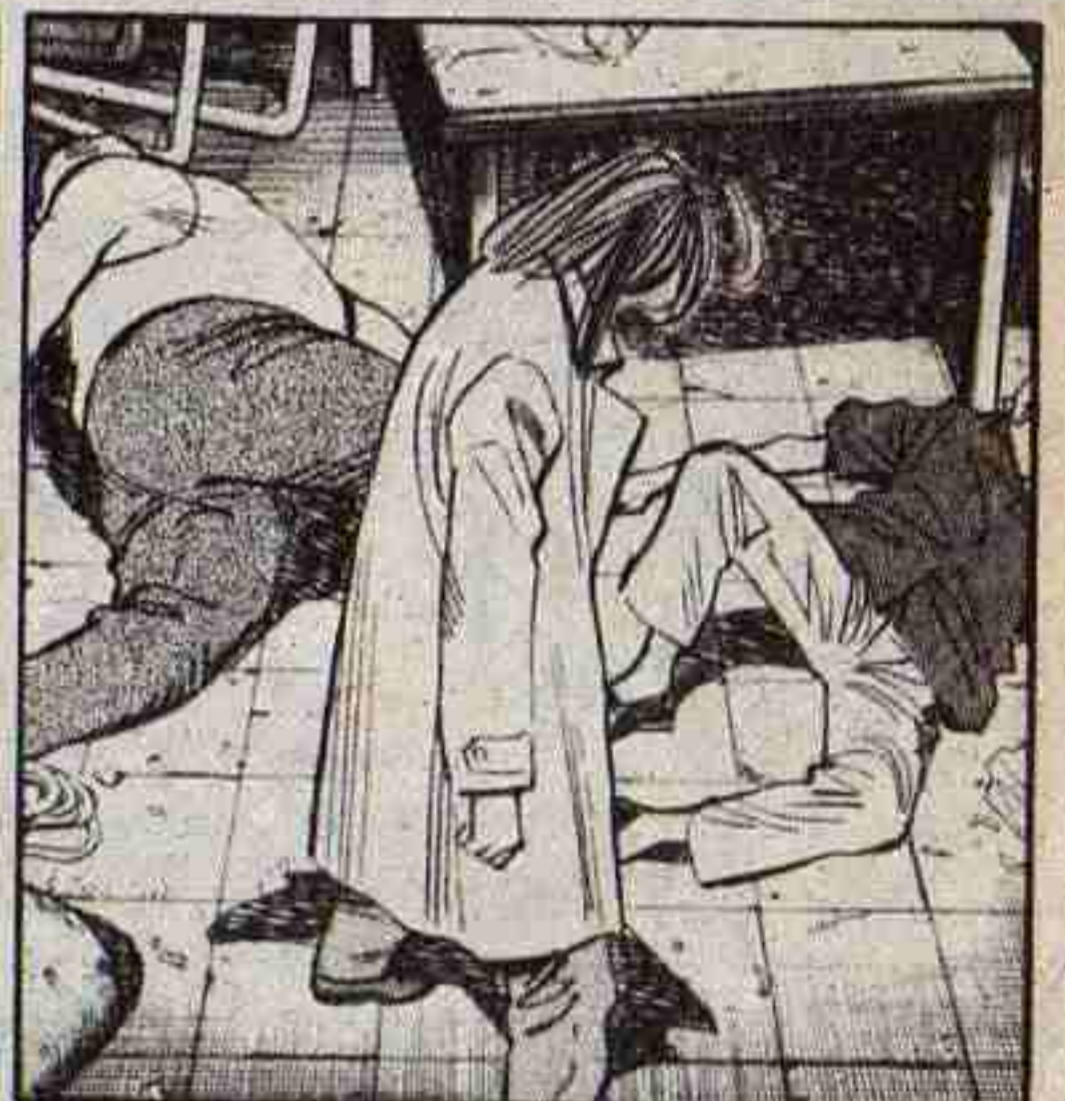
คิดว่าที่นี่
มันที่ไหนซี!!

ยึก....!!

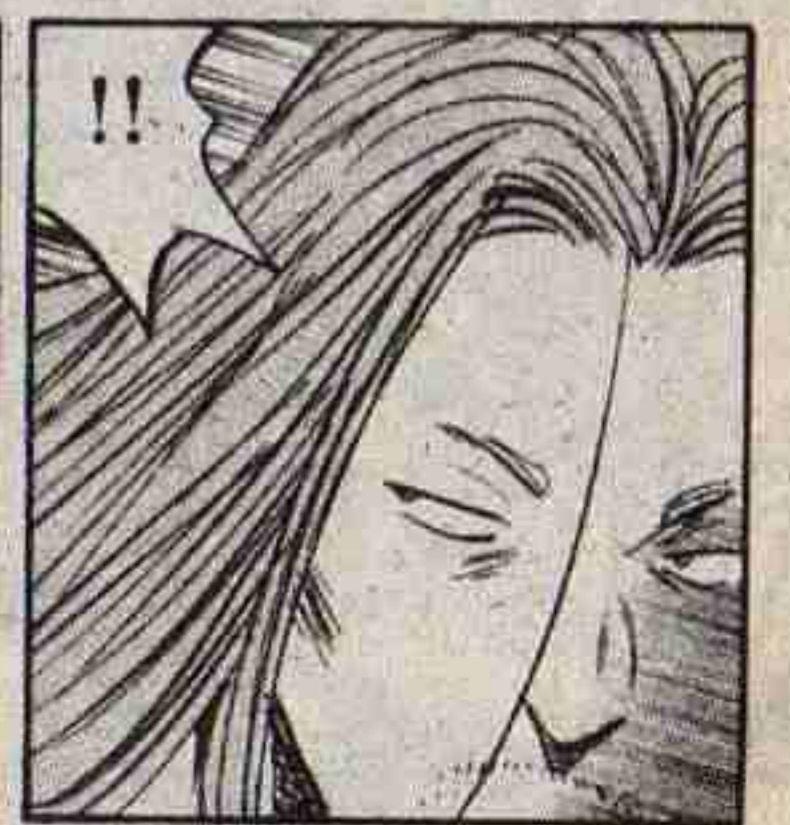

!!!

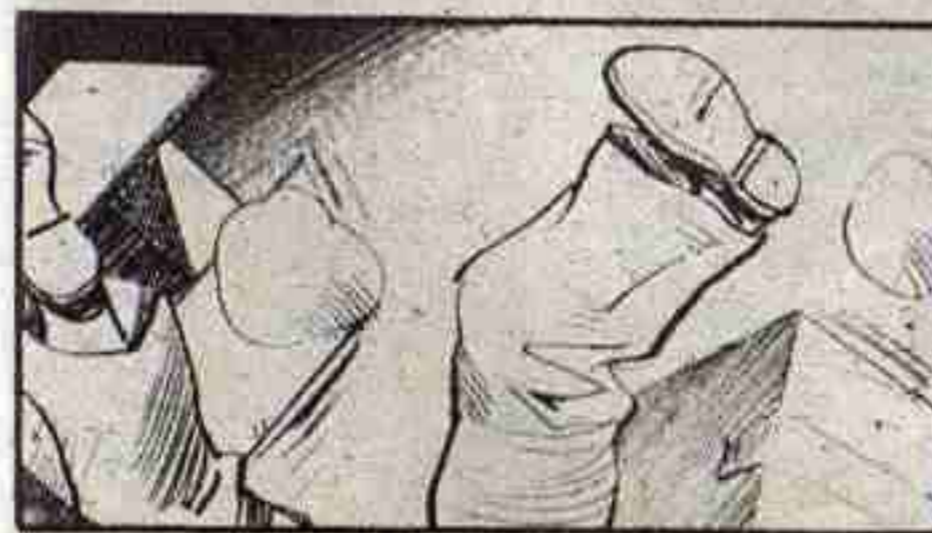
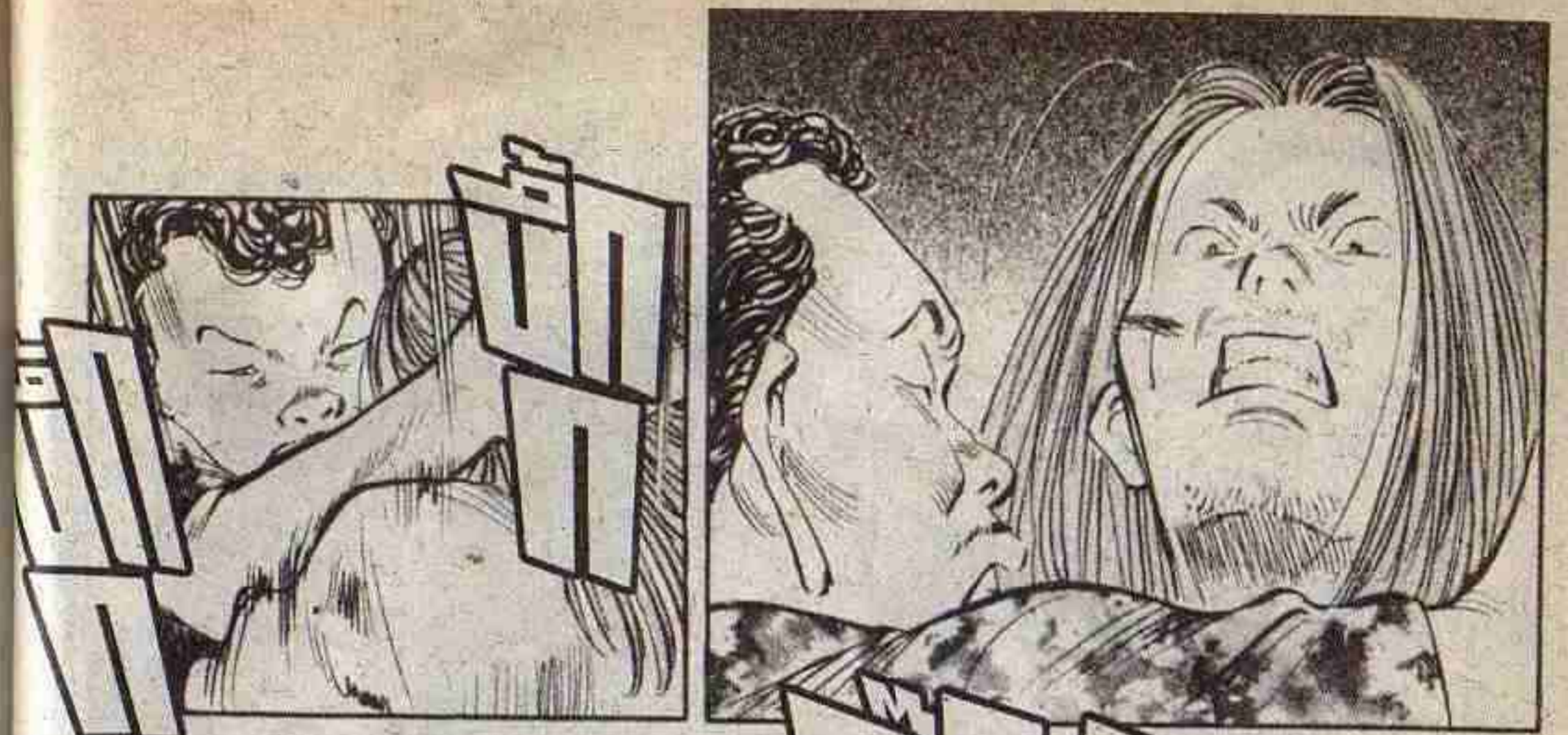
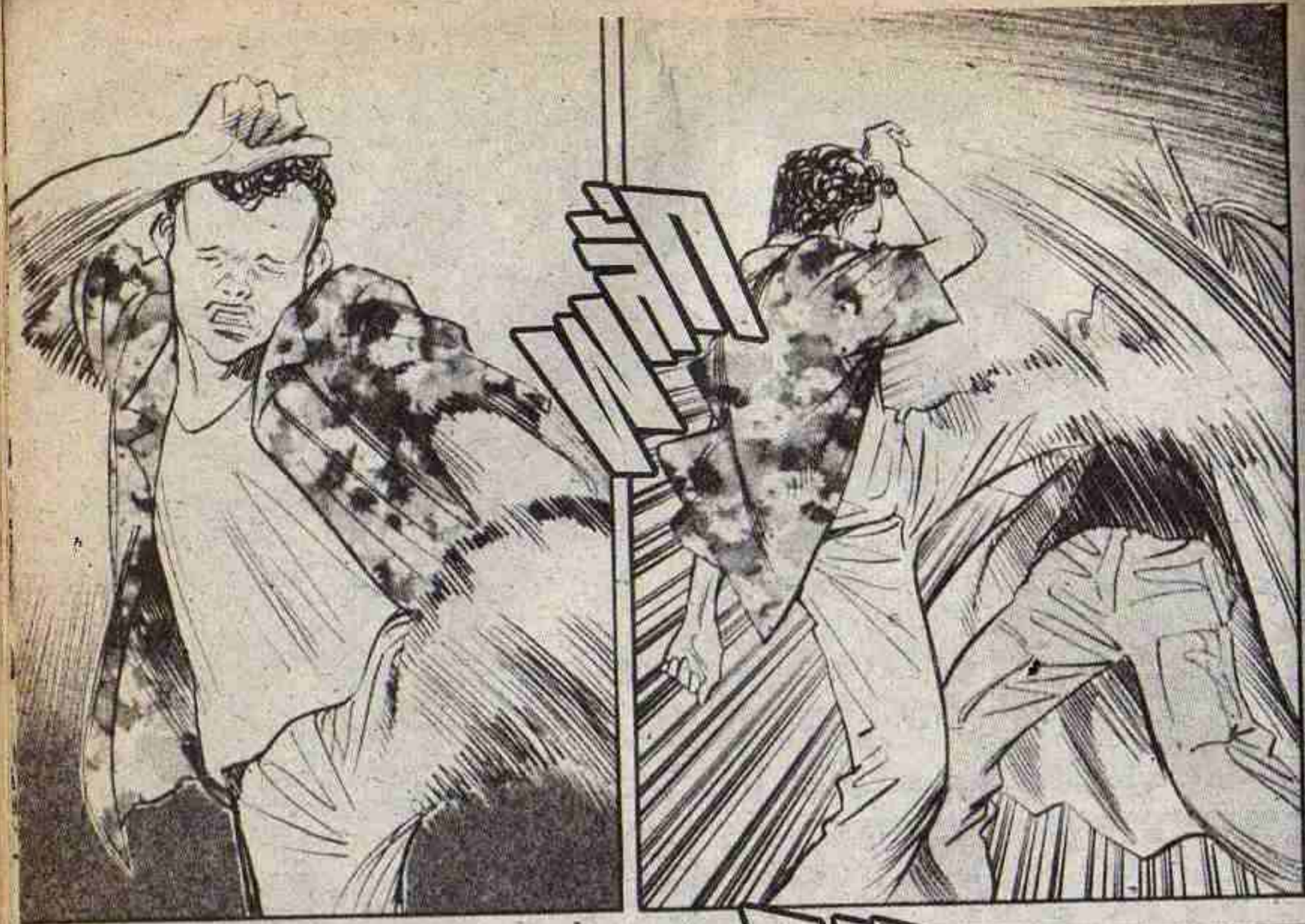

อ้อ

อ้อ

!!

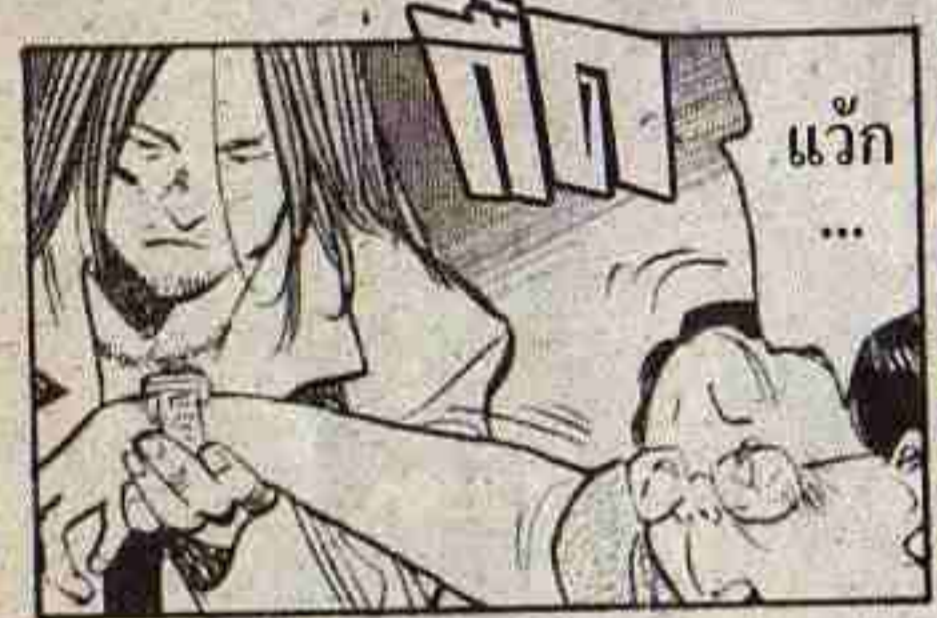

ฮ่าห์ !!

ชะ...
ขอบคุณมาก
ผมเป็นหนี้
ชีวิตคุณ

แว็ก ...

....ผมเกือบจะ
ถูกขโมย
หมดตัว
อยู่พอดี...

ฮะ...
...

นาฬิกา
สวยดี
นี่หว่า

โธ่.....

ซบ!

โธ่ !!

เก็บ
เอาไว้

โรเล็กซ์
ของฉัน
....!!

โรเล็กซ์
เรือนั้น
แพงมาก
นะ...

จะ
ไปไหน
ก็ไป
!!

โธ่ !!

กระ
เป๋า
เงิน

ท่า
?

ส่ง
กระเป๋า
เงินมา

ฮะ..เออ ๆ
คำตอบแทน
ที่มาช่วย
เหลือสินะ
เธอ...
เท่าไร
ดี....

ส่งมา
ทั้งหมด
นั่นแหละ

ฮะ...
...

ซบ!

เอ่อ...
ข้างโน้น
มีบัตรเครดิต
อยู่ด้วย....

แค่รอดตายได้
ก็น่าจะดีใจ
แล้วนะ

ตะ...
แต่ว่า
...

!!

คนที่เที่ยวไปบอกเมียว่า
จะเดินทางไปดูงาน
ต่างประเทศ แล้วมาเที่ยว
ผู้หญิงแทน มีหน้าข้า
ยังเป็นเด็กอายุแค่ 14....

ความจริงมันก็
ไม่ใช่ระงการ
อะไรของฉันท
หรอกนะ ไม่ว่า
แกจะถูกลักพาตัว
หรือว่าถูกข่ม
จนสะบักสะบอม

คน
อย่าง
แก

ตายไป
เสีย
ແທละดี

ให้เวลาผ่านไป
1 อาทิตย์
แล้วค่อยบอก
ยกเลิกบัตร
เข้าใจ

ปลอดภัย
ดีหรือ
ครับ!!

คุณโกตจ้งให้
ผู้ชายคนนั้น
มาช่วยเรอะ

ครับ ถ้าเกิดอะไรขึ้น
กับลูกค้า ผมมักจะ
เรียกเขามาช่วย....
ถึงค่าจ้างออกจะ
แพงไปนิด

เอ๊ะ!?
คุณโกต
ก็จ่ายไปแล้ว
หรือ?

ครับ
ถึงแม้จะแพง
แต่ทำงาน
ให้เรียบร้อย

ตะ...แต่ เขาเอา
ทั้งกระเป๋าเงินทั้งนาฬิกา
ของผมไปอย่างนี้
มันก็ไม่ต่างกับขโมยนะซี
ช่วยเอากลับคืนมาให้ที!!

อย่าไปยุ่งกับเขา
จะดีกว่าครับ
ร้อนขนาดนี้
ยังใส่เสื้อโค้ต
ยาวรุ่มร่าม
....

ทา
?

ก็เพื่อไม่ให้เห็น
บาดแผลที่ร่างกาย...
มีข่าวลือว่า
เค้าฆ่าคนตายมาแล้ว
ไม่รู้ก็คน....

กีย
...

เป็น
คนญี่ปุ่น
เรอะ
...?

ไม่รู้
เหมือนกัน
ครับ

ชื่อก็ไม่รู้
เป็นคน
ชาติอะไร
ก็ไม่รู้

แต่คนแถวนี้
เรียกผู้ชาย
คนนั้นว่า

อุดลำที่ไปหา
ร้านอร่อย
มาให้กิน
นะเนี่ย

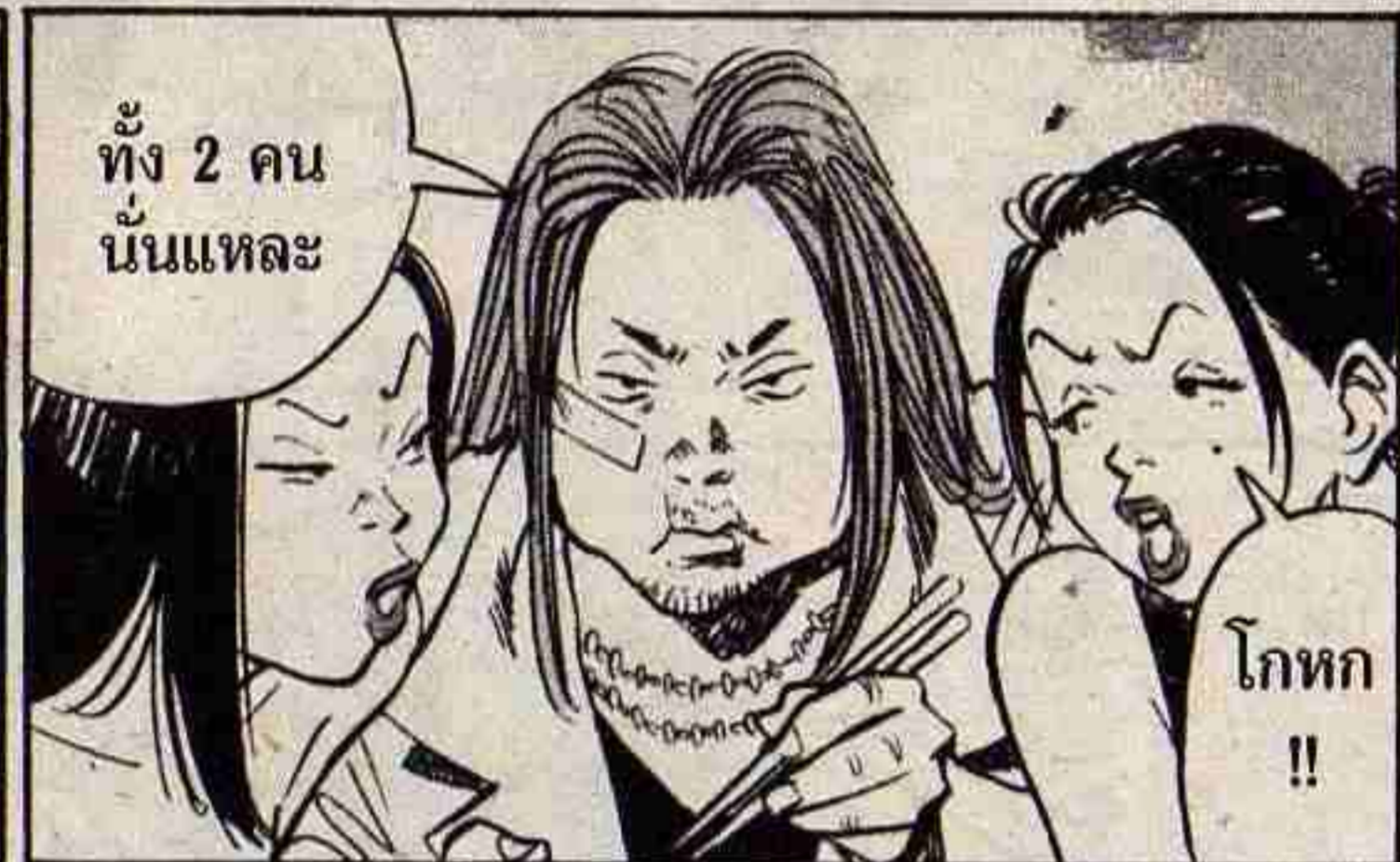
มาเล่น
ทายปัญหา
กันดีกว่า
!!

ในเรา 2 คน
วี กับ เย็น
ชอบใครจะ
?

ซัด

ก็ชอบ
...

ทั้ง 2 คน
นั่นแหละ

โกหก
!!

เห็นคนเค้าว่า
ไปจีจ่ากับยัยเมย์
ที่บาร์อะโกโก้
ด้วยไม่ใช่หรอ

ซัด

ก็เค้าบอกว่า
ลูกที่บ้านนอก
ป่วยหนักนี่นา
ก็เลยช่วยเค้า
หน่อย

เจ้าของ
ที่นั่น
โกรธน่าดู
เลย

ล้างมือ
กลับบ้านนอก
ไปแล้วนี่นา

ซัด

บอกว่า
เจอนาย
เมื่อไหร่
จะมาทึ่ง

สงสัย
ต้องหนี
อีกแล้ว
...

มาอยู่
กับฉัน
เอามา

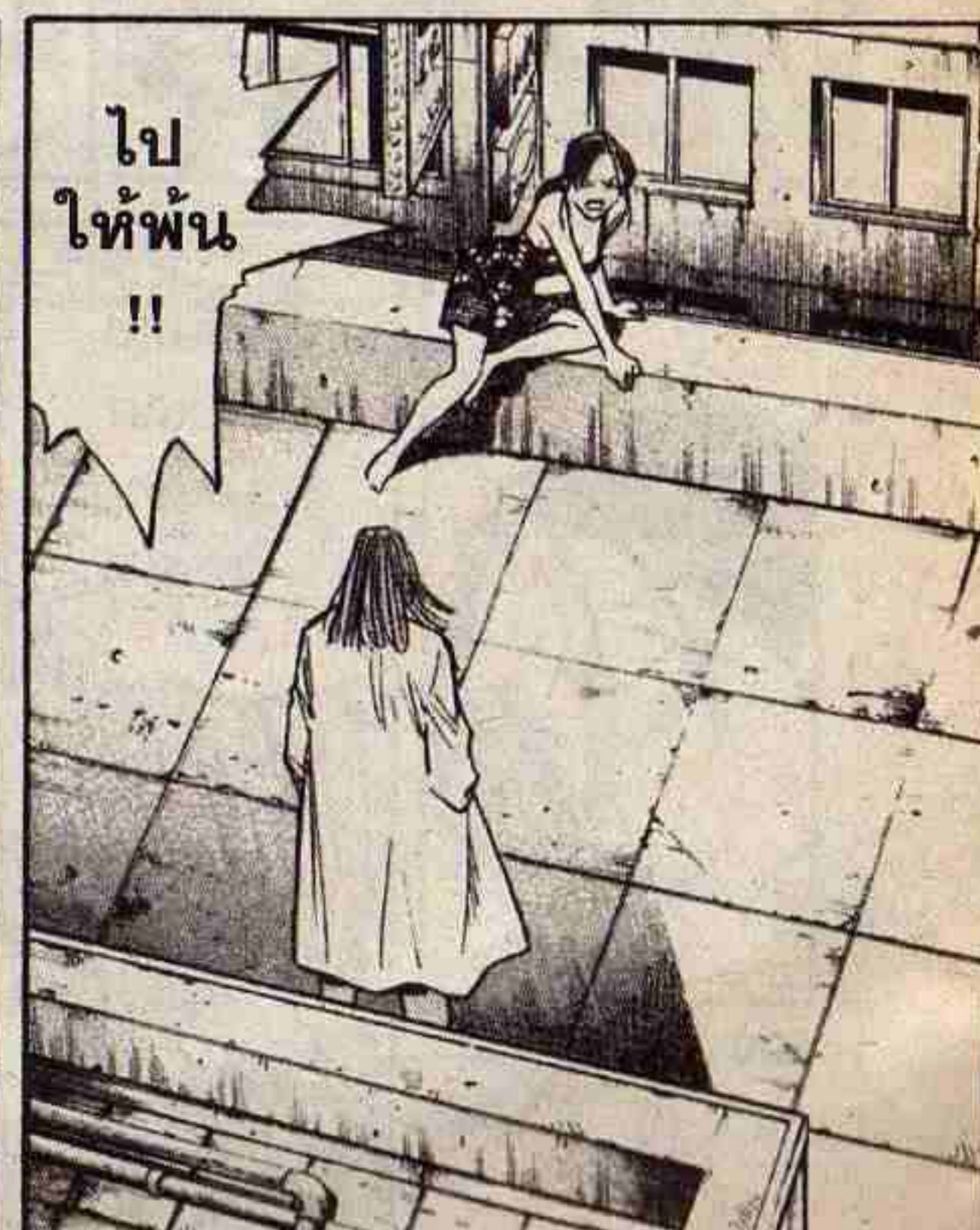
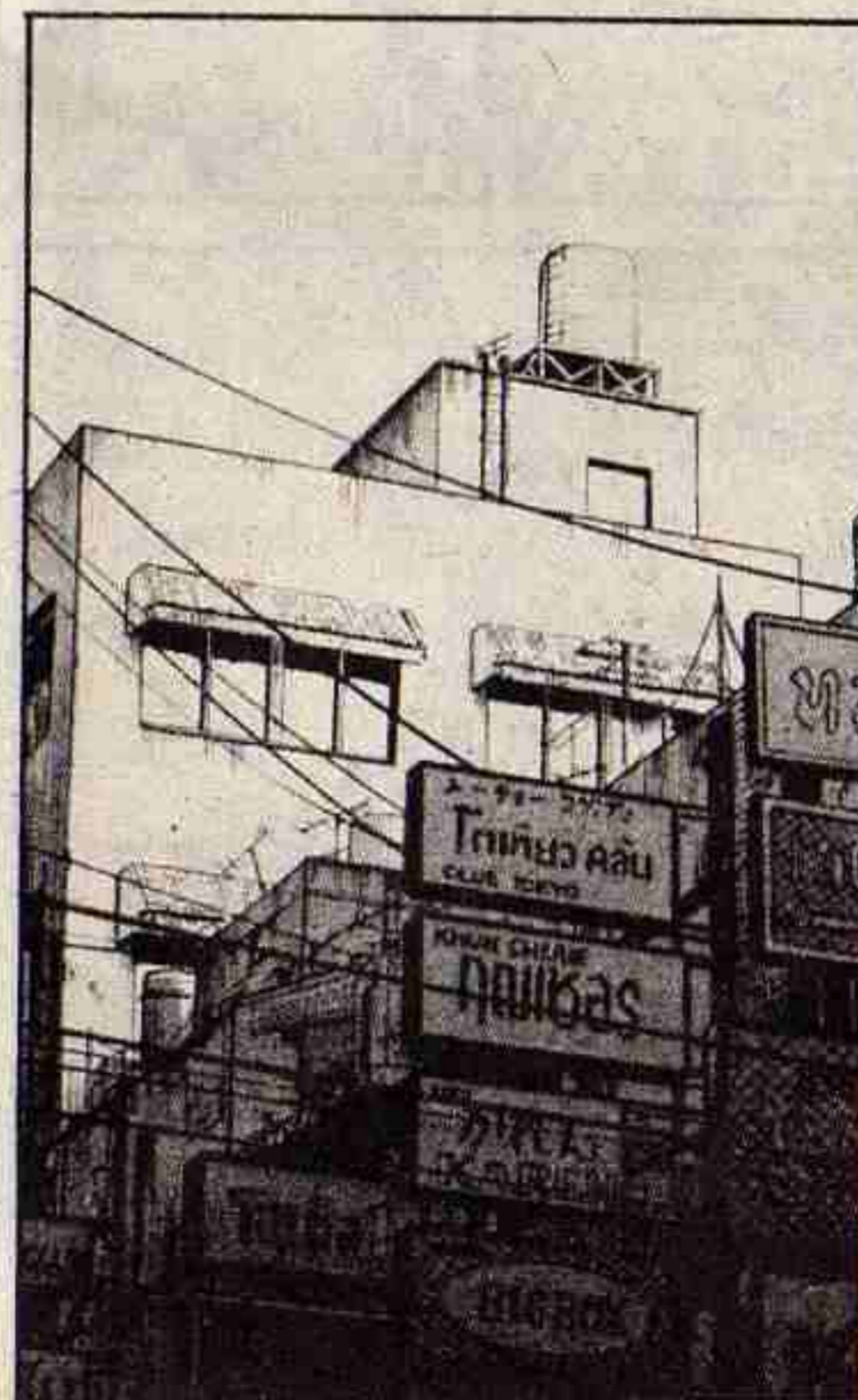
มาอยู่
กับฉัน
ดีกว่า
!!

โชกุน
แย้แล้ว
!!

ปูเมายา
จะกระโดด
ลงมา
จากตาดฟ้า
!!

ไป
ให้พ้น
!!

จะตายให้มันรู้รอดไป!!

ไม่อยากขายตัวอีกแล้ว!!

ตายแล้วจะได้อะไร

ตายแล้วก็จะดีสบายใจ

ไปให้พ้น!!

คนจะเศร้าเสียใจรึมัย

โกหก!! คนอย่างฉันตายไปก็ไม่มีใครเศร้าหรอก!!

ที่บ้านนอกมีเพื่อน

แต่ว่าที่นี่ไม่มีเพื่อน!!

ตรงกันข้ามกับฉัน

?

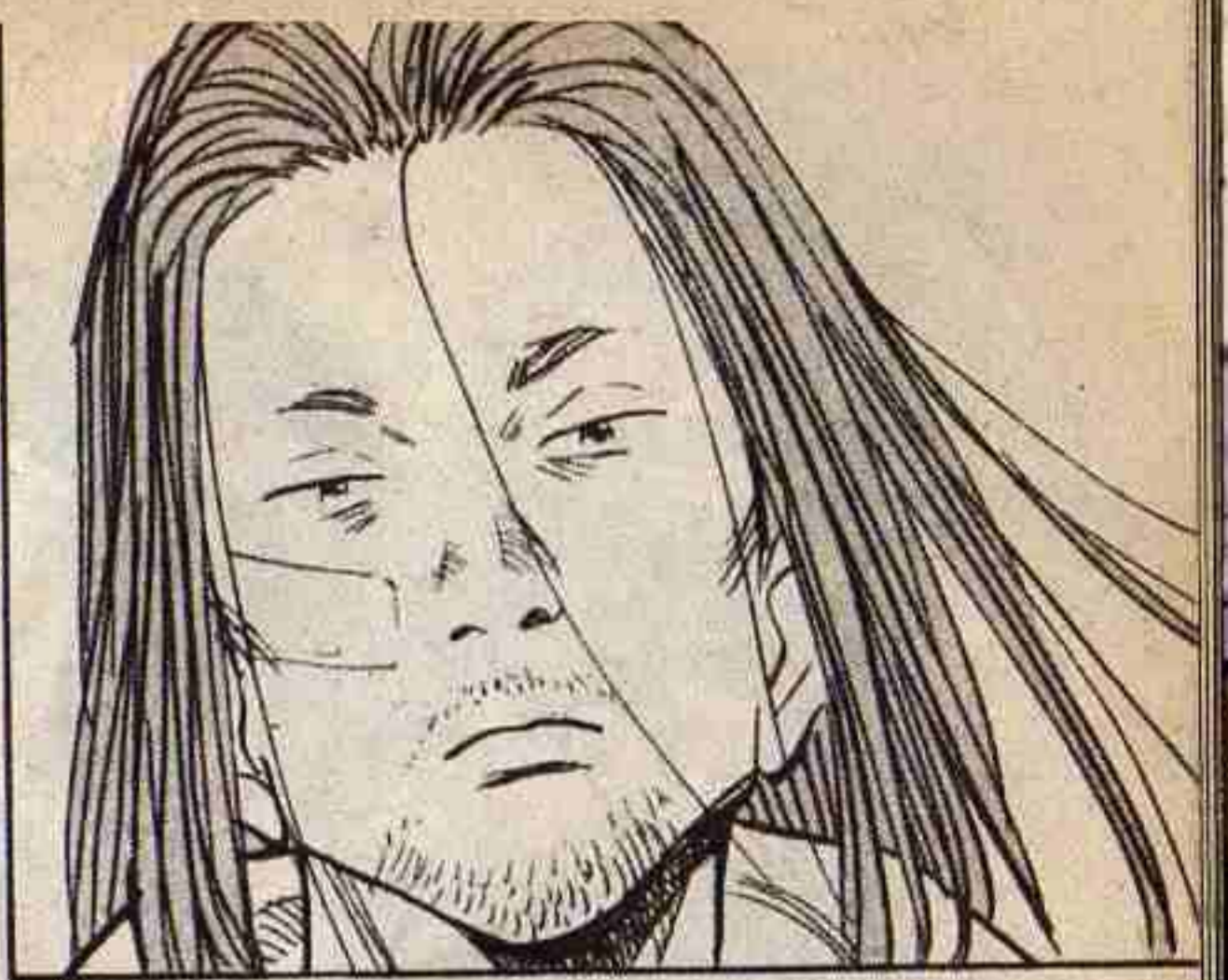
สำหรับฉันที่บ้านเกิดไม่มีเพื่อนซักคน

ที่บ้านเกิดคำว่าเพื่อนไม่ได้มีความหมายอะไร

ที่นี่ดีจะตาย...

มีเพื่อนดังเยอะแยะ

ฉันก็เป็นเพื่อนนายหรือ...?

ใช่เพื่อน

ถ้าฉันตายนายจะเสียใจหรือ...?

อ้อ...
...

เสียใจยิ่งกว่า
ตัวเองตาย
ซะอีก...

ถูกนะครับ
หนังสือใหม่
!!

โซเน็ง
ซันเดย์
...

คิดถึง
จังเลย
...

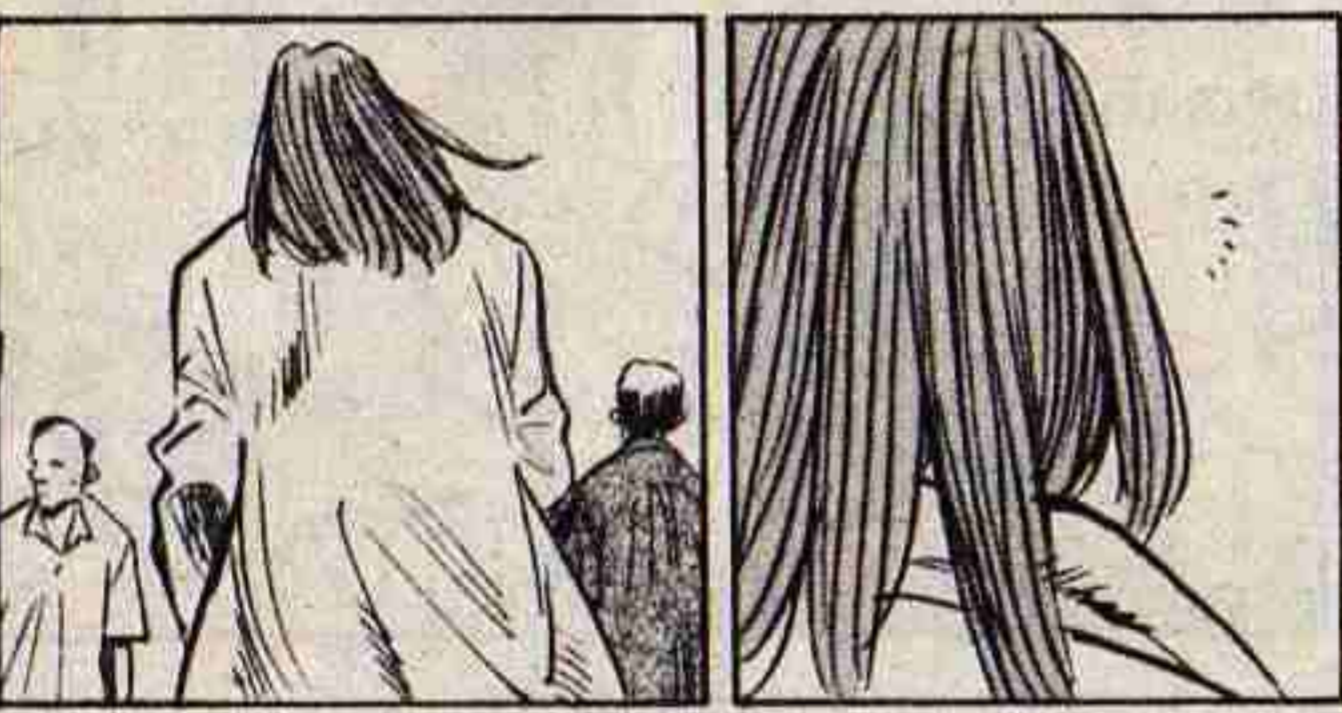
ทาคาฮาชิ
รุมิโกะ

เรื่อง
"อูริเซ
ยัตสึระ"
ใช้มัย
เนี่ย?

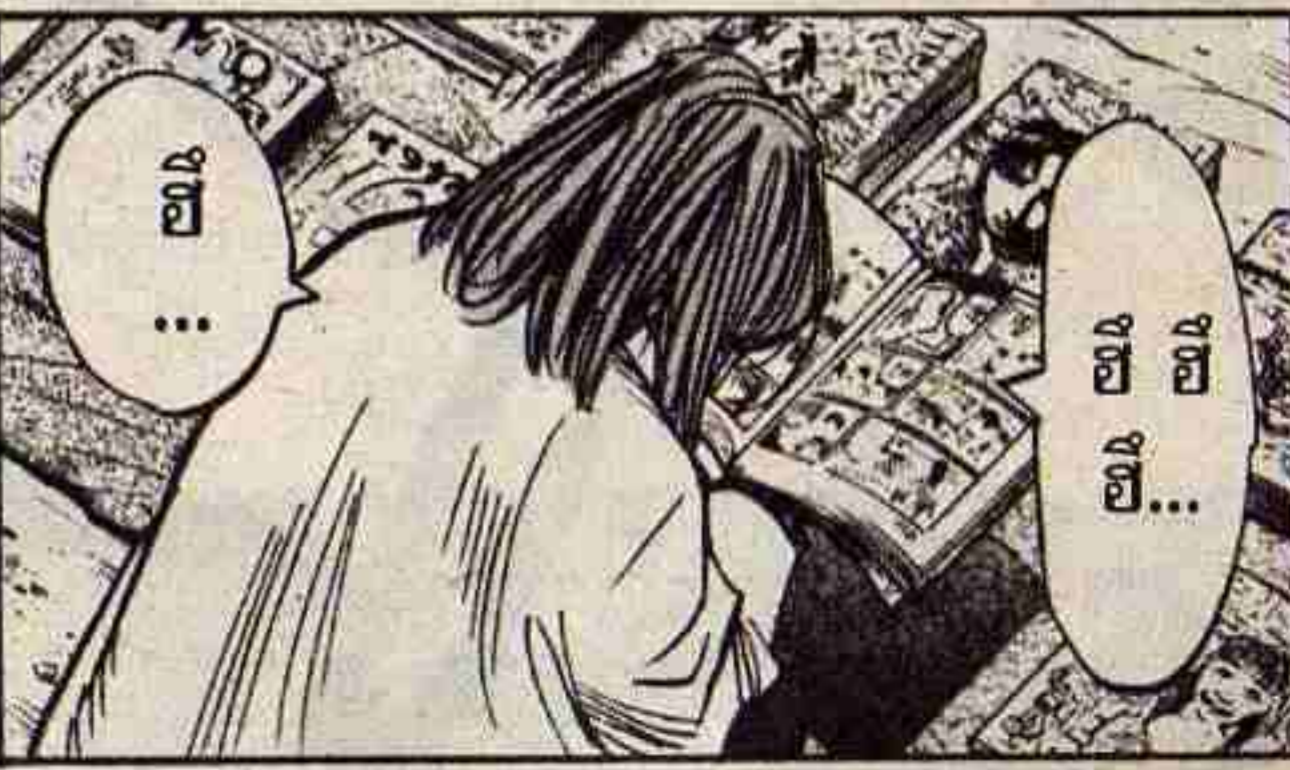
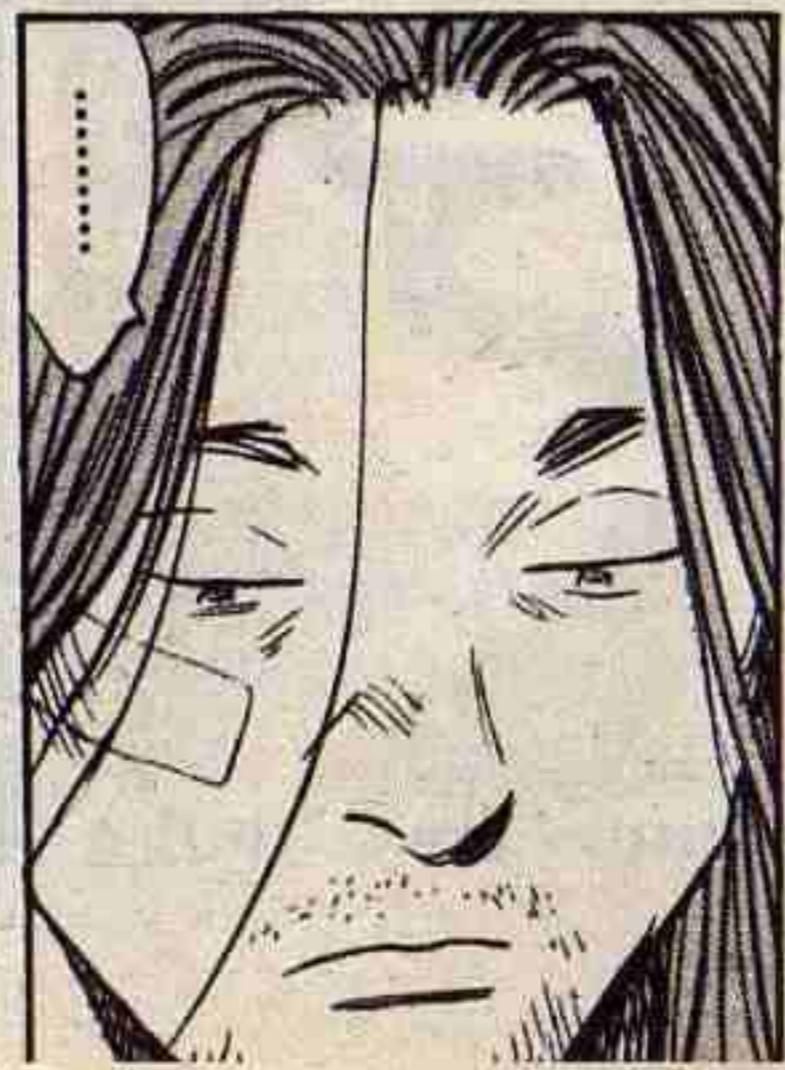
อาดาจิ มิสึรุ
ไม่ได้เขียน
"ทัช"
แล้วเรอะ

ซากาตะ
โนบุฮิโระ
...?
ใครทว่า
ไม่รู้จัก

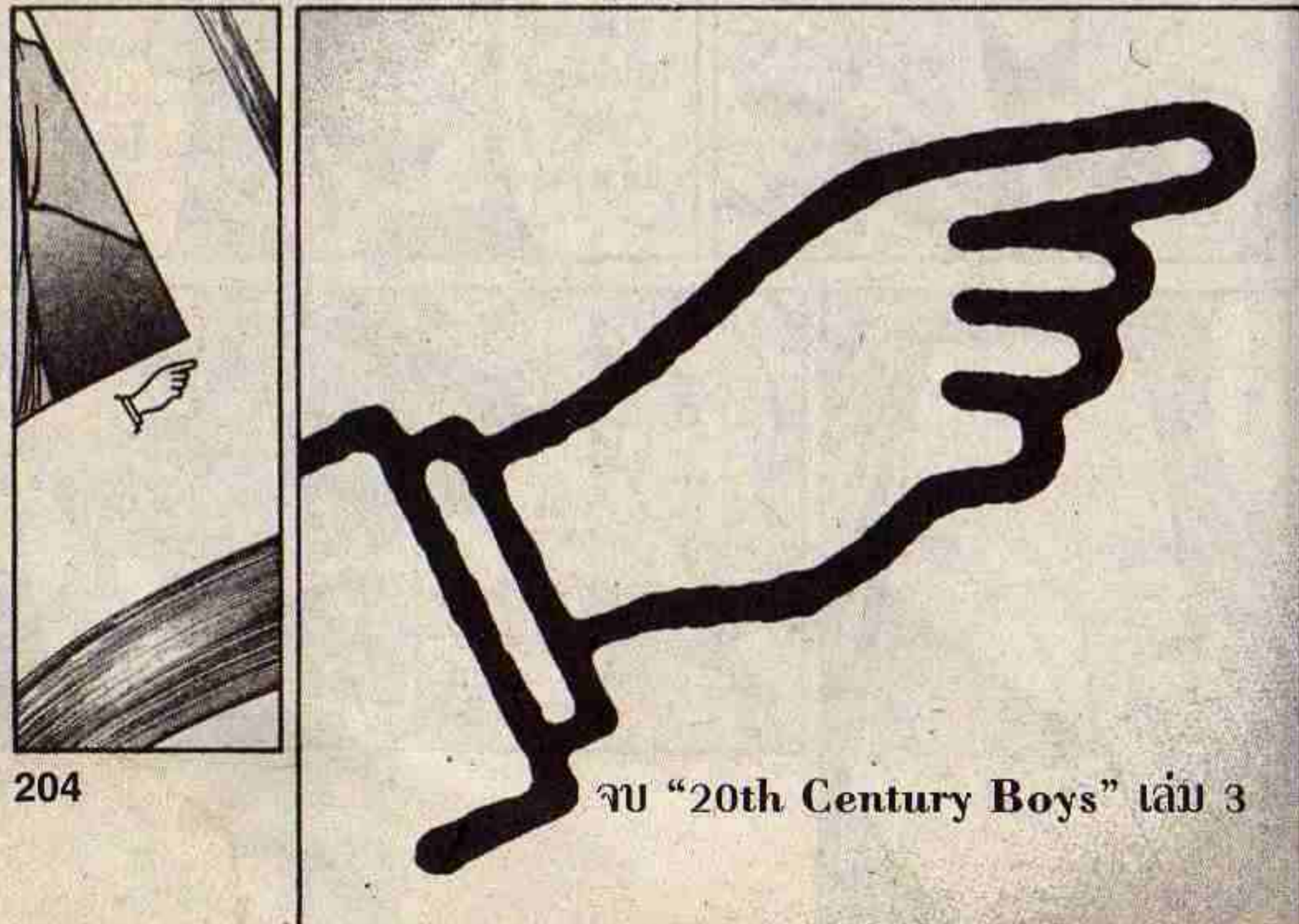
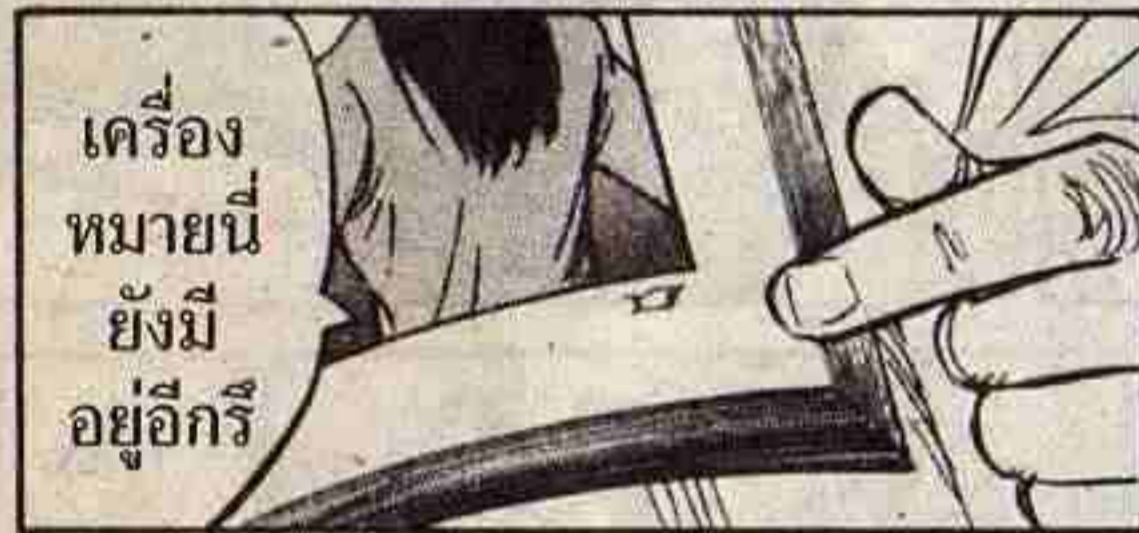
ถูก
ครับ
ถูก
!!

แมกกาซีน
ญี่ปุ่น
หนังสือใหม่
ด้วย!!

ซบ
...

ซบ
ซบ...
ซบ

จบ "20th Century Boys" เล่ม 3

20th Century Boys 3

พิมพ์ครั้งที่ 1

21 ธันวาคม 2544

ผู้แต่ง : NAOKI URASAWA

เจ้าของ บริษัท เนชั่น เอ็ดดูเทนเมนท์ จำกัด

44 หมู่ 10 บางนา-ตราด กม. 4.5 กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2325-5555

www.nationcomics.com

ผู้พิมพ์ บริษัท เนชั่น มัลติมีเดีย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)

44 หมู่ 10 บางนา-ตราด กม. 4.5 กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2325-5555

หนังสือเล่มนี้ได้รับลิขสิทธิ์การจัดทำและการจัดจำหน่ายอย่างถูกต้องตามกฎหมาย หากผู้ใดลอกเลียนตัวการ์ตูน ทำซ้ำ ตัดแปลง นำออกโฆษณาหรือกระทำการอื่นใด ที่ก่อให้เกิดการเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์จะถูกดำเนินคดีสูงสุด

ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์

20th Century Boys 3

© 2000 by Naoki Urasawa

All rights reserved.

First published in Japan in 2000 by SHOGAKUKAN Inc., Tokyo.

Thai translation rights arranged by SHOGAKUKAN Inc., through SEIUN (Thailand) Co., Ltd.

ISBN 974-392-866-9

ผู้แปล นภพล จันทรัตคะ

ต้องการสั่งซื้อหนังสือการ์ตูน สั่งซื้อได้ที่ ฝ่ายสมาชิก โทรศัพท์ 0-2325-5555 ต่อ 1736-42
โทรสาร 0-2317-1409 : ฝ่ายผลิตภัณฑ์ โทรศัพท์ 0-2325-5555 ต่อ 3118 : ฝ่ายจัดจำหน่าย
โทรศัพท์ 0-2316-5926(สายตรง) หรือ 0-2325-5555 ต่อ 1706, 1717, 1718 และ 1766